

In usum c. Alumnorum
**F A X
C H R O N O -
L O G I C A**

Semin. Soc. Jesu
**A D O M N I G E N A M H I -
S T O R I A M ,**

S A C R A M , E T P R O F A N A M ,

Ad Orbe condito ad Annum

Ara Christiane

S. Ignacii & Philip. Reg.
M. D C. X C I I.

Primitus accensa

**A. R. P. JOANNE DOMINICO
M U S A N T I O , S. J.**

*Nunc vero auctior reddita, à multis
mendis purgata, & extensa*

**A D A N N U M C H R I S T I
M. D C C V I I.**

Accessit

**Canon Chronologicus jux-
ta LXX. Interpretum, Ecclesia-
rum Orientalium, & Primitivorum
Patrum supputationem.**

Cum Permissu Superiorum.

M O G U N T I Æ ,

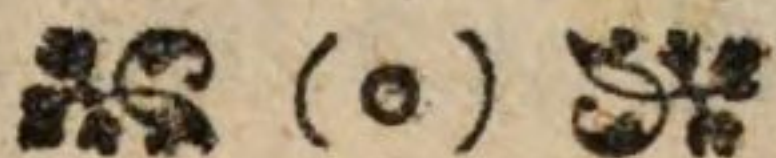
Typis & Sumpt. JOANNIS MAYERI,

Typogr. Aulico-Academ. ANNO 1708.

Præfatio Authoris ad Lectorem.

In *Abulis Chronologi-*
cis, quas Historiarum co-
gnitionem aggressuris pro-
ponimus, eum præfiximus
Titulum, qui mentem nostram
paucis aperiret. Facem ad omni-
genam Historiam appellavimus;
quia per sua tempora rerum omnium
sive Sacrarum, sive profanarum ve-
luti Capita, ab Orbe condito ad ex-
tremos hos annos disposuimus, eâ
methodo, quæ his tum cognoscendis,
tum memoriâ custodiendis, magno-
rum Virorum, ac præsertim Theo-
phylî Raynaudi exemplo, visa est op-
portunior. Ut verò minori cum
periculo errandi publico commodo

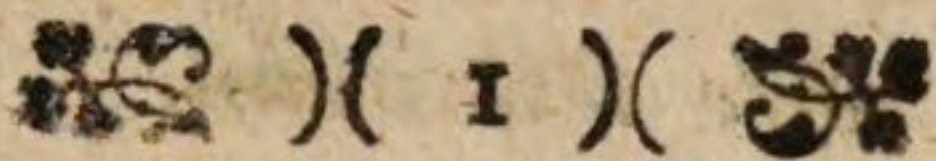

serviremus, insignium Scriptorum
Saliani, Petavii, Spondani, Labbei
sententias amplexi sumus; Ubi
quid, illis intactum, attulimus, testem
peculiarem adduximus. Loci ali-
quando angustiis adaëti, quæ in pro-
pria Sede describi non potuerunt, in
aliquam è proximis, asterisco * indi-
catam, vel in Supplementum, mo-
nito. Lectore, transtulimus; Supple-
mentum porrò in fine cujusq; Tabula
collocamus. Ob easdem angustias
compendiariis quibusdam notis uti-
mur, ut A. C. ante Christum, C. Car-
dinalis, C. P. Constantinopolitanus,
D. Dux. E. Episcopus. F. Filius.
FF. Filij. Fr. Frater. FFr. Fratres,
M. Martyr. M. Mensis. m. moritur.
n. natus vel nascitur. P. Pontifex.
R. Rex. r. regnat, regnavit. v. vivit,
vixit &c.

PARS I.

*Genus Hum-
num ante Universale
Diluvium.*

ÆTAS PRIMA

AB

ORBE CONDITO

AD

UNIVERSALE DILUVIUM.

Anno 1656.

*Homo innocens in Terreſtri Paradiso
felix.*

IN primo temporum, & rerum exordio DEUS Cœlo, Terrâ, animantibus, cæterisque ad eorum ornatum conditis, sextâ tanti operis die format hominem, corpus ex luto figens, animam ex nihilo, illique nomen indit, Adamum appellando. E Campo postmodum Damasce-
no, in quo eum creaverat, in amœnissimos voluptatis hortos, Divinâ manu confitos, Terreſtreſem Paradisum dicimus, Adamum tranſtulit, & è dormientis costa Evam eduxit,
A
quam

quam illi vitæ, & thori sociam adjunxit, ut beatè viverent, & nullo pœnarum, mortisque meru genus humanum propagarent, si Deo parentes, vitæ arboris fructibus abstinerent.

Homo post culpam reus extra Paradisum miser.

Verùm intra dies omnino paucos, ut plerique opinantur, Adamus Divinam legem neglexit, non tam vitæ pomi specie, quam illecebrâ inductus uxoris, à callidissimo animantium omnium serpente deceptus. Propterea pavidus, & ovina pelle contectus unà cum noxæ socia felicibus hortis in perpetuum expulsus, morti, cæterisque miseriis, quæ mortalem conditionem comitantur, objicitur, & secum in eundem casum posteritatem trahit omnem.

Primo infelicitis exilii anno, Adamus Cainum genuit, secundo Abelem, sed hoc per invidiam à fratre interempto, Setho ad solamen est auctus. Hinc impia Caini, pia Sethi progenies extitit; quare hi filij DEI, illi hominum filii sunt appellati. Ex his in duas sive Gentes, sive Sectas divisum est Genus humanum usque ad terrarum omnium eluvionem.

Ante Diluvium.

3

Adam vixit annos 930.

Eva vixit annos 940.

Filij DEI.

Seth Adæ f. n. 131. v. 912. m. 1042.

Enos Sethi f. n. 236. v. 905. m. 1140.

Cainan I. Enos f. n. 326. v. 910. m. 1235.

Malaleel Cainani I. f. n. 396. v. 895. m. 1290.

Jared Malaleelis f. n. 461. v. 962. m. 1422.

Henoch Jaredi f. n. 623. transfertur à Deo
987.

Mathusalem Henochi f. n. 688. v. 969. m.
1656.

Lamech Mathusalemi f. n. 875. v. 777. m.
1651.

Noë Lamechi f. n. 1037. v. 950. m. 2006.

Sem Noë f. n. 1559. v. 600. m. 2158.

Cham & Japhet Noë ff. ante Diluvium
nati, sed eorum tempora in sacris literis non
designantur.

Religio.

Adam filios Dei cultum imprimis, & sacri-
ficandi ritus edocet.

Abel ob singularem religionem, & inno-
centiam Deo gratus.

Seth pius & egregius Divini cultus propa-
gator.

Enos primus solemniore, statasque cere-
monias in Divino cultu adhibuit. Hinc dictus
est primus invocasse nomen Domini, SS.
Interpretes.

Enochus Sethi trinepos ob summam cum Deo familiaritatem divinitus est ex hominum cœtu, atque oculis raptus.

Res supra Naturam.

Sacrificium Abelis certo signo Deus probat, siue ignis è Cœlo demissus, siue fumus rectè in Cœlum tendens id fuerit, quod non liquet.

Caino post fratricidium terra innocentis imbuta sanguine visa est fruges negasse, & ipse ultrice sceleris conscientia, post Dei minas profugus erravit.

Regna.

Adam Genus humanum patris potius more, quàm Principis potestate rexit, quamdiù illi filii, nepotesque parvere.

Si quæ fuere ante Diluvium Regna, ea intra unius oppidi, & agri limites finiebantur.

Cain primus, Henochiâ conditâ, & de filii nomine dictâ, in ea visus est regnasse.

Bella.

Bellis prælusit Abelis cædes à Caino, invidiâ impellente, patrata.

Cæterum fuisse inter Cainitas, & reliquos Adamitas bella, non immeritò plurimi suspicantur.

Certe

Certè tubas, & arma, belli instrumenta, ante terrarum eluvionem inventa novimus.

Scientia.

Scientiarum saltem principia, seu rudimenta Adamo divinitus indita, ab eo traduntur filiis, & nepotibus, à quibus ad posteros propagantur.

Si Psalmos Adam composuit, uti Talmudici tradunt, quibus Genebrardus videtur assentiri, non hominum magis, quàm Poëseos, Pater dicendus est.

Quin & ab aliis, ante terrarum eluvionem, Sacris Hymnis, Canticis, & Psalmis DEI laudes, victorias, & res prosperè gestas fuisse celebratas, docet Huetius *in Demonstrat. Evang.*

Inventas à Setho literas opinantur aliqui, quod certissimum proculdubio foret, si verum esset, quod aliqui ex gravissimis patribus tradidere; Scriptum scilicet ab Enocho librum, quem apud Æthiopes asservari, tradit Genebrardus.

Artes. Inventæ.

Primus inter homines Pastor Abel, Cain primus Agricola, Lamech Venator.

Ars effodiendi metalla, vel præcessit agriculturam, vel cum ea nata est, ut rectè Aristoteles *l. 1. c. 2. Oecon.*

A 3

Jabel

Jabel Pastoricia tabernacula, Jubal Musicam, & ejus instrumenta, Noëma lanificium, ac texturam invenit.

Tubalcain Ferrariam peritiùs exercuit.

Henochia prima inter urbes à Caino condita, cui ab Henoch filio nomen dedit.

Artem Nauticam primus divinitus edoctus est Noë, cum jussus est Arcam ædificare.

Nugatur procul dubio Zozimus Panoplices affirmando, Chymicorum artes hominibus ab Angelis traditas, cum hi mulieres adamassent.

Res Memorabiles.

Per hæc primæva Mundi tempora, DEO naturæ vires confirmante, foeminæ binos ferè semper enitebantur, ut plerique SS. Interpretes opinantur.

Quare anno Mundi, quo cæsus est Abel, magnam jam terrarum partem frequentatam fuisse docet eruditè Bonfret. *in c. 4. Genes.*

Cainus in silva pro fera habitus à Lamecho abnepote occisus est.

Sethi gens, connubiis cum Caini gente junctis, gigantes progenuit, homines, & corporis mole, & morum improbitate perinfignes. Quæ res Deum ad terrarum omnium eluvionem impulit.

Diluvium Universale.

Noë 1556. quingentesimum annum agens monetur à Deo de immittenda terris omnibus eluvione,

eluvione, jubeturque Arcam fabricare, in qua ipse cum filiis possit asservari. Illa centum annorum spatium perfecta est, longa, Deo ira mandante, cubitos 300. lata 50. alta 30.

Anno 1656. Deo jubente, immixtis in Arcam omnis generis animantibus, ingressus est & Noëmus ipse cum uxore sua, tribusque filiis Sem, Cham, & Japhet, ac nupibus pari numero. Hinc perpetuis 40. dierum effusis imbribus, omnia merguntur aquis, & nihil usquam hominum, cæterorumque animantium reliquum in terris fit, præter id, quod Noëmus Dei monitu asservarat ad sobolem.

Noë porro cum suis in Arca latuit 375. dies.

Filii hominum.

Cain Adæ f. n. t. m. 701. ut aliquibus visum; nam Sacræ literæ, cum illius, cum posterorum tempora omnino silent.

Henoch Caini f.

Irad Henochi f.

Maviaël Iradi f.

Mathusaël Maviaëlis f.

Lamech Mathusaëlis f.

Ab hoc primo Polygamia videtur inducta.

Jabel, & Jubal Lamechi ff. ex Ada.

Tubalcain Lamechi f. ex Sella.

GENUS HUMANUM
P O S T
UNIVERSALE DILUVIUM.

ARTICULUS I.

Progenitores Abrahami.

Ab Anno 1657. ad 2039.

Rphaxad Semif. n. 1659. v. 438.

Cainan II. n. 1694. v. 360.

Sale n. 1274. v. 423

Heber n. 1754. v. 464.

Phaleg n. 2788. v. 139.

Ren sive Ragau n. 1818. v. 239.

Sarug n. 1850. v. 230.

Nachor n. 1880. v. 148.

Thare n. 1909. v. 205.

Ab anno 2039. ad 2300.

PATRIARCHÆ HEBRÆORUM.

Abraham Thare fil. n. 2039. v. 175.

Isaac f. n. 2139. v. 180.

Rebeccam ducit 2179.

Jacob n. 2199. v. 147.

Rubens

Articulus primus.

9

Ruben, Simeon, Levi, Iudas, Dan, Nephthali, Gad, Aser, Isachar, Zabulon, Ioseph. Benjamin ex duabus uxoribus Lia, & Richele Labano natis, & ex duabus ancillis Zelpha, & Bela.

Levi Jacobi f. n. 2285. v. 137.

Ab anno 2300. ad annum 2500.

Caath f. Levi n. 2318. v. 133.

Amram f. n. 2381. v. 137.

Aaron f. n. 2461. v. 122.

DUCEs HEBRÆORUM.

Moses Aaron fr. n. 2464. v. 120.

Josue f. Nun n. 2491. v. 110.

Ab anno 2500. ad annum 2600.

JUDICES HEBRÆORUM.

Josue à 2584. ad 2600.

Annum agens 94. Mosei successit, & quamvis Ducis potius, quàm Iudicis nomine præsuerit Hebrais, iis nihilominus annumeratur.

Ab anno 2600. ad 2700.

Othoniel à 2600. ad 2640.

Aod ad 2720.

A 8

40
80
Qui

Qui plures eodem tempore apud Hebraeos
fuisse aliquando Iudices docent, vel aliena, vel
parum consona sacris literis docent.

Falli videntur, qui post Aodum inter Iudices
Samgarum numerant.

Ab anno 2700. ad 2800.

Debora Prophet. ad 2760.

40

Fœmina supra viros fortis Lapidothi uxor
sub palma ius populo dicebat.

Gedeon ad 2800.

Ierobaal etiam cognominatus est, ex qua voce
corrupta Hierombalus dictus est ab aequali Histo-
rico Sanchoniastone. Huetius.

Ab anno 2800. ad 2900.

Abimelech ad 2803.

3

Thola ad 2826.

23

Jair Galaadites ad 2848.

22

Jephthæ ad 2854.

6

Abesan ad 2861.

7

Ajalon ad 2871.

10

Abdon ad 2879.

8

Samson ad 2899.

20

Ab anno 2900. ad 3000.

Heli Judex & Pontifex ad 2939.

40

Samuel ad 2961.

22

Hebra

Hebraei Regem petunt, & impetrant. 2962.

REGES HEBRÆORUM.

Saul f. Chusi ad 2979. 18

Primus Regum oleo sancto unctus.

David f. Itai ad 3021. 42

Salomon Davidis f. ad 3059. 40

Roboam Salomonis f. 3060. 1

Ab anno 3060. Tribus Iuda & Benjamin Roboamo, reliqua ab eo deficientes Ieroboamo parent; & hinc Hebræorum Regnum in duo dividitur.

Ab anno 3000. ad 3100.

REGES JUDA.

REGES ISRAEL.

Roboam ad 3076. 16 | Jeroboam ad 3081. 21

Abias ad 3079. 3 | Nabat ad 3082. 1

Afa ad 3121. 41 | Baasa ad 3105. 23

Ab anno 3100. ad 3200.

Josaphat ad 3145. 25 | Ela ad 3106. 1

An. 1343. fil. adsci- | Zambri d. 7

scit

Joram ad 3150. 6 | Achab ad 3138. 22

Ochozias ad 3151. 1 | Ochozias ad 3138. 1

Athalia ad 3157. 6 | Joram ad 3151. 12

Jorami uxor.

Joas ad 3196. 40 | Jechaz ad 3195. 16

Ab

Ab anno 3200. ad 3300.

Amazias ad		Joas ad 3211.	16
3225.	19	Jeroboam II. ad	
Ozias ad 3277.	52	3251.	41
Joathan ad 3293.	16	Interregnum	
Achaz ad 3308.	14	11. annorum.	
		Zacharias 3262.	
		m.	6
		Sellum m.	1
		Manahem ad	
		3274	10
		Phaceias ad 3277.	2
		Phacee ad 3297.	20

Ab anno 3300. ad 3400.

Ezechias ad 3338.	19	Oseas ad 3314.	18
Manasses ad		Roma condita an-	
3392.	55	no 14. Israëliticum	
In Regno impius,		Regnum à Ieroboamo	
Captivus respiscit.		institutum per rebel-	
Amon ad 3394.	2	lionem, & impietatem	
Manassis parentis		Post ann. 255. eversum	
furores excessit.		est.	

Ab anno 3400. ad 3500.

Josias ad 3425.	31	Hebrai apud Chal-	
Joachaz 3425. m.	3	daos captivi, toto	
Joakim ad 3436.	11	servitutis tempore,	
Jechonias m.	3	Principes, & Iudi-	
		Deinde	

Deinde Babylone | ces sua gentis habue-
vixit ad ann. 3475. | re, à quibus rege-
Sedecias ad | banur.

3446.

II

Hi videbantur fuisse
Jechonias olim
Rex.
Salathiel ejus fil.

Ab anno 3500. ad 3600.

DUCES ITERUM.

Cùm Cyrus Hierosolymam redeundi, &
instaurandi Templi Iudæis potestatem fecisset
3516. sacra expeditionis Dux fuit Zorobabel
Salathielis f. ad 3567. 51

Joachimus D. & P. ad 3589. 22

Eliasib. D. & P. ad 3595. 6

Postea tantùm P. veniente Esdra.

Esdras D. à 3595. ad 3600. 5

Ab anno 3600. ad 3700.

Nehemias D. ad 3629. 28

Jojadas D. & P. ad 3649. 20

Jonathas D. & P. ad 3689. 40

Jaddus D. & P. ad 3730. 41

Ab anno 3700. ad 3800.

Onias I. D. & P. ad 3753. 24

Simon D. & P. ad 3765. 12

Elcazar D. & P. ad 3897. 32

A 7

Ma-

Manasses D. & P. ad 3807. 9

Quamvis post Hierosolymam ab Alexandro captam, Iudeorum summum Imperium penes alienigenas fuerit: precipua tamen sub illis partes in administranda Republica fuere penes Pontifices, quos idcirco Duces jure appellamus.

Ab anno 3800. ad 3900.

Onias II. D. & P. ad 3821. 14

Simon II. D. & P. ad 3846. 25

Onias III. D. & P. ad 3882. 36

Anno 3879. Isasor Onia fr. Pseudo-Pontif. & post eum Menelaus, Lysimachus, Alcimus omnia subvertunt.

Machabai dicti Assidei, hoc est, Sancti, mox corruptâ voce Assamonei.

Mathatias Pater Judæ D. & P. 3888. 1

Judas f. D. & P. ad 3894. 6

Jonathas D. & P. ad 3912. 19

Ab anno 3900. ad 4000.

Simon D. & P. ad 3619. 8

Joannes Hyrcanus D. & P. ad 3950. 31

REGES ITERUM.

Aristobulus R. & P. 3950. 1

Alexander Jannæus R. & P. ad 3975. 26

Hyrcanus R. & P. ad 3988. 13

Aristobulus II. R. & P. ad 3991. 3

Pulso fr. mox dejectus à Pompeio.

Hyrc.

Hyrchanus iterum ad 4024.

49

Cum per annos plures una cum Antipatro Herodis I. Patre, & eodem Herode Tetrarcha Regnum administrasset, hujus tandem jussu interemptus est.

Ab anno 4000. ad 4053.

Antipater Herodis I. Pater, Judæa Procurator à Cesare constituitur 4008.

Herodes I. Ascalonita Judææ Tetrarcha 4012. mox R. dictus an. 4014. regnare incipit 4017. ad 4054.

37

Herode regnante, natum esse Christum humani generis Reparatorem, sacro id Evangelistâ tradente, fatentur omnes; verum de Nativitatis anno variæ Chronologorum sententiæ, nos cum Labbeo, aliisque eam amplectimur, quæ illum Herodiani Regni 37. statuit.

ARTICULUS II.

Religionis incrementa & damna.

Ab anno 1657.

AN. Mundi 1657. subsidentibus aquis, & Deo jubente, Noëmus cum tribus filiis prodit ex Arca, Deoque gratias agit.

Ninus Templum, & Simulacrum Belo Patri consecrat. Is Baal existimatur 1944.
Hinc

Hinc in vetustissimis Idolis Beli nomen licet agnoscere, ut in Beelphegor, Belial, Beelzebub, &c.

Ducentis circiter post Diluvium annis Idolorum cultus per imagines hominum, venerationi prepositas, initium habet, crescitque plasticè inventa per Thareum Abrahami patrem.

Ab anno 3039. Abraham ex Ur Chaldaeorum evocatur, futurus veræ religionis parens 2108.

Melchisedech Rex Salem, & Sacerdos occurrat Abrahamo victori. Is decimas Sacerdoti solvit 2118.

Circumcisio à Deo imperatur Abrahamo 2125.

Moab Moabitarum, Amon Amonitarum parens nascuntur ex incestu ebrii Lothi cum filiabus 2139.

Isaac in Monte Moria sistitur immolandus 2163. Esau *

Ab anno 2300. Joseph frustra sollicitatus ab hera nobile castitatis exemplum 2316.

Phares, & Zaram Judæ filii ex Thamar Christi Progenitores 2328.

Jacob sanctè moriens filiis benè precatur. 2345.

Job, ex Zara f. vel nepote Esau sanctimoniam clarus, ærumnarum per patientiam victor in fine sæculi 24.

Ab anno 2500. Agni Paschalis esus, Deo jubente 2544.

Phase seu Pascha, solennesque Azymorum ieiunæ

feriæ à Mole institutæ, partæ libertatis monumentum.

Lex à Deo per Moysem data ad Sinam montem 2544.

Vitulus aureus adoratur 2544.

Aaron I. Hebræorum Pontifex, & filij consecrantur 2545.

Eleazar f. Aaroni in Pōtificatu succedit 2583.

Primus annus Sabbaticus 2595.

Ab anno 2600. Pontifices Phinees, Abisuc.

Cineorum migratio amore solitudinis. Erant hi eorum quodammodo temporum religiosi.

Michas Idoli author, quod Israëlitæ nonnulli, præsertim ex Tribu Dan, usque ad Samuelis tempora coluere.

Primus annus Jubilæus 2637.

Hebræi cum propinquis Chananæis, Hethæis, aliisque connubia jungentes, eorum Deos colunt, Othoniele, & Aodo Judicibus.

Ab an. 2700. Pontifices Bocci, Oza, Zarajas.

Sub extremis Aodi Judicis annis, vel statim ab ipsius obitu, Israëlitæ ad Idolorum cultum declinant.

Mortuis Debborâ, & Baraccô, rursus Deorum simulacra colunt Hebræi.

Baal à Gedeonis patre adoratur.

Ab an. 2800. Pontif. Nerajoth, & Amarias postremus è posteris Eleazari; eo enim mortuo, successit Heli, è nepotibus Ithamaris, quem Aaron secundo loco genuerat.

Baalim,

Baalim, & Astaroth adorantur ab Hebræis.

Ruth uxor Booz, mater Obed, avia Davidis R.

Jephthe, victis Amonitis, voti reus filiam mactat 2849.

Ab an. 2900. Pontif. Heli primus è posteris Ithamaris, Achitob, Achimelech, Abiathar.

Saul divinitus electus in Regem contra Divinum præceptum parcit Agago, & rejicitur.

Achimelech Pontif. cum 83. Sacerdotibus jussu Saulis cæditur 2963.

David post adulterium, & Viræ cædem monitus à Nathano Propheta, resipiscit 2999.

Ab anno 3000. Pontifices iterum è posteris Eleazari, quorum primus Sadoc, mox Achimaas, Azarias.

Nathan Davidis f, à quo Christi Genealogia ducitur.

Salomon Templi fundamenta ponit 3023. absolvit 3030.

Festum primæ Dedicationis Templi.

Salomon amat alienigenas, Diis Templis & aras erigit 3054.

Jeroboam aureos vitulos adorandos proponit 3061.

Ab anno 3100. Pontif. Joanan, Azarias, Amarias, Jojadas, Pedajas.

Ahab ductâ Jezabele templum erigit Baali 3117. Jezabel furit in sacros vates.

Josaphatus Religionem restituit 3122.

Elias

Elias, Eliseus, Jonas vaticinio & sanctimoniâ clari; Postremus mittitur ad Ninivitas 3168.

Eliæ Discipuli in Monte Carmelo.

Rechabitæ, qui & Cinei, Religiosorum typus, à Jonadab f. Rechab instituti. *S. Hieronym.*

Ab anno 3200. Pontif. Sedecias, Azarias, Joathan, Achitob.

Ozias R. Cæteroqui pius, & religiosisus excelsa, hoc est, falsorum Deorum templa non aufert.

Amos, Ozeas, Joël, Isaias vaticinantur, Oziâ regnante.

Micheas futuram sub Assyriis captivitatem prænunciat.

Ab anno 3300. Pontifices Achitob, Meraioth, Sadoc, Salomon.

Achaz ab avita religione abhorrens, clauso Templo, Baali, & Diis aliis, aras passim excitat, liberos lustrat igne.

Ezechias pietate inclytus, à paternis urbem superstitionibus expiat, Templum ornat.

Sanctimoniâ clari florent Tobia duo in Assyria captivi, Isaias, Juditha.

Novi Samariae coloni ethnicorum ritibus Sacra Hebræorum inficiunt.

Ab anno 3400. Pontif. Helcias, Azarias, Sarajas, Josedecus.

Josias R. res religionis instaurat.

Jeremias Proph. in Ægypto futuras populi cala-

calamitates prænuncians lapidibus obruitur.

Daniel, Ezechiel, Tres pueri captivi apud Chaldæos, Mardocheus, & Esther apud Medos captivi, florent.

Synagogæ institutæ tempore captivitatis Babylonicæ.

Festum Purim institutum, Hebræis ab Ammanis insidiis per Estherem liberatis.

Ab anno 3500. Pontif. Josue, seu Jesus, & Joachim, Eliasib.

Cyrus Templi sacra vasa restituit 3516.

Templum Hierosolym. primò instauratur 3517.

Refa, & Abiud Zorobabelis ff. ex quorum I. V. Deipara, à 2. S. Joseph originem ducit.

Aggæus, Zacharias, Malachias Prophetæ florent.

Danielis Hebdomadæ incipiunt 3600.

Ab anno 3600. Pontif. Jojadas, Jonathas, Jeddoa, seu Jaddus.

Cùm Hierosolymam venisset Nehemias, renovata est diù intermissa Scenopegia solennitas 3601.

Esdra sacros libros, qui intereiderant, immutatis Hebræis literis, in lucem profert.

Nehemias redux è Perside, Divinum cultum, Templi honorem, Levitarum ministeria, legitima conjugia, ex Divina lege componit 3620.

Ab anno 3700. Pontifices iidem, qui Duces.

Alexander M. in Templo Hierosolym. Deo vero victimas immolat 3722.

Sanaballetes à Dario ad Alexandrum deficiens, hoc permittente, Templum erigit Samariæ in monte Garizim, cui præerat. Hinc inter Judæos, & Samaritanos æterna discordiarum seges.

Græcis i. & mox Romanis imperantibus, Pontificatus factus est, Principum arbitrio, paucorum annorum, imò & annuus.

Ab anno 3800. Pontifices iidem, qui Duces. Ptolemæus Philop. minis, & pœnis Judæo ad Ægyptiacos ritus compellit 3839.

Jason, Menelaus, Lyfimachus ethnicos ritus inducunt. Antiochus Epiphan. Templum prophanat. Templum ponit Jovi Hospitali in monte Garizim 3885.

Eleazarus, Salomona mater, & septem filii Machabæi pro religione fortiter obeunt 3887.

Mathathias Judæum Diis thus adolentem interficit 3888. Fit Dux & Pontif.

Tertia Dedicatio Altaris per Judam Machabæum instaurati 3889.

Ab an. 3900. Pontif. iidem, qui Duces & R. Judæi, & Samaritæ pro Templo litigant ante Ptolem. Philomet. Victoria Judæis cedit 3906.

Pharisæorum secta oritur A. C. 140.

Saducæi Hæretici apud Hebræos.

Essæi, sive Esseni Samaritanorum secta, cujus origo incerta, plura cum Pythagoreis, & Stoicis habens communia. *Ioseph. l. 10. Antiqu. c. 13.* Ex his multi postea Christianis accessere.

Joan.

Joannes Hyrcanus Samaritanum Templum destruit 3925.

Ab anno 4000. Pontif. iidem, qui Reges. Synagogæ paulò ante Christum natum 480. numerabantur.

Joseph Deiparæ Mariæ Sponsus.

Templum ab Herode instauratum, ejusque quarta Dedicatio instituta 4030.

MARIA V. Deipara filia Joachim, & Annæ nasc. 4039.

JESUS CHRISTUS DEI FILIUS nascitur 4053. 25. Decembr.

Sanctimoniâ florent Simeon Senex, & Anna Prophetis.

ARTICULUS III.

*Humani Generis divisio in gentes.
Hebraeorum Politica.*

Ab anno 1657.

NOë filiis, & nepotibus terras dividit. Japheto Scythia, & Europa, Chamo Syria, Ægyptus, & Africa, Semo Assyria, India, & reliquæ Asiæ obveniunt.

Sublato per confusionem linguarum commercio, Babylonicæ Turris ædificatio abjecta est, gentes divisæ sunt, & terra cæpit ubique frequentari.

E filiis, nepotibusque Noëmi alii aliarum gentium parentes, Hebraeorum à S. Augusti-
no,

no, & aliis censetur Heber, à quo Heberzi primò, mox Hebræi sunt appellati.

Ab an. 2039. Abraham in Palæstina cum Sara uxore Nachoris filia, Loth nepotes 2114.

Loth ob jurgia inter pastores dividitur ab Abrahamo 2116.

Ismaël, & Agar pelluntur 2144.

Esau Primogeniti jura vendit 2218.

Jacob fugit in Mesopotamiam, ibique apud Labanum avunculum oves pascit 2276.

Jacob redit, & conciliatur cum Esau 2296.

Esau ducit alienigenas, unde corrupta religio 2238.

Ab anno 2300. Dinæ vis illata, & hinc pugna cum Sichimitis 2305.

Joseph per invidiam à fratribus venditur 2306.

Joseph Ægypto præficitur 2319.

Jacob cum filiis in Ægypto 2329.

Hebræi primò regebantur per Patriarchas, penes quos erat imperium in gentem.

Amenophis Phatao sævit in Hebræos 2451.

Moyles è flumine à Thermuti Pharaonis, in Aulam inductus 2464.

Ab anno 2500. Moses fugit ex Aula 2503.

Exitus Israël ab Ægypto 2544.

Exploratores ex Phara solitudine in Palæstinam missi 2545.

Israëlita in solitudine per annos 40.

Tribunal primarium Synedrium à Mose Iethri consilio institutum.

Felicia Hebræorum bella in Palæstina,
Josue Duce.

Vi-

Victoribus Israëlitis Palæstina dividitur.

Ab anno 2600. Othoniel Adonizedecum captum mutilat 2601. & populum resipiscen-tem vindicat in libertatem.

Historia Michæ Levitæ, & clades Tribus Benjamin 2720.

Servitus I. Hebræorum sub Cusano ab anno 2623. ad 2631. per ann. 8. liberantur ab Othoniele.

Servitus II. sub Eglone Moab. an. 18. cessat, occiso per Aodum tyranno 2669.

Ab anno 2700. Samgar Philistæos sexcen-tos vomere interficit sub Aodo.

Judæorum servitus sub Jabino Chananæo à 2721. ad 2740. à qua liberantur, victo per Debboram & Baraccum Sisarâ, cujus lacte sopiti tempora trabali clavo Jahel trajecit.

Madianitis ann. 7. serviunt Hebræi. libe-rantur à Gedeone 2768.

Ab an. 2800. Abimelechus Gedeonis f. cæ-sis 70. fratribus, tyrannidem occupat 2804.

Quarta Hebræorum servitus sub Ammo-nitis per annos 18. ab an. 2832.

Jephre Ammonitas prælio vincit, & po-pulum à servitute liberat 2849.

Samson, Dalilâ, quam deperibat, pro-dente, amissis cum coma viribus, Philistæis hostibus traditur, à quibus orbatur lumi-nibus 2898.

Ab anno 2900. Ophni. & Phinees Heli f. cæduntur in prælio à Philistæis, capitur Arca, Heli obit ex casu 2959.

Israëli

Israëlitæ Philistæos vincunt in maspha 2960.

David in monomachia Goliath interficit 2971.

Saul de Amalecitis, & aliis victor, à Philistæis victus seipsum confodit 2979.

David feliciter præliatur ab an. 2991. ad 2996.

Ab anno 3000. Absalon Ammonem fratrem interficit 3002.

Davidem patrem Absalon regno pellit, sed mox, dum fugiens crinibus pender à quercu, à Joabo confoditur 3009.

David movet in Philistæos, illosquæ quatuor præliis profligat à 3012. ad 3014.

Aza Zaram Æthiopiæ Regem vincit, & ingenti prædâ potitur 3094.

Ab an. 3100. Zambri Elæ temulento vitam eripit, mox & ipse septem post dies ab Amri obsessus, se cum universa domo comburit 3106.

Israëlitæ, Achabo regnante, de Benadabo Syro-bis triumphant 3134. 3135.

Mesa Moabitarum Rex obsessus, filiam, spectantibus Hebræis, mactat 3140.

Joram fratres interficit 3145.

Jehu Achabi stirpem funditus delet 3151.

Hazaël Syriæ R. Israëlitaram regionem ferro, flammisque vastat 3154.

Ab anno 3200. Joas R. Samariæ ex vaticinatione Elisei morientis Benadabum Syriæ R. tribus atterit cladibus 3204.

Ozias contra circumpositas gentes feliciter pugnat.

B

Man-

Manahen R. Israëlis, Phuli Syrorum Regi vectigalis,

Teglat Phalazar victor Israëlitas in servitutem abducit 3295.

Achaz captivus apud Syros 3294.

Ab anno 3300. Samariâ per Salmanasarem Assyriorum R. captâ, & everâ, Tribus decem cum Osea R. in Assyrios abductæ 3314.

Manasses Assyriis armis oppressus, Babylonem catenis vinctus abstrahitur 3344. mox regno restituitur.

Holofernes Assyriorum Dux in Betulia obsidione à Vidua Juditha obtruncatur 3346.

Ab an. 3400. Josias R. Juda cum Nechaone Ægypti R. configit, peritque ex vulnere 3425.

Joachaz Nechaoni servit in Ægypto.

Joakim, & Jechonias à Chaldæis cum omni nobilitate in servitutem abducuntur 3428.

Sedecias filiis, & oculis orbatus cum populo captivus Babylone 3446.

Incipit servitus 70. ann. quam passi sunt Hebræi apud Chaldæos.

Ab anno 3500. Judæi quamvis, post impletos annos servitutis septuaginta, libertatis qualicunque imagine donati fuerint à Cyro anno 3516, ferè nunquam tamen posthac sui omninò juris fuere, diù enim Persis, mox Græcis, & Romanis paruerunt.

Artaxerxes Longim Deo inspirante, Esdras Sacerdotem, & Scribam in Judæam mittit 3594.

Necmiâ

Ab anno 3600. Neemias ex Perside, ubi Regis Pincerna ejusdem gratiâ florebat, impetratâ ad id facultate, in Judæam veniens, frustra obfistentibus inimicis, Hierosolymæ muros intra dies 52. restituit 3600. vel 3601.

Idem, novis inductis tabulis, inopiæ suorum consulit 3601.

Idem, qui anno 3621. Regem in Perside adierat, Hierosolymam redit ex Perside 3629.

Ab anno 3700. Judæi ab anno 3712, Græcis parent.

Andromachus Judæis præpositus ab Alexandro, ab illis occiditur 3722.

Ptolemæus Lagi f. amicitie simulatione Judæam occupat, captivos quamplurimos abducit ex montano præcipue tractu 3733. circiter.

Antigono Rege victo, Asiæ regna Seleuco Nicatori cedunt, ac proinde Hebræi vectigales Syriæ Regionis fiunt ab anno 3753. *Notis in Epoch. Syromaced.*

Ab anno 3800. Onias II. Ptolemæo Evergeti solvit 20. argenti talenta, quæ Syrio Regi pendebat 3811.

Receptâ per Antiochum magnum Judæâ, Græcis in Syria regnantibus iterum subditur; sed brevi tempore 3836.

Ptolemæus Philopator, victo Antiocho magno, Celestyriâ, Phœniciâ, Judæâ potitur; quare Ægyptiis Regibus Judæi iterum parent 3837.

Antiochus magnus potitur Syriâ, & iterum Judæis imperat 3857.

Ab anno 3900. Jonathas, Demetrii Nica-
moris ope nixus, Judæam recipit, Hierosoly-
mam instaurat 3902.

Ejusdem cum Romanis, & Spartiatis fœ-
dus 3911.

Simon ad Demetrii partes transiens plenam
Judæis obtinet libertatem, cujus annos nu-
merate incipiunt 3912.

Jannæus epulans coram se 800. Judæos è
mobilioribus crucibus jubet affigi.

Judæi à M. Pompeio domiti Romanis in-
posterum parent 3991.

Hyrchanus ob varias fortunæ vices dictus
fortunæ pila.

Ab anno 4000. Antigonus Aristobuli f. Ju-
dææ regnum petens rejicitur à Cæsare, 4007.
sed Parthorum ope Hierosolymâ potitur
4014.

Hyrchanus captivus abducitur,

Herodes Hierosolymam expugnat 4017.

Eodemque anno capite plectitur Antigo-
nus Assamonæorum postremus.

Herodes regnum adulatione partum, per
scelera, & cædes confirmat.

Bellum anceps contra Arabes gerit 4023.

ARTICULUS IV.

*Res supra Naturam.**Ab anno 1657.*

IRis à Deo statuitur fœderis inter se , & homines pignus.

Superbis mortalium conatibus Turrim ædificantium Divinum Numen obsistit. Repente una , quâ omnes urebantur , lingua in duas , & septuaginta , quot erant hominum familiæ , divinitus dispertitur.

Hebraica , quæ communis omnibus antea fuisse creditur , in Hebero mansit , à quo nomen accepit.

Ab anno 2039. Deus Abrahamo felicem sobolem , Palæstinæ possessionem , Christum pollicetur.

Angeli Abrahamo prænunciant incendium Sodomorum 2139. & igne cælesti pereunt quinque urbes famosæ.

Eximitur Loth , & uxor cum filiabus ab incendio.

Uxor Loth , quòd contra Angeli educentis præceptum respexisset , in Statuam salis est versa , stultitiæ documentum.

Jacob Dei speciem videt in quiete è summis scalis Christum sibi pollicentis 2276.

Ab anno 2300. Joseph ob divinam conjici-

ciendorum somniorum solertiam è carcere vocatur ad imperium 2319.

Idem imminentem septem annorum fertilitatem, ac totidem sequentium sterilitatem, ex Regis Ægyptii somnio, præfagit 2319.

Jacobi in Ægypto soboles, quamvis per labores opprimente Rege, vegetior, & fecundior.

Ab anno 2500. Prodigia à Moyse patrata, vulgò decem Ægypti Plagæ 2543.

Columna Dux populi Hebræi.

Transitus populi per mare Rubrum ad Mo-
saicæ Virgæ contactum divisum 2544. Item
manna è Cœlo, aqua è rupe.

Chore, Datan, & Abiron Moyfi, & Aaro-
ni obtrectantes, vasto terræ hiatus absorbentur.

Sol sistitur ad imperium Josue 2584.

Hierichuntis muri, concinentibus He-
bræorum tubis, cadunt 2584.

Ab anno 2600. Cùm tot præcedenti sæculo prodigia per Moysen, & Josue patrata fuif-
sent, eaque adhuc à Nepotibus passim ce-
lebrarentur, Israëlita novis ad asserendam
religionis veritatem non indigebant, quare
hinc fortasse factum est, ut nullum hoc ævo
contigisse memoretur.

Ab anno 2700. Debbora, accepto divini-
tùs per Angelum mandato, Baracum ad
bellum contra Madianitas vocat 2740.

Gedeon, Angelo hortante, Baalis Idolum
& lucum evertit 2768.

Idem rosis, ac velleris miraculo confir-
matus

matus per viros 300. tubis, ac lampadibus armatos, Madianitas profligat 1768. Hi enim insolitâ pugnae specie turbati mutuâ se cæde conficiunt.

Ab anno 2800. Angelus uxori Manuë Samsonis ortum prænunciat 2861.

Samson sciens ex asini maxilla, quâ hostes trucidarat, fusis ad Deum precibus, fontem elicit.

Idem, receptis cum capillo viribus, domus ejus, undè ludentem ipsum Philistæi spectabant, concussis, contractisque columnis, ædium ruinâ victor hostium oppressus est.

Ab anno 2900. Arca Dei apud hostes captiva ingentes hostium Diis, corporibus, agris clades infert. 2939.

Arca plastro imposita, nullo rectore, à bo-
lus in fines Hebræorum devehitur 2940.

Bethsamarum supra 50. millia divinitus pereunt, Arcâ curiosius spectatâ.

Arca transfertur in Sion. Oza, illam ausus contingere, illicò perit 2990.

Ab anno 3000. Pestis divinitus immissa ob numeratum, jussu Davidis, populum, Angelo gladium condente, cessat 3017.

Salomon, post oblatum Gabaone Sacrificium, à Deo sapientiam petit, & impetrat 3022.

Ab anno 3100. Elias prodigiis clarus à 3126.
ad 3139. quo raptus est igneo curru.

Joram R. Juda literas accipit ab Elia translato 3147.

Eliseus duplici Eliæ spiritu actus, fluvium pallio scissum sicco vestigio transit. Viduæ oleum impetrat à Deo. Sunamitidis filium ad vitam revocat, aliisque miraculis fulget.

In piscis devorantis utero illæsus Jonas triduum agit 3168.

Ab anno 3200. Mortuus in sepulchrum Elisei conjectus redit ad vitam 3205.

Ozias Rex, Sacerdotibus frustra reclamantibus, thus incendit in Templo, sed nequaquam impunè; Leprâ enim divinitus affectus, à Sacerdotibus ejicitur 3214.

Visio mirabilis Isajæ Prophetæ, de qua ipse c. 6. 3277.

Ab anno 3300. Ezechiam de vita producenda, ex Divino Oraculo, quod Isajas pronuntiaverat, certum factura umbra, decem in horologio lineas retrocedit 3322.

Sennacheribo Hierosolymam obsidente, unâ nocte cæduntur ab Angelo 85, Assyriorum millia 3322.

Senior Tobias Raphaëlis Archangeli beneficio, cum filio reduce, lumen recipit 3336.

Ab anno 3400. Daniel puer Susannam liberat 3438.

Tres pueri, Statuam Nabuchodonosor non adorantes, conjiciuntur in fornacem, sed flammæ intactos verentur 3456.

Daniel in Leonum fossam dejectus, à Deo conservatur, & pascitur per Habacucum.

Nabuchodonosor ferarum more degit in Sylvis.

Baltasarem epulantem exarati cælesti manu characteres terrent 3498.

Ab anno 3500. Daniel objectus Leonibus, à Dario Medo servatur intactus 3515.

Cyro à Daniele Isaiaë Vaticinium ostenditur, quo plurimos ante annos prædixerat ille, futurum, ut Cyrus Babylone potitus, Judæis Hierosolymam redeundi potestatem faceret; ille voti reus, Judæos dimittit, & sacra vasa Templo restituit 3516.

Ab anno 3600. Sacerdotes ex Babylonica servitute reduces, ignem sacrum quærentes, quem ipsorum majores in sicci putei caverna occultaverant, pro eo aquam crassam inveniunt, quæ super victimas, & ligna Nehemiæ jussu aspersa, Sole è nubibus refulgente in ignem convertitur, quo sacrificium ritè perficitur 3609.

Ab anno 3700. Jaddus Alexandri M. Hierosolymam properantis iram metuens, divinitus edocetur, illi cum Sacerdotibus solenniori cultu ornatis, & populo candidato obviam procedere. Alexander venerabundus Pontificem adiit, & divinum in tiara Numen adoravit 3712.

Admirandus septuaginta Interpretum consensus in Græca sacrorum librorum versione, quam Ptolemæus Philad. imperaverat, divinitus contigisse videtur.

Ab anno 3800. Ptolemæus Philopator, dum in adyta Templi tentat irrepere, divinitus coercetur 3837.

Judæi ab eodem Ptolomæo elephantis ob-
terendi exponuntur in hippodromo, sed
Angelorum ope servantur 3838.

Heliodorus Hierosolymitanum Templum
expilaturus, ab equite cælesti terretur 3870.

Ab anno 3900. Perpetuum, & omnibus no-
tum Probatice piscinæ miraculum, quo aqua
per Angelum mota, primus è languentibus
in eam descendens, valetudinem recipiebat,
usque ad Christi Reparatoris tempora per-
durasse, constat è sacris paginis.

Joannem Hyrcanum, divino instinctu, fu-
tura quandoquæ prævidisse, narrat Josephus.

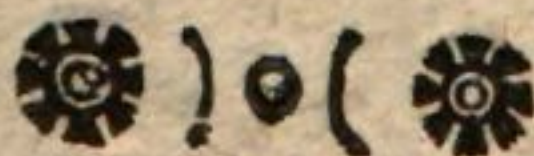
Ab anno 4000. Pluribus prodigiis fuisse
prænunciatum Deiparæ Virginis ortum, do-
cet communis Orthodoxorum consensus.

Angelus Joannis Baptistæ nativitatem Za-
chariæ, thus in Templo offerenti, prænunciat
4052.

Arch. Gabriel Mariæ V. Jesum ex ea inta-
cta nasciturum annunciat 25. Martii 4053.

Judæi Dæmones è corporibus obsessis
pellebant. *Liquet ex 12. c. Mathai.*

Idque per exorcismos è Libris Salomonis
desumptos factum, opinatur Genebrardus,

ARTICULUS V,

Monarchæ.

Ab anno 1657.

NEmbrotus Chami nepos, idem profanis Scriptoribus Belus, primus Babylonæ regnat 1879. per annos 65

Ninus, five Assur f. ad 1996. 52

Nomen dedit Assyriorum Imperio.

Semiramis uxor Nini ad 2038. 42

Nino marito obeunte, eluso filio, regnum præstigiis quibusdam intervertit, & ad se transfert. Sed ab eo postea, quem de incestu appellaverat, est interfecta.

Ab anno 2039. Ninias f. ad 2076. 38

Regni administratione Præfectis permissâ, in cœtu mulierum consenescit, qua in re Assyriorum Reges 32. habuit imitatores, solis nominibus notos.

Arius f. ad 2106. 30

Aralius ad 2146. 40

Xerxes, seu Balæus ad 2176. 30

Armamithres ad 2214. 38

Belochus ad 2249. 35

Balæus ad 2301. 52

Ab an. 1300. Atladas, seu Sethos ad 2333. 32

Mamythus ad 2363. 30

Ascharius ad 2391. 28

Sphærus ad 2421. 20

Mamylus ad 2451.	30
Sparthæus ad 2481.	30
Ascarades ad 2521.	40
Ab anno 2500. Amyntes ad 2566.	45
Belochus ad 2590.	25
<i>Hujus filia Atossa, sive Semiramis, qua cum patre annos duodecim regnavit, & sub Columba specie culta est à Syris; sed hoc aliqui ad primam Semiramidem referunt.</i>	
Balatores, sive Bellepares ad 2620.	30
Ab anno 2600. Lamprides ad 2651.	30
Sofares ad 2671.	20
Lampares ad 2700.	30
Ab anno 2700. Panyas ad 2745.	45
Sofarmis ad 2764.	19
Mithræus ad 2791.	27
Theuthamus ad 2823.	32
Ab anno 2800. Teuteus ad 2863.	40
Thineus ad 2893.	30
Dercylas ad 2934.	40
Ab anno 2900. Eupales ad 2971.	38
Laostenes ad 3016.	45
* <i>Heraclide Ducibus Temene, Ctesiphonte, & Aristodemo Aristomachi ff. 2951. redeunt in Peloponnesum. Temenes Argorum, Aletes Corinthi, Eurysthenes, & Proclus Lacedæmonis potiuntur. Ex his duo semper Reges apud Lacedæmones.</i>	
Ab anno 3000. Pyritiades ad 3046.	30
Ophraeteus ad 3066.	20
Ophratanes, sive Ephacheres ad 3116.	50
Ab anno 3100. Acracarnes ad 3157.	45
	Sar-

Sardanapalus, seu Tonos Connoleros, quem profligavit Arbaces Medus, & Belesus ad 3178.

Hinc divisa Assyrior. Monarchia.

Arbaces victor Regnum Medorum, & Persarum, aliaque tenuit. 28

Belesus, qui dictus est Phul-Bel-Ochus Assyriorum regnum, vicinasque regiones obtinuit per annos. 48

Ab anno 3200. Post Arbacem apud Medos regnasse feruntur Madancees an. 50. Sosarmus 30. Articas 50. Arbianes 22. *Sed omnia usque ad Deiocem incerta,*

Post Belesum apud Assyrios duorum, vel trium Regum nomina silentur, mox memorantur Phul. 43. Teglat-Phalazar. 31, ad 3309.

Sed hi fortasse Praefecti, vel Duces, non Reges, ut aliquibus visum est.

Sub initium sequentis saeculi apud eosdem Assyrios novum Babylonis regnum inchoatur.

Ab anno 3300. Baladan Babylonis Praefectus, dictus Nabonassar, deficiens, se Regem appellat, & Aera ab eo nuncupatae dat initium 3306.

Huic succedit Merodachus in sacris literis Nabuchodonosor à 3345.

Benmerodachus f. ad 3407.

Apud Assyrios interim regnant Salmanasar ad 3317. 8. Sennacherib. ad 3323. 6. Assaradon ad 3333. quo factus est vectigalis Babylonis,

Dejoces, qui & Arphaxad, Mediis imperat
à 3345. ad 3398. 53.

Ab an. 3400. Phraortes Medor. ad 3419. 21.

Ciaxares senior, five Aftybares ad 3460. 20.

Aftyages Cyri avus ad 3495. 35

Darius, Medus, idem Ciaxares Jun &
Assuerus, Cyri avunculus, Estheris maritus
ad 3515. 19

Babylone interim regnant Nobopolassar,
seu Nabuchodonosor senior à 3407. ad 3428. 21.
Nabuchodonosor Magnus ad 3472. 44.

V. Supplementum in fine.

MONARCHIA PERSARUM.

Ab anno 3500. Cyrus, qui, moriente Aftyage materno avo, Regnum Persarum administrandum susceperat, jure Uxoris, quæ Darii Medi unica erat hæres, eo abdicante, Imperio Medorum, Persarum, & Babyloniorum potitur, Sedemquæ locat in Perside 3516.
x, an. 9

Cambyfes f. à 3524. ad 3532. 7

Smerdis Magus m. 7

Darius Hytaspis f. ad 3596. 36

Xerxes I. ad 3589. 20

Artaxerxes Longimanus ad 3629. 40

Ab anno 3600. Xerxes II. m. 1

Sogdianus m. 7

Darius Nothus, five Ochus ad 3649. 19.

Artaxerxes Mnemon ad 3689. 40

Hujus fr. Cyrus Minor, post eum, sed Rege Patre natus, unde lis, & bellum infelicitè gestum ope Græcorum.

Articulus quintus.

39

Artaxerxes Ochus ad 3714. 26

Ab anno 3700. Arses, seu Arsamus ad 3718. 4

Darius Arsami f. ad 3724. 6

MONARCHIA GRÆCORUM.

Alexander Magnus, victo Dario, Græcorum Monarchiam inchoat ad 3730. 6

*Alexandro mortuo, post varias bellorum vi-
ces, Græcorum Imperium in tria præcipuè regna
dividitur, Macedonia, Ægypti, Syria; ab
hoc cum Machabeorum libris numeramus an-
nos Regni Græcorum.*

Seleucus Nicator recuperat Babylonem,
à 3742. ad 3773. 32

Antiochus Soter ad 3792. 19

Antiochus Deus ad 3807. 15

Ab anno 3800. Seleucus II. Gallinicus ad 3827. 20

Seleucus Ceraunus ad 3830. 3

Antiochus III. Magn. ad 3867. 37

Seleucus Philopator ad 3879. 12

Antiochus IV. Epiphanes ad 3890. 11

Antiochus V. Eupator ad 3892. 2

Demetrius Soter ad 3903. 14

Ab anno 3900. Alexander Bala ad 3907. 55

Demetrius Nicator ad 3909. 3

Antiochus Balæ f. ad 3911. 2

Tryphon Tyrannus ad 3914. 3

Antiochus Sidetes ad 3925. 11

Demetrius Nicator iterum ad 3929. 4

Antiochus Grypus ad 3958. 29

An-

Antiochus Cyzicenus simul ad 3969. 18
 Seleucus VI. Antiochus X., & Eusebes,
 Philippus, Demetrius Enceres, Tigranes,
 Antiochus Asiaticus Reguli potius, quàm
 Reges in Syria, quæ à Pompejo redacta est
 in Provinciam 3991.

Ab anno 4000. Pompejus M. Consul. sine
 Collega 4002.

C. Jul. Cæsar V. Dict. & Cos. occiditur
 4010.

C. Octavius, M. Antonius, M. Lepidus
 Triumviri 4011.

MONARCHIA ROMANORUM.

C. Octavius Cæsar Augustus post Actiacam
 victoriam solus imperat 4024.

*Omnes posthæc Imperatores Cæsares, & Aug-
 gusti appellati.*

Præfectus urbis stabilis ab Augusto insti-
 tuitur, primusquæ dicitur C. Clinius Mecæ-
 nas, & post eum Messala Corvinus.

ARTICULUS VI.

Regna, & Respublica in Græcia.

Ab anno 1657.

Quamvis vetustissimi Græcia Reges à
 Neotericis in dubium revocentur, placet
 eos nihilominus ex optimorum Scrip-
 torum traditione referre.

Sicyoniorum Regnum in Peloponneso

inchoatur 1890. Ægialeus primus ibi regnat ann. 52. Ab eo Peloponnesus quondam dicta est Ægialia.

Europs f. 45. Nomen dedit Europa.

Telchis 20. Apis 25. Telxion 52.

Cum felicissimè regnasset, post eius mortem publici ludi eius honori sunt instituti.

Ab anno 2039. Sicyone regnant Thelxion 52. Ægydius 19.

Thurimacus 45. Leucippus 53.

Messapus 47. Eratus 46.

Argorum Regnum incipit 2197.

Inachus I. Argis regnat 50. Phoroneus Inachi f. & Melissæ 60.

Inachida ab Inacho dicti Reges omnes Argivi.

Ab an. 2300. Sicyone regnant Plemnæus 48.

Ortopolis 63. Marathon 30. Echyreus 55.

Argis regnant Apis 35. Argus 70. Criasus 54. Phorbas 35. Argus ob singularem prudentiam, centoculus dictus.

Athenarum Regnum inchoatur 2446.

Cecrops Ægyptius Athenis regnat 51.

Ab eo Successores 16. dicti Cecropida.

Ab anno 2500. Sicyone regnant Corax 30. Epopeus 35. Laomedon 40.

Argis regnant Triopas 6. Crotopus 21. Sthenelus 9. Inachidarum ultimus.

Post hunc Danaus Ægyptius, pulso Gelanore, regnat 50. Ab eo Danaida.

Athenis regnant Cranaus 9. Amphiction 10. Erichonius 30.

Lacedæmoniorum Regnum incipit 1570.
 Lelex I. Lacedæmoniorum Rex indigena,
Ab an. 2600. Sicyone regnant Sicyon, à
 quo regio dicta est Sicyonia 45. Blybus 40.
 Argis Lynceus, Danaï ex fr. Ægypto nepos
 40. Abus 24. Prætus 17.

Athenis Pandion 40. Erechteus 30.

Lacedæmone Myles Eurotas.

Corinthiorum regnum incipit 2645.

Silyphus, à quo Reges dicti Sisyphidæ
 Rex I. Ornithion II.

Ab anno 2700. Sicyone regnant Janiscus
 42. Phæstus S. Adrastus 4. Polyphides.

Argis Acrisius Danaës pater 30. quo per
 imprudentiam à Perseo Danaës filio interem-
 pto, regnum mycenæ transfertur 2742.

Mycenarum Rex I. Perseus 57. Taphius 17.

Athenis Pandion II. 25. Ægeus 48.

Lacedæmone, Lacedæmon, Amyclas, Ar-
 golus, Cynortas, Oebalus.

Corinthei Thoas.

Ab anno 2800. Sicyone regnant Pelasgus
 20. Xeuxippus 33. Sacerdotes post illum 33.

His ab Agamemnone potestas omnis ere-
 pta.

Mycenæ Stenelus 8. Eurystheus 48.

Atreus, & Thyestes 8. Agamemnon 17.
 Ægistus 7. Orestes 7.

Athenis Theseus 31. Mnestheus 15. Demo-
 phoon 33.

Lacedæmone Tyndarus, Castor, & Pollux,
 Menelaus, Orestes.

Corinthe Damophon, Propodas.

Ab anno 2900. Athenis regnant Oxynthus 13. Aphidas 1. Thymoëtes 8. Melanthus 12. Codrus ultimus Regum 17.

Lacedæmone, Orestes, Thisamēnus.

Moy Heraclidæ.

Mycenis Orestes, Thisamenus, Peuthylus, Cometes Orestis ff.

Corinthe Dorydas, Hiantidas Sisyphidarum ultimi. Alethes Ixion. *

* *Heraclida*

Ab an. 3000. Athenis, extincto Codro, Archontes perpetui, quorum I. Medon 20. Acaston 36. Archippus 19. Therfippus 41.

Lacedæmone ex Eurystenis posteris, qui mox dicti sunt Agidæ, Agis I. Echestratus, Laboras, Dorysius.

Ex Proclidis Sous, Euripon, Pritanis.

Corinthe Agelas, Prymius Heraclidarum postremus, post quem Bacchis, à quo Bacchiadæ.

Ab an. 3100. Athenis Archontes Phorbas 31. Megacles 30. Diognetus 28. Phereclus 29.

Lacedæmone regnant ex Agid, Agefilaus I. Archelaus.

Ex Proclid. Eunomus, Polydectes, Charilaus Lycurgi ex fr. nepos.

Corinthe ex Bacchiadis Agelaustus, Eudemus, Aristodemus.

Ab anno 3200. Athenis Archont. Ariphron 20. Thespheus 27. Agamestor 20. Æschylus 23. Alcmeon 2.

La-

Lacedæmone ex Agid. Teleclus, Alcarnæ-
nes, Polydorus.

Ex Proclid. Nicander, Theopompus.

Corinthe Pritanes Magistratus annuus insti-
tuitur 3276.

Macedonum Regnum incipit 3240.

Caranus R. I. 30. Cœnus II. 28.

Ab anno 3300. Athenis Archontes Decen-
nales, quorum I. Charops Æschyli f. mox
post Erixiam VII. Archontes annui, quorum
I. Creon 3368.

Lacedæmone regnant ex Agid. Eurycrates
I. Anaxander.

Ex Proclid Zeuxidamus, Anaxidamus.

Corinthe Cypselus Tyrannus 3399.

Macedonum Reges usque ad Philippum
Amyntæ 22. non numeramus, quia nullius
ferè nominis.

Ab anno 3400. Pisistratus, frustra obstante
Solone, potitur Athenis, 494. bis pulsus redit.

Lacedæmone regnant ex Agid., Eurycra-
tes II. Leon Anaxandrides.

Ex Proclid. Archimus I. Agasicles.

Corinthe Periander Tyrann. à 3427. ad 3467.
Post hunc de Corinthe silet historia.

Ab anno 3500. Pisistratus bis pulsus iterum
potitur Athenis.

Hippius & Hipparchus Pisistrato patri
succedunt 3527. pelluntur 3541.

Redeunt annui Archontes.

Lacedæm. regn. ex Agid. Cleomenes
I. Leonidas I, Plistarcus, Phistonax, Pansa-
nias.

Ex

Ex Proclid, Ariston, Demaratus, Leoty-
chides.

Ab anno 3600. Athenis iubente Alcibiade
præfunt Quadringenti à 3642. ad 3650. Nam
tum captæ à Lyfandro Lacedæmone, subje-
ctæ fuere Triginta Tyrannis, quibus pulsis,
Democratia iterum inducta est 3653.

Lacedæmone regnant ex Agid. Agesipolis
I. Cleombrotus I. Agesipolis II. Cleomenes II.

Ex Proclidis Archidamus II. five Arche-
laus. Agis II, Agesilaus II. Archidamus III.

Ab anno 3700. Athenæ Cassandro Macedo-
ni se dedunt, à quo rector Phalereus institui-
tur 3736. liberantur per Demetrium Polior-
cetem 3747. sed postea ingrata ab eodem
expugnantur 3753. & iterum liberæ 3764.

Lacedæmone regn. ex Agid. Arius, Acro-
tatus.

Ex Proclid. Eudamidas I. Archidamus IV.
Eudamidas II. Agis III. Proclidarum extre-
mus.

Macedon. R. Philippus Amyntæ f. regnat
3684. ad 3718.

Alexander magn. f. ad 3730.

Macedonia, & Ægypti Reges hujus saculi.
V. in Suppl. II.

Ab anno 3800. Lacedæmone, Proclidis ex-
tinctis, regnant ex Agid. Arcus, Leonidas II.
Cleombrotus II. Cleomenes. III. mox, Agidis
etiam deficientibus, brevi regnant Agesipolis,
& Lycurgus, atque post hos Tyranni Ma-
chanidas, & Nabis, quo cæso prius parer
Achæ;

Achæorum Reipublicæ superiore sæculo
extitæ; denique Romanis.

Quintius Roman. jus dicit in Græcia,
omnesque ejus Civitates liberas esse jubet
3958.

Macedonum R. R. Demetrius II. 10.

Antigonus Tutor 12. Philippus III. 12.

Perseus 11. quo victo, Macedonicum Re-
gnum Romanis cedit 3887.

* Ab anno 3900. Ægyptii Reges Ptolemæus
Evergetes ad 3823 26

Ptolemæus Philopator ad 3850. 27

Ptolemæus Epiphanes ad 3873. 23

* Ptolemæus Philometor ad 3907. 25

Athenæ, quæ ab anno 3764. libertatem
qualemcunque usurpaverant, anno 3969. à
Sylla expugnatae, Romanis parent, & abolen-
tur Archontes.

In Ægypto regn. Ptolem. Physcon ad
3937. 29.

Ptolemæus Lathurus ad 3954. 17

Ptolemæus Alexander ad 3964. 10

Ptolemæus Lathurus iterum ad 3973. 8

Ptolemæus Alexander II. D. 19

Ptolemæus Alexander III. ad 3989. 17

* Ab anno 4000. Ptolemæus Auletes ad
4003. 13

Ptolemæus Dionysius cum Sorore Cleo-
patra ad 4007. 5

Cleopatra sola ad 4024. 17

Post Actiacam pugnam, in qua victa cum
Antonio ab Augusto fuerat, cum M. Anto-
nius

nus sibi manus intulisset, & ipsa ultro perit,
defecitque omnium Græcorum imperiam.

ARTICULUS VII.

Regna, & Principatus extra Græciam.

Ab Anno 1657.

Antiquissimos cum Syncello ex Manethone,
& Eratosthene Ægypti Reges agnoscimus,
sed post Babylonios, quia sacris literis id magis
consonum.

Menes, qui Jupiter Hammon postea est
appellatus in tota Ægypto.

Post hujus mortem, ex filiis duobus, alter
Thebis, Memphi alter imperavit.

Athotis, qui Mercurius Thebis.

Tosorthrus, qui Æsculapius Memphi.

Post hos in plures Dynastias divisa est Ægy-
ptus.

* Pharaon mencheres R. Memphiticus in
Ægypto Abrahamo æqualis 2115.

Ab anno 2039. Pharaonis pranomen commu-
ne fuit Ægypti Regibus, ut Caesar, & Augustus
Rom. Imperatoribus.

Elephantini Reges in eadem Ægypto, ex
Africano, cujus tamen commentitias Dynastias
cordati rejiciunt.

Cres, à quo insula nomen accepit, in
Creta regnat, post eum Jupiter hujus nominis
in Creta primus.

Iovis nomen pluribus Regibus olim commune.
Videantur Vossius de Origi. Idolol. & Huetius
in Demonstrat. Evang.

Slanius, ut patrii Scriptores affirmant,
primus regnat in Hibernia 2281.

Ab anno 2300. In Ægypto Pharaon Amesis,
sive Ramesis, ut alii malunt, quo regnante
Joseph ingressus est Ægyptum 2306.

In eadem Ægypto Reges Tanitæ, dicti
Pastores, quorum primus Salatis seu Saïtes
V. Marshamum in Canone Chr.

Inter alios ibidem Memphitarum Reges
memorantur Amenophis II. seu Memnon,
Orus, Poëtis Busiris in hospites ferus, Ther-
mutis Ori filia, moysis in fluvio expositi ser-
vatrix.

Ab anno 2500. In Ægypto Reges Pastores
usque ad finem XII. sæculi post diluvium.

Inter Memphitarum Reges ibidem memo-
ratur Pharaon Cenchris, qui fugientes He-
bræos insequens, Rubri maris fluctibus haus-
tus, cum suis interiit.

Trojæ Rex I. Dardanus Jovis, & Electræ
f. Atlantis nepos ab anno 2574. 31. mox E-
richtronius 65.

Ab anno 2600. In Ægypto præter Tanitas
Pastores, regnant apud Thebanos Maris, Si-
phoas, Phouron, seu Nilus.

In Creta Jupiter Taurus, à quo rapta est
Europa. Post eum Minos, Rhadamantus,
Sarpedon fr.

Trojæ Rex Tros, à quo dicta Troja 70.

Hujus

Huius fr. Gallirrhoe pater Ili, Ganymedis, & Asaraci, à quo genitus Anchises Aenea pater.

Ab anno 2700. In Ægypto Reges Thebani, & Tanitæ Pastores.

In Creta Jupiter III. Saturni f. pulso patre. Huius ffr. Neptunus & Pluto.

Trojani Reges Ilus, à quo Ilium 54. Lao-medon. 36.

Latii, seu Aboriginum Rex I. Janus à 2722. 35. Post eum Saturnus ex Creta profugus 36. Picus f. 37.

*Ab anno 2800. * In Ægypto, regnante apud Thebanos Thumnosi, pulsi Pastores, qui post annos 13. redeunt, iterum pulsi ab Amenophe.*

In Creta Minos II. Ariadnæ, Androgei, & Phædræ pater.

Trojani Reges Priamus, sub quo Troja everfa 40.

Latij Reges Faunus 44. Latinus 46.

Æneas Trojâ profugus, ductâ Laviniâ Latini f. 4. Ascanius f. 38.

Lydorum R. primus Argon Herculis f. 2835. Post eum ignoti Successores ad Candaulum.

Ab anno 2900. In Ægypto apud Thebanos ex Manethone regnat Orus, five is, de quo dictum, five alius. Mox tota regio in ditionem unius redigitur. Memorantur præcipuè Acencheres tres, Rhameses duo.

Latini Reges Silvius Posthumus 29,

Ab hoc Reges Alba dicti Silvij.

Æneas Silvius 31. Latinus II. 51.

Tyrriorum Rex I. Abibalus 2984. & post
eum Hiram f. Davidis amicus 60.

Sibdagerus primus tria simul regna possi-
det, Sueciam, Norvegiam, Gothiam 3940.

• Danus.

* *Ab anno 3000. Danus primus regnat apud
solos Danos, iisque nomen facit 2983.*

In tota Ægypto Amenophis IV. & postea
Sesostris, seu Sethosis, & Sesonchis, in SS.
litteris Sefac, qui victor latè per Asiam domi-
natus est.

Latini Reges Alba Silvius 39. Capetus 26.
Capys 28.

Tyrriorum Reges Baleazarus Hiram f. &
post hunc, usque ad Pygmalionem, Reges 7.
nullius nominis.

Hispanis imperant Celtæ, & Rhodij.

*Ab anno 3100. In Ægypto Rhamfes, mox
Amenophis V. quibusdam memnon, & Ra-
meses.*

Latini Reges Galpetus 13. Tiberinus 9.

Ab hoc Tyberi nomen factum.

Aremulus Agrippa 41. Alladius, sive Arc-
mulus Silvius 19.

Tyrriorum R. XII. Pygmalion 47, Sichæo
patruele per fraudem interempto, infamis.

Carthago Urbs, & Regnum 3166.

Regina Dido Tyria. Sed postea in Rem-
publicam conversum est.

*Ab anno 3200. Ægyptiorum in Asia Impe-
rium deficit.*

Ægy-

Ægyptus in plures Regulos dividitur. Celebrantur ex his Necepsus, Nechos, Bocchoris, qui Necho fugiente, cæsus est à Sabacone Æthiope, qui annos 50. regnavit.

Latini Reges Aventinus 37. *Nomen dedit Aventino colli, ubi sepulchrum.*

Procas 23. Amulius 18. Numitor 3.

Hispanis imperant Phænices, quorum opes maritimæ ingentes.

Ab anno 3300. In Ægypto Sous, ad quem missi ab Osea Israël R. Legati; Tauracus, mox Dodecarchia, quâ brevî sublatâ, regnat Psammitichus.

Lydorum Reges Mermnadæ, quorum I. Gyges, occiso Candaule 3340. r. 36.

Post hunc usque ad Cræsum Ardys, Sadyates, Alyates.

Romanorum R. 1. Romulus 3301. r. 37.

Interregnum an. 1. Numa Pompilius 43. Tullus Hostilius 32.

Ab anno 3400. Ægyptiorum Reges Nechao, sive Nechos, Psamis, Apries.

Romanorum Reges Ancus Martius 24. *Feciales instituit, Patres 100. minorum gentium legit.* Tarquinius Priscus 38. *Capitolium fundat.* Servius Tullius 30. *Populum in 30. Tribus dividit.*

Carthagenensium opes, Regulis finitimis domitis, terrâ, marique crescunt.

Argentens regnat in Hispania.

Ambigatus Biturgium in Gallia Rex Celtis imperat.

Ab anno 3500. In Ægypto Amasis, Psam-
menitus ex Herod. & Diodor. mox Camby-
ses regnum ad Persas transfert 3529.

Lydorum Regum ultimus Cræsus à Cyro
captus 3510.

Romanorum R. ultimus Tarquinius Su-
perbus 25. Pellicitur ob vim à filio Lucretiæ
illatam 3545.

Consules creantur L. Jun. Brut. & Tar-
quinius Collatinus, eoque abdicante, Valer.
Publicola.

Dictator I. T. Lartius Flavus 3556.

Carthaginenses Hispaniæ Domini 3556.

Ab anno 3600. Cappadociæ R. I. Pharnaces
Cyri Sororius.

* Sicilia sub Tyrann. Syracusanis 3569. libera
3588.

In Ægypto post Persas indigenæ Nephre-
us, & Tabachon.

Romæ Decemviri 3603. & post annos tres
iterum Consules.

Ibidem Tribuni militum Consulati po-
testate aliquoties creati, & I. 3610.

Censores primò instituti 3611.

Romæ servorum conjuratio detecta 3635.

Sicilia iterum sub Tyrannis 3648. Dionysio
scilicet Seniore, & Juniore.

Anarchia Romæ 3678. per annos 5.

Consules Romæ confirmati 3688.

Ab anno 3700. In Ægypto, fugiente in
Æthiopiam ultimo Regum Nectenabo, Persæ
iterum usque ad Alexandrum magnum do-
minantur.

Car-

Carthaginienses terrestribus, maritimisque
opibus præpollentes, terrarum imperium af-
fectare incipiunt.

Romani post Tarentinos, picentes, & Sa-
lentinus domitos, totius Italiae Domini.

Sicilia iterum libera 3708. Romanorum
beneficio.

Fergusius ex Hibernia vocatus initium
dat Scotorum Regno.

* Ponti, Bithyniae, Armeniae Reges post
Alexandrum Magnum exorti.

Ab anno 3800. Pergami Principes 1. Phi-
leterus Spado, cui succedit fr. Eumenes 3789.

Romani Siciliam 1. mox Sardiniam, &
Hispaniam, Carthaginensibus victis, in pro-
vinciam redigunt, eamque dividunt in ci-
teriolem, & ulteriorem.

Pergami R. 1. Attalus I. Eumenes f. 3812.
Mox Eumenes II. & Attalus II. Eumenis fr.

Parthorum Rex I. Arsaces, à quo Arsacida-
rum familia, & Reges posteri, Arsaces 3808.
Huic succedunt Arsaces II. Priapacius, &
Phraates I.

* *Ab anno 3900.* Romani, eversa Carthagi-
ne, Africae Domini, victis Achæis, deleta
Corintho, Græciam in provinciam redigunt
3908.

Pergami Rex Attalus III. Populum Rom.
regni, & opum suarum hæredem scribit 3921.

Gallia Narbonensis fit Romanorum provin-
cia 3933.

Africani Junioris, & Marii in Africa, Syllæ,

& Pompeji in Asia, Cæsaris in Europa victoriis Rom. propagatur Imperium. Sylla Dictator ab anno 3972. ad 3975.

Ciceronis Cos. prudentiâ, & vigilantia Respublica à nefariis Catilinæ consiliis liberata 3991.

* *Ab anno 4000. Parthis imperant Mithridates I. Phraates II. Artabanus I. Mithridates Magnus Crassi victor.*

Romani in Europa, in Africa, in Asia rerum latè potiti, Reges omnes finitimos, vel socios habent, vel vectigales, ac tandem Ægypti, quod unum supererat è Græcorum Imperio Regnum, Domini 4024.

Parthis imperant Phraates III. Tyridates, & Phraates IV.

Scotorum Historici Metellanum decimum septimum regum suorum numerant.

ARTICULUS VIII.

Bella.

Ab anno 1657.

Ninus latius imperandi studio flagrans, armis imperium primus propagat, pluribus domitis Asiæ populis.

Idem circa annum conditi orbis 1990. Rege Zoroastre debellato, Bactris petitur.

Semiramis Virago, Mediâ, Perside, Ægy-

Ægypto, aliisque provinciis subactis, cum Indis, felici principio, exitu tristi bellum gerit.

Bella inter Vexorim *Ægypti*, & Tanaim *Scythiæ* Regem antiquiora ex Trogo Justinus memorat; sed vel obscura, vel fabulosa censentur.

Ab anno 2039. Ismaël Abrahami f. Arabiam bellando subigit 2261. Salian. Ex eo feroces bello gentes progenitas, Ismaëlitas, Agarenos, Arabes, Saracenos, omnes ferme tradunt.

Telchines, & Cariathæ cum Phoroneo bellum gerunt 2264.

Telchines, Talasio, & Caretro ducibus, vincuntur à Phoroneo 2771.

Ab anno 2500. Telchines, qui victi, & Peloponneso pulsi primò Cretam, deinde Cyprum armis occupaverant, tandem Rhodo petiuntur. Malefici homines fuisse traduntur, solo aspectu omnia effascinantes, Hesychius, Suid.

Moyfis in *Ægypto* bella, quæ Josephus memorat, cordatioribus viris fabulosa videntur.

Ab anno 2500. Chaldæi pugnant in Phœnices 2507.

Ab anno 2600. Eleusini, adscito Eumolpo Thrace, bellum cum Atheniensibus gerunt 2669.

Tros in Tantalum Moeniæ Regem, qui Ganymedem rapuerat, arma movet 2678.

Tantali jussu, qui Phrygius Iupiter est appellatus, in navi, cui Aquila nomen erat, arvectus est. Hinc fabula.

Ab anno 2700. Bacchi Jovis, & Semeles filii Indica expeditio 2720. Aliis nominibus Liber, Dionysius.

Persei Jovis, & Danaës f. expeditio, in qua Medusam obtruncat, Andromedam Cephæi filiam liberat 2733.

Siculi, qui Latio pulsi per Aborigenes, à Morge Itali f. sedes acceperant in Oenotria, Siculo tandem Duce, Trinacriam armis occupant, quæ ab illis Sicilia est appellata 2770.

Amphitryon Alcmenæ maritus, armis inclytus, cum Telebois bellum gessit.

Ab anno 2800. Septem Duces ad Thebas 2833.

Epigoni Thebis potiuntur 2843.

Amazones Asiam armis occupant; mox in Atticam irrumpentes ab Hercule, & Theseo superantur 2845.

Bellum Trojanum ob Helenam Menelai uxorem à Paride raptam 2861.

Troja capta, & incendio consumpta 2870.

Bellum Æneæ cum Turno 2872.

Ab anno 2900. Heraclidæ Athenis bello infesti, sed victi se devovent.

Amazones per Asiam arma circumferunt 206.

Heraclidæ, hoc est, Herculis posteris, Peloponnesum occupant, Ducibus Temeno, Cresiphonte, & Aristodemo 2951.

* Nugari videntur, qui Albionem Britannia nomen hoc a vo à Brito, sive Bruto Ascanij filio consecutam tradunt, docentes, eum illic primum regnum auspiciatum, cum ante habitaretur à Gigantibus.

Ab anno 3000. Sefac in sacris literis, apud profanos Auctores Sefostris, Sethos, & Sefonchis, ac Sefonchosis Ægypti R. Hierosolymâ potitus, Templi thesauros asportat 3064.

Idem Colchos, & Getas armis domuisse, regionesque omnes à se subactas trophæis insignivisse scribitur. *Calvisius* perperam duos opinatur esse Sefacum, & Sefostrim. Videatur *Marshamus in Canon. Chron. sæcul. 4.*

Ab anno 3100. Bella aliquot levia Archelai, & Charilai Lacedæmoniorum Regum in Peloponneso.

Tyberinus, dum victus ab hostibus fugit, Tyberi mergitur, ei que nomen facit.

Sabaco Æthiopum R. profligatis pluribus Ægypti Regulis, eâ potitur, vel in fine hujus, vel initio sequentis sæculi. Cumque in ea regnasset annos 50. somno monitus ultrò abiit. *Herodot. l. 2.*

Ab anno 3200. Assyrii, Duce Theglathphalazar, Rhafi Rege obtruncato, Damasco, potiuntur, Syriam populantur, incolas captivos abducunt 3296.

Theopompo Lacedæmoniis imperante, hi de finibus Thyreatum cum Argivis dimicant. *Pausan. l. 3. Euseb.*

Ab anno 3300. Romuli cum Sabinis, Camerinis, & Fidenatibus bella.

Sennacherib Æthiopes, & Ægyptios bello profligat 3323.

Bellum vicennale inter Messeniacos, & Lacedæmonios finitur 3330.

Ardys Lydorum R. Gygis f. Mileſiis bellum intulit 3361. *Herod. l. 1.*

Bellum Albanis à Tullo Hostil. illatum, Horatii Curiatios vincunt 3387.

Fidenates 3389. Sabini à Romanis victi 3392.

Ab anno 3400. Ancus Martius Latinos, Fidenates, Sabinos, Vejos vincit, Tarquinius Sabinos, qui tandem domiti 3452.

Scythæ armis Aſiam adepti, tenent à 3419. ad 3449.

Sadyates avus, Alyates Cræſi pater Lydorum RR. Mileſios bello vexant.

Nabuchodonosor M. Syros, & Ægyptios armis domat; Hieroſolymâ potitur 3428.

Idem Arabes, Elamitas, Medos vincit; Niniven occupat 3452.

Ab anno 3500. Quæ de Cyro à Tomiri Scytharum Regina victo, & cæſo traduntur ab Herodoto, apud eruditos vix fidem inveniunt.

Porſena Romam obſidet 3547.

Poſthumius Tubertus, victis Sabinis, primus ovat Romæ 3551.

Marathonia pugna, Duce Miltiade 3564.

Leonidas cum 300. Laconibus ad Thermopylas 3574. Themistocles Perſarum ad Salaminam victor 3574.

Bellum sociale contra Athenienses à 3596. ad 3598.

Ab anno 3600. Athenienses à Boeothis cæsi 3605.

Corinthii à Corcyreis victi 3619.

Atheniensium ad Potideam victoria 3622.

Bellum Peloponnesiacum inchoatur 3623. per annos 27. inter Athenienses, & Lacedæmonios.

Conon Atheniensis Persas vincit ad Gnidum navali prælio 3660.

Veij à Camillo expugnati 3658. Galli ab eodem, post Romam incensam cæsi 3665.

Bellum Sacrum Græcorum contra Phocenses sacrilegos ad 3696. ad 3708.

Ab anno 3700. Philippi Macedonis in Græcia bella.

Bellum Samniticum à 3711. per an. 71. ad 3782. Triumphorum 4. materies.

Alexander M. per Europam, Asiam, & Africam victor arma circumfert ab anno 3620. ad 3730.

Romanorum cum Pyrrho Epirotarum R. bellum 3774.

Gonatae bella cum Spartanis, & Atheniensibus 3785.

Bellum Punicum I. Siculis contra Carthaginenses Romanorum opem implorantibus 3790.

Romani primò rem nauticam attingunt, & Duillio Duce, nobilem de Pœnis victoriam referunt 3794.

*Ab anno 3800. Pœni Romanos grandi clade
profligant propè Drepanum 3805.*

*Pugna Roman. & Carthag. ad Ægates
3812.*

Bellum Illyricum 3825.

*Punicum II. 3836. Pugna ad Thrasimenum
3837. Cauensis 3838.*

*Asdrubal à C. Nerone ad Metaurum cæsus
3847. Annibal à Scipione Africano victus in
Africa 3852.*

*Bellum Romanorum cum Macedonibus
3854.*

Bellum Rom. cum Antiocho Magno 3867.

Bellum Rom. cum Perseo 3883.

*Ab an. 3900. Viriathus Lusitanus fortiter
& feliciter contra Romanos bellum gerit à
3904. ad 3915.*

*Bellum Punic. III. 3905. In eo Carthago
everfa 3908.*

*Bellum Jugurthinum ad 3905. Marii de
Cimbris victoria, & bellum servile in Sicilia
3953. Italicum, seu Marsicum 3963. Mithri-
daticum 3966. Bella Civilia Cinnæ, Marii,
Syllæ, Sertorii ab anno 3967. ad 3981.*

Bellum Servile Spartaco incentore 3981.

*C. Julius Cæsar ab anno 3995. ad 4405. in
Galliâ, Germania, & Illyrico rem Rom. feli-
citer gerit.*

*Ab anno 4000. M. Crassus cæsus à Parthis
4001.*

*Bellum Civile inter Cæsarem, & Pompejum
4005. Pugna Pharsalica 4006.*

Finis

Finis belli civilis 4009.

Cassius. & Brutus ab Octavio, & M. Antonio victi 4012. Bellum Perusinum 4014.

Ventidius Bassus de Parthis triumphat 4021.

Actiaca pugna 4023.

Parthi ponte signa de Crasso rapta, & captivos restitunt 4034.

ARTICULUS IX,

Discipline Severiores.

Ab anno 1657.

NOË scientias, quas à majoribus acceperat ante Diluvium, in filios, & nepotes propagat.

Chaldæi Cæli, Syderumquæ spectatores cælestium motus, & effectus notare incipiunt 1900. annis ante Alexand. Magnum *Simplicius in Arist.*

Mesraim Chami f. primus docet Ægyptios.

Babyleni, Assyrii, Chaldæi primi Philosophiam profitentur, testibus Aristot. Sotione, & Lactio.

Athotis, five Theuth primus numeros invenit. *Plato.*

Ab anno 2039. Vr Chaldæorum Abrahami patria, Academia syderum scientiâ nobilis 2101.

Qui docent, Ægyptiis traditam ab Abrahamo Astrologiam, improbantur, Ut id per

persuadeat lectoribus Artapanus apud Euseb. l. 9. fingit Abrahamum annos 20. mansisse in Ægypto.

Libellus Jesitra, quem sub Abrahami nomine ostendant Hebræi, procul dubio supposititius. *Genebrard.*

Heber sæculo 23. incipiente publicus rerum divinarum Magister, *Abulens.* & *Lyræus* in cap. 25. *Genes.*

Ab anno 2300. Qui Druidas in Gallia hoc ævo floruisse docent; somniare videntur.

Joseph in Ægypto Mercurialium virorum Mecænas, & veræ sapientiæ Magister. *Abulensis.*

Theman urbs Idumææ, Jobo florente, literarum studiis nobilis. *SS. Interpretes.*

Prometheus, & Atlas Astrologiæ cultu celebres.

Moyse Ægyptiorum literis excolitur.

Chaldæi Astronomi in Orchenos, & Borsipenos distincti. *Vossius.*

Tota doctrinarum gloria erat adhuc apud Chaldæos, Ægyptios, & Indos.

Mercurius II. sive Hermes Ægyptius Trismegistus, quia Rex, Sacerdos, Philosophus collegit doctrinæ monumenta, quæ Mercurius I. jusserat in stelis describi, vulgavitque primus.

Supposititii tamen libri Pemandræ, & Asclepii nominibus inscripti.

Endymion pastor in Cariæ monte Latmo ob Lunæ cursum diligentius observatum, ejus amator à Poëtis dictus.

Ab anno 2600. Cariath Sepher, hoc est, Civitas literarum, Academia Palæstinæ ante Othonielis tempora. SS. Interpretes.

Arithmeticæ inventum Phœnicibus tribui consuevit, quia mortalium primi mercaturam exercuisse hoc ævo censetur; sed ejus inventio, ut monuimus, longè vetustior.

Ab an. 2700. Mercurius Ægyptius hujus nominis quintus, ut Ciceroni, & Lactantio placet.

Antandri in urbe sub Ida Phrygiæ monte, literarum Academiam floruisse, docet Athenæus.

Ab anno 2800. Ænigmatibus proponendis & solvendis hujus ævi sapientes exercebantur, ut apparet ex Samsonis historia, & Oedipodis fabula.

Perseveravit idem sapientiæ experimentum ad Æsopi fabulatoris tempora, ut è Sabæ Regina Salomonem adeuntis historia, & ejusdem Æsopi vita licet agnoscere.

Ab anno 2900. Najoth, hoc est, ut interpretatur Chaldæus: Domus doctrina. Sedes erat Samuelis, in urbe, sive agro Ramathæ, in qua Hebræos adolescentes sacris literis informabat. Abulens. Serrarius.

Abela Palæstinæ Academia. *Cornel. à Lapide, & alii in c. 20. l. 2. Reg.*

* Calcol, & Darda fr. Sapientiæ, & Philosophiæ laude nobiles. *Ioseph. antiq. l. 8. c. 2.*

Ab anno 3000. Salomon Philosophorum sapientissimus, Proverbiorum, Ecclesiastis, & aliis

aliorum, qui periere, librorum scriptor, in Academia, quam Hierosolymis munificentissime fundaverat, bonas artes proficetur. *Ita Pineda de Reb. Salomon.*

Damnatus liber Clavicula falso illi tribuitur.

Græci in Ægyptum peregrinantes doctrinarum studia ad suos reportant, quas tamen fabulis corrumpunt.

Inter eos numeratur Homerus.

Ab anno 3100. Omnis posthac Theogonia & Philosophia Græcorum ab Homeri, & Hesiodi fontibus fluxit, qui ab Hebræis, & Ægyptiis accepta, fabulis, & commentis Poëticis involuta posteris tradidere, eosque sequentium sæculorum Scriptores imitati, plusquam Cimmeriis tenebris obduxerunt.

Videatur Huetius in Demonstrat. Evang. tom. 1. Propos. 2. cap. 2. & Pineda de Reb. Salomon.

Ab anno 3200. Abaris Philosophus, an Magus? è Scythia, de cujus prodigiosa sagitta mira veteres prodidere, Athenas legatus à suis Græciam lustrat.

Astronomos hoc ævo floruisse, docet consignata literis Eclypsis Solis 24. Junii 3263.

Ab anno 3300. Sibylla Erythræa Sapientiae famâ nobilis.

Hecophrasa Sibylla Samia.

In Numa Pompilio Romanorum R. Philosophiæ rudimenta quædam apparent.

Qui Pythagoricum fuisse docent, manifesti

erroris arguuntur, quia duobus ferme ante Pythagoram sæculis floruit. Ejus libri anno V. C. 573. reperti, à Prætore lecti, damnatiq̃ue, & in publico foro combusti.

* *Ab anno 3400.* Holda, Prophetissa Sapientiâ nobilis Hierosolymis Scholas moderatur *Genéb.*

Septem Sapientes in Græcia florent. Thales, Solon, Periander, Cleobulus, Chilon, Bias, Pittacus.

Anacharsis, Scythæ Athenas venit 3462.

Æsopus moralem Philosophiam per fabulas tradit.

Thales Miles. àb Ægyptiis doctus, Jonicæ Philosophiæ genus instituit.

Massiliâ conditâ, & apertis Alpibus, Philosophia ad Gallos, & Britannos accessit, Druidis illam tradentibus.

Ab anno 3500. Anaximander Zodiaci repperitor, Xenophanes Eleaticæ sectæ parens, Pythagoras Samius Italicæ Philosophiæ conditor, Cleostratus duodecim in Zodiaco signa notavit, Heraclitus, Democritus, Philolaus Crotoniata, qui, terram circa Solem circumvolvi, primus docuit, Diagoras, Harpalus Cyclum Luni solarem instituit.

Parmenides Eleates Dialecticæ inventor, quiqué primus terram rotundam in omnium orbium centro statuit.

Anaxagoras Clazomenius ex Asia scholam transtulit Athenas, ubi Socratem, Euripidem, & Periclem docuit.

Ab anno 3600. Socrates moralem Philosophiam devocavit è cælo. Cic. Melissus Physicus, Empedocles Agrigentinus, Meton Ennea decateridem publicat 3621. Leucippus Atomorum inventor, Democritus Abderita.

Plato veteris Academiae institutor, Euclides Megarensis auctor sectæ contentiosæ, Anthæstenes Cynicæ, Architas Tarentinus, Aristippus, à quo secta Cyrenaica; Eudoxus Gnidijs, Lysis Pythagoric. ejus aurea garmina sub Pythagoræ nomine circumferuntur.

Ab anno 3700. Phædo Eliensis Eliacæ sectæ Conditor.

Speusippus Platonis nepos, ejusque in Academia Successor.

Aristoreles peripateticorum Princeps, Xenocrates Speusippi Successor, Philippus Metonensis, Callipus Cyzicenus auctor periodi, Anaxarchus Abderita, Diogenes Cynicus, Crates Thebanus.

Theophrastus philosophiam Aristotelis exornat.

Epicurus voluptatis patronus, Zeno Cithyæus Stoicorum parens, Strato Theophrasti Successor.

Aristotelis libri, Attali II. metu, libros undique colligentis, conduntur à Neleo Sceptio, & diu latent.

Jesus Sirachi f. Ecclesiasticum ex Ethicis Salomonis libris concinnat, *Huetius ex alijs.*
Be-

Berosus Chaldaeus Astron. Apollonius Pergæus, Aristarchus Samius, Archimedes Syracusanus Mathematici nobilissimi.

Cleanthes Stoici Zenonis, Lyco, seu Glyco Stratonis Peripat. Auditor, Athenodorus Solensis, Isterius, Hermippus Smyrnenfis, Lacydes novæ Academiæ auctor, Chrysippus Cleanthis discipulus, Eratosthenes, Agatharchides Gnidius, Panætius,

Vid. Supplementum n. III.

Ab anno 3900. Arcesilas auctor Academ. Sceptius, à quo Sceptici, seu Pyrrhonii, quibus omnia incerta.

Tarsus in Cilicia nobile literarum emporium. *Strabo l. 14.*

Hipparchus, & Geminus Astron. Aristobulus Philos. Hebræus - Carneades Cyren. à quo Academ. III. Ctesibius Pneumaticus, Hiero Mechan. Philo, & Charmides Academ. IV. Antiochus Philonis Auditor Academ. V. Conditores. Diogenes Stoicus, Philo laudatus, & Dionysius Magnesius Ciceronis Magistri,

Critolaus Peripatet. Zeno Epicureus, quem Cicero laudat.

V. Suppl. n. IV.

Ab anno 4000. M. Tull. Cicero, & M. Terentius Varro Romanorum ante se omnium doctissimi.

C. Nigidius Figulus, Anaxilaus Laryssæus Pythagorici, & Magicæ artis suspecti.

Andronicus Rhodius, Jason Stoicus, Theo-

Theodorus Tripolites Philosophi.

Sosigenes Astronomus, cujus præcipuè operâ Cæsar Kalendarium instauravit.

M. Vitruvius Pollio Architect. Princeps.
Dionysius Geographus.

ARTICULUS X.

Juris prudentia. Medicina.

Ab anno 1657.

SÆculum sine Principibus, & Legibus, ac
procul à bellis, aureum à Poëtis est appella-
tum.

Zundavastavu pervetustum Persicarum le-
gum codicem, qui ab Eusebio Persicarum
rerum sacra collectio dicitur, Zoroastri
à Deo datum, æmulantes Hebræorum glo-
riam, Persæ finxere. *Huetius.*

Medicina inventa est à Tosorthto Ægypti
R, quem Æsculapium dixere. Scripsisse fer-
tur Anatomicos libros. *Videatur Marshamus
in Canon. Chronol. Sacul. I.*

Ab anno 2030. Prima lex Abrahamo datur
à Deo, Circumcisionem illi, & posteris
imperante 2115.

Phoroneus primus in Græcia leges condit,
vagos, ac dispersos homines in unum cogit,
mænibus sepiè 2147.

Hæc Græci; sed negat Iosephus in Dissert.

ad

adversus Apionem, docetque, Græcorum omnes Legislatores præ Moyse recentes esse.

Ab anno 2300. Medicinæ repertorem Apim Ægyptium plurimi agnoscunt.

*Et cum ejus imagini symbolum Solis in-
esset, hinc Æsculapium suum, quem Græci
Medicinæ parentem prædicant, Apollinis
filium dixere. Huetius.*

*In Josephi Patriarchæ familia fuisse Servos
Medicos sacrae literæ testantur. Genes. 50.*

*Ab an. 2500. In Sina monte leges à Deo
acceptæ, Hebræis per Moysen datæ.*

*Eodem prorsus anno 2545. quo Moyses Sy-
nedrium instituit, Athenis Areopagus est
constitutus. Salianus.*

*Moysen medicæ artis peritum, ac proinde,
ob hoc etiam, ex eo Æsculapium effectum à
Græcis fabularum architectis, contendit Huetius in Demonstr. Evang.*

*Ab an. 2600. Vetustissimum Codicem Cha-
ster, Religionis dogmata complexum, per
hæc tempora à Deo traditum Bremavio Pa-
triarchæ fabulantur Indi. Huetius,*

*Minos Cretensibus, Rhadamanthus Lyciis
jura severissima tradunt.*

*Melampus Argivus Medicus, Rege Præ-
to. Huic templum erectum, & sacrificia sta-
tuta scribit Paulan. l. i. Libri tamen, qui sub
ejus nomine prodire, supposititii censentur.*

*Ab anno 2700. Mercurius Ægyptiorum
Legislator. Cic. 3. de Nat. Deor. Lactant. l. i.
c. 6.*

Indi à Baccho domiti, & mansuetiorum legum cultu imbuti sunt. *Arrian. de gestis Alexandri.*

Actisus Argivorum R. Amphyctiones, gravissimum Græciæ concilium instituit. Alii tradunt, ab Amphyctione Heleni f. constitutum. Constabat primò ex septem, postea ex tredecim Græciæ Civitatibus. *Strabo l. 8. 9.*

Ab anno 2800. Atheniensibus à Theseo leges datas, Plutarchus docet in vita ejusdem.

Chiron Medicus Panacæ inventor, & Achillis Præceptor.

Æsculapius Chironis discipulus, & Medicorum celeberrimus apud Græcos, qui ab Ægyptio Æsculapio hoc ei nomen fecere. *Cic. l. 3. de Natur. tres Græcorum Æsculapios agnoscit.*

Machaon, & Podalirius Æsculapii filii, & artis hæredes Trojan. belli tempore curandis vulneribus celebres.

Ab anno 2800. Italus Telegoni f. leges Oenotriis tulit. *Hygin. fabula 127.*

Prodicus Æsculapii discip. medicinam instituit, quam Jatræpticem vocant. *Plin. l. 29. c. 1.*

Jatræptica medicina apud veteres erat, qua unguentis, & perfrictionibus medebatur corporis morbis. Jatræptiæ hi, quorum operâ Medici in unguendo utebantur.

Ab anno 3000. Celeberrimum Salomonis judicium inter fæminas de filio contendentes.

Salomone Rege, medicos floruisse, docet ejusdem documentum de honore Medicis habendo apud *Ecclesiasticum cap. 38.*

Quin & ipsum Salomonem Medica scrip-
sisse, testantur Josephus, & alii; ac inter ea
censendi libri de plantarum virtutibus, quas
posteris naturæ scrutator egregius aperuit.

Ab anno 3100. Lycurgus Charilai nepotis
tutor integerrimus, & Spartanorum Legis-
lator 3170. Ad temperandum solutum Regum
imperium Synedrion, 28. Seniorum addidit;
Plutarch.

In medicorum arte plusquam in ope Di-
vina spei posuisse, Asæ Regi meritò vitio da-
tur. *Paralip. 2.*

Atque hinc eos hoc ævo magno in honore
fuisse conjicimus.

Ab anno 3200. Ephori Spartæ instituti à
Theopompe Rege 3294.

Tales erant Ephori apud Lacedamonios,
quales apud Romanos Tribuni plebis, ut enim
à Consulibus ad Tribunos, ita à Regibus ad
Ephoros cuique provocare licebat.

Medicos magnopere ab Hebræis cultos,
Isaja vaticinante, conjectare licet *ex cap. 3.*
Prophet.

Ab anno 3300. Zaleucus Legislator seve-
rissimus, paulò post Locros conditos, iis leges
dedit.

Draco, sub initium sæculi sequentis, Athe-
nienfibus, non tam atramento, quam san-
guine jura scribit.

Ab anno 3400. Solon, abrogatis Draconis
legibus, commodiores Athenienfibus tulit
3460.

Herophilus Medicus, qui Phalaridem Tyrannum sanitati restituit, testibus Cicerone, Plinio, & Plutarcho.

Mirum est, quod prodit Mart. Capella l. 3. *Herophilus agrorum venas rhythmorum collatione pensabat.*

Herophilus, & Erasistratus nocentes homines à Regibus ex carcere acceptos vivos incidebant. *Cels. l. 1. c. 1.*

Ab anno 3500. P. Papyrius colligit Jus Roman. quod ab eo papyrianum est appellatum. Zamolxis Pythagoræ Auditor leges dat Getis, Confusius Legislator Sinarum 3562. Democedes, Acron Agrigentinus Medicinæ Empyricæ parens.

Herodicus Hippocratis Magister, Medicus.

Ab anno 3600. Charondas Thurinis, Archita Tarentinis, Parmenides Eleatibus, Eudoxus Gnidiis jura describunt.

Romani Decemviri leges à Græciæ civitatibus acceptas in duodecim Tabulis descriptas proponunt; eas exul Hermodorus Ephesius interpretatur.

Ctesias Gnidius, Philistio Siculus, Crito Colmeticæ inventor, Menecrates Syracusanus, Eudoxius Gnidius.

Hippocrates medicorum omnium princeps.

Ab anno 3700. Appius Claudius cæcus Juris consultus.

Tib. Coruncanus primus Jus Civile Romæ professus est.

Thesalus, & Draco filii, Polybus Gener, Dexipus

Dexippus Cous Hippocratis discipulus, Nicias Pyrrhi R. Philippus Acarnan Alexandri M. Medici.

Erasistratus, qui & Cleombrotus, ut rectè Harduinus in Plin. l. 29. c. 1.

Ab anno 3800. Sextus Ælius Pætus ab Ennio laudatus, à quo Jus Ælianum.

Cato Censorius, M. Cato ejusdem f. & Scipio Nafica Juris peritissimi.

Eratosthenes Cyren. Historicus, philosophus, Medicus, Arateus Cappadox hoc ævo medicæ artis gloria, Vossio judice, floruit.

Archagatus primus è Græcia Romæ medicinam proficitur 3935. *Plin.*

Ab anno 3900. M. Manlius Q. Mutus Scævola pub. f. Q. Mut. Scævola Q. Auguris f. M. Junius Brutus, C. Martius Figulus, Cn. Aufidius, C. Antistius Labeo Senior, Juris Oracula.

Nicander Colophonius, Asclepiades Pruseus, qui, neglectâ Hippocratis medendi ratione, novam condidit, Mithridates R. Ponti, cujus medicos libros pompejus Latine verti mandavit.

Ab anno 4000. Appius augur. Q. Ælius Tubero, Servius Sulpitius Semonia, L. Attejus Capito, C. Antistius Labeo Junior Jurisperitorum principes.

Themison Laodicens Asclepiadis magistri sectam mutavit, & aliam inter medicos excitavit.

Craterus, Apollonius Crassi libertus, Philotheus Amplissenus, Dioscorides Herophileus, Artorius Augusti medicus, quem Vossius cum Antonio confundit.

ARTICULUS XI.

Literæ Humaniores.

Ab Anno 1657.

AN ante Babylonicam linguarum confusionem literarum usus fuerit, incertum adhuc est.

Ex duabus, & septuaginta linguis, quæ natæ sunt in Babylonica confusione, septem superesse censentur, quæ ideo Matrices appellantur, Hebraica, Arabica, Græca, Slavonica, Germanica, Tartarica, Latina, de quibus est apud eruditos.

Hieroglyphicæ literæ à Mercurio I apud Ægyptios inventæ, jis occasionem posteris dedere Deos pingendi monstrosi animalium formis. *Euseb.*

Ab anno 2039. Assyriis literarum elementis à puero assuetus Abrahamus, ubi ad Chananaeos accessit, ejus gentis literis usus est.

Nec earum usum abjecere Abrahami posteris; quoad in Chaldaea captivi priscas Assyrias resumpsere. *Huetius.*

Ægyptii Artium inventa, & historias describere

Scribebant in columnis, & stelis, easque in specubus asservabant, quos dixere Syringes. *Huetius.*

Ab anno 2300. Grammaticam è Prometheo inventam Græcorum sequuti fabulas Suidas, & Cedrenus affirmant.

Foy gentis Rex Sinenses characteres, ut Kircherus ex eorum monumentis tradit, Ægyptiacos Rex Memnon invenit. *Plin.*

Hieroglyphicas tamen literas antea Atholis, sive Mercurius I. invenerat.

Ab anno 2500. Moyles Pentateuchum, & Jobi historiam poëtice digestam, Josue in libro cognomine res à se gestas describit, **SS** *Interpret.*

Poësis exortum agnoscunt plerique in Moylis, & Mariæ Cantico post transitum maris Rubri 2544.

Zoroastris enim Poëmata ab Hermippo illustrata, supposititia censentur.

Cadmus Europam sororem quærens literas è Phœnicia deportat in Græciam 2596.

Ab anno 2600. Phœmonœ Vates Delphis reddit oracula heroicis versibus, quorum primus Latine redditus fuisse fertur à Strabone l. 9. Geogr.

Et pennas volucres & apes date mella, favosq.

Olen Lycius hymnos composuit, qui cantari solebant in Delo. *Herod. l. 4.*

Latinus Thebanus Rythmorum, & melodiæ apud Græcos inventor, Orphei magister.

Ab anno 2700. Sauchoniaton phœnix Historicus, post Moysem antiquissimus, à quo didicit.

Pirtheus Thesei maternus avus eloquentiæ primus præcepta proposuit.

Debora vates, & poëtria, ut liquet ex ejus Cantico.

Orpheus poëta. *Carmina tamen illius nomen præferentia meritò tribuuntur Onomacrito, qui floruit sæcul. 36.*

Musæus Hymnographus Orphei discipulus.

Ab anno 2800. Eloquentiæ tria genera in Menelao, Nestore, & Vlyssæ apud Homerum plerique agnoscunt.

Paris Alexander Antandri sub Ida monte literis excultus Ceston Veneris scribit. *Athenæus.*

Daphnæ Tiresiæ filia poëtria nobilis, è cujus carminibus profecit Homerus.

Nicostrata, quæ carminibus reddens oracula, dicta est Carmenta, ex Arcadia cum Evandro literas affert in Latium.

A Palamede plures Græci characteres inventi.

Ab anno 2900. Samueli Judicum, & Rhutæ Historiam plerique omnes tribuunt, ac simul partem primam libri, cui Samuel inscribitur, SS. *Interpr.*

Davidi sacrorum Poëtarum Principi præcipuam psalmorum partem, non omnes adscribimus. SS. *Interpr.*

Odas

Syagrius poëta Græcus, teste Æliano, Bellum Trojanum ante Homerum cecinit.

Ab anno 3000. Natan, & Gad partem primi, totum omninò secundum Samuelis librum scripsere. *Huet.*

Dares Phrygius Bellum Trojanum descripsit ante Homerum. *Protem.* *Hephestio apud Photium in Biblioth.*

Proverbiorum, Ecclesiastis, & Cantici libri nobilissima sunt Salomonis poemata, *Videatur Huetius.*

Homerus, & Hesiodus ferè æquales, ut habent plures, à quibusdam tamen locantur in sequenti sæculo.

Ab anno 3100. Jonas Propheta rerum suarum scriptor.

Asclepiades Cyprius Historic. Pigmaliōne regnante. Quo tempore, quod mirum videtur. scribit ibi usum carniū non fuisse. *Videatur S. Hieronym. l. 2. advers. Iovinian., & Voss. de Histor. Græcis l. 4.*

Lycurgus primus ex Ionia Homeri poemata tulit in peloponnæsum. *Plutarch. in Vita.*

Ab anno 3200. Amos, Hoseas, Joël sua vaticinia scriptis consignant, & quia Prophe-tarum more non pauca admiscunt historica, Historicis accensentur.

Omnis Græcorum historia, quæ Olympiades præcessit; Varroni visa est fabulosa.

Ab anno 3300. Tobias pater, & fil. librum

cognominem scribunt, ea parte dempta, in qua agitur de filii morte. SS. *Interpret.*

Liber, qui nomen Isaiaë præfixum gerit, eidem jure tribuitur. *Huetius.*

Eumelus, sive Thymelus Corinthius Bugoniae, & Europæ auctor, Archilochus Jambibi rector, Tyrtæus, Alcmanius Lacedæmonis poëtæ, Megalostрата Poëtria.

* Jeremias, Baruch, Daniel, Ezechiel, sua vaticinia scribunt.

Ab anno 3400. Liber Judith Scriptoris inserti Babylonicæ captivitatis tempore, ut putat Huetius.

Solon, Cicerone teste, primus eloquentis nomen meruit.

Alcmanius Messenius, Leschus auctor parvæ Iliadis, Terpander, Stesichorus, Sappho, Alcæus, Sufarion Comædiæ veteris inventor, poëtæ.

Pisistratus Homeri libros antea confusos, sic disposuisse dicitur, ut nunc habemus. Cic. 3. de Orat. Hoc est in Iliadem, & Odysseam, ut interpretatur Ælianus.

Ab anno 3500. Ab Esdra scripti III. & IV. Regum libri, & qui ejus nomen præfert, si priora sex capita demantur. *Huetius. Thalmudista tribuunt Ieremie.*

Pherecydes Syrus primus apud Græcos liberâ numeris oratione scribere aggressus.

Hellanicus Mytilen. Historiam ornat.

Jones à persis victoribus fictarum historiarum artem, vulgò *Romanzi* discunt, & ab his transit ad Græcos. *Huetius.* Ora-

Oratio funebris habita Romæ in laudem
Bruti Consulis à P. Valer. Publicola Collega.
V. Suppl. n. V.

Ab anno 3600 Herodotus Thucydides,
Cratippus, Xenophon Histor.

Empedocles dicendi præcepta primus de-
dit, sed illa Chorax, & Tysias postea vulga-
runt.

Pericles, Gorgias Leontinus, Protagoras,
Lysias, Andocides, Theocritus Chius Orat.
Comœdiæ Athenis veritæ 3814.

Aristophanes, Sophocles, & Euripides
Poëtæ, Cleobulina, & Telefilla Poëtriæ.

Dionysius Grammat. Platonis præceptor:
Lamprus, & Ilcus Grammatica scripsisse
videntur ex *Aristot.*

Ab anno 3700. Hecateus Abderita, Aby-
denus Palephatus, Parius auctor marmoris
Arundeliani, sive Oxoniensis.

Megasthenes non Methasthenes Indic.
Histor.

Isocrates, Theodectes, Naucrates, Theo-
pompus, Isæus, Demosthenes, Demetrius
Phalereus Rhet. Orat.

Menander novæ Comœdiæ princeps.

Quamvis, Laërtio teste, Plato primus
Grammaticæ vim inspexerit, certior hujus
artis inventor Aristoteles agnoscitur solet.

Ab anno 3800. Manethos, Philochorus,
Berossus, Eratosthenes, Cassius Hemina
Hist.

Cethegus Cos. M. Porcius Cato. Tiber.

Sempronius Gracchus, **Diophanes Mytilen**,
Orator.

Poëtarum Plejas, in qua **Theocritus**,
Aratus, **Lycophron**, **Callimachus**, **Apollo-**
nus, **Homerus Junior**.

Prima fabula data Romæ à Liu. Andro-
nico.

Nævius, **Ennius**, **Plautus**, **Terentius**.

A bello Punico II, diligentius culta est
lingua Latina.

Crates Mallores primus Romæ Gramma-
ticus.

Ab anno 3900. **Q. Fabius Maxim.** **Servi-**
lianus, **L. Calpurnius Piso**, **Polybius**, **Ale-**
xander Polyhistor, **L. Sisenna**, **L. Claudius**
Quadrigarius, Histor.

Æmil. Lepidus **Servius Galba**, **L. Craf-**
sus, **M. Antonius**, **Q. Hortensius**, Orat.

L. Plotius Gallus, qui primus Romæ La-
tinam Rhetoricam professus est, **Hierocles**
Appollonius Molo, per quos **Cicero** profecit.
Nicander, **Turpilius**, **Pacuvius**, **L. Attius**
Senior, & **Junior**, **Lucilius**, **Q. Atta** **Toga-**
rarum **Scriptor**, **Lucretius**, **Gatullus** **Poëtæ**.
Aristarchus **Grammatic**.

Ab an. 4000. **Sallustius**, **Cornelius nepos**,
L. Aruntius C. heremon, **Diodorus Siculus**,
Cæsar, Histor.

M. Tullius Cicero, **C. Scribonius Curio**,
M. Antonius Triumvir, **Timagenes**, Orat.

Elpidius Sextus, **Clodius Siculus**, **Porcius**
Latro, Rhetor

M. Terentius Varro, Archias, Æmilius Macer, P. Virgilius Maro, Horatius, Domitius Marsus, Tibullus, Propertius, Albionovanus, Aulus Sabinus, & alii. poëtæ.

Tyrannio Varro, Attejus, L. Varius; Plotius Turca, Grammat. & philol.

ARTICULUS XII.

Artes. Nova Inventa.

Ab anno 1657.

NOë primus è vitibus vinum expressit. Necessitate magistrâ, quæ contra temporum injurias præsidium quærebat, inventa est inter primas ars ædificandi.

Pictura inventa 200. circiter post diluvium annis. *Salianus ex aliis.*

Thare Abrahami pater plastes primus simulacra fingit ex creta.

Zoroaster Magicarum artium inventor habetur; falsò tamen illi tribuitur liber Zind, quo magicos ritus, & ignis colendi disciplinam ajunt contineri. *Huetius.*

Ab anno 2039. Rudis statuarum origo è faxis informibus, quas statuas Stelarum Cedrenus appellat l. 4. Mox iisdem succedere, vel Columnæ, vel Coni.

Osiris Ægypti R. cujus uxor Isis, seu Ceres Pharia Agriculturam docuit Ægyptios.

*Verum de Osiride, & Iside omnia, & incerta,
& obscura, ac veriùs fabulosa.*

Phlegon Photonei Argor. R. fr. primus apud Græcos annis, & mensibus metitur tempora. Hebræi, & Ægyptii antea nôrant.

Ab anno 2300. Berylia, hoc est lapides uncti ab Vrano, sive Cœlo Deo, ut Sancho-riaton tradit, inventa sunt. Erant hæ Statuæ horum temporum.

Aliquid melius in simulacris effingendis Ægyptii conati sunt, ita tamen, ut vix oculi distinguerentur, & nec brachia, nec pedes disiungerentur, ut videre est in Tabula I. iaca Bembina, ac tribus vetustissimis Ægyptii lapidis simulacris, quæ servat nobilissima Caroli Card. Barberini Pinacotheca.

* Prometheus.

Ab anno 2500. Cùm Dii sub animalium formis in Hieroglyphicis notarentur, prima apud Ægyptios Deorum simulachra fuere animalia, & præcipuè Boves.

Hinc & Vitulus aureus Hebræorum, Ægyptios imitantium.

Trochilus currum primus jungit 2507. Alii id tribuunt Erichtonio R.

Panathenaici ludi Delphis 2565.

Hercules Phœnicius, seu Tyrius purpuram à cane maxillas cruentato edoctus monstravit. Huic postea humanis victimis sub Melochi nomine litatum est.

Ab anno 2600. Ida monte confligante incolæ ductilis ferri fundendi rationem discunt 2613.

Eumol-

Eumolpus mysteria Cereris instituit 2658.

Acrisius, & Prætus Argivi Clypeum primi adhibent in bello.

Isthmiorum ludorum institutio per Pelopem Tantalii filium Pisæ Regem 2693.

Ab anno 2700. Orpheus Lyristes celeberrimus feras, Sylvas, & saxa, hoc est rudes homines traxisse scribitur.

Pluto Jovis frater funerum pompam primus adhibet, & inde inferorum Deus à Poëtis dicitur.

Neptunus Jovis pariter fr. Nauticæ rei, cui præerat peritissimus, maris Deus appellatur.

Argonautæ clarent, inter quos Jason 2793. Eorum ductor Tiphys.

Ab anno 2800. Hercules Alcmenæ f. Olympicos ludos restituit 2836.

Dædali inventa promovendis artibus opportuna, Ascia, Serra, Perpendiculum, Terebra, Glutinum, Ithycolla.

Idem primus in statuis apertos oculos, & crura disiuncta, & brachia à corpore disparata faciens hominum admirationem obtinuit. *Diodor. l. 4.*

Idem primus navibus aptavit vela, quæ à Poëtis in alas conversa sunt.

Latrunculorum ludus à Palamede inventus.

Ab anno 2900. Apaturias, hoc est deceptionis festum, ab Atheniensibus institutum cum Xantus Bœotorum Dux Melanthi astu cæsus esset, *Polian. Syratag. l. 1.*

Regem hunc Atheniensem alij Thimætem appellant apud Eusebium, traduntque Melan-
thum ejus fuisse successorem.

Ab anno 3000. Navigatio Salomonica
Classis, seu potius Catabli in Ophir Nautica
rei gloria floruisse Hebræos ea tempestate do-
ceret, nisi Tyrriorum præcipuè ope id factum
ex SS. Literis nosceremus.

Æneam Tubam Pisæus Tyrhænus inve-
nit. *Plinius.*

Sesostris itinera sua in Tabulis proponens
Geographicarum Tabularum rudimenta de-
dit. *Eustat. in Epist. prævia ad Dionys. Perie-
ges. Herodot. l. 2.*

Ab anno 3100. Pictores, qui monocromata
uno usi colore pinxere, videntur ex Plinio
hoc sæculo statuendi *l. 35. c. 9.*

Hygiemon, Dinias, Charmidas.

Rhodii maritima potentia florebant.

Nummorum usus Lacedæmone à Lycurgo
vetitus.

Othryades Lacedæmonis Argivis, qui ce-
siderant in prælio spoliatis, de eorum clypeis
trophæum erexit, & suo sanguine inscripsit.
Plutarch. in Parall.

Ab anno 3200. Emaurus pingendo marem &
fœminamque primus discretevit, & figuras
omnes ausus est imitari. Cimon Cleoneus
Emauri inventa excoluit, varias vultuum for-
mas, & Catagrapha invenit.

Iphitus Olympicos ludos instaurat, & hinc
incipit numeratio per Olympiadas 3278.

Malas

Malas Chius omnium apud Græcos primus
statuas format è marmore. *Plin.*

Phidon Argivus ponderum, & mensurarum
apud Græcos inventor.

Chorebus Atheniensis figlinas invenit.

* *Ab anno 3300.* Lupercalia instituta a Ro-
mulo 3298.

Bularchi pictoris tabulam Candaules auro
rependit.

Micciades Malatis f. & Anthernus ejusdem
nepos Statuarii.

Horologia Solaria apud Hebræos, ut liquet
ex miraculo Solis retrocedentis.

Annus correctus à Numa, duobus mensi-
bus additis 3342.

Numus Romæ primò sub Numa cusus,
hinc illi nomen.

Glaucus Chius primus ferrum glutinavit;
V. Suppl. n. IV.

Ab anno 3400. Bupalus, & Athenis Mala-
tis pronepotes, & post hos Dipænus, & Scyl-
lis Cretenses marmore scalpendo apud Græcos
inclaruere. *Plin.*

Pancratiæ additum ludis Olympicis 3406.

Gambrius Tuiscorum Rex VII. cerevi-
siam primus decoquere docuit anno 3414.
Si rectè tradit, & numerat Achilles Gassarus
in Epit. Chron.

Simulacrum Jovis Capitol. fictum à Tu-
riano Plaste, Tarquin. Prisco Rege.

Agon Nemæus per Argivos 3478.

* *Ab anno 3500.* Sappho poëtria primò ple-
strum cogitavit. *Genebrard.* *Ab;*

Anaximander Milesius horologia solaria primus apud Græcos inducit, Tabulas Geographicas perficit, quarum dederat rudimenta Sesostr.

Pythagoras lyræ chordam addit, & notato fabrorum sonitu musicam perficit.

Athenienses Tyrannicidis Hermodio, & Aristogironi statuas ponunt. 3544.

Saturnalia instituta 3557.

Thespis Poëta personas invenit.

Ab anno 3600. Panæus Phidiæ fr. quem in Picturæ certamine Corinthi Timajoras vicit.

Polignotus Thasius plurimum picturæ contulit, siquidem instituit os adaperire, dentes ostendere, vultum ab antiquo rigore variare; sed supra hos, aliosque hujus ævi pictores Zeuxis, Parrhasius, ac Timantes inclaruere.

Statuis sive ex ære, sive ex marmore elaborandis gloriam summam adepti sunt Phidias Scopas, Myron, Pythagoras.

Phidias artem Toteuciten non invenit, ut Plin. tradit, sed perfecit.

* Artemon * Callias.

* Ab anno 3700. Pamphilus Apellis magister, Apelles pictorum princeps, Protogenes ejus æmulus artis apicem attigere.

Aristides Apellis æqualis primus animum pinxit. Plin.

Æra Seleucidarum A. V. 442. A. C. 312. Videatur Noris in Epoch. Syro Maced.

Simulacris effigendis, vel ex ære, vel ex marmore super omnes hujus ævi excelluere Lyfippus, Pyrgoteles, Praxiteles.

Colos-

Colossus Rhodius artifice Charete Lydio.

Romæ nummus argenteus primò cusus 3785. Tonsores primùm è Sicilia P. Ticinius Romam adduxit.

Ab anno 3800. Agesander, Polydorus, & Athenodorus Rhodii, quorum est Laocoön in Vaticano servatus, opus omnibus, & picturæ, & Statuariæ artis præponendum ex Plinio. Metrodorus Philosophus, & Pictor.

Cresibius Tonsor Pneumatica, & hydraulica organa invenit, regnante Evergete *Athen.* l. 4.

Floralia 3814. Ludi Apollinares 3842.

Archimedes Syracus. speculis naves incendit 3840. Romani primò usi anto signato 3847.

Ludorum Megalensium origo 3850.

Horologium ex aqua Romæ primò factum 3895.

Ab anno 3900. Lala Virgo Cyzicena Pictrix Varronis inventa Romæ, & penicillo pinxit, & cestro in ebore.

Posis ex eodem Varrone plastes nobilis, à quo facta poma, & vuae, ut non posset quis discernere à veris.

Arcesilaus plastes Luculli familiaris.

Incensa à Mummio Corintho 3908. Æs Corinthium fluxit, cui luxuria postea premium fecit, vel ante aurum *Plin.*

Æra Hispanica A. V. 616 A. C. 38.

Æra Antiochena A. V. 723. A. C. 31.

Æra Laodicensis A. V. 724. A. C. 30.

Æra

Æra Alexandrina, sive Ægyptiaca eodem anno.

Ludi Quinquennales 4026. Sæculares 4037.

Timomachus Byzantius sub Cæsare, Ludio sub Augusto celebrantur inter pictores.

Inter Statuarios memoratur à Varrone Pasiteles. Aliorum opera celebrantur, temporaria silentur.

ARTICULUS XIII.

Natales Urbium, Architecturæ opera.

Ab anno 1657.

Hortante Nembroto Chusi f. Chami Nepote Turris, & urbs Babylon ædificatur 3854. Aliqui Urbem multa post sæcula conditam malunt.

Memphis à Mene conditur in Ægypto. Ninus ad Tigrim Ninivem condit.

Nisibis in Mesopotamia, & aliæ urbes constructæ. Semiramis Babylonem magnificentius auget.

Pyramides non ad horrea, ut aliqui falso putant, sed ad Regum sepulchra inter Deltam & Memphim erectæ. Ideoque non Thinitæ, sed Memphitæ Reges earum auctores habendi sunt.

Ab anno 2039. Suphis Memphis in Ægypto R, pyramidem omnium maximam ante na-

tum

tum Aram Abrahami fratrem crexit. Ex *Manethone.*

Cres Gnostum in Creta condit 2097.

Eleusis, ubi sacra Eleusinia, ab Ogyge condita 2272.

Ab anno 2300. Sparta à Spartò Phoronei f: condita 2336. Alii malunt à Lacedæmone, cujus uxor Sparta.

Memnonis statua ad Solis exortum vocalis 2438. à Cambyse postea diffusa.

Pyramides aliquæ in Ægypto à Pharaone Oro erectæ 2400.

Athenæ à Cecrope fundatæ 2496.

* Prometheus ignem è filice eliciendi, & alendi rationem invenit. Hinc fabulæ locus de igne per eum è cœlo rapto.

Ab anno 2500. Corinthus instaurata, quæ prius Ephira dicebatur.

Dardania, quæ postea Troja dicta est, à Dardano conditur 2574 Fabularum Seges.

Delphicum Templum Apollini sacrum.

Ab anno 2600. Thebæ in Bœotia per Cadmum conditæ 2620. *Seu potius Cadmia, cui postea adiecta Theba.*

Corinthus per Sisyphum iterum instaurata 2630.

Amphion Thebas mœnibus cingit 2640 *His per conciliatos blanda oratione agrestes homines extructis, magnam Poëtis mentiendi licentiam fecit.*

Ab anno 2700. Nisa urbs propter Indum fluvium à Baccho condita.

Cyzi-

Cyzicus in Hellesponto fundata 2771.

Miletus coloniarum postea multitudine celebris in ora maris Ægæi 2779.

Tyrus in Phœnicia instauratur 2783.

Laomedon Tröjæ muros erigit 2794. mox ob negatam Herculi & sociis pactam mercedem ab illis obtruncatur.

Ab anno 800. Labyrinthum Cretensem à Dædalo 2800. elaboratum plurimi scribunt; sed revera labyrinthus nil aliud fuit, quàm ingentes, ac tortuosæ secturæ, quæ ad radices Idæ montis actæ sunt, cum lapides ad Gnosson, aliasque urbes condendas exciderentur. *Huetius in Demonst. Evang.*

Scylacium in Brutiis, Atheniensium colonia.

Laurentum ab Ænea conditum 2872.

Ab anno 2900. Alba in Latio ab Ascanio Æneæ f. 3903.

Præneste à Telegono Ulyssis f. & Tusculum nunc dirutum ab eodem conduntur. Quod nunc Frascatum dicimus ex ejus reliquiis constructum, ab eo distat, quod in Vallem oppositam, & nulla ratione Romam respiciebat; ut eruditè Fabrettus in Apol.

Plura in Lesbo conduntur oppida, & insula frequentatur. *Herodot.*

Ab anno 3000. Smyrna, & Cumæ 3003. Ephesus 3007. Samos 3064. conditæ.

Templum Salomonis omnium celeberrimum 3023 cæptum, 3030 absolutum.

Ejusdem Regia 3031. Thronus 3042.

La'ba-

Labaris, ut Eusebius, seu Lachares, ut Syn-
cellus, R. Ægyptius in Labyrintho sepulchrum
sibi paravit. Plin. id opus tribuit Peteseuco,
R. five Tithœ.

Templum Dianæ Ephesinæ plurimorum
Regum opus Architectis, Theodoro, & Cte-
siphonte; sed hoc magnificentius potius ex-
structum, quàm conditum.

Ab anno 3100. Bononia ab Etruscis condita
duobus ante Romam sæculis. *Volater.*

Samaria Regia Regum Israël 3112.

Hiericho reparatur ab Hiele 3122.

Carthago cœpta 3147. absoluta 3166. à Di-
done Tyria. Alii tamen malunt Urbem longè
ante à Zoro, & Carchedone conditam, Io-
lamque Arcem Byssam à Didone ædificatam
affirmant.

Lemnius Labyrinthus hoc fortasse sæculo
ad imitationem Ægyptii.

Ab an. 3200. Vienna in Gallia fundata 3213.

Capua in Campania condita 3253.

Obeliscus omnium maximus, quem ante
Lateranensem Ædem miramur, jussu Ramestis
R. Ægyptii à 20. hominum millibus elabora-
tus. *Plin.*

Ozias Urbes plures ædificasse traditur. 2.
Paral.

Ab anno 3300. Roma à Romulo condita 22.
April. 3301. dies dictus Palilia.

Naucratis in Ægypto à Milesiis 3305.

Syracusæ in Sicilia ab Archia Herculis nepote
3313. Catanam in Sicilia Caloydi condunt. 3314.
Syba-

Sybarim, & Crotonem in Italia Myscellus
3345. condit.

Cyzicus in Hellesponto, Locri in Italia
3371. Abdera, Lampacus. Clazomene 3398.
ædificatæ.

Ab anno 3400. Selinus in Sicilia à Megaren-
sibus 3406. Dyrachium 3430. Ostia ab Anco
Martio extructa 3432.

Perinthus in Thracia, Camerina in Sicilia
3450. Massilia à Phocensibus 3454.

Labyrinthus Ægyptius 3457.

Hortos pensiles Babylone Nabuchodonosor
Magnus instruit; Urbem amplificat, munit,
exornat.

* Cyrus in Ecbatanis 3504. domum habuif-
se scribitur lapidibus pretiosis versicoloribus,
atque auro vinculis extructam. *Athen. l. 12. c. 3.*

Ab anno 3500. Labyrinthus Persenæ Clusij
Regis. *Plin.*

Obeliscus, quem videmus in area D. Mariæ
de populo, Psemmis R. iussu è rupe Syjenite
excisus.

Puteoli à Samiis conditi 3535.

Capitolium è saxo quadrato, cloacæ, &
stratæ filice viæ jam maiestatem aliquam Ro-
mæ spirabant.

Sena in Etruria, & Senogallia in Umbria à
Gallis Senonibus Brenno Duce condita.

Ab anno 3600. Mnesicles Architectus Arcem
Atheniensem delineat 3614.

Ancona à Syracusanis, Dionysii tyrannidem
fugientibus conditur.

Alexia in Dalmatia à Dionysio 3670.

Fanum fortunæ conditum post Brennum à Gamillo victum.

* Artemon Clazomenius obsidionales machinas invenit 3612.

* Callias Atheniensis usum minii monstravit 3649.

* Artemisia marito Mausolo Cariae Regi sepulchrum nobilissimum posuit 3701.

Ab anno 3700. Alexandria in Ægypto ab Alexandro, M. condita 3723. mox aliae plures per Asiam urbes.

Seleucus Nicanor novem à se conditas Urbes de suo nomine Seleucias appellat. *Appian. in Syriac.*

Appia via strata, & Aquæductus per Appium Claudium 3743.

Antiochia ad Orontem, quam inchoaverat Antigonus, absolvitur à Seleuco 3753.

Pharus turris celeberrima, in conspectu Alexandria à Ptolomæo Philadelpho per Sostratum Architect. erecta 3770.

Astacus à Nicomede R. Bithyniae instaurata nomen ab eo ducit 3792.

Ab anno 3800. Via Flaminia per Etruscos Arretium ducens à Flaminio censore munita 3835.

Circus Flaminius Romæ à Flaminio Censore extractus 3835.

Murus per 600. passuum millia à Sinis ad arcendos Tartaros extractus ducentis circiter antenatum Christum annis.

Savo, vulgò *Savona* à Magone Carthago. ædificatur post diruta à Romanis Vada Sabazia, quorum illa ruinis crevit. *Hist. Mss.*

Genuam à Magone Pæno dirutam Lucretius Spurius exædificat 3851. *Livius.*

* Ab anno 3900. Cornel. Scipio Nasica Romæ inter primos splendide cœpit ædificare.

C. Gracchi Trib. plebis lege Carthago restituitur 3931. Primus omnium Metellus Macedonicus ædem ex marmore Romæ molitus, vel magnificentiæ, vel luxuriæ princeps fuit, *Vell. Patere.*

M. Æmilius Scaurus viam Aaminiam Censor stravit.

M. Aurelii Scauri Theatra è ligno amplissima, cardinum singulorum versatili libramento suspensa.

Pompejus Theatrum dedicat 3999.

Ab anno 4000. Lugdunum in Gallia conditum per C. Munatium Plancum Procons. 4011.

M. Vipsanius Agrippa bellica gloria, & ædificandi laude celebris Pantheon Romæ condidit 4027.

Unico Ædilitatis anno lacus 700. fecit, Salientes 105. Castella aquarum 130. & alia plura cultu magnifica. *Plin. l. 26. c. 6.*

Herodes I. Hierosolymis Theatrum, Amphitheatrum, & nobilissimam Regiam extruit 4030.

ARTICULUS XIV,

Viri, & Res memorabiles.

Ab anno 1657.

Nemo mortalium post submersionem terrarum natus, ad annos 500. vitæ tempus protraxit.

Cùm post eluvionem vis, & hominum vita imminuta esset, ad subsidium imbecillitatis carnis elus, & vini usus invecus.

Noë, vino liberalius hausto, fit ebrius, quare nudus ludibrio habetur à f. Chamò.

Cùm Babel conderetur, ex probato Mathematicorum calculo homines jam excreverant ad 4195000.

Ab anno 2039. Aram Tharæi primogenitus Abrahami fr. primus inter mortales repentina morte periisse fertur. *Salian.*

Ogyge regnante, memorabilis Atticæ totius inundatio 2258. Usque ad hanc omnis Historia Varroni dicitur incognita.

Quo tempore stella Veneris colorem, magnitudinem, cursum mutasse visa est, ut ex Varrone refert S. Augustinus l. 25. de Civ. c. 8.

Gustaphus Persarum Rex acceptam à Zoaroastre religionem in Perside propagasse fertur.

Ab anno 2300. Grassante per Palæstinam, vicinasque regiones fame, filij Jacob in Ægyptum proficiscuntur 2327.

Apis post mortem in Ægypto divinis consecratur honoribus. Hunc Ægyptium cum Argivo Api plerique confundunt.

Callithia Junonis sacerdos Argo regnante floret.

Phorbas dictus Ophiacus, Rhodo à serpentibus liberatâ.

Ab anno 2500. Thessalia per eluvionem obruta, Deucalione, & Pyrrha in Parnasso regnantibus. 2540.

Eadem ferè tempestate Phaëtonte Rege maximum ad Eridanum exarsit incendium. Hinc fabulæ locus.

Hellen Deucalionis filius, à quo Græci dicti Hellenistæ. Ex eo nati Æolus, Dorus, & Xuthus, ex quibus Græci propagati sunt.

Oenotrus cum Arcadum colonia in Italia.

* *Ab anno 2600.* Europa rapta à Jove Tauro Cretæ Rege, sive avecta navi, cui Tauri nomen.

Phlegias Templum Apollinis Delphis incendit. 2603.

Philomela, Prochne, Itys, Tereus, Pandionis ff.

Orythia Erechtei filia à Borea rapta 2660, Ex his nati Zetes, & Callais.

Phrxi cum Helle sorore fuga. 2671. *Ab hac Hellesponto nomen.*

Dirce taurinæ caudæ alligata raptatur, & occiditur, Amphione, & Zethe matris Antiopes injurias ulciscantibus.

Ab anno 2800, Midas mortalium omnium dicitur

ditissimus, sed auribus asininis regnat in Phrigia 2731.

Pelops Tantali filius Hippodamiam ducit, præest ludis Olympicis 2731.

Faunus Latinus Rex Faunorum pater habitus, quia illis aras erexit.

Minos II. Cretæ R. instructâ classe maris imperium primus tenuit. *Thucid. l. i.*

Ab anno 2900. Theseus victor Minotauro redit Athenas 2823.

Æta, Jason, Medea, Tiresias, Oedipus, Sphinx, Laius, Jocasta, Creon, Electra, Orestes, & Pylades, nomina fabulis inclyta.

Hercules labores, & vitam exitu infelicissimo claudit 2854.

Antenor, & Æneas Trojæ proditores in Italiam navigant 2870.

Ægisthus reducem Trojâ Agamemnonem interficit, ille ab Oreste trucidatur 2878.

Ab anno 3000. Penthilus Orestis f. Coloniam è Græcia in Thraciam ducit 2951. Dicta est Æolica migratio.

Thisamenes Penthili f. Græcorum Coloniâ in Asiam ductâ, Jonios vicit, & expulit. Hæc dicta est Jonica migratio 2952.

Theres Miniarum Coloniam ducit in Insulam, quæ cum Callistus diceretur, ab eo postmodum Thera est appellata.

Codrus Athenarum Rex postremus egregiæ in patriam pietatis laudem tulit, morte pro ejus salute fortiter quæsita 2982.

Ab anno 3100. Neocles, & Androcles Codri

dri ff. Græcorum coloniam in Asiam ducunt
3010.

Fames ingens in Palæstina cessat, duobus
Saulis filiis in Crucem actis.

Sesostris Ægypti R. navigabilem alveum
à Nilo in mare rubrum frustra ducere co-
natur.

Ab anno 3200. Siccitas & fames ingens
tempore Eliæ Palæstinam per annos tres
cum dimidio vexant ab anno 3123.

Mesa Moabitarum R. filium coram hosti-
bus mactat 3140.

Elisa, seu Dido Pigmalionem fratrem
Sichæi viri sui interfectorem exosa Tyro cum
gaza solvens abit in Africam 3147.

Eadem laude pudicitiae illustris, ne Regi
Maurorum Jarbæ cogatur nubere, tribus fere
post Æneæ fugam sæculis sibi mortem in-
fert.

Ab anno 3300. Coræbus Coquus primus
in ludis Olympicis coronatur 3287.

Amulius fr. Numitorem natu majorem
regno pellit, ejus filiam Rhæam Sylviam,
ex qua deinde Romulus, & Remus, Vestalem
facit.

Romulus, & Remus expositi servantur,
& educantur à Regio Pastore Fausto 3284.

Jidem avum Numitorem regno restituant
3300.

Ab anno 3400. Sabinæ à Romanis 3304.

Lacedæmoniorum puellæ à Messeniis rap-
tæ 3311.

Aristodemus filiam mactat ex oraculo 3319.

Hippomanes filia voratur ab equo, cum quo clausa fuerat à patre 3331.

Romulus ob ingenii ferociam à suis dis-
cerpitur 3339.

Ab anno 3500. Tullus Hostilius igne cœ-
lesti cum domo perit 3414.

Arionis sive historia, sive fabula 3340.

Ciaxares Ninivem delet 3448.

Pestis Athenis furit, sed fugatur arâ Deo
ignoto erectâ 3457. *Eusebius.*

Cylonium piaculum Athenis 3455.

Phalaris Agrigenti in Sicilia Tyrannorum
immanissimus.

Petillus bovis ænei faber sub phalari illo
primus exurit 3482.

Ab anno 3600. Policrates Samiorum Ty-
rannus, & Milo Crotonita.

Zopyri amici stratagemate Babylonem
Darius occupat 3534.

Horatii Coclitis, Cleliæ Virginis, Mutii
Scævolaë, Coriolani virtus apud Romanos
claret.

Aristides 3571. Themistocles 3583. Ostrac-
ismo pulsi.

Spurius Cassius præceps datur è rupe Tar-
peja 3569.

Fabij 300. ad Cremeram cæsi 3577.

Ad Ægos potamos saxum de cœlo cadit
3587.

V. Suppl. n. VII.

Ab anno 3700. Spurius Melius à C. Servilio
cæditur 3615.

Solydamus Theſſalus mirandi roboris ; 646.

Socrates damnatur ; 655.

Albani lacus excreſcentis prodigium ; 657.

Epaminondas in Bœtia floret ; 680.

Dionyſius Syracuſarum Tyrannus, cujus filius poſt annos 38. pulſus, Ludimagiſter, Corinthi fuit.

Curtius armatus in voraginem ſe projicit ; 691.

V. Suppl. n. VIII.

Ab anno 3700. M. Valerius ope Corvi Gallum in Monomachia vincit ; inde Corvinus appellatus ; 705.

Manlius filium injuſtu pugnante ſecuri percutit ; 715.

Decius pater ; 714. Fil. ; 759. ſe pro Republica devover,

Romæ veneficia Matronarum detecta ; 723.

Porus Indorum R. ab Alexandro victus ; 727.

Phocion de Athenis optimè meritis damnatur ; 736.

Agathocles Siciliae Tyrannus obit ; 765.

Ab anno 3800. Mater Idea Romam inventa ; 849.

M. Attilius Regulus necatur à Pœnis ; 803.

Q. Fabius Maxim. cunctando rem Romanam reſtituit.

Romæ Templum Jani clauſum ; 819.

M. Porcius Cato Cenſorius, optimus Orator, optimus Imperator, optimus Senator, & integritatis exemplar.

Scipio

Scipio Afric. Senior Romæ indignè traductus Linternum secedit, ubi exul moritur 3967.

Bacchanalium pestis Romæ extincta 3968.

Ab anno 3900. Massinissa Romanorum amicissimus quatuor superstites filios relinquit, inter quos Jugurtha 3906.

Scipio, & Lælius mirum amicitiae exemplum.

Numantia everfa Scipionis Africani Junioris virtute 3921.

Gracchorum Tib. & Caij, Drusi, & Saturnini Romæ seditiones post Attali hæreditatem.

C. Marius III. Cos. victus à Sylla latet in palude 3966.

Mithridates Asiâ potitus omnes totâ provinciâ Romanos unâ die necat 3966.

Ab anno 4000. Pompejus M. ptolomæi R. iussu in Ægypto necatur 4066.

Cato Uticensis sibi manus infert 4008.

Tullius Cic. proscriptus occiditur à Popilio Centurione, quem defenderat 4011.

Perusia capta, multi Senatores, & Equites ad aram Cæsari sacram mactati 4014.

Thebæ in Ægypto, Tralles in Lydia terræ motu everse 4026.

Mecænas Litterarum præsidium, & decus, Julia Augusti f, adultera relegatur 4048.

Supplementum.

I.

Evilmerodacus ad 3497. 25. Balthasar, Labinitus dictus Herodot. l. i. ad 3514. quo captâ Babylone occisus est à Cyro auspiciis avunculi Darii militante, ejusque post annum Successore.

Qua de Dario Medo, Esthere, & Cyro dicta sunt, in aurea Dissertatione demonstrat Petrus Possinus vir planè doctissimus.

II.

Post Alexandrum in Macedonia regnante
 Adrideus fr. 1. Cassander 19. Philippus II.
 1. Antipater, & Alexander II. 3. Demetrius
 Poliorcetes 6. Pyrrhus II. 7. Lysimachus 6.
 Meleager, Antipater, Solthenes 2. Antigonus
 Gonatas 36.

In Ægypto regn. Ptolom. Lagi f. ad 3778. 40
 Ptolom. Philadelphus ad 3870. 39

III.

Euclides Geometra sub Ptolomæo Lagi
 malè à quibusdam cum Megariensi confun-
 ditur.

IV.

Captis per Syllam Athenis Aristotelis, &
 Theophrasti libri ex Bibliotheca Apellicon-
 tis They Romam deferuntur teste Plutarcho.
 Hinc Aristotelica secta, quæ per tria sæcula
 aruerat

atuerat, Andronico primo Aristotelis Scholiasse anniteate revirelcit.

V.

Theognis. Hipponax, Anacreon, Thespis
Tragœdiæ parens, Simonides, qui memorandi
artem invenit, Onomacritus, Pindarus,
Poëtæ.

VI.

Plastice in Italia primò apparuit sub De-
marato Tarquinii Prisci patre.

Carnia in honorem Apollinis instituta 3318.

VII.

L. Quincius Cincinnatus Dictator ab ara-
tro 3596.

Cimon apud Athenienses, domi, & belli
clarissimus.

VIII.

T. Manlii Torquati cum Gallo ad Anie-
nem Monomachia 3693.

Templum Dianæ Ephesiæ conflagrât 3693.

PARS II.

*Ejus series & ratio
exponitur.*

AMICO LECTORI.

Ue ad Orthodoxam Religio-
nem pertinent, in hac Tabula tra-
dituri, ea primò proponimus, quibus
illa precipuè constat, & fovetur,
mox illa, quæ turbas eidem, & de-
trimenta solent afferre. Id semper in utrisque
spectantes, ut non eruditioni tantùm, sed etiam
religioni, & pietati serviamus.

In assignandis Rom. Pontificum annis, cùm
certa aliquando adducere non possimus, quæ visa
sunt probatiora selegimus; à minutioribus ta-
men abstinendo, quare non integros aliquando
menses computamus.

Concilia, quotquot potuimus, ex pluribus col-
lecta recensuimus, quia id adhuc à nemine præ-
stitum vidimus.

Patres Sapientiâ, & eruditione claros cum
reliquis literarum proceribus ad IV. Tabulam
transulimus; id enim visum est opportunius, ut
universa literatorum natio uno in loco spectaretur.

Ea, in quibus testem non adducimus, vel
vulgò nota sunt, vel faciliè apud eos reperien-
tur, quos sequi libuit, Card. nempe Baronium,
Raynaldum, Ciacconium, Gualterium Labbeum,
quàmvis aliò nos aliquando trahat amor veri-
tatis.

VISIBILIA ECCLESIAE CAPITA

JESUS - CHRISTUS

Sacerdos Magnus, & Cælestis Vitæ
Magister.

*JESUS Dei filius octavâ post
nativitatem die circumcidi-
tur, mox adoratur à Magis
Arabiae Regulis, offertur die
quadragesimâ in Templo, in-
dè Angeli monitu transfertur in Egy-
ptum, unde redux post Herodis Ascalo-
nite mortem, duodennis cum Legisperitis
agit in Templo. Latet postmodum in
fabrili Josephi officina usque ad annum
etatis trigesimum, à quo, post Judeam
miraculis, & doctrinâ per triennium il-
lustratâ, anno trigesimo tertio inchoato,
in Crucem à Judeis actus, suo sanguine
scelus humanum luit, mortisque victor,
celum, unde venerat, repetit, Petrum,
eiusque Successores, suæ potestatis Vicarios
relinquens in terris.*

AR.

ARTICULUS I.

Christi Vicarij, Romani Pontifices.

Ab anno Christi 1. ad 100.

1.	S. PETRUS Gallilæus à Christi in Cœlum ascensu An. Mens. ejusdem in terris Vicarius anno 36. Antiochiæ sedem locat, 43. Romæ, cumque eam ibi annos 24. mens. 5. dies 12. tenuisset, è cruce evolavit ad Superos 29. Junii 67.	24	5
2	S. Linus Volaterran. M. à 67. ad 78	11	3
3.	S. Cletus Roman. M. à 78. ad 91.	12	7
<i>Ab anno C. 100. ad 200.</i>			
	4. S. Cle- mens Rom. M. à 91. ad 100.	9	6
5	S. Anaclethus Athen. M. à 101. ad 110.	9.	3
6	S. Evaristus Græcus M. à 110. ad 119.	9	3
7	S. Alexander Roman. M. à 119. ad 130.	10	6
8	S. Sixtus Romanus M. à 130. ad 140.	9	10
9	S. Telephorus Thurienfis M. à 140. ad 152.	12	9
10	S. Hyginus Athenienfis M. à 152. ad 156.	4	9

11	S. Pius Aquilejens. M. à 156. ad 165.	An.	Mens.
		9	6
12	S. Anacleetus Syrus M. à 165. ad 173.	8	9
13	S. Soter Fundanus M. à 173. ad 177.	4	0
14	S. Eleutherius Nicopol. M. à 177. ad 192.	15	1
15	S. Victor Africanus M. à 192. ad 201.	9	2
<i>Ab an. C. 200. ad 300.</i>			
16	S. Ze- phyrinus Romanus M. à 201. ad 219	18	1
17	S. Callistus Roman. M. à 219. ad 224.	5	1
18	S. Urbanus Roman. M. à 224. ad 231..	6	7
19	S. Pontianus Romanus M. à 231. ad 235.	4	8
20	S. Anterus Græcus M. à 235. ad 236.	D:	43
21	S. Fabianus Roman. M. à 236. ad 250.	15	0
22	S. Cornelius Romanus M. à 251. ad 253.	2	5
23	S. Lucius Romanus M. à 253. ad 255.	1	4
24	S. Stephanus Romanus M. à 255. ad 257.	2	4
25	S. Sixtus II. Græcus M. à 257. ad 258.	1	0
26	S. Dionysius Græcus M. à 258. ad 270.	12	3
			27.

27 S. Felix Roman. M. à 270. An. Mens, ad 275.	4	5
28 S. Eutychianus Etruscus M, à 275. ad 283.	8	6
29. S. Cajus Dalmata M. à 283. ad 296.	12	4
30 S. Marcellinus Romanus M, à 296. ad 304.	8	0
Ab an. C. 300. ad 400. 31. S. Mar- cellus Romanus M. à 304. ad 309.	4	2
32 S. Eusebius Græcus à 309. ad 311.	2	8
33 S. Melchiades Afer à 311. ad 313.	2	12
34 S. Silvester Roman. à 314. ad 335.	21	1
35 S. Marcus Roman. 336.	0	9
36 S. Julius Rom. à 337. ad 352.	15	6
37 Liberius Rom. à 352. ad 367.	15	4
38 S. Felix II. Roman. M. à 355. ad 358.	3	0
39 S. Damasus Hispanus à 367. ad 384.	17	8
40 Siticius Rom. à 385. ad 398.	13	8
41 S. Anastasius Roman. à 398. ad 402.	4	1
Ab an. C. 400. ad 500. 42. S. In- nocentius Albanus à 402. ad 417.	15	0
43 S. Zosimus Græcus à 417. ad 418.	1	11

44	S. Bonifacius Roman. â 418. An. Mens. ad 423.	4	8
45	S. Cœlestinus Roman. â 423 ad 432.	8	11
46	S. Sixtus III. Roman â 432. ad 440.	8	0
47	S. Leo Roman. à 440. ad 461.	21	2
48	S. Hilarius Sardus à 461. ad 467.	5	3
49	S. Simplicius Tiburtin. â 467. ad 481.	15	11
50	S. Felix III. Roman, â 483. ad 492.	9	0
51	S. Gelasius Afer â 492. ad 496	4	7
52	S. Anastasius II. Romanus â 496. ad 498.	2	0
53	S. Symmachus Sardus â 498. ad 514.	15	7
54	S. Hormisdas Campan. â 514. ad 523.	9	1
<i>Ab an C. 500. ad 600.</i> 55 S. Joan- nes Etruscus â 523. ad 526.		2	9
56	S. Felix IV. Beneventan. â 526. ad 529.	3	2
57	Bonifacius II. Roman, â 529. ad 532.	2	1
58	S. Joannes II. Roman. â 532. ad 535.	2	4
59	S. Agapetus Roman. â 535. ad 536.	1	0
60	S. Sylverius Roman. â 536. ad 537.	1	5

Articulus primus.

III

61 Vigilius Roman. à 537. ad An. Mens.		
555.	17	6
62 Pelagius Rom. à 555. ad 560.	4	11
63 Joannes III Roman. à 561. ad		
574.	13	0
64 Benedictus Romanus à 575.		
ad 579.	4	2
65 Pelagius II. Romanus à 579.		
ad 590.	10	2
66. S. Gregorius Magnus Roman.		
à 590 ad 604.	13	6
* 67 Sabinianus Tuscus à 604.		
ad 606.	1	5
68 Bonifacius III. Roman. 607.	0	9
69 S. Bonifacius IV. Marfus à		
608. ad 615.	6	8
70 S. Deusdedit Roman. à 616.		
ad 619.	3	1
71 Bonifacius V. Neapolitan. à		
610. ad 626.	5	10
<i>Ab an. C. 600. ad 700.</i> 72. Hono		
rius I. Campanus à 616. ad 638.	12	0
73 Severinus Romanus 640.	0	2
74 Joannes IV. Dalmata à 640.		
ad 642.	1	10
75. Theodorus I. Græcus à 642.		
ad 649.	6	6
76 S. Martinus Tudertinus M. à		
649. ad 654.	6	2
77 S. Eugenius Roman. à 654.		
ad 657.	2	9
78. S. Vitalianus Signinus à 659.		
ad 671.	14	5
		79

	An.	Mens.
79 Adeodatus Roman. à 672. ad 677.	5	2
80 Donus Rom. à 677. ad 679.	1	5
81 S. Agatho Siculus à 679. ad 681.	2	6
82 S. Leo II. Siculus à 682. ad 684.	1	7
83 S. Benedictus II. Roman. à 685. ad 686.	0	10
84 Joannes V. Antiochen à 686. ad 687.	1	0
85 Conon Thrax à 687. ad 688.	1	0
86 S. Sergius Antiochen à 688. ad 702.	13	9
* 87 Joannes VI. Græcus à 702. ad 707.	2	2
88 Joannes VII. Calaber à 705. ad 707.	2	8
Ab anno C. 700. ad 800. 89. Sisin- nius Syrus à 707. ad 708.	D,	20
90 Constantinus Syrus à 708. ad 715.	7	1
91 S. Gregorius II. Romanus à 715. ad 731.	15	9
92 S. Gregorius III. Syrus à 731. ad 741.	10	9
93 S. Zacharias Calaber à 741. ad 552.	10	3
Stephanus II. Rom. 5. Dier. Pontif. non numeratur.		
94 Stephanus III. dictus II. Rom. à 752. ad 757	3	1
		950

95	S. Paulus Roman. à 772. ad An. Mens. 795.	23	10
96	Stephanus III. Siculus à 768. ad 772.	3	6
97	Hadrianus Rom. à 772. ad 795.	23	10
98	Leo III. Roman. à 795. ad 816.	20	6
* 99	Stephanus IV. Romanus à 816. ad 817.	0	7
100	S. Paschalis Roman. à 817. ad 824.	7	4
101	Eugenius II. Roman. à 824. ad 827.	3	3
102	Valentinus Rom. 827.	D.	40
103	Gregorius IV. Rom. à 828. ad 844.	16	0
<i>Ab anno C. 800. ad 900. 104. Ser-</i>			
	<i>gius II. Rom. à 844. ad 847.</i>	3	0
105	S. Leo IV. Roman. à 847. ad 855.	8	3
106	Benedictus III. Romanus à 855. ad 858.	2	6
107	S. Nicolaus Roman. à 858. ad 867.	9	8
108	Hadrianus II. Romanus à 867. ad 872.	5	0
109	Joannes VIII. Rom. à 872. ad 882.	10	0
110	Marinus, feu Martinus II. Galefinus à 882. ad 884.	1	2
111	Hadrianus III. Rom. à 884. ad 885.	1	4

112	Stephanus V. Roman. à 885. An. Mens.		
	ad 891.	6	0
113	Formosus Portuensis à 891		
	ad 896.	4	7
114	Bonifacius VI. Roman. 866.	D.	15
115	Stephanus VI. Roman. à		
	896 ad 897.	1	3
116	Romanus Faliscus à 897. ad		
	898.	0	5
117	Theodorus II. Roman. 898.	D.	20
118	Joannes IX. Tiburtinus à		
	898. ad 900.	2	0
* 119	Benedictus IV. Roman.		
	à 900. ad 904.	4	7
120	Leo V. Ardeatinus 904.	D.	40
<i>Ab an G. 900. ad 1000. 121. Chri-</i>			
	<i>stophorus Romanus à 904.</i>		
	<i>ad 905.</i>	0	6
122	Sergius III. Roman. à 905.		
	ad 912.	7	4
123	Anastasius III Rom. à 912.		
	ad 914.	2	3
124	Lando Fretanus à 914. ad 915.	0	5
115	Joannes X. Rom. à 915 ad		
	928.	13	2
126	Leo VI. Rom. à 928. ad 929.	0	7
127	Stephanus VII. Rom. à 929.		
	ad 931.	1	2
128	Joannes XI. Rom. à 931. ad		
	936.	4	11
129	Leo VII. Roman. à 936 ad		
	939.	3	6
			130

130	Stephanus VIII Germanus An. Mens. à 939. ad 943.	3	5
131	Marinus II. seu III. Roman. à 943. ad 946	3	6
132	Agapetus II. Roman. à 946. ad 956.	9	7
133	Joannes XII. Roman à 956. ad 963.	7	8
134	Leo VIII. Roman. à 963. ad 964.	1	4
135	Benedictus V. Roman à 964. ad 965.	0	21
136	Joannes XIII. Rom. à 965. ad 972.	6	12
137.	Benedictus VI. Rom. à 972. ad 974.	1	6
<i>Ab an. C. 1000. ad 1100. 138. Donus</i>			
	II. Roman. à 974. ad 975.	1	6
139	Benedictus VII. Rom. à 975. ad 984.	8	7
140	Joannes XIV. Papiensis à 984. ad 985.	0	8
141	Bonifacius VII. Rom. 985.	0	12
142	Joannes XV. Roman. à 986. ad 996.	10	9
143	Gregorius V. Saxo à 996. ad 999.	2	9
* 144	Sylvester II. Aquitan. à 999. ad 1003.	4	2
145	Joannes XVI. Rom. 1003.	0	5
146	Joannes XVII. Roman. à 1004. ad 1009.	5	4

147	Sergius IV. Roman. à 1009. An. Mens.		
	ad 1012.	2	9
148	Benedictus VIII. Romanus		
	à 1012. ad 1024.	12	0
149	Ioannes XIX. seu XX. Ro-		
	man. à 1024. ad 1033.	9	4
150	Benedictus IX. Roman. à		
	1033 ad 1045.	11	5
151	Gregorius VI. Romanus à		
	1045. ad 1046.	1	8
152	Clemens II. Rom. à 1046.		
	ad 1047.	0	10
153	Damasus II. German. 1048.	D.	23
154	S. Leo IX. Gallus à 149. ad		
	1054.	5	2
	Ab an. C. 1100. ad 1200. 155. Vi-		
	ctor II. German. à 1055. ad		
	1057.	2	4
156	Stephanus IX. Lotharingus		
	à 1057. ad 1059.	0	8
157	Nicolaus II. Sabaudus à		
	1059. ad 1061.	2	5
158	Alexander II. Mediolan. à		
	1061. ad 1073.	11	7
159.	S. Gregorius VII. Soanenſis		
	à 1073. ad 1085.	11	11
160	Victor. III. Beneventanus à		
	1087. ad 1088.	1	4
161	Urbanus II. Galus à 1088.		
	ad 1099.	11	5
162	Paschalis II. Italus à 1099.		
	ad 1118.	18	5
			163

163. Gelafius II, Pifanus à 1118. An. Mens. ad 1119.	1	0
164. Calliftus II, Burgundus à 1119. ad 1124.	5	10
165. Honorius II, Bononiens, à 1124. ad 1130.	5	2
166. Innocentius II, Romanus à 1130. ad 1143.	13	7
167. Cæleftinus II, Tufcus à 1143. ad 1144.	0	5
168. Lucius II, Bonon. à 1144 ad 1145.	0	11
169. Eugenius III, Pifanus à 1145. ad 1153.	8	5
170. Anaftafius IV, Roman. à 1153. ad 1154.	1	4
171. Hadrianus IV, Anglus à 1154. ad 1159.	4	9
* <i>Ab an. C. 1200. ad 1300.</i> 172. Ale- xander III, Senens, à 1159, ad 1181.	21	10
173. Lucius III, Lucenfis à 1181. ad 1185.	4	3
174. Urbanus III, Mediolan, à 1185. ad 1187.	1	11
175. Gregorius VIII, Beneventan, 1187.	0	2
176. Clemens III, Rom. à 1187. ad 1161.	3	4
177. Cæleftinus III, Rom. à 1191. ad 1198.	6	9
178. Innocentius III, Rom, à 1198, ad 1216.	18	6

179	Honorius III. Rom. à 1216. An. Mens.		
	ad 1227.	10	8
180	Gregorius IX. Capuanus à		
	1227. ad 1241.	14	5
181	Cælestinus IV. Mediolan. 1241.	D.	17
182	Innocentius IV. Genevensis		
	à 1243. ad 1254.	11	5
183	Alexander IV. Anagninus à		
	1254. ad 1261.	6	5
184	Urbanus IV. Trecentis à		
	1261. ad 1264.	4	3
185	Clemens IV. Gallus à 1265.		
	ad 1268.	3	10
186	B. Gregorius X. Placentinus		
	à 1271. ad 1276.	4	3
187	Innocentius V. Gallus 1276.	0	5
188	Hadrianus V. Genevensis 1276.	0	7
* Ab an. C 1300 ad 1400			
189	Joannes XXI. Lusitanus à 1270. ad		
	1277.	0	8
190	Nicolaus III. Rom. à 1277.		
	ad 1280.	2	9
191	Martinus IV. Gallus à 1281.		
	ad 1285.	4	1
192.	Honorius IV. Rom. à 1285.		
	ad 1287.	2	0
193.	Nicolaus IV. Asculanus à		
	1288. ad 1292.	4	1
194.	S. Cælestinus V. Campanus		
	1294.	0	5
195	Bonifacius VIII. Anagninus		
	à 1294. ad 1303.	8	10

196	Benedictus XI. Tarvisinus An. Mens.		
	à 1303. ad 1304.	0	9
197	Clemens V. Vasco à 1305. ad		
	1314.	8	11
198	Joannes XXII. Caturcensis		
	à 1316. ad 1334.	18	4
199	Benedictus XII. Tolosanus		
	à 1334. ad 1342.	7	4
200	Clemens VI. Lemovicens.		
	à 1342. ad 1352.	10	7
201	Innocentius VI. Lemovicens.		
	à 1352. ad 1362.	9	3
202	Urbanus V. Lemovicens. à		
	1362. ad 1370.	8	2
203	Gregorius XI. Lemovicens,		
	à 1370. ad 1378.	7	3
204	Urbanus VI. Neapolitan,		
	à 1378. ad 1389.	11	6
205	Bonifacius IX. Neapolitan,		
	à 1389 ad 1404.	14	11
<i>Ab an. C. 1400. ad 1500.</i>			
206	Innocentius VII. Sulmonens. à		
	1404 ad 1406.	2	1
207	Gregorius XII. Venetus à		
	1406. ad 1415.	8	7
208	Alexander V. Candienfis ,		
	sive Cretensis à 1409. ad 1410.	0	10
209	Joannes XXIII. Neapolitan,		
	à 1410. ad 1415.	5	1
210	Martius V. Roman, à 1417.		
	ad 1431.	13	3
211	Eugenius IV. Venetus à 1431.		
	ad 1447.	15	11
			212

212	Nicolaus V. Sarzanens. à An. Mens.		
	1447 ad 1455.	8	1
213	Callistus III. Hispanus à 1455.		
	1458.	3	4
214	Pius II. Senensis à 1458. ad		
	1464.	6	0
215	Paulus II. Venetus à 1464. ad		
	1471.	6	II
216	Sixtus IV. Savonensis à 1471.		
	ad 1484.	13	0
217	Innocentius VIII. Genevens.		
	à 1484. ad 1492.	7	II
218	Alexander VI. Hispanus à		
	1492. ad 1503.	11	0
Ab an. C. 1500. ad 1600. 219. Pius			
	III. Senensis 1503.	D.	27
220	Julius II. Savonensis à 1503.		
	ad 1513.	9	9
221	Leo X. Florentinus à 1513. ad		
	1522.	8	9
222	Hadrianus VI. Belga à 1522.		
	ad 1523.	1	7
223	Clemens VII. Florentinus à		
	1523. ad 1534.	10	10
224	Paulus III. Roman. à 1534.		
	ad 1549.	15	1
225	Julius III. à Monte Sabino à		
	1549. ad 1555.	2	2
226	Marcellus II. à Monte Po-		
	litiano 1555.	D.	22
227	Paulus IV. Neapolitan. à		
	1555. ad 1559.	4	3

228	Pius IV. Mediolan. à 1559. An. Mens. ad 1565.	5	11
229	B. Pius V. à Bosco à 1566. ad 1572.	6	4
230	Gregorius XIII. Bonon. à 1572. ad 1585.	13	11
231	Sixtus V. à Monte Alto à 1585. ad 1590.	5	4
232	Urbanus VII. Genuens. 1590.	D.	13
233	Gregorius XIV. Mediolan. à 1590. ad 1591.	0	11
234	Innocentius IX. Bonon. 1591.	0	2
235	Clemens VIII. Florentin. à 1592. ad 1605.	13	1
<i>Ab an. C. 1600. ad 1700. 236. Leo</i> XI. Florentin. 1605.		D.	26
237.	Paulus V. Roman. à 1605. ad 1621.	15	8
238	Gregorius XV. Bonon. à 1621. ad 1623.	2	5
239	Urbanus VIII. Florentin. à 1623. ad 1644	21	0
240	Innocentius X. Roman. à 1644. ad 1655.	10	3
241	Alexander VII. Senensis à 1655. ad 1667.	12	2
242	Clemens IX. Pistoriens. à 1667. ad 1669.	2	6
243	Clemens X. Roman. à 1669. ad 1676.	6	2
244.	Innocentius XI. Novocom. à 1676. ad 1689.	12	11
F		245.	Ale-

- 245 Alexander VIII. Venetus à An. Mens.
1689. ad 1691. I 4
- 246 Innocentius XII. Neapolit.
à 1691. ad 1770. 9 2
- Ab an. C. 1700. ad 1707. Cle-
mens XI. Urbinas à 23. Nov,
1700. Sedeat felix.*

ARTICULUS II.

*Præcipua in Rom. Pontificum Hi-
storia Controversiæ.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

EX Patrum, & Historicorum fide, ex ve-
tustissimis monumentis tam certum est,
fuisse Romæ locatam à D. Petro Primatus
Pontificii Sedem, ut id sanæ mentis inficiari
nemo possit. Videatur Nicol Maria Pallavicini
in egregia Defens. R. Pontif. l. 3. c. 6.

Multa de initio, ac deposito à S. Clemente
Pontificatu, ejusdemque mortis tempore sunt
apud Historicos controversa. Papebroch. *in*
Conatu Chronolog. & in Appendice.

*Ab anno Chr. 100. ad 200. Quamvis, Ana-
cletum à Cleto distinguendum, omnino per-
luadeant plures Romanorum Pontificum Ca-
talogi, Missæ Canon, & cum Card. Baronio
eruditissimi Viri; adhuc supersunt, qui eun-
dem cum Anacleto Cletum esse velint. Vi-
deatur Papebroch. loco cit.*

Qui.

Quinam sit inter Pium, & Anicetum, temporis ordine, præferendus, apud probatissimos Scriptores nondum planè liquet. *Papebroch. ibidem.*

Ab anno Chr. 200. ad 300. Cyriacus Pontifex Ursulanus inter Pontianum, & Anicetum nullus est. *Papebroch. loco cit.*

Stephanus I. Baptismum in Christi unius nomine collatum, validum, legitimumque esse, nec decrevit, nec decernere potuit. *Ex Theolog.*

Post rem totam solertiùs investigatam, non pauci ex peritis antiquitatis in dubium revocant, quæ de S. Marcellini lapsu, & Sinvesano Concilio tradita sunt

Ab anno Chr. 300. ad 400. Mirum est, ab Eusebio ejus ævi Scriptore Marcellum à Marcellino non fuisse distinctum.

Acta S. Silvestri Baronio suspecta, supposititia pluribus aliis habentur; quare cautè legenda.

Si quis fuit error Liberii in causa Athanasii, quisquis fuit, non officit ei, quo ex Christi promisso pollent in rebus Fidei asserendis, nunquam fallaci magisterio Rom. Pontifices. *Pallav. l. 6. c. 8.*

S. Felix I. quamvis primò Liberii exulis loco intrusus, eo labente, legitimus Pontifex est effectus. *Pallavic. ibid.*

Ab anno Chr. 400. ad 500. S. Zosimus Cælestium benignitate ad officium revocare voluit, ejus hæresim nunquam probavit,

bavit, aliquando damnavit. *Baron. & Bellarm.*

S. Cælestini permissu, convocata est à Theodosio Juniore Synodus Ephesina, cui præfuit per Legatos. *Baron. Bellarm. & alij.*

S. Leo I. Chalcedonensi Synodo præfuit per Legatos. *Bellarmin. & alij.*

Fabulosa sunt, quæ de Anastasij II. cum Photino, & Acacio Communionem scribit Auctor libri Pontificalis. *Baron. anno 498.*

Ab anno Chr. 500. ad 600. Synodus Romana Palmaris judicium in Symmachi causa ferre nullo modo potuisset, nisi se illi sponte Symmachus subjecisset. *Baron.*

Vigilius malis artibus partem Pontificatum, optimis gessit, postquam legitimus Pontifex, à morte decessoris, effectus est. *Baron.*

S. Gregorius magnus Rempublicam difficillimis temporibus gerendam suscepit, idque aliis Episcopis etiam faciendum jure præcepit. *Ejus Epistola.*

Ab anno Chr. 600. ad 700. Sabinianum, ob duritiem in pauperes, à decessore Gregorio per somnum increpitum, & percussum objisse, tam temerè prius narravit Sigebertus, quam alii postea inconsultò credidere, nullo enim antiquitatis teste nititur. *Papebroch. loco cit.*

Honorius I. vel nunquam, vel injustè à Sexta Synodo Oecumenica damnatus est, quare non minùs verè, quàm piè ab omni hæresis labe purus asseritur. *V. Marchesij, & Tamagnini opuscula.*

Ab anno Chr. 700. ad 800. Gregorius II. non III. ut malè Rou in Tabul. Chronol. Leonem Isaurum anathemate perculit, popularibus ejus Sacramento solutis. Baronius ex aliis.

Zacharias Rom. Pontif. Francis Proceribus potestatem fecit, damnatâ Chilperici ignaviâ, Pipinum Caroli Martellj filium Regem appellandi. *Galli Scriptores veteres ferè omnes.*

Fictum à Sigeberto jure suspicatur Baronius Decretum, quo Hadrianus I. R. Pontificis electionem Carolo magno, & futuris post eum Cæsaribus dicitur permisisse. *Belarm. & alii.*

Ab anno Chr. 800. ad 900. Ludovicus II. Imper. in Epist. ad Basilium Orientis Imper. fatetur, eos tantum dicendos Imperatores, quos Rom. Pontifex Oleo Sancto perfuderit.

Ineptissimam de Joanna Papissa fabellam, obstetricante Mariano Scoto natam, studiosè foverunt Novatores, feliciter confutarunt Orthodoxi, quos inter videndi Allatius, & Labbeus.

Formosi cadaver effossum, & Pontificalibus exutum insignibus, cum profano habitu projectum in Tyberim, narrant Scriptores, & plures, & probatiores.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Joannes XII. à Rom. Synodo 963. Othone I. impellente, illegitimè fuit exauctoratus; ideoquè illi subrogatus Leo VIII. Pseudo-Pontifex habendus est, Angel. à Nuce.

Jus eligendi R. Pontificis, & Sacerdotia deferendi Othoni I. & Successoribus datum Leonis VIII. decreto, falso scripsit Sigebertus, à quo deceptus est Gratianus. *Baron. & alij.*

Septemviri, penes quos tantum esset Imperatoris eligendi potestas, post Gregorium V. videntur instituti. Ab eo tamen suffragiū jus in eligendo Cæsare datum omnibus Germaniæ Principibus, cum Card. Baronio libenter agnoscimus.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Palmare de horrendo Silvestri II. obitu mendacium manifestè diluit Epitaphium, illi à Successore Sergio paucos post annos in Æde Lateran. positum. *Baronius.*

Gregorius VI. legitimus, & optimus Pontifex, iniquè jussus est abdicare ab Henrico II. Cæsare in Synodo Sutrina 1046.

Nicolaus II. & Gregorius VII. non induxere primò, ut mentiuntur Hæretici, sed pro lapsam Sacerdotum castitatem severis legibus adstrinxere.

Qui Henricum III. Cæsarem à Gregorio VII. exauctoratum docent, refragantibus Patrum doctrinâ, & Dei verbo, temeritatis notam non effugiunt.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Errare videntur, qui tradunt, primum inter Romanos Pontifices Cælestinum II. sine populi suffragiis Pontificem renunciatum; ea namquæ à Nicolao II. jampridem abutenti populo adempta fuerant.

Alexandri

Alexandri III. mansuetudo, & æqualium
Scriptorum silentium fabulosa esse docent,
quæ de proculcato Friderico Ænobarbo, ad
ejus pedes provoluto, sine certo teste jactantur.

*Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Septemviros
Imperatoris Electores ab Innocentio IV. in
Concilio Lugdun. institutos, cum Card. Ba-
tonio censeo.*

Vice Dominum unius diei Pontificem inter
Hadrianum V. & Joannem XXI. non agnos-
cimus; nullum enim hujus rei satis locuple-
tem testem habemus. *Papebrock.*

Qui Siculis Vesperis causam à Nicolao III.
damnam opinantur, egregii pontif. nomini
notam proculdubio calumniolam inurunt.

Bonifacii VIII. R. Pontif. post annos 300.
expers corruptionis cadaver inventum ca-
lumnias illi ab adversariis intentatas aperte
redarguit. *Raynald.*

Ab anno Ch 1300. ad 1400. Joannes XXII.
quamvis ex veteri quorundam errore sense-
rit, Beatorum animas usque ad extremum ju-
dicii diem felici Divinitatis aspectu carere,
nunquam tamen id Ecclesiæ credendum pro-
posuit. *Raynald.*

Qui in ea, quâ fruimur, temporum luce
de legitimo Urbani VI. Pontificatu dubitat,
cæcutire videtur. *Videatur Papebrock.*

Annatæ à Bonifacio IX. impositæ non pie
tantum, sed jure solvuntur.

*Indictas tamen prius ab aliis Pontificibus,
Genebrardus docet ex Ostiensi.*

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. Decreta Sessionis IV. & V. in Constantiensi Concilio Gen. contra supremam R. Pontificis potestatem, nec ab Ecclesia recepta unquam fuere, nec à Sede Apostolica approbata; quare ab omnibus ferè Orthodoxis nationibus rejiciuntur. *Videatur Mantissa Academ. Lovanienſis edita 1683.*

Basileenſe Concilium, ſui Capitis depoſitionem iniquè moliens, Eugenius IV. jure diſſolvere potuit, & prudentiſſimè diſſolvit, *Bzovius, Raynald. & alij.*

Alexander VI. non repentinâ morte per venenum extinctus, ſed naturali morbo, Sacramentis ritè munitus, diem extremum obiit. *V. Raynald. 1503.*

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. In cæde Hugonottorum Gallicana 1572. habuit quod jure lætaretur Gregor. XIII, ſervatam ſcilicet Religionem Catholicam, & Regiam familiam ab excidio, quod utrique moliebantur, Deo, Regique perduelles. *Ex Mſſ. qua ſervat Gregorius Boncompagnus Sora Dux V. tanti Pontificis egregius abnepos.*

Emendatio Kalendarii juffu Gregorii XII. promulgata, Orbi Chriſtiano non utilis tantum, ſed omnino neceſſaria fuit.

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Cùm certiffimis monumentis conſtet, Urbanum VIII. nunquam ad ſuæ familiæ incrementum Urbinatem Principatum deſtinaviſſe, quin imò Principum id ſuadentium conſilia rejeciſſe, veritati

veritati, & egregio Pontifici censendi sunt injurii, quicunque alia prodire.

Jussu Alexandri VII. Sacro fonte lustratum Marochi Regem, confidentissime scribunt Hoffman in Lexico, Moretius in Dictionario, Joannes Rou in Tabulis Chronolog. & tamen hoc ne per somnium quidem unquam Romæ auditum est, ubi certè primò innotescere poterat.

Ab anno Chr. 1700. ad 1707. Quidquid hætenus Kalendario Gregoriano contradixerint Acatholici in septentrione; Zelo tamen seposito, cum antiquo Sæculo Stylum Veterem expungere, novum cum Pontificiis Kalendariis ultrò amplexati.

Amplissima animarum messis, quam in Oriente spondebat concessa *ad ann. 1692.* Pequini in Urbe Regia à Sinarum Monarcha Christianæ Religionis libertas, his temporibus, uno ferè ictu succisa fuisset, dum Maigrotius Gallus, Vicarius Apostolicus in Foquieu missus, adstipulantibus quibusdam Religiosis, in abolendo Confutii, Sinensium Legislatoris ac Philosophi, cultu merè politico, Genti usitato, contra PP. Societatis Jesu immature zelant, & Ecclesiam Sinensem turbis, Romam verò sinistris opinionibus implent. At Clemens XI. *ad ann. 1704. 13. Novemb.* Controversiæ tandem finem imponit, expediendo Diploma Pontificium, cujus sententia etiamnum latet sub annulo Piscatoris, non nisi ex Oriente evulganda in Europam.

Ad ann. 1705. Nova emanat Constitutio à SS. D. N. Clemente XI. adversus impios Jansenistarum conatus, quibus Bullam Innocentii X. & Alexandri VII. p. m. contra V. Propositiones Jansenii editam perperam interpretari, & non hinc gravi Apostolicæ Sedis injuria, maximoque totius Ecclesiæ scandalo, persuadere Orbi Christiano moliebantur, ad obedientiam præfatis Apostolicis Constitutionibus debitam non requiri, ut quis Janseniani Libri sensum in nominatis V. Propositionibus damnatum, interius ut hæreticum damnet, sed satis esse, si ea de re obsequiosum (ut ipsi vocant) silentium teneatur. Imò posse Formulæ ab Alexandro VII. propositæ licite subscribi, etiam ab iis, qui interius non judicant, Jansenii Libro doctrinam hæreticam contineri.

Quæ porro contra infallibilitatem summi Pontificis in Quæstionibus, præsertim facti, nova Jansenistarum secta in orbem evulgare conatur, erunt, qui posthac solidis argumentis refutabunt.

ARTICULUS III.

*Romani Pontificis in Ecclesia Potestas
Magisterium, Veneratio.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

Christus Dei Filius Petro totius Ecclesiæ Principatum, & supremam in ea ligandi,

gandi, & solvendi potestatem promittit.
Matth 16.

Idem Petrum supremum omnium Christi
fidelium Pastorem instituit. *Ioan. 21.*

Potestatem hanc Petro, ejusque Succes-
soribus datam Concilia, Patres, Sacri Inter-
pretes, aliique Scriptores innumeri docuere,
quorum plures videre est apud *Card. Bellar-*
min. & Gaultier. in Tabulis Chorogr.

Agnovere Martyres, SS. Viri, Cæsares,
Reges, Episcopi, & omnium ferè gentium
populi. E plurimis pauca damus.

*Ab anno Chr. 100. ad 200. S. Irenæus l. 3.
c. 3. loquens de Rom. Ecclesia.* Ad hanc enim
Ecclesiam, propter potentio rem principalita-
tem, necesse est, omnem convenire Ecclesiam,

Tertullianus in Scorpiaco: Si adhuc clau-
sum putas Cælum, memento, claves hic
Dominum Petro, & per eum Ecclesiæ reli-
quisse.

*Eodem teste quamvis tunc inimico l. de Pu-
dic. c. 1.* Pontifex Roman. Maximus, &
Episcopus Episcoporum appellabatur.

Ab anno Chr. 200. ad 300. Origenes supre-
mam Romanæ Sedis auctoritatem agnoscens,
S. Fabiano R. P. suæ fidei rationem reddit,
datis ad eum litteris.

A. S. Cypriano Roman. pontifex dicitur
Episcopus Episcoporum. Videatur Albasspi-
naus l. 1. de Ritibus Ecclesiæ c. 1.

Pentapolitani S. Dionysium Patriarcham
Alexandriæ, tanquam violatæ fidei reum, ad

Dionysii Rom. pontif. tribunal detulere,
S. Athanas. in Epistola.

Ab anno Chr. 300. ad 400. Ecclesia Rom. semper habuit primatum. Concil. Oecum. Nican. 1. Can. 6. Videatur Schelestratus in Antiquit. Illustr.

Omnibus ubiqué terrarum Episcopis ad Romanum Pontif. provocare licere, Synodus Sardicensis non docet, sed confirmat.

Præferri omnibus Apostolis meruit, & claves Regni Cœlorum, communicandas cæteris, solus accepit. *Optat. Milevit. loquens de S. Petro Apost. lib. 1. contra Parmen.*

Ab anno Chr. 400. ad 500. Nulla unquam Concilia rata leguntur, quæ non sint fulta Apostolicâ auctoritate. S. Damasus cap. 3.

In Romana Ecclesia semper Apostolicæ Cathedræ viguit Principatus. *S. Augustinus Ep. 162.*

In Concil. Chalcedonenſi pluries apparet R. Pontificis primatus, & Magisterium in universa Ecclesia. Illo Major S. Leo, quædam ejus decreta irritat. *Ex Epistola ad Pulcheriam.*

B. Petrus in propria Sede & vivit, & præſidet. *S. Petr. Chrysol. ad Eutychet.*

S. Joannes Chrysol. C. P. & Joannes Patriarcha Alexandr. ad Rom. Pontificem provocarunt.

Ab an. Chr. 500 ad 600. Archimandritæ secundæ Syriæ pontif. Hormisdam universi Orbis terræ Patriarcham, & Caput omnium

Ecclesiarum appellant 517. Formulæ Fidei & eò missæ Orientales omnes Episcopi subscribunt.

Justinus Imper. Joannem secundum in terram pronus adorat. 525.

Justinianus Imper. Joannem secundum Caput omnium Sanctarum Ecclesiarum dicit 533.

Agapitus R. pontifex Constantinopoli degens, pulso Anthimo, (Mennam patriarcham instituit 536.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Phocâ Græco Imper. approbante primatûs, & Oecumenici nomen soli Rom. pontif. adscribitur 608.

Cypri Episcopi *in Epist.* Romanum pontificem patrum patrem, Archiepiscopum, & universalem papam appellant 1643.

Sexta Synodus Oecumenica Constantino IV. de more plaudens profiteretur: in Agathone Rom. pontifice petrum esse locutum 681.

Constantinus IV. Imperator *in Epist.* Tanquam ipsius divini petri vocem Agathonis relationem supermirati sumus.

Ab anno Chr. 700. ad 800. Justinianus Imperator Constantini pontif. pedes osculatur 709.

Zacharias Rom. pontif. Chilperici regis ignaviâ damnatâ, pipinum, Francis proceribus approbantibus, Regem dicit 753. *Papebroch.*

Romana Sedes in toto orbe terrarum primatu fungens, Caput omnium Ecclesiarum

constituta est. *In Epist. Hadriani I. à Septima Synodo approbata.*

Carolo Magno, de criminibus Leoni Tertio objectis cognituro, succlamant Episcopi: *Rom. Pontificem à nullo mortalium judicari. 800.*

Ab anno Chr. 800. ad 900. Carolus Magnus inter filios regnum partitus, Rom. Pontifici testamentum subscribendum mittit.

S. Theodorus Studita *in Epist. ad Leonem Tertium, Summum patrem, & Archipastorem Ecclesiæ, quæ sub Cælis est, appellat 809.*

Ludovicus Secundus Imper. Sergii Secundi pedibus osculum obtulit.

Petrus universam administrare Ecclesiam perpetuâ successionem jubetur. *S. Nicol. I. Epist. ad Michaël. Imper.*

Ab anno Chr. 900. ad 1000 Concilia Cabilonense 915. Troslejana 911, & 927. Remense 995. à Gallis Episcopis habita supremam R. Pontificis potestatem agnoscunt, & maxime reverentur.

Stultitiæ quodam elogio notandi sunt, qui illam Petri Sedem aliquo pravo dogmate fallere posse, arbitrati sunt, quæ nec se fefellit, nec ab aliqua hæresi falli unquam potuit. *Regino Abb. in Chron. 865.*

S. Abbo Floriac. Abb. postea Martyr in Concil. Remensi 675. fortiter pugnat pro Romanæ Sedis potestate.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100 Clamamus ergo ad Successorem Petri, ad Vicarium Crucifixi, qui amator, & patronus est veritatis, & cujus
mini.

ministerio Spiritus Sanctus totius falsitatis fig-
menta condemnat. *Ioannes Saresberiensis ad*
Rom Pontif. in Epist. qua legitur cum illis D.
Thoma Cantuar.

Henricus IV. Imper. à Gregorio VII. ana-
themate ictus, regni jure, ac nomine spolia-
tur.

Alexius Comnenus Græcus Imper. à Palcha-
li II. per Legatos insignia Imperii petit, nec
impetrat. *Baron. & alii.*

Ab anno Chr. 1100. ad 1100. Tu es, cui cla-
ves traditæ, cui oves creditæ sunt, nec modò
ovium, sed & Pastorum tu unus omnium
Pastor. *S. Bernardus ad Eugenium III. l. 2. de*
Consid.

Philippus Augustus Gallorum Rex, tutissi-
mè se regnaturum, Apostolicæ Sedi obsequen-
do, significabat celebri insigni, in quo liliū su-
pra rupem fluctibus everberatam pingebat cum
lemmate: *In æternum non commovebitur. Malm-*
bourg, in Concion. Quadrages.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Romana Ec-
clesia super omnes alias ordinariæ potestatis
obtinet principatum, utpote mater universo-
rum Christi fidelium, & magistra. *Concil. La-*
teranense IV. 1215.

Ss. Patres in Conciliis congregati nihil sta-
tuere possunt, nisi auctoritate Summi Pontif.
interveniente. *S. Thomas Aquin. contra im-*
pugnantes Religionem. c. 4.

Sola Roma universaliter, sicut Sol super
planetas, habet plenitudinem potestatis super
omnes

omnes Ecclesias, S. Bonaventura Serm. 24. in Hexam.

Siciliæ, & Hungariæ Reges frena tenuere acelli, cui Cælestinus V. infidebat 1294.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Orientalium Patriarchæ Benedicti X. 1304. Chaldæorum Patriarcha 1316. Joannis XXI. potestatem supremam agnoscunt.

Clemente VI. jubente, à Septemviris renunciatur Imperator Carolus IV. Ludovico Bavaro exauctorato 1346.

Durandus de S. Fortiano, & Paludanus doctissimi inter Gallos Episcopi, potestatem jurisdictionis, quæ est ad regendum populum, totam, & in suo fonte datam fuisse soli Petro, & Successoribus ejus affirmant. V. Gualterium hoc sæculo.

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. Concil. Oecumenicum Florentinum Sess. ultimâ faterur, Rom. Pontificem totius Ecclesiæ Caput, & omnium Christianorum Patrem, ac Doctorem existere, & ipsi in B. Petro pascendi, regendi, & gubernandi universalem Ecclesiam, plenam potestatem traditam esse.

Sigismundus Imper. 1419. Martino V. Fridericus Imper. 1452. & iterum 1453. Nicolao V. Stratoris manus exhibet.

Te Principem totius Ecclesiæ, Antistitem Sacrorum, Te Dominici Gregis Pastorem profitemur, & scimus. Ludovicus XI. Rex. Gall. ad Pium II. scribens.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Carolus V. Imper.

Imper. Clementi VII, Scratōris munus præstat 1529.

Concilium Trident. Oecumen. Rom. Pontificis potestatem ubique veneratur.

Petrus de Soto è Dominic. familia vitæ sanctimoniam, & doctrinam clarissimus, morti proximus per literas Pium IV. monet, è re Christiana futurum, si declaretur, Romanum Pontificem omnibus Conciliis esse superiorem. *Raynald. ann. 1564.*

Episcoporum Conventus Meloduni in Galia habitus 1579. *Sanctam Romanam Ecclesiam Magistram, Columnam, & Firmamentum veritatis appellat.*

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Generalis Ecclesie Gallicanæ Conventus 1626. 20. Janu. Rom. Pontificem appellat S. Petri Successorem, cui Christus Caliclavas, & fidei infallibilitatem dedit.

Litteræ 85. Episcoporum Galliae ad Innocent. X. 1653. hæc habent:

Majores causas ad Sedem Apostolicam referri, sollemnis Ecclesie mos est, quem fides Petri nunquam deficiens perpetuè retineri, pro jure suo postulat.

Petrus de Marca Archiep. Paris. extremo vitæ anno, Gallicè Dissertationem de Summi Pontificis infallibilitate composuit, quam Baluzius de ore dictantis excepit, ut ipse testatur in Vita illius.

Quantâ veneratione Sanctam sedem complexus sit Augustus, Saxoniae Elector, nuper à Lu.

à Lutheri Sectâ ad orthodoxam fidem con-
versus, & jam Poloniarum Rex creatus, patet
ex Literis ad Innocentium XII. Summ Pontifi-
ficem datis ad ann. 1697. quatum Copiam hic
subijcimus.

BEATISSIME PATER.

Præviâ humillimâ, filialiquè reverentiâ,
perpetuum felicitatis, & ospitatis
incrementum.

*I*am pridem intellexit Sanctitas Vestra Con-
versionis meæ mirabile opus, quod à pluribus
annis mente conceperam, divinâ aspirante gra-
tiâ, eò tandem deductum fuisse, ut Catholicam
Fidem in manibus Charissimi & Serenissima Do-
mo Mea Cognati, Christiani Augusti Episcopi
laurenensis, ante aliquod tempus professus fuerim,
hanc declarationem utpotè de uno peccatore pœni-
tentiam agente, gaudium attulisse non dubito
Angelis Domini, adeoque & Vestra Sanctitati,
cui pro sua in me Paternâ benignitate gratum
quoque erit intelligere, eandem Orthodoxam Fidem
publicè me contestatum fuisse postmodum Wra-
tislavia in Silesia, propterea que S. Evangelij sen-
tentiâ munus dubitare non possum, eo quod Ve-
ritatem & Catholicam Fidem confessus sum co-
ram hominibus, confessurum me quoque eandem
coram DEO Patre, ejusque Unigenito Filio, &
Christi in terris Vicario, qui testimonium hoc ve-
ritati, prout enixissimè flagito, perhibere non de-
dignabitur. Annuit itaque Sanctitas Vestra, ut
ea,

*ea, quæ prius de conversione mea in aure audi-
verat, prædicentur impofterum super æcta ad so-
lumen Incliti Regni Polonia: cujus Corona nuper
mihi ab ejusdem Reipublica Ordinibus oblata, &
nunc intra breve tempus per solemnem Corona-
tionis actum capiti meo imponenda, id antè sub-
mittere nolo, priusquam à Sanctitate Vestra præ-
ventus in benedictionibus dulcedinis, nemo sit,
qui deinceps ambigat, Filium me esse obsequentis-
simum S. Sedis Apostolica; quam sinceram veri-
tatem, ubi primum fieri poterit, uti & meum in
thronum ascensum, solemni pro more ablegatione
contestabor Sanctitati Vestra. Quod utrum-
que quidem ei jam dudum innovisset, nisi mo-
ram pregnantissima causa injecisset. Ad pedes
denum Sanctitatis Vestrae devotissime devolu-
tu, me, ac res meas instantissime commendo, &
permaneo*

SANCTITATIS VESTRÆ

Obsequentissimus Filius

Augustus Electus Rex Poloniae.

*Ab anno Chr. 1700. ad 1707. Atrox in Italia
bellum rerudescit post Caroli II. Hispania-
rum Regis obitum, Carolo Archiduce Austriae,
& Duce Andegavensi Successionem in am-
plissimo Regno urgentibus; Ubi licet Ponti-
fex omnem inter Partes litigantes offensam
amoliri non posset, constans tamen fuit omni-
um Principum erga Sanctam Sedem obser-
vantia, & veneratio.*

ARTICULUS IV.

Pontificum Rom. & S. R. E. Cardinalium Ritus, & vices.

Ab anno Christi 1. ad 100.

S. Clemens, quem D. Petrus sibi Successorem designarat, Linum præcedere maluit, ne apud posteros noceret exemplum.

S. Cletus primus Cleri, & populi Romani suffragiis in Pontificem electus.

S. Clemens ad tuendam Pontificiam dignitatem peculiare vestes assumit.

Qui Rom. Pontifici consilio, & operâ adessent, quod Cardinalium est munus, hoc sæculo non defuere, sed Cardinalis nomen non est auditum.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Sub Anacleto Pontifice 72. Cardinales institutos, qui tradunt, vix fidem inveniunt.

S. Evaristus 7. Urbis regionibus, quot eâ tempestate numerabantur, septem Diaconos assignavit, ut in sua quisque regione sacra procuraret.

Hi Titulum à regionibus desumebant, scribentes ex. gr. *Cyprianus Diaconus S. R. E. Regionis I,*

S. Hy-

S. Hyginus Ecclesiæ gradibus ordinatis, Presbyteros, & Diaconos Cardinarios creditur distinxisse.

Ab anno Chr. 200. ad 300. Qui 136. Cardinales Romæ vixisse, sedente Pontiano Pontifice, tradunt, fabulari censentur.

Ecclesiâ domos, & prædia possidente, Cardinalium Tituli, vel ab his, vel à donantium nominibus sumebantur. Hinc vetustissimi, Lucinæ, Vestinæ, Pastoris, &c.

Presbyterium, hoc est Consistorium primò memoratur sub Cornelio.

Ostiensis Episcopi jam tum munus erat, electum R. Pontificem ritu solemni consecrare.

Papæ nomen, quo Patrem significamus, commune primò fuit Clericis venerandis, & Episcopis omnibus, mox his cæpit esse peculiare *Baron.*

Ab anno Chr. 300 ad 400. S. Marcellus Cardinalium Titulos auget 309.

S. Sylvester, cum Constantinus nomen Deo dedisset, Tiaræ aureum addidit Phrygium.

Idem septem Diaconos Regionarios, sive revocavit, sive confirmavit.

Aucto Christianorum, & Regionum Urbis numero, Diaconi Cardinales 14. instituti.

* *Ab anno Chr. 400. ad 500. Ubi desæviit Cæsarum in Christianos furor, Templâ in domibus, & prædiis Ecclesiæ ædificari cœperunt, & ab his Tituli inducti, ex. gr. Speciosus Presbyter Card, S. Laurentii in Titulo Lucina, Lega-*

Legati à Latere nomenclatura desumpta videtur à literis D. Leonis Magni ad Julianum.

Cautum est in Synodo Romana sub Hilario, ne quis sibi Successorem eligeret.

Sedente Symmacho, Cardinalium Tituli 28. Hi per numerum septenarium divisi quatuor Patriarchalibus Basilicis adscribebantur.

S. Felix P. III. primus Imperatorem in Epist. filii nomine compellavit.

Hoc sæculo Papæ appellatio peculiari quodam modo R. Pontifici tribui cœpit. *Saussayus*,

Ab an. Chr. 500 ad 600. Theodoricus Ital. R. Pontificis eligendi potestatem usurpat. 526.

Gordianus S. Gregor. M. Pater Cardinalis ab uxore vivente secretus.

Justinianus I. Imper. indulgente Vigilio, morem inducit, quo liceret Imperatori, electum Pontificem confirmare, acceptâ ad id certâ pecuniâ. Quod usque ad Benedictum II. ægrè toleratum est.

Pelagius I. eligendi Pontificis modum præscribit.

Exarchi Ravennates moniti de electione Pontificis, suo decreto ratam habere solebant. *Diar. Pontif.*

Ab anno Chr. 600. ad 700. Bonifacius III. sancit, ne quis de mortuo Pontifici subrogetur, nisi post tertium diem.

Sacrum Chrisma, & Evangelium in solemnibus supplicationum pompis R. Pontifici Acolychi præferebant.

Joannes

Joannes IV. adjectâ cerâ, plumbo diplomata primus obsignat.

Constantinus Pogonatus veterem Comitiorum libertatem Eccl. Romanæ restituit.

Joannes V. & Sergius I. *Salutem, & Apostolicam Benedictionem* in Bullis primi præmittunt.

Primus R. Ecclesiæ Thesaurarius sub Agathone Genebrard.

Ab anno Chr. 700. ad 800. Prostratio Imperatoris ante Pontificem, ejusque pedum osculatio 709.

Gregorius III. 14. Diaconis Cardinal. 4. addit Palatinos, quorum munus erat Pontifici in Eccl. Lateranensi ministrare.

Sub Stephano Tertio 769. in Concil. Rom. decretum est, nequis eligeretur in Pontificem, nisi ex Cardinal. Collegio.

Pipinus Galliæ Rex primus equi pontificij frænum tenens Stephanum Tertium pedes deducit in Regiam.

Sex Cardinales Episcopi sub Stephano IV. primò memorantur.

Ab anno Chr 800. ad 900. Lotharius I. amotis jis, quibus suffragium non erat, a Comitibus Pontificiis turbas arcer, jubetque jis vel Regem, vel ejus Legatum interesse.

Leo IV. Reges, & Cæsares sacris Comitibus immisceri vetat.

Nicolaus I. aureo circulo Tiaram exornat.

Joannes Octavus Cardinalium jura primus evulgar, Crucis

Crucis gestatio ante Romanum pontificem vel inducta vel illustrior reddita.

In fine hujus sæculi nullus amplius Catholicus Episcopus papæ nomine uti solebat, propriumque censebatur Romani pontificis.
Baron.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Octavianus pontificatum adeptus nomen primus immutat, diciturque Joannes Duodecimus 956.

Septem Cardinales Episcopi singulis hebdomadis in Lateranensi Basilica pontificis vices explent. Unaquæque patriarchalium Basilicarum septem presbyteros Cardinales assignatos numerat. Diaconi Card. Regionarii 12. palatini 6.

Gregorius V. quamvis non Cardin. pontifex renunciatur. Quod idem postea contigit in Victore II. Eugenio III. Urbano IV. Gregorio X. Cælestino V. Clemente V. Urbano VI.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Damasus II. primus Diplomata Incarnationis anno consignat.

Leo IX. primus suo nomine signatam pecuniam cudisse videtur.

pallium, & ornamenta pontificia medio ferè sæculo immutantur. Videatur Papebrock. in Propylæo.

Nicolaus II. creandi Rom. pontificis jus ad Cardinalium suffragia revocat 1059.

Romani pontificis possessionem, pontificatus adeundi ceremonias hoc sæculo usurpari soli-

solitas refert Card. Baron. in paschali II.
1099.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Gregorius VII.
1073. in Romana Synodo vetat ab alio, quàm
à R. pontifice, Papæ nomen usurpari.

Sub paschali II. Cardinales 90. nume-
rati.

Alexander III. ianxit, ne pontifex electus
ratus esset, nisi minimum duas tertias suffra-
giorum partes tulisset.

Gregorius Octavus sanctus Cancellarii mu-
nere dum Cardinalem ageret, ad pontifica-
tum evectus nullum ex Patribus sibi substituit,
sed Moysem Canonicum Lateran. Cancellarii
vice fungi jubet. Hinc ille, & Successores Vice-
Cancellarii appellati. *Ciacconius, Azor, & alii.*
Saussayo non probatur, sed ipse meliora non affert.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. A Gregorio IX.
ad Cœlestinum V. Cardinalium numerus adeo
imminutus est, ut nunquam plures quàm 22.
aliquando vix 10. aut 8. recenserentur.

Purpureus galerus Cardinalibus datus ab
Innocentio IV. in 2. Concil. Lugd.

Conclavis ad pontificem eligendum initium
Viterbii, S. Bonaventurâ persuadente 2270.

Gregorius X. severiores de eligendo pon-
tifice leges tulit.

Nicolaus V. dimidiam pontificiorum ve-
tigalium partem Cardinalibus assignat.

Bonifacius Octavus primus duplici Coronâ
tiaram circumdat.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Clemens IV.

in Vienn. Concilio decernit, Rom. Pontificem posse abdicare.

Clemens VI. severas pontific. Comitiorum leges, à Gregorio X. latas temperat.

Idem primus Diplomata gentilitiis insignibus munit. Quam in re vix habuit imitatores.

Annulus piscatorius per hæc tempora cœptus adhiberi.

Urbanus V. primus triplicem coronam inducit.

Sub Gregorio XI. Eucharistiæ, R. Pontifici iter habenti præferendæ certus usus apparet. *Angelus Roccha.*

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. A Martino V. Leges Cardinalibus datæ. Idem I. in arcano pectoris servat nomina lectorum in Patrum Senatum; ita tamen, ut Senatui nota esse velit.

Eugenius IV. usum tacendi lectorum Cardinalium nomina rejecit.

Post mortem Eugenii IV. primò habitæ sunt orationes duæ, altera de mortui pontif. laudibus ab Auditore Rotæ, altera de Successore eligendo à Cardinali. *Papebroch.*

Paulus II. purpureas vestes Cardinalibus in signum tribuit.

* Julius II. iterum retinet in arcano pectoris Card. lectorum nomina, & nulli revelat.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Leo X. numerum patrum auget, lectis in sacrum Senatum 31. 1517.

Idem, & Paulus III. duobus Cardinalibus è sa-

Et sacra S. Benedicti familia purpureæ vestis
usum alicubi permittunt.

Pius IV. etiam Oecumenico sedente Con-
cilio, Romani Pontificis electionem Cardi-
nalibus faciendam decernit.

Sixtus V. numerum 70. Cardinalium præ-
figit.

Purpureus pileus Cardinalibus Regularibus
datur à Gregorio XIV.

*De veste purpurea iisdem concedenda aliquoties
actum; sed irritò successu.*

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Clemens VIII.
missis per maphæum Barberinum Ludovico
XIII. Henrici IV. recens nato filio sacris
fasciis, eum honorem Regum primogenitis
Sceptro destinatis habendi morem inducit 1601.

Hieronimus Cardinalis Rusticuccius novo
exemplo duos retinet Titulos.

Gregorius XV. editâ constitutione Ponti-
ficiâ Comitia novis legibus munit.

Urbanus VIII. Eminentissimi Titulum Car-
dinalibus tribuit.

Constitutio moderatrix donationum & di-
tributionis reddituum Ecclesiasticorum in
consanguineos & affines R. Pontificis editur
ab Innocentio XII. 1692.

Ab an. C. 1700 ad 1707. Restauratur Romæ
Purpuratorum Senatus, hætenus plurimorum
obitu diminutus, quando ad annum 1706. 1707.
Maij. Clemens XI. è diversis Nationibus no-
vendecim Candidatos unâ vice Cardinales
creat, vigesimo in arcano pectoris reservato,

qui tamen paulò post ex corde prodiit in publicum, Princeps Soubisius Gallus, Argentinenſis Episcopus, Philippucciſ de Macerata Purpuram ex animi demissione recusando, Contio in aula Lusitanix Legato Apostolico ad Purpuratorum Collegium viam aperit.

ARTICULUS V.

*Persecutiones insigniores, & in eis
Fidei testes.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

Innocentes pueri primitiæ Martyrum.

S. Stephanus Martyrum Primicerius, fuerentibus in Christianos Hebræis. 33.

Prima persecutio Neronis incipit an. 64. definit 68. In ea palmas adepti Ss. Petrus, Paulus, Andreas, & alii.

II. Domitiani ab an. 90. ad 96. In ea Martyres plurimi, sed insigniores Acilius Glabrio ex consul 94. & Flavius Clemens Domitiani patruelis.

III. Trajani cœpta 98. definit 116. In ea coronati Simeon Cleophæ filius Hierosolym. H. & Ignatius Antioch. E.

Ab an. Chr. 100. ad 200. Ab Hadriano mitigata, non omnino sublata.

Sub eo passi Ss. Getulius, & Symphorosa cum septem filiis.

IV. sub M. Aurelio, & Luc. Vero vexati Christiani à 161. ad 174. In ea Martyres s. Justinus, Polycarpus, Photinus, Blandina, Felicitas septem Martyrum parens 173.

Prorogatur à Commodo, sub quo coronatur Apollonius Senator genere, & doctrinâ nobilis 176. circ.

V. Severi ab anno 200. circiter ad 211.

In ea Leonidas Origenis pater, Irenæus E. Lugd. Martyrio claruere.

Ab anno Chr. 200. ad 300. VI. Maximini à 235. ad 237. in sacros Antistites præcipuè furit.

VIII. Valeriani, & Gallieni à 257. ad 260. In ea coronam adepti s. Sixtus, Laurentius, & Cyprianus.

IX. Claudii II. & Aureliani à 269. ad 275.

X. Diocletiani, Maximiani, & aliorum à 284. Sed præcipuè furit 303. In ea passi s. Mauritius, & socii, Sebastianus 286.

Ab an. C. 300. ad 400. Ss. Agnes, Lucia, Vincentius, Dorothea, & ut quidam opinantur, Catharina V. & M.

Cæso deinde per Constantinum Licinio, pax Ecclesiæ, & otium ubiquè partum.

XI. Constantius Arian. vexat Ecclesiam à 340. ad 361.

Sapor Persarum Rex ab anno 340. ad 369. in Christianos barbarè sævit.

XII. Julianus 362. crudeliter, sed callidè furit.

XIII. Valens Arian. in ss. præfules præcipuè

cipue sævit à 366. ad 378. quo cessat Cæsarum furor.

S. Ursula cum II. sociarum millibus ab Hunnis cæsa. 382.

Ab anno Chr. 400. ad 500. Persæ ab anno 410. ad 450. sub Isdegerde, Varane IV. & V. Christianis infesti.

Gensericus Wandal. R. in Africa, & Sicilia ab anno 437. ad 476. ejusque Successores ad 499. in Catholicos sæviunt.

Attila Christianas plerasque provincias flagellat ab an. 442. ad 454.

Anastasius Imper. hæreticis favens, Catholicos vexat à 493. ad 518.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Trasamundus in Africa fuit in sacrosanctos ab anno 504. ad 522.

S. Sigismundus Burgundiæ Rex, & Martyr. 524.

Theodoricus in Joannem I. P. in Boëthium, & Symmachum sævit. 526.

S. Placidus, Abb. cum Sociis Monachis à Manucha interemptus 541.

S. Hermenegildus Rex jussu Patris Leovigildi obtruncatur 586.

* S. Gollanduc : insignis Martyr, in Perside 593.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Chosroas Pers. Rex Christianum nomen variis suppliciis affligit ab ann. 607. ad 625.

S. Anastasius cum 700. sociis obtruncatur in Perside 628.

S. Eneumundus Lugdun. E. Ebroini fraudibus, S. Argulphus Leriensis Abb. per falsos fratres cæsus 664.

S. Maximus in exilio moritur 663.

S. Trudo Presbyt. florebat 670.

S. Dymrna ob castitatem à patre Hiberniæ Rege interempta 700.

Ab anno Chr. 700. ad 800. S. Lambertus Episcopus Traiectensis, sive Leodiensis ob notatum scortum cæsus 707.

Infesti Ecclesiæ Saraceni ab. ann. 718.

Leo Iconomach, indignis modis Catholicos vexat 740.

S. Bonifatius Ep. Mogunt. in Frisia pro Christo cæditur 754.

Constantinus Copronymus Martyrum mensem cælo infert.

Habdalla Saracenorum Princeps furit in Christianos.

Ab an. Chr. 800. ad 900. Saraceni ab anno 812 ad 852. Ecclesiam in Hispania & Oriente vexant.

Bulgari Orientalem Ecclesiam valde affigunt 813. Leo Armenus furit in Orthodoxos.

Monachi 900. è Monasterio S. Vincentii ad Vulturum à Saracenis pro Christo cæsi. Perperam hoc Monasterium à Bucelino locatur in Gallia.

Dani in Anglia, & Scoti plures pro Christo trucidant.

Ab anno Chr. 900 ad 1000 Habdaragman

Sara.

Saracenorum Rex Christiano nomini infestus
923.

s. Eugenia Virgo Cordubæ 923.

s. Pelagius Regii sanguinis adolescens fidei,
& castitatis athleta 925.

saviunt in Christianos Bohemi 929.

s. Wenceslaus Bohem. Dux, impiâ matre im-
pellente, cæditur à fratre Boleslao 929.

s. Eduardus Anglorum R. novercæ infidiis
cadit 978.

s. Adalbertus Ep. Pragensis, Russorum Apo-
stolus ab iisdem cæsus 997.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. s. Abbo Flo-
riacensis martyrio coronatur 1004.

Innumeri Christiani variis in locis à Sclavis,
Hungaris, Danis, & Russis pro fide Catholi-
interfecti.

s. Bruno Russorum Apost. cæditur 1008.

s. Olaus R. Norvvegiæ, & mart. 1048.

s. Gerardus Venetus in Hung. 1047.

Arialdus Mediolan. Diaconus 1066.

s. Stanislaus Cracoviensis ab impio Boles-
lao obtruncatur 1079.

s. Canutus Rex Daniæ 1080.

Bonizo à schismaticis interimitur 1089.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Quamplurimi à
Sclavis Altenburgensibus, à Polaccis pro Chri-
sto interfecti. Alii etiam in Hispania à Sara-
cenis.

Victo in Oriente Balduino, plures Monachi
pro Christo trucidantur 1131.

s. Ericus Sueciæ Rex martyrii laureâ cla-
us 1151.

s. Tho-

S. Thomas Cantuar. pro Christi Ecclesia gladiis impiorum occumbit 1170.

S. Petrus Parentius Urbe veteri à Manichæis trucidatur 1199.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Ex. D. Francisci familia septem 1219. totidem 1221, à Mahometanis cæsi.

S. Angelus Carmel. ab Hæreticis in Sicilia 1222. S. Engelbertus Colon. E. 1225, interficitur.

Innumeri Christiani obtruncati à Mindano Lithuanorum Duce, & Christi desertore.

S. Petrus ex Ord. S. Dominici sacrorum Quæditorum patronus 1252. Wernerus puer furtim à Judæis occisus in oppido Wefaliensi 1288.

Monaldus Ordinis minorum, non tamen Beneventan. Archiep. Arzenghæ in Asia à Saracenis cæsus anno 1288. seu 1289.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Saraceni Christianos plurimos variis in locis pro Christi fide necant.

Jacobus è minorum familia, qui ad Orthodoxæ fidei veritatem afferendam illæsus in igne perstiterat, cum sociis tribus clam necatur à Saracenis 1319.

Cathalanus, & Paschalis minoritæ ab impiis, in quos de fide suspectos inquirebant, Cabioli in agro Lugdunensi trucidantur 1321. *Raynald.*

In Scythia Asiatica 6. è Franciscana familia pro Christo interempti 1341.

Alii plures è familia pariter S. Francisci, quos enumerat Bozius *de Signis Ecclesie* l. 7. cap. 3.

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. In Oriente 32. ex familiis Ss. Dominici, & Francisci à Turcis pro Christo interfecti.

Vir egregius ex Ordine S. Dominici crematur in rogo, quem Hussitæ è sacris imaginibus in Templo struxerant 1430. *Raynald.*

S. Simeon Puer Trident. à Judæis sævissimè crucidatus 1475.

Hydrunto à Turcis capto 1480. Archi-Episcopus, & octingenti cives fortissimè pro Christo obiere.

B. Petrus de Arbues sacrae fidei Quæstor cæsus 1482.

Ab an. Chr. 1500. ad 1600. Captâ per Turcas Rhodo, Zemilces Bajazethis II. ex fr. Nepos, qui ea in urbe Equitum liberalitate sustentabatur, in Christianæ Religionis confessione constantissimus, cum duobus filiis Solimanni jussu obtruncatur 1522. *Raynald.*

Apud Indos, tum Orientales, tum Occidentales objere pro Christi nomine ex Dominicanis, Franciscanis, & Soc. Jesu plurimi.

In Anglia sub Henrico, & Eduardo Regibus, ac Elisabetha Regina sævitur in Catholicos, & præsertim Sacerdotes, ac Religiosos.

Gorcomii novendecim pro S. Eucharistiæ,
& Pon-

& pontificii primatus defensione à Calvinianis interempti 1572.

Ab an. Chr. 1600. ad 1700. Multi Catholici in Gallia, & alibi Calvinianorum rabiem experti.

Japonum furor, & ad eos commearum ex Europa Hæreticorum fraudes in Christianos debacchantur.

Catholici Hyberni atrociter vexantur sub Tyranno Cromvelo.

Christi Fides apud Sinas sævâ quinque annorum tempestate jactatur à 1664, ad 1669.

In Coccincina Barbari Christianos tormentis, & cædibus persequuntur.

Anglia in Catholicos, ac præcipuè Sacerdotes è Societate Jesu acerbissimè sævit 1679.

Ab anno Chr. 1700. ad 1707. In Anglia ad ann. 1703. Catholici novis premuntur oneribus, dum graviora pendere tributa coguntur. Urgetur denuò executio Legis, quâ cavetur, ne quis Romanæ Sedi addictus ullam hæreditatem adeat, nisi fidei prius renuntiaverit. Renovatur & alia Lex, quâ Statutum, ut vel ab uno Juratorum convictus de sacerdotio, pro tali habeatur, & perpetuo Carcere puniatur.

In Batavia similiter Res Catholica multum turbatur operâ Jansenistarum, maximè Paschasi Quesnelli, Oratorii Berulliani in Galliâ Presbyteri, qui à suis ad Batavos profugus primò ab Archi-Episcopo Mechliniensis citatur Juridicè, neque compars damnatur, hinc

occafio orta, multa machinandi contra Sedem Apostolicam, quibus parum sibi profuit, plurimum Religioni nocuit.

In Palatinatu ad annum 1706. quædam templa restituntur Acatholicis, & Ministellis sui redditus assignantur. Academiae verò Heidelbergensi novi accedunt Theologiæ & Philosophiæ Professores è Societate Jesu.

ARTICULUS VI.

Concilia Generalia, & Provincialia.

Ab Anno Christi 1. ad 100.

R. *P. indicat reprobatum. P. R. partim probatum, partim reprobatum G. Generale.*

Hierosolymitanum I. in quo cælesti sorte Judæ substitutus Matthias 33.

Hierosolymitanum II. in quo septem Diaconi electi 33.

Hierosolymitanum III. in quo statuta ab Apostolis Circumcisionis, & legalium abrogatio.

Antiochenum ab Apostolis celebratum, cujus Nicænum G. videtur meminisse. Ex *Turriano contra Magdeburg.* Sed dubium est, & anni incerti.

Meliaporensis apud Indos à S. Thoma celebrata.

lebratum. *Athan. Kircher. ex monum. ejus
Ecclesia Chin. Illustr. p. 2. c. 7.*

*Ab anno Chr. 100. ad 200. Cojacense in
Hispania 150.*

*Cæsariense in Palæstina, & Romanum,
de celebratione Paschatis 196.*

*Ab anno Chr. 200. ad 300. Africanum R.
215. Philadelphienſe contra Berillum 242.
Boſtrenſe in Arabia 249. Romana 253. 254.
257. 263. Carthagenſia 253. 255. Cæsarienſe
in Cappad. 256. Iconienſe, & Synadenſe
RR. 256.*

*Carthagenſia RR. 256. Africana 257.
258.*

*Antiochena contra paulum Samofat. 264.
270.*

*Illiberitanum, vel ſub finem hujus ſæculi,
vel ſub initium ſequentis ſub pontif. Marcel-
lino, antequam Diocletianus fuſeretur in
Chriſtianos.*

*Cirthenſe R. 303. Sinveſſanum plerique
ſuſpectum 303.*

*Carthagenſia Donatiſtarum duos anni
incerti.*

*Ab anno Chr. 300. ad 400. Romana 313. 315.
314. 325. 337. 340. 341. 368. 369. 373. 382. 386.
Arelatenſe, Ancyranum, Neocæsarienſe 314.
Alexandrina 319. 339. 3626. 33. 398. Gangrenſe,
incerti anni.*

*Nicænum G. 1. 325. Tyrium Arian. 335.
Hierofolymit. R. 335. Conſtantinopolitana
Arian. 336. 339. 359. Alexandrinum Arian. 339.*

Antiochenum 341. falsò creditum Arianorum, sed verè Catholicorum, & Religioni perutile, ut egregiè docet eruditissimus Schelestrat.

Antiochena Arian, 345. 361. Mediolanensia 344. 347. 354. 390. Sardicene Arian, 347. Carthaginensia 348. 390. 397. 398. Sirmienſe Catholic. 349. Sirmiensia Arianorum 351. 357. Arelatense Arian. 355. Biterense 356. Laodiceum incerti temporis, Coloniense 356.

V. Supplementum I.

Ab anno chr. 400. ad 500. Africana 401. 403. 404. 405. 407. 408. 409. 410. 416. 417. 418. 425.

Milevitana 402. 416. Toletanum 406. Prolemaïdis 411. Cirthenſe 412. Carthaginense 412. 416. 418. 419. Macedonicum 414. Diospolitianum 415. Hierosolymitana 415. 454. Romana 417. 430. 431. 444. 445. 449. 461. 483. 484. 487. 494. 495. 499. 500. Te-leptense 418. Anabarzenſe 423. Orientale 427. Alexandrina 430. 432. Ephesinum G. III. 431. Prædatorium R. 449. Antiochenum 432. Armenum 435. Constantinopolitana 439. 448. R. 449. 450. 459. Regense 439. Arausicanum I. 441. Vasionense 442. Hispaniense 447. Tyrium, & Berythenſe 448. Mediolanense 451. Arelatense II. 452. III. inter 449. & 461. Chalcedonense G. IV. 451. Andegavense 453. Hierosolymit. 454.

V. Supplem. III.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Romana 501.
502. 503. 504. 518. 530. 532. 590. 595. Byza-
cena 504. 541. Agathense 506. Aurelianensia
511. 536. 538. 541. 549. Sidense R. 512. Remen-
se 514. Epiroticum 516. Tarraconense, Ge-
rundenfe, Epaunense 517. Lugdunensia 517.
519. 567. Constantinopolitanum, Hierosoly-
mitanum, Tyrium 418. Constantinopolitana
520. 536. 547. G. V. 553. Ilerdenfe, Valen-
tinum in Hispan. 624. Arelatense IV. 524. V.
554. Carthaginense 525. Carpendtoratense
527. Arauficanum II. 529. Valense 529. To-
letana 533. 539. 597. Africanum 534. Ar-
vernense 535. Hierosolymitana 536. 553. Bar-
cinonense 540. Mopseftanum 550. Parisiensia
551. 557. 576. 580. Aquilejenfe 553. Braca-
renfia 563. 572. Lucensia in Hispan. 564. 569.
Turonense II. 567. Cabilonense 582. Matif-
conensia 583. Brennense 583. Antifiodo-
renfe, incerti anni.

* *Ab anno Chr. 600. ad 700.* Narbónense
589. Pictaviense, & Hispalense 590. Cæfar-
auguftanum II, & Metense 592. Ofcense
598.

Romana 601. 602. 606. 610. 640. 648. 649.
667. 680. Byzacena 602. 641. Numidicum
604. Toletana 610. 634. 636. 637. 647. 653.
655. 656. 975. 681. 682. 683. 684. 688. 693. 694.
Tarraconense, five Egarenfe, Parisiensie 614.
Marifconense 617. Hispalense 619. Remense
625. Aurelianense 645. Cabilonense 650. Eme-
ritense

ritense 656. Clypiacense 662. Augustodunen-
se 670. Erdtordienſe 673. Bracarenſe 675.
Anglicanum 679. Mediolanenſe 679. Roma-
no-Britannicum, ſive Hedfeldenſe 680.

Constantinopolitanum G. VI. 680. & 681.
Rothomagenſe 682. Cæſarauguſtanum 691.
Quiniſextum, ſeu Trullanum R. 692. Becan-
celdenſe 694. Ultrajectenſe 697. Aquile-
jenſe 698.

Ab anno Chr. 700. ad 800. Toleranum 701.
Romana 705. 721. 724. 726. 731. 732. 743.
745. 761. 769. 800. Anglicanum 705. Con-
ſtantinopolitana R. 712. 754. falſò appella-
tum VII. Oecumenica Synodus, Ratisbo-
nenſia 742. 792. *Primum quibusdam Germa-
nicum dicitur.* Liptinenſe 744. Sueſſionenſe
745. Germanicum 745. Clavoshovenſe 747.
Vermerienſe, & Merenſe 753. Vernenſe 755.
Compendienſe 757. Germanicum R. 759.
Gentiliacenſe 766. Dinglovingenſe 771. Wor-
matienſia 772. 776. Genevenſe 773. Marco-
dutenſia 775. 779. Paderbonenſia 777. 786.
Lipſtatenſe 780. Colonienſe 782. Calecuta-
num 787.

Nicænum II. G. VII. Ingheleimenſe, &
Narbonenſe 788. Foro-Julienſe, 791. Franco-
fordienſe 794.

Ab anno Chr. 800. ad 900. Altinenſe 802.
Cloveſhovienſe 803. Conſtantinopolitana
RR. 809. 814. 858. 859. 879. falſò dictum G.
VIII. Aquisgranenſia 809. 816. 807. 836. 842.
862. Moguntiacum. Remenſe, Turonenſe,
Cabi-

Cabilonense, Arelatense, 813. Ad Theodo-
nis villam 814. 835. 844. Noviodunense 814.
Ingelheimense 817. Attiniacensia 822. 870.
Parisiensia R. 824. 829. 846. 847. Romana
826. 853. 861. 862. 863. 864. 865. 868. 870.
879. 881. R. 897. Compendiense 893. Me-
rensia 835. 838. RR. 863. 869. 893. Lugdunense
836. Cabilonensia 889. 894. Lauriacense 843.
Vernense 844. Bellovacense, & Meldense
845. Moguntiaca 847. 848. 857. 888. Turo-
nense 849. Ticinensia 850. 855. 876. Cordu-
bense R. 852. Sueffionensia R. 853. 866. Va-
lentinum 855. Criffiacum 856. Tullensia
859. 860. Confluentinum 860. Sablonense
862. Sylvanectense 863.

V. Supplem. III.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Ovetense 901.
Romana 904. 949. 963. R. 964. 964. RR.
971. 983. 989. 993. 998. Ravennensia 904.
967. 997. Sueffionensia 909. 941. Troslejana
909. 921. 924. 927. Cabilonense 915. Con-
fluentinum 922. Duisburgense 927. Erdfor-
diense 932. Remensia 935. 975. 989. 981. R.
995. Narbonense 940. Constantinopolitana
944. R. 963. 975. Virodunense 947. Asturi-
cense 947. Mosomenia 648. 995. Ingelhei-
mensia 948. 958. Trevirensie 948. Augusta-
num 952. Meldense 962. Anglicanum 969.
Mutinense 973. Ad Montem. S. Mariæ in
Gallia 973. Wincestrense 975. Wintoniense
975. Landavense 988. Sylvanectense 990.
Ticinense 997. San Dionysianum 997.

Ab

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Dormontenum 1005. Francfordiense 1006. Æxhamense 1009. Bambergense 1011. Legionense 1012. Aurelianense 1017. Aquisgranense, Salengustadense 1012. Bituricense 1031. Lemovicensia 1031. 1095. Triburiense 1035. Suerina 1047. 1059. Romana 1047. 1049. 1005. 1051. 1053. 1057. 1063. 1065. 1066. 1074. 1075. 1076. 1078. 1079. 1080. 1081. 1084. 1084. 1089. 1099. Ticinensia RR. 1049. 1077. Remensia 1049. 1061. Moguntina 1049. 1069. 1070. 1775. 1085. Rothomagensia 1050. 1072. 1074. 1096. Sipontinum, Vercellense, Coyacense 1050. Mantuana 1053. 1065. Narbonense 1054. Florentina 1055. 1063. Lugdunensia 1055. 1080. Turonense 1055. Coloniense 1056. Tolosana 1056. 1000. Compostellatum 1056. Melphitana 1059. 1089. non Amalphitana, quia in Apulia.

V. Supplem. IV.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Lateranensia 1101. 1112. 1116. G. IX. 1123. G. X. 1119. G. XI. 1179. Londinensia 1102. 1103. 1107. 1125. 1127. 1138. 1143. 1162. 1175. Trojana 1104. 1107. 1117. 1124. 1127. Florentinum, & Quintiliburgense 1105. Beneventana 1108. 1113. 1117. Remensia 1109. 1119. 1131. 1148. Hierosolymitana 1111. 1143. Viennensia 1112. 1119. Bellovacense 1114. Coloniensia 1116. 1119. Romana 1116. 1122. 1123. Capuanum 1118. Tolosana 1119. 1124. Samaritanum 1120. Nannetense 1127. Ravennense 1128. Stampensia 1130. 1147.

Claro.

Claramontanum 1130. Leodiense, & Moguntinum 1131. Placentinum 1132. Jotrense 1133. Pisanum 1134. Northamptonensia 1138. 1164. R. Winceltrensia 1138. 1142. Senonense 1140. Antiochenum 1142. Veceliacense, & Carnotense 1146.

V. Supplem. V.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Duacense, & Senonense 1201. Londinense 1202. Sco-ticum 1203. Monslimeriense 1208. Avenionensia 1210. 1270. 1279. 1281. Romana 1210. 1228. 1234. Parisiensia 1212. 1223. 1228. Vaurense, & Micrellense 1213. Monspellen-sia 1214. 1258. Londinensia 1214. 1237. 1268. 1291. 1297.

Latetanense IV. Gen. XII. 1215. sub Innoc. III. Oxoniense 1222. Germanicum 1225. Nar-bonense 1225. 1235. Leodiense, & Westmo-nasteriense 1226. Tolosanum 1229. Tarra-conensia 1219. 1242. 1279. Castro Gonte-riana 1231. 1268. Bitterrensia 1233. 1246. Are-latensia 1234. 1251. 1260. 1275. Turonensia 1236. 1239. 1282. Campinacense 1233. Wor-cestrense 1240. Valle Guidonense 1242.

Lugdunense I. Gen. XIII. 1245. Valentinum 1248.

V. Supplem. VI.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Compens-diensia 1301. 1304. 1329. Romanum 1302. To-letana 1302. 1324. 1339. 1347. 1355. Nugaro-lensia 1303. 1315. Auicitanum 1308. Salisbur-gensia 1310. 1386. Colonienfe 1310. Raven-nensia

nenſia 1310. 1311. 1314. 1317. Moguntinum
1315.

Viennense Gen. XV. 1311. ~~Samurienſe~~ 1315.
Senonenſe 1320. Pariſienſia 1323. 1346. Val-
liſoletanum 1324. Avenionenſia 1326. 1327.
Marcianenſe 1326. Rothomagenſe 1335. Ca-
ſtro-Gonterienſe 1336. Anglicanum 1341.
Londinenſia 1342. 1382. 1391. 1396. Novio-
menſe 1344. Bitterrenſe 1351. Lambethenſe
1362. Andegavenſe 1365. Vaurenſe 1368. Pa-
lentinum 1388. Cantuarienſe 1399.

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. Sylvaneſenſe
1402. Aragonenſe R. 1406. Oxoniſe 1408.
Perpinianenſe R. 1409. Auftrium, ſive Uri-
nenſe 1409. Piſanum Gen. nec P. nec R.
1409.

Constantinenſe Gen. R. P. cœptum 1414. fin.
1418. *Videantur acta ejusdem, qua ex pluriſibus
authen'icis Codicibus edidit Scheleſtrat, An-
werp.* Salisburgenſe 1410. Senenſe, & Lanci-
tianum 1423. Coloniſia 1423. 1452. 1470.
Dertuſanum, & Pariſienſe 1429. Baſileenſe
Gen. R. inchoat 1431. fin. 1443.

Florentinū Gen. XVI. inchoatū Ferrariæ 1438.
ſinitum Florentiæ 1439. Friſingenſe 1440. Ande-
gavenſe 1448. 1522. Lugdunenſe 1449. Ave-
nionenſe 1456. Eboracenſe 1466. Toletanum
1473. Senonenſe 1485.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Turonenſe
R. 1510. Piſanum G. R. 1511.

Lateranenſe Gen. XVII. inchoatū 1512. finitū.
1518.

1518. Bituricensia 1528. 1584. Senonense 1528.
Coloniense 1536. 1549. 1559.

Tridentinum Gen. XVIII. inchoatum 1545.
sub Paulo III. finitum 1563. sub Pio IV. Augu-
stanum 1548. Trevirense, & Moguntinum
1549. Narbonense 1551. Remense 1564. Ca-
meracensia 1565. 1581. 1583. Mediolanensia sub
D. Carolo Borromæo 1565. 1569. 1573. 1576.
1579. 1582. Tolctanum 1565. Constantino-
politanum 1565. Mechliniense 1570. Dertu-
sanum 1575. Turonense 1583. Rothoma-
gense 1583. Bituricense 1584. Aquense 1585.
Mexicanum 1586. Tololanum 1590. Ave-
nionense & Brestanum 1594. Aquilejense
1596. Diamperanum prope Goam 1599.

Ab anno Chr. 1900. ad 1707. Ebiedunense
1605. Parisiensia 1605. 1612. Mechliniense 1607.
Narbonense 1609. Senonense 1612. Aquense
1612. Amadanense in Mesopot. 1616. Petri-
coviensia in Polon. sub Paulo V. Gregorio
XV. & Urbano VIII. Burdegalense 1624.
Varfaviense 1634.

Constantinopolitana à Schismaticis cele-
brata contra Calvinii dogmata 1639. 1642. Ex
Synodicis Parthenii literis, & Leon. Allatii de
Occid. & Orient. Eccl. consensu.

ARTICULUS VII.

*Sanctitate Clari in utroque sexu.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

S. MARIA Virgo Deipara annum
agens 72. moritur an. partæ salutis 57.

S. Joseph Mariæ Sponsus moritur, ut opi-
nantur aliqui, anno 18.

S. Joannes Baptista 31.

Ss. Apostoli, & Discipuli Domini.

S. Maria Magdalena.

S. Thecla V. M. 47.

S. Petronilla V. 69.

S. Martha V. 74.

S. Dionysius Areopagita Atheniensium,
ac uti traditur, etiam Parisiensium Episco-
pus.

S. Flavia Domitilla V. & M. 98.

Ss. Nereus, & Achilleus MM. 98.

Ab anno Christi 100. ad 200. **S.** Onesimus

S. E. Pauli discipul. M. 101.

S. Romulus E. 108. **S.** Simeon E. & M. 109.

S. Titus E. M. 109.

Ss. Eustachius, & socii MM. 118.

Ss. Faustinus, & Jovita MM. 121.

S. Sabina Romanorum Matronarum
exemplar. 132.

S. Praxedis V. 164.

Ss. Gervasius, & Protasius MM. 167.

S. Be;

S. Benignus Divion. Apost.

S. Photius E. 177. S. Andreolus 199.

Ss. Ferreolus, & Ferrutius Bisuntinorum
Apostoli MM.

Ab anno Chr. 200. ad 300. Ss. Perpetua,
& Felicitas MM. 205.

S. Barbara V. M. S. Cæcilia V. M. cum
Ss. Tiburtio, & Valeriano 230. S. Margarita
V. M. 250. S. Apollonia V. M. 252.

S. Gregorius Thaumaturg. E. 265. S. Dio-
nysius Alexandr. E. 265. S. Georgius M. 192,
S. Gabinius M. 296.

S. Pontius Diacon. S. Zeno E. S. Victori-
nus Pictaviens. E. M. sub Diocletiano.

*Calvisius in Chronol. ann. 203. Ss. Perpe-
petuam & Felicitatem inter Virgines numerat,
ex quo liquet hæretici Scriptoris oscitantia.*

* S. Januarius E. M. 305. cujus sanguis
Neapoli, si capiti apponatur, liquefcit.

Ab anno Chr. 300. ad 400. S. Nicolaus E.
Myrensis, cujus ex osse arido liquor mirabilis
perpetuò fluit.

S. Helena Constantini mater 327. S. Paph-
nutius 325. florebat, S. Antonius Ab. 356.

S. Optatus Milev. E. 364. S. Hilarius Pi-
ctav. E. 369. S. Eusebius E. 370. S. Athana-
sius E. Alexandr. 372. S. Hilarion Ab. 372.
S. Juvenalis E. 376.

S. Ephrem 378. S. Basilus Magnus E. 379.
S. Arsenius Ab. 380. S. Liborius E. 386. S.
Geminianus E. 387. S. Monica s. Augustini
mater, & s. Gregorius Nazian. E. 389.

s. Gre.

s. Gregorius Nyssen. E. 394. s. Ambrosius
E. 398 s. Martinus E. 397. 400 vel 401.

Ab anno Chr. 400. ad 500. s. Epiphanius E.
404. s. Joannes Chrysostomus E. 407. s.
Hieronymus 420. s. Honoratus Arelat. 426.
s. Gaudentius E. 427. s. Alexius, & s. Augu-
stinus E. Hippon. 430. s. Paulinus E. Nola-
nus 431. s. Germanus E. Antisiod. 448. s. Pe-
trus Chrysol. E. 449. s. Eucherius E. 449.
s. Hilarius E. Arelat 449. s. Petronius E. 450.
s. Pulcheria Imper. V. ejusque sorores Pla-
cilla, Marina, & Arcadia.

s. Simeon Stylita. qui primus super co-
lumnam vixit 461.

s. Maximus E. Taurinus 466. s. Genovefa
V. 468. s. Daniel Stylita 489. s. Patritius E.
491. s. Epiphanius E. Ticin. 496.

Ab anno Chr. 500. ad 600. s. Galla Vid
504. s. Avitus E. 516. s. Brigitta Scota V.
523. s. Maria Ægyptiaca 525. s. Fulgentius
E. Rusi. s. Remigius E. Remens. 533. s. Se-
verinus E. Septemped. 539. s. Cæsarius Arc-
lat. 542.

s. Benedictus Monach. in Occid. Pater
547.

s. Victorinus E. 547. s. Barsanuphius 548.
s. Clotildis Regina 548. s. Germanus E.
Parisiens. 559. s. Maurus Ab. 562. s. Medardus
564. s. Radegundis Regina 590. s. Hospitius
Niciensis 595. s. Guntramus R. 598.

s. Simeon Stylita Junior, qui 68. annos
super columnam vixisse traditur.

Ab anno Chr. 600. ad 700. s. Eustasius E. 602. s. Augustinus Anglorum Apost. E. 604. s. Joannes Eleëmofin. E. 616. s. Gallus Ab. 618. s. Rupertus I. E. Salisburg. 623 s. Mellicus E. Cantuar. 624.

s. Isidorus Hispal. E. 635 s. Emmeramus E. M. 661. s. Sigebertus Rex Austrasiæ 663. s. Gertrudis V. 664. s. Eligius E. 665.

s. Ildephonsus E. 666. s. Audomarus E. 695. s. Claudius E. 696.

s. Fiactius Scotorum Regis Eugenii IV. f. qui oblatum sibi à popularibus regnum recusavit. *Boeth. Leslaus.*

Ab anno Chr. 700. ad 800. s. Irmina Dagoberti II. fi. 701,

s. Bonitus El. 704. s. Wilfridus E. 709. s. Winocus Ab. 717. s. Svribertus E. 718. s. German. E. C. P. 720.

s. Richardus Anglorum Regul. pater Ss. Wallibaldi, & Winibaldi, & s. Walburgæ V. consanguineus s. Bonifacii, & s. Joannes Damasc. 731. Venerab. Beda 735.

s. Wito Scotus E. 750. florebat.

s. Hubertus E. 754. s. Anathusa fil. Constant: Copron. 775. s. Burchardus E. 791.

Ab anno Chr. 800. ad 900. s. Ludgerus E. 809. s. Plato Ab. 812. s. Benedictus Abb. Anianensis 821. s. Nicephorus Patriarcha C. P. 828. s. Fridericus E. Trajectensis M. 838. s. Anicharius E. 865.

s. Ebba postquam se cum sociis Monasterii Virginibus ad tutelam virginitatis dedidisset, sanctissime obiit,

S. Eadmundus R. Angliæ passus horrenda,
& s. Ignatius Patriarch. C. P. 870. s. Rembertus E. 888.

s. Theoctiste Virgo planè mirabilis, de qua
Card. Baronius 902.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. s. Odo Clun.
Ab. 941.

s. Æditha uxor Othonis Germaniæ Regis
947. s. Odo Cantuar. E. 958. s. Gerardus Ab.
958. s. Bruno E. Colon. 967.

s. Uldaricus E. Augustanus 972. s. Mathil-
dis V. 973. s. Nilus Calaber Ab. 976.

s. Dunstanus E. Cantuar. 989.

s. Osvaldus E. Eborac. 992. s. Majol.
Clun. Ab. 993.

s. Nicon cognomento Metanite: Pœnitentiam agit. 993.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. s. Heribertus
E. Colon. 1021.

s. Henricus Imper. maritus s. Chunegunda Virginis Virgo 1024.

s. Romualdus Ab. 1027. s. Emericus filius
s. Stephani R. Hung. 1030. s. Dominicus Ab.
1031. s. Stephanus Rex Hungariæ 1038.

s. Dominicus Loricatus 1050. quem aliqui
cum Abbate confundunt.

s. Eduardus Rex Angliæ maritus, & Virgo
1066. s. Petrus Damiani Card. 1072. s. Joannes
Gualbertus 1073. s. Anselmus E. Lucensis
1086. Arnulphus E. Sueffionensis. 1087.

s. Margarita Regina Scotiæ 1097. pauperum mater.

Ab

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. S. Bruno Carthus: 1101. S. Anselmus E. Cantuar. & Hugo Ab. Clun. 1109. S. Godefridus Comes 1126. S. Hugo E. Gratianopolit. 1132. S. Norbertus E. 1134.

S. Malachias Ep. 1148. s. Hildegardis V. 1148. S. Isidorus Agric. 1150.

S. Bernardus Ab. 1153. S. Guilielmus Aquitan. 1156.

S. Elisabetha à Schonaugia V. 1156. s. Homobonus 1199.

S. Hugo E. Lincolnienſis 1200. cujus corpus lacte candidius, & vitro pellucidius post mortem visum. *Raynald.*

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. S. Dominicus 1221.

S. Franciscus Assisias 1226. S. Elisabetha Hungar. 1230. s. Antonius Patav. 1231. s. Hedvigis Polon. 1243. S. Jutgardis V. 1246. S. Clara V. & B. Rosa Viterbien. 1252. s. Petrus de Nolasco 1256. s. Hyacinthus 1257. S. Ludovicus Rex Galliarum 1270.

Ss. Thomas Aquin. & Bonaventura Card. 1274. S. Raymundus de Peniaforte 1275. S. Philippus Benitius 1285. S. Albertus Carmel. 1292. B. Margarita Cortonenſis 1297. S. Ludovicus E. Tolosanus 1298. quem sequenti sæculo inter sanctos relatum mater Maria Siciliae Regina 1317. adoravit, *Raynald.*

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. s. Ivo Caufid. 1203.

S. Nicolaus de Tolent. 1306. B. Angela Fulgin. 1309. B. Agnes Politiana 1317.

S. Eleazarus Comes maritus, & Virgo 1323. S. Rochus 1327. s. Elisabetha Luffit. Reg. 1336. B. Petrus Thomas E. falsò diu creditus martyr. 1366.

B. Joannes Columbinus 1367.

s. Andreas Corsinus E. & s. Brigitta Sueca Vidua 1373.

s. Catharina Senensis V. 1380. s. Margarita Vidua 1390.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. s. Liduvina V. 1433. B. Angelina V. 1435. B. Petrus Regalarus 1436.

s. Francisca Rom. 1443. s. Bernardinus Senens. 1444. B. Coletta 1447. s. Laurentius Justinianus 1455. s. Joannes de Capistrano 1456.

s. Antoninus E. 1459. s. Didacus Complut. 1463. B. Catharina Bonon. 1463. B. Amedeus Dux Sabaudia III. 1471. s. Joannes à s. Facundo 1479.

s. Casimirus R. Poloniae fil. 1489. *Adnumerari etiam posset Scriptoribus Eccles. ob Hymnum in laudem B. V. Maria scriptum.*

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. s. Franciscus Paulanus 1507. B. Franciscus Solanus 1510. S. Cajetanus 1545. s. Joannes Dei 1549.

s. Franciscus Xaverius 1552. s. Thomas de Villa nova E. 1555.

s. Ignatius de Loyola 1556. s. Petrus de Alcan-

Alcantara 1562. B. Stanislaus Kostka 1568.
s. Franciscus Borgia 1572.

s. Ludovicus Beltrandus 1581. s. Tereſia V.
1582.

s. Carolus Borromæus Card. 1584. B. Fe-
lix Capucinus 1585.

s. Aloyſius Gonzaga 1590. s. Paſchalis
Baylon 1592.

Ab anno chr. 1600. ad 1700. B. Turibius
E. Limanus in Peruvia 1606.

s. Maria Magdalena Paſtia V. Carmel.
1607.

B. Andreas Avellinus Theatin. 1608.

s. Roſa de s. Maria Tertii Ordinis s. Do-
minici prima è novo Terrarum Orbe in Al-
bum Sanctorum relata 1617.

s. Franciscus Salesius E. Genevenſis 1622.

Ab anno Chr. 1700 ad ann. 1707. D.
Joannes Nepomucenus M. licet ab Ecclesia
canonizatus non ſit, magno tamen Bohemo-
rum concuſſu publicè colitur in Ecclesia me-
tropolitana Pragenſi, ubi Martyris tumulo ara
recenter impoſita eſt plurimo auro argento-
que gravis. Ejusdem Martyris Cultus è Bo-
hemia in totam ferè Germaniam, Austriam,
Hungariam, aliàsque regiones finitimas pro-
pagatus præſentiffimum mortalibus, famâ
præſertim periclitantibus affert remedium.

ARTICULUS VIII.

*Propagatio Fidei, & Bella Sacra.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

Apostoli per Orbem terrarum dispersi docuere Fidem. Petrus, & Paulus Romam, Jacobus Zebed. Hispaniam, uti traditur, Joannes Asiam minorem, Andreas Scythiam, & Achajam, Philippus Asiam superiorem, Thomas Parthos, & Indiam, Bartholomæus Armeniam, Albaniam, & citeriorem Indiam, Matthæus, & Matthias Æthiopiam, Simon Mesopotamiam, & Persidem, Judas Thaddæus Arabiam, & Idumæam, & Paulus Ethnicos varios, Joseph ab Arimathæa Britannos, ut fertur.

Ss. Lazarus, Maximinus, Martialis, Crescentius, Saturnicus, Trophimus, primi apud Gallos Christianæ Fidei Præcones.

Ab anno Chr. 100. ad 200. S. Barsimæus E. Edessæ, & in Syria plurimos Christo lucratur.

Christianam Fidem amplectuntur Rheti per Lucium, & Emeritum ibidem Martyres, Nervii, & Morini per Ss. Fuscianum, & alios.

Anglia cum Lucio primo Regum omnium Christiano per Aristobulum, Fugatium, & Damianum. Celtæ Sequani, Allobroges per S. Irenæum & alios Christianis adduntur.

Pantænus Philos. à Demetrio Alexand. ad Indos missus, eos Christo adducit.

Donal-

Donaldus Scot. R. à Victore I. R. P. Præcones fidei Christianæ petit, & accipit: *Bæth. Leslaus.*

Ab anno Chr. 200. ad 300. Gallia ferè universa sub Severo fit Christiana.

Philippi Imper., ut multi tradunt, Christianis Sacris initiantur.

Origenes in Arabiam ab Alexandrino Patriarcha missus, eam cum Principe Christi adjungit imperio.

Sæculo nondum inclinante, ad omnes ferè cogniti Orbis regiones Christianam Religionem jam pervenisse testantur, Tertullianus, & alii.

Ex Barbarorum incursionibus, quæ Pop. Rom. exagitarunt, factum est, Deo bonum è malis eliciente, ut plures ex illis, spectatâ Christianorum virtute, eorum Religionem amplecterentur. *Baron.*

Ab anno Chr. 300. ad 400. Aurea Christi imago in Romano Senatu erecta. 312.

Frumentius Indis Orient. Christi Fidem miraculis persuadet.

magna Rom. Imperii pars cum Constantino Imp. Christum Regum Regem adorat.

Longobardi sub Agelmundo R. Hunni per Theotimum Scytham, Bessæ Hemi montis incolæ, Iberi cum Bacurio R. per Christianam ancillam Christi sacra suscipiunt.

Ab anno Chr. 400. ad 500. Burgundiones cum R. Gundislo à S. Domitiano E. Genevensi, Galli cum Clodovæo plenius, Scoti

à S. Palladio iterum, Hiberni à S. Patritio ad Fidem adducuntur.

Tervanus Pictos, S. Servanus Orchades infulas Christo lucratur.

Persæ cum Isdegerde Rege, Æthiopes cum Abrahamo R. & Abba fratre, Saraceni cum Clamendo ad fidem accedunt, & Vindelici, Norici, Rugi per S. Severinum.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Clamandurus Saracenorum Princeps cum suis, Boii, sive Bavari per Rupertum, Blemyes agente Iustiano, Christo dant manus.

S. Columbanus Pictos Christo subijcit.

Ss. Leander, & Fulgentius Hispaniam cum Recaredo R. Catholicæ Religionis restituunt.

Crium detestantur Longobardi cum Adulpho, & Theordolinda RR.

Sardi Barbaricini auspiciis magni Gregorii, & Angli per S. Augustinum ab eodem missum Christianis aggregantur.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Heraclius in Oriente, Sisebutus in Hispania, Dagobertus in Francia Judæos omnes baptizari jubent, aut exulare.

Persarum Regina cum viro suo Constanti-nopoli Baptismo lustratur.

Olopnemius è Judæa profectus Sinis Christum annunciat 663. *Kircher: ex vetustis monumentis ejus gentis.*

Flandria per S. Eligium, Franci Orient. per S. Kilianum, Angli Orient. cum Sigeberto Rege per S. mellinum, Germani, Batavi Friso-

Frisones, Saxones per Ss. Suuibertum, & Wilfranum Christo nomen dare incipiunt.

Ab anno Chr. 800. ad 900. S. Wiro Belgis, S. Willibrordus Frisonibus, aliisque in utraque Germania Evangelii lumen important.

S. Ludgerus Saxones, S. Corbinianus Alemannos ad Christum adducunt.

Avares cum Rege Trudone ad Christum adjuncti.

Brabantii per S. Humbertum, Thuringi Frisii, Hassi, alique Germaniae populi per S. Bonifacium Christi religionem suscipiunt.

Religio in Oriente tollere oculos visa est Irene sacra refovente post obitum Leonis IV Porphyrogeniti.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Harioltus Danorum R. cum pluribus e suis Baptismo illustratus 826, & Bogoris Bulgarorum Princeps 845.

Sclavi Dalmatiae incolae cum Sueropilo R. ad Christum adjuncti.

Ss. Anſcharius, & Rembertus, S. Radbodus Frisios Christo lucrantur.

Basilius macedo per egregiae sanctitatis Episcopum Prussos ad Christum traducit.

Gothofredus Normannus cum tota sua gente fit Christianus sub Carolo Crasso.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Haraldus Rex Danorum Baptismo expiatus totum regnum ad Fidem pellicit.

Vandali sub Joanne XIII. Christum adorant.

Liberius moschoviæ, Mieslaus Poloniæ, Vildomirus, Prussiæ à Zipitinæus Bohemiæ Duces cum suis Christo aggregantur.

In Dania, & Norvvegia Fides penè extincta reviviscit.

Hungaria per S. Stephanum Regem, & Russia per S. Bonifacium plenius ad Christianam Religionem adducuntur.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. S. Bruno Ruthenos ad viam salutis revocat.

Pomerania per S. Othonem Bambergensem E. in Christi fidem concedit.

Reparatur apud Hungaros Fides per Andream Regem.

Vindi, Sclavi, & Saxones plenius, & constantius Christo adhærent.

Sacra expeditio ab Urbano II. indicta 1096. in qua, Gothofredo Bullonio Duce, capta est Hierosolyma 1099.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. S. Vicelinus Vandalos, & Sclavos convertit ad Christum 1141.

Sultanus Iconii ab Alexandro III. Fidei formulam petit, & accipit.

Gothia cum suo Rege, & Pomerania plenius Christo adhærent.

Finlandia per S. Henricum E. & M. ad Ecclesiam aggregatur.

S. Menardus Livoniam cum Cobba Rege ad Christum adducit.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Dominicani, & Franciscani barbaras Tartarorum mentes Evangelio mitigare satagunt, Bella

Bella sacra varia per S. Ludovicum Galliae R. & alios.

Judæorum ex Gallia expulsio 1253.

Prussi, & Jazyges Christo subjiuntur.

Dominicani in Armenia uberes ex divini verbi semente fructus efferunt.

Nicolaus Sabellus E. Albanensis, postea Honorius IV. Norvvegiæ Apostolus.

B. Odericus, & socii è familia S. Francisci Catai, & Thibeti regnis primi Christum annunciant.

Ad anno Chr. 1400. ad 1500. Bosnia cum Principe Stephano ad Fidem adducitur.

Benedictus XII. missis divini verbi Præconibus, rem Christianam inter Tartaros promover.

Cumani, Berzenenses, Lipnenses, Patrini, & vicini, adnitente Ludovico Hungaro, ad Christum perducuntur.

Jagello Lithuaniae Princeps Christianis Sacris initiatus, dictusque Uladislaus Lithuania, & Samogitiam subiecit Christo.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Res Christiana in Epiro reflorescit, muniente Castrioto.

Callistus III. & Pius II. Turcis bellum illaturi, nihil nec divinæ, nec humanæ opis prætermittunt.

S. Didacus Complutensis Evangelium apud Canarienses, propagat.

Guinenses, Angolani, Congenses in Africa Christiana sacra complectuntur.

Familiarum Judaicarum 24. millia ex Hispania pulsa,

H 6

Indiæ

Indiæ Orient. & Occident., ac Manicongo in Africa per variorum Ordinum Religiosos viros Christi fidem suscipiunt.

Japoniæ, & sex aliis Regionibus per S. Franciscum Xaverium lux Evangelii affulget.

S. Ludovici Beltrandi eximia charitas in lucrandis Christo Americæ populis enitescit.

Bellum contra Turcas feliciter gestum à fœderatis Christianis, B. Pio V. impellente.

Penetrat Christi Fides ad Sinas per Patres Soc. Jesu 1582. Stabilitur à P. Marthæo Riccio Maceratensi 1583.

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Augustiniani & Carmeliæ in Perside, Capucini, & Jesuitæ in nova Francia Evangelium propagant.

P. Theatini apud Georgianos fidem Christianam amplificant ab an. 1628.

Dominicani egregiam operam in Sinis Christo conciliandis navant.

Jesuitæ in Asia Thibeti, & Laorum regnis Christum annunciant.

Ferdinandus II. & Maximilianus Bavar. in Germania, Ludovicus XIII. & XIV. in Gallia Cathol. fidem restitunt.

Marianis insulis à Patribus Soc. Jesu Christi fides infertur.

Rex Christianissimus, postquam anno 1681. partim minis, partim armis Argentoratum occupâset, magnum Religionî Catholicæ incrementum dedit, quando suam Urbi Episcopum, Episcopo & Capitulo Ecclesiam Cathedralẽ, huic verò antiquum splendorum

dorem cum religione restituit. Idem Rex ad annum 1698. dictæ Ecclesiæ per Heterodoxos multum devastatæ regiâ planè munificentia pretiosissima submisit ornamenta Parisiis elaborata, sex nimirum Candelabra argentea primæ magnitudinis, Crucifixi Imaginem ex argento magni ponderis, Casulas & Antipendia multo auro & gemmis intertexta, quibus Fürstenbergius Cardinalis & Episcopus Argentinensis adjunxit Altare majus in summo Choro opere Phidii ad omnem elegantiam elaboratum.

Eandem Munificentiam Regiam experta est tota inferior Alsatia cum regionibus finitimis, quarum pagis & oppidis Rex abundè providit de Pastoribus orthodoxis, quorū operâ multum hodieum proficit res Catholica.

Mortuo Heidelbergæ Carolo Electore palatino ad annum 1685 successit Ditionibus, & Electorali dignitati Wilhelmus Dux Neuburgicus, cujus imperio fides orthodoxa priusdem palatinatu exul revocata in principatum, denuò erigit caput.

Tandem, auspice Deo, & indefesso Studio Missionariorum Societatis Jesu Sinis omnibus à suo Imperatore conceditur plena Christianæ Religionis libertas ad ann. Chr. 1692. à condita Sinarum Monarchia 4644. à primo Christianæ fidei ingressu in Sinas 1056. à fundatione missionis Sinensis per PP. Societ. Jesu 109. Decretum, quo hæc libertas contineatur, erat hujusmodi.

Supre-

Supremus Tribunalis Rituum Praeses Cupataij, & ceteri mecum Iudices, obedituri Majestatis tuae mandato, super negotio proposito nostram sententiam proferimus:

Nos omnes rem sedulò discutientes, ac examinantes invenimus, quod illi viri Europaei (PP. Societatis Iesu) invitati famâ Virtutum Majestatis tuae, plura dena Stadiorum millia, ac immensum propè mare emensi sunt, ut huc pervenirent; Hiverò Mathematica Praefecturam nunc obtinent, & Astronomiam dirigunt; tempore bellorum conflandis machinis gnaviter incubuerunt. Missi ad Moscos egregiam operam, sinceramque navârunt, efficientes, ut negotium de pace feliciter concluderetur; Sanè illorum merita plurima, & magna sunt. Ipsi etiam Europaei, & alij eorum Secij, qui in singulis habitant Provinciis, mali nihil omninò operantur, nullas excitant perturbaciones. Tartarorum sacerdotes, uti & Bonzij Sineses sua habent fana, & permittitur omnibus, ut illa adeant, & ibi venerationem exhibeant, thura cremantes; e contra verò Religio Europaeorum (quibus nihil mali imputari potest) prohibita jam fuit in hoc Imperio; quod quidem videtur à ratione alienum. Par igitur est, ut in omnibus Provinciis eorum templa, sicut antea semper factum est, conserventur, & omnibus secundum antiquam consuetudinem permittatur, Religionem Christianam profiteri, & templa adire, prohibitione omninò sublata. Hanc sententiam nostram subjicimus Majestatis tuae arbitrio, ac judicamus, si ita annuat, eam in omnibus Provinciis promulgandam. Khambij anno 31. Lunâ 2. Die 3.

Sub-

Subscripsit Decreto Imperator Sinarum duobus characteribus Sinicis idem significantibus, quod *Assentior consulto*. Ita habet Ratio P. Josephi Suarez Lusit. Soc. Jesu, Colleg. Pequini. Rectoris missa in Europam.

Anno 1696. Theophilus Patriarcha Rascianorum in Hungaria, Slavonia, Transylvania aliisque locis finitimis, post extortos ab Imperatore certos favores & gratias, sibi, suoque Clero & Ecclesiis, publicè ejurato Schismate, professus est fidem Romano-Catholicam.

Etiā Paraquariæ Lumen Evangelij lucere incipit circa Annum 1696. quo Germania Operarios cum largis eleemosynis in illas Provincias submisit.

Ab anno Chr. 1700. ad 1707. Sinarum Monarcha, cum inter Operarios Catholicos solennis oriretur controversia de antiquissimo apud Sinas Confutij cultu politico, quo Neo-Converti suum Legislatorem prosequerantur, jamque Roma ipsa sinistris de hoc cultu rumoribus impleretur, Literis Missionariorum Soc. Jesu in hunc finem datis ad Pontificem subscripsit his verbis:

Qua in hoc scripto continentur, optimè scripta sunt, planeque concordant cum magna doctrina Confutij. Calo, Dominis, Parentibus, Magistris, ac Proavis debita obsequia prestare, orbi universo communis lex est. Ea, qua in hoc scripto continentur, sunt verissima, neque, indigent ullâ prorsus emendatione. Anno Khamhij 39. Dio 30. Luna 4. Ave Anno Chr. 1700. 3. Novemb.

His

His temporibus pulso ex Hungaria per Leopoldum I. Invictissimum Imperatorem Turcâ, Georgius Szechenius Archi Episcopus Strigoniensis, Primas Regni ætatis suæ anno 97. moriens per pia Legata multum in Hungaria vastata promovit Rem Catholicam; quando præter complura monasteria vel fundata, vel restituta, Societati Jesu sex Collegia cum amplis redditibus erexit: Jaurinense anno 1684. Ginsiense 1684. Budense Academicum 1687. Strigoniense 1687. Agriense 1689, Quinque-Ecclesiense 1694.

ARTICULUS IX.

Sacri Ritus Inducti, vel antiquati.

Ab anno Christi I. ad 100.

Christiani nomen Antiochiæ natum.
Institutio Diei Dominicæ, & festorum Nativit. Christi, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes.

Jejunium quatuor Temporum, & Quadragenarium.

Ufus Aquæ benedictæ, & Signi Crucis.

Cantus Ecclesiæ cum duplici Choro.

Horarum Canonicarum distinctio.

Lampades, & sacra lumina.

Stationes in arenariis ad preces.

Diaconissæ, Diptycha sacra,

Agnes

Agapæ triplices.

De mitra Episc. certi, fixique traditur. *C. Bona.*

Ab anno Chr. 100. ad 200. Alexander. I. usum Aquæ lustralis amplificat.

S. Sixtus I. sacra vasa ab aliis, quàm ab Ecclesiæ ministris tangi vetat.

Telephorus Quadragenarii jejunii morem ab Apostolis inductum lege sancit, Proparentes in sacro Baptismate instituit. Genebrard.

S. Soter P. jubet à Sacerdote nuptias consecrari.

Epistolæ inter Catholicos formatæ, seu Patentes, Encyclicæ, Decretales, Pastorales Synodicae, Dimissionæ, Memoriales Confessoria inductæ.

Tres missæ in die Domini Natali.

Ab anno Chr. 200. ad 300. S. Zephyrinus S. Eucharistiæ summptionem circa fer. Paschalis imperat.

Callistus I. confirmat jejunium, quod quater in anno ex Apost. traditione celebratur.

Ritus sepeliendi M. M. cum colobio.

*Cæmeteria, sive aræ consecratæ, ubi sepe-
lirentur fideles.*

Decio imperante Litaniarum usus in Orientis Ecclesia frequentatur. Genebrard.

Templa dedicandi ritus à Felice I.

Racemorum, ac fructuum, jussu Eutychiani, benedictio usurpatur.

Eulogiæ, sive Panes benedictione sacrati in fine missæ distribui cœpti.

Ab

Ab anno Chr. 300 ad 400. Usus Corporalium ex solo lino à S. Silvestro imperatus.

Hymnus Glorificationis.

Limites Diœcesibus constituti in Nicæna Synodo.

Rosarii rudimentum à Paulo Anachoreta preces per lapillos numerante. *Zozom. lib. 6. c. 29.*

Congregationes ad sepelienda corpora.

Pallium Episcopale sub marco. I.

Alleluja cantari cœptum in Ecclesia, Agapæ ferè proscriptæ.

Interstitia ad sacros Ordines à Syricio inducta.

Pœnitentiarii munus, ad quem pertinebat, publicè pœnitentibus pœnas imponere, à Nestorio c. p. sublatum 390.

Ab anno Chr. 400 ad 500. parabolæ juvenis peste contactis.

Primus inter Ss. Confessores colitur s. Martinus.

Nocturnæ vigiliæ ad sepulchra MM. sublata, retenta jejunia.

Damnato Nestorio, additur Angelicæ Salutationi: *S. Maria Mater Dei, &c.*

Cerei pasch. benedictio in singulis paræciis concessa. Agni cerei consecrari cœperunt.

Additum Fidei Symbolo: *Filioque* in Concil. Hispan. jussu S. Leonis celebrato 447.

Triduum Rogationum inductum à sancto Mamerto Vienn. Ep. Trisagium in missa canicœptum

captum. Evangelio jubet assurgere Anastasius.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Beneficiorum origo sub Symmacho, cum antea Clerici stipem acciperent.

Eucharistia in medio Altaris servata.

Quadragesima S. Martini, unde ritus jejuniij per Adventum.

Festum Purificationis B. V. 545.

Privata Canoniarum Horarum recitatio absentibus à Choro inducitur à Pelagio I.

Corepiscopi aboliti 572.

S. Gregorius Tempora, & tempora sacris Stationibus assignat.

Idem inducit aspersionem factorum Cinerum in capite solemnis jejunii.

Ab eodem alia plura in S. Liturgia addita, quæ Genebrardus recenset.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Usus Campanarum in Ecclesia per Sabinianum P.

Pantheon. B. V. & omnibus Sanctis dicatum à Bonifacio IV. 608.

Bonifacius V. in templis, arisque asyla reis aperit. Festum S. Crucis illustrius post Heraclii de Costroë victoriam, Cerei consecrati die B. V. Purificatæ.

Organa, & alia instrumenta musica à Vitaliano P. primum in Templis adhibita. Osculum pacis in Missa ab Agathone inductum.

Rosæ aureæ per Pontif. consecratio ex Ordine Rom. hic statuenda videtur. *Videatur Casbarius in erudito hac de re Opusculo.*

Ab anno Chr. 700. ad 800. Panis & Vinū oblatio pro missa celebranda, magistri Cantorum.

Gregorius II. jejunium in Sabbatis Quadragesimæ antea vetitum servari jubet.

Gallia Rom. Liturgiam Pipine, & Carolo magno adniventibus amplectitur.

Licebat adhuc sub Carolo magno cuilibet Sacerdoti plures in die missas celebrare. *Card. Bona Liturg.*

Consuetudo indifferetè distribuendi Divinam Eucharistiam pueris sacro adstantibus aboletur C. *Bona.*

Ab anno Chr. 800. ad 900. Leone III. sedente locus honoratior habita est dextra locandis sacris imaginibus, mox iterum sinistra.

Falsò adscribitur Eugenio II. examen perfrigidam. *Papebroch.*

Prosæ Ecclesiasticæ sub sacrum canendæ 840.

Festum omnium Sanctorum à Gregorio IV.

Palmæ benedictæ à Joanne VIII. ad Carolum Calvum missæ, victoriæ omen 877.

Idem rogante moravorum Apostolo Methodio, Sclavonicæ linguæ usum permittit in sacris 880.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Campanæ primum benedictæ, & certo sacro nomine donatæ à Joanne XIII.

Diaconissarum ministerium incipit aboleri.

Soda-

Sodalitium pro defunctis piè Romæ coa-
luit 984.

Joannes XV. in Synodo Lateranensi S.
Udalricum Ep. Augustanum Sanctis adscribit
ritu non ante usitato.

Statuitur, ut sacer Missæ Canon submissâ
voce reciteretur. *C. Bona.*

Triduanum jejunium annuum ante Quadra-
gesimam apud Casinates, à quibus in cæteros
derivatum.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Symbolum
primò cantari cæptum Romæ post Evang po-
stulante S. Henrico Imp. 1014.

Uusus, & nomen Disciplinæ, seu voluntariæ
verberationes innotescunt.

Commemoratio omnium fidelium Defun-
ctorum.

Addictum Deiparæ Sabbathum 1095.

Ejusdem Officium institutum.

Petrus Anachoreta sacri belli tuba sacras pre-
ces per globulos numerat.

Militum, quos ad S. Bellum Urbanus II.
accenderat, insigne Crux purpurea humero
assuta, ex quo Cruciatæ nomen factum.

Ab anno C. 1100. ad 1200. Innocentius II.
in Concil. Pisano S. Hugonem E. Gratiano-
politani aris admoturus, solenniores ritus
primus adhibet. *Bolland.*

Aggregationes ad Ordinum Religiosorum
merita cœptæ usurpari.

Conceptio B. Mariæ Virginis primò cele-
bratur in Ecclesia Lugdunensi 1136. sine publi-
ca tamen Romanæ Sedis autoritate, *Ri-*

Ritus duplicis, semiduplicis &c. in Horis
Canonicis fortasse in fine hujus sæculi, vel ini-
tio sequentis inductus.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Pullatio Cam-
panæ in Hostiæ Sacræ elevatione, & salutatio-
ne Angelica,

Rosarium Deiparæ nobilissimum D. Do-
minici inventum, ab eo, & aëclis propa-
gatur.

Scapulare Marianum datur ab ipsamet Au-
gustissima V. Maria B. Simoni de Stock Car-
melitæ 1261. Festum Ss. Sacramenti, & Of-
ficiū, egregium D. Thomæ Aquinatis opus
1264.

Magisterium S. Palatii ab Honor. III. insti-
tutum. Initium Confraternitatum Pœnitent-
tium 1270.

Nicolao IV. sedente denuo sacrarum Ima-
ginum locus nobilior dextera.

Jubilæi celebratio ritu solemniore singulis
100. annis renovata 1300.

Ab an. Chr. 1300. ad 1400. Christianiss: Re-
gi data facultas Eucharistiæ sub utraque specie
sumendæ.

Deiparâ jubente, scapulare Marianum
Joannes XXII. suâ authoritate munit. 1316.

Solemnes supplicationes in Festo Corporis
Christi,

Jubilæi contracta celebratio in singulos 50.
annos per Clementem VI. & in singulos 30.
per Urbanum VI.

Festum sanctissimæ Trinitatis 1334.

Anges

Angelicae Salutationis recitanda initio concionis morem S. Vincent. Ferrarius primus inducit. Id tamen aliqui D. Dominico tribuunt.

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. Annatae, ut ajunt, Sacerdotiorum omnium à Bonifacio IX. indictae 10. Pontif. anno.

Festum Transfigurationis Christi Domini à Callisto III.

Nomen Jesu ab imagine ejusdem sejunctum primò productum à D. Bernardino Senensi.

Jubilaei ad annum 25. reductio per Paulum II. & Sixtum IV.

Festum Praesentationis Deiparae in Occidente coeptum 1475.

Inquisitio Hispanica instituta 1492.

Mos pius Salutationis Angelicae in meridie repetendae instauratur 1500.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Pragmatica Sanctio Gallorum cum Concordatis mutatur 1516. Festum S. Josephi.

Sodalitates piæ ad cultum Deiparae inductae à Joanne Leonis Soc. Jesu 1560.

Festum S. Mariae de Victoria, sive Rosarii 1573.

Triduanæ per horas 40. preces, ineunte Quadragenario jejunio, Maceratae initium habent.

Uusus consecrandi Sacra Sigilla Pontificiâ benedictione.

Lunæ dies apud PP. Theatinos, ut olim
Sæcu-

Sæculo 11. apud Monachos Gamungenses, juvandis per piaculares preces defunctorum animis destinatur 1592. *Silos in Historia Theatin.*

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Perpetua Quadragenarum horarum supplicatio Romæ in singulis deinceps templis à Clemente VIII. instituta.

Festum, & Officium S. Angeli Custodis.

Romæ mensstruus populi ad Sacram Sinaxin concursus sub Paulo V.

Demandatam à Clemente VIII. Agnos cereos conficiendi provinciam Patribus Fulien-sibus Paulus V. dato Diplomate confirmat 1608.

Arabicae linguae usus in sacris ab Urbano VIII. Carmelitis apud Persas agentibus concessus 1624.

Pius usus precum pro felici morte impetranda per Vincentium Caraffam Soc. Jesu Præpositum Generalem 1648.

Ab anno Chr. 1700. ad 1707. Sacra Rituum Congregatio Missam præscribit pro impetranda felici morte ad ann. 1706.

ARTICULUS X.

Sacer Celibatus, Ordines Religiosi.

Ab anno Christi 1. ad 100.

STatus Ecclesiasticus Clericorum in com-muni viventium ab ipso Christo Domino.
Pastor.

Pastore bono fundatus, & ab Apostolis observatus, à variis Ss. Patribus subindè instauratus, variis quoque Canonibus ad eorum formandos mores identidem à diversis Conciliis, Spiritu Sancto haud dubiè inspirante, conditis munitus in Ecclesia floret. *Ioan. Warnerus in Ecclesia Primitiva Clerico.*

O. Joannes Baptista ab Eremo ad Jordanis ripas veritatis, & pœnitentiæ Præco, vitæ Monasticæ, & Religiosæ Antesignanus. *Ex Epist. D. Hierony. ad Eust.*

Cœnobitarum disciplina à tempore prædicationis Apostolicæ sumpsit exordium. *Cassian. collat. 18. c. 5.*

Esseni, sive Jessæi Alexandriæ, ut quibusdam visum est, Religiosi.

s. Areopagita Monasticæ Professionis meminit. *C. 6. Eccl. Hier.*

Qui Crucigerorum Ordinem à s. Cleto Rom. Pontif. institutum affirmant, non videntur audiendi.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Plerique, ac pleræque sexaginta, ac septuaginta annos nati, qui à pueritia se in Christi disciplinam tradiderunt, incorrupti permanent. *S. Iustin. in Apost.*

Invenias multos ex nostris, & viros, & fœminas, qui in cæ ibatu consenesunt, quòd Deo conjunctiores se futuros sperent. *Athenagor. in Apol.*

Ritus in Sacris Virginibus velandis, & consecrandis decreti à Pio I.

S. Narcissus Hierosolym. Ep. Anachoreticam vitam degit 199.

Ab anno Chr. 200. ad 300. Ante omnia Sacerdos, qui Divinis assistit Altaribus, castitate debet accingi, *Origen. Hom. 4. in Levit.*

s. Cyprianus librum scribit de Virginum disciplina.

Paulus Anachoretarum Princeps in solitudinem secedit 253.

S. Dionysius ex Monacho Rom. Pontif. 261. docet, jam tum Monachos sacris honoribus donari consuevisse.

S. Hippolytus martyr monachorum meminit. *In Orat. de Consummat. mundi.*

Florent apud Scotos Culdæi vitæ sanctimoniâ celebres Ascetæ, seu Monachi, *Bæth. Leslaus, Buchanan.*

Ab anno Chr. 300. ad 400. In Armenia, Scythia, Nitria, & utraq; Thebaide à S. Antonio Monasteria condita sunt. S. Pachomius in Ægypto, S. Hilation in Palæstina, Ss. Basilus, & Athanasius in Græcia Cœnobia aperuere.

In Etrusci maris insulis, Mediolani, Vercellis, Turone floruisse Monasteria, docent Ss. Hieronym. Ambros. Augustinus, Severus Sulpitius.

Tria erant hoc ævo Monachorum genera. Anachoretæ, Cœnobitæ, Remaboth bini vel terni sine Præsede viventes.

Manuum labore vitam omnes tolerabant.

Pueri

Pueri in S. Basilii monasteriis educabantur.
Ab anno Chr. 400. ad 500. S. Augustinus
in Africa religiosas utriusque sexûs familias
instituit, sed foeminis tantum dedisse leges
videtur.

Joannes Cassianus Monachorum Institu-
tor.

Lerinus à S. Honorato, & sociis colicœpta.
S. Alexander Parens Acemetarum, qui
Constantinopoli à celebri monasterio Studio
dicti Studitæ.

Canonici Regulares à Gelasio I. quo duce in
Italiam venerant, Lateranensi monasterio do-
nantur, & ab eo nomen trahunt.

Monachi, qui ad Sacerdotia, & honores as-
sumebantur, Instituti sui leges, & vestes reti-
nere consueverant.

Ab anno Chr. 500. ad 600. S. Benedictus
Ordini suo dat initium 520. Pueros in mona-
steriis educandos admittit, iiq̃ue oblato a Pa-
rentibus, monasticæ vitæ jugum excutere non
poterant.

Datas monachis leges à S. Casario, & Au-
reliano Arelatensibus EE. à Ss. Ferreolo, &
Columbano Abb. in Gallia, à Ss. Isidoro, &
Fructuoso in Hispania, collegit Holstenius.

S. Gregorius M. mauricio Augusto, quod
latâ lege vetuisset, quemquam, nisi bello inu-
tilem, fieri monachum, acriter restitit 592.

Ab anno Chr. 600. ad 700. S. Columba-
nus Scotus Bobiense monasterium in Italia
condit 609.

S. Enemundus E. Lugdunens-Sancti-Moniales S. Petri instituit.

S. Sigebertus Austrasiæ Rex, duodecim monasteriis extractis, monachum induit.

S. Jostæus Regis Britonum fil. Anachoreta in agro Pontium 651.

S. Fiacrius Scot. Regis fil. Anachoreta in Gallia.

Bamba Hispaniæ Rex, bellicis operibus inclutus, monasticam vitam amplectitur 680.

Inclinante sæculo, concedi cœpere à Rom. Pontificibus aliquæ monasteriis immunitates.

Ab anno Chr. 700. ad 800. Petronax Abb. Cassinense monasterium instaurandum suscipit 720.

Ethelredus Merciorum 704. Chenredus Merciorum, & Offa Saxonum Orientalis in Anglia Reges 715. Ina R. Saxonum Orient. 740. Cleosulus, & Egbertus Northumbriæ Reges, paulò post Carolomannus, Caroli Martelli primogenitus, ad monachos transeunt.

Monachi ad Insulas, & gravissima Ecclesiæ negotia frequenter assumebantur.

Fœminis non patebat aditus ad monachorum templa.

Forma Institutionis, & Vitæ communis observanda Canonicis, sub Stephano Papa IV. & Ludovico Pio Imperatore, Canonibus CXLV. in Concilio Aquisgranensi præscribitur 816.

Imperator Concilii Aquisgranensis exemplaria

plaria in singulas provincias cum epistola ad uniuscujusque provinciae Metropolitanum mittit, & observari præcipit. *Iac. Sirmondus.*

Ab anno Chr. 800. ad 900. Post visam decussatam in Cælo Crucem Scoti, & Picti Anglos memorabili prælio cædunt. Indè initium cœpit singularis apud Scotos s. Andreæ cultus, militari per Achajum R. Ordine instituto. *Leslaus, Buchanan.*

Lotharius I. Imper. monachus in monasterio Prumiensi 855.

Puerorum per parentes in monasteriis oblatio displicere cœpit, & aboleri.

Monasteria Clericis, imò & Laicis à Ludovico Pio Imper. primò commendata.

Hoc sæculo primùm monachis data facultas Sacramentales criminum confessiones excipendi. *Schelestrat. in Antioch. Concil. fusè, & eruditè.*

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Berno primò, mox s. Odo Cluniacensi Ordini dat initium 903. Cœnobium fundatur 910.

Fortunius Navarræ 905. Alphonsus Legionis 931. Constantinus III. Scotiæ 941. Hugo Italiæ Rex 945. Venetorum Duces Ursus 932. Petrus Urseolus 978. Vitalis Candianus 979. Memmius eorumdem Tribunus 991. Monasticam vitam amplexi sunt.

Monachi plerumque adhuc Episcopis ex communi jure parebant.

D. Benedicti Regula in omnibus ferè Occidentis Monasteriis dominabatur.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Ordo Canonico-
rum Regul. instauratur à B. Petro de Ho-
nestis 1015.

Camaldulensis Ordo per s. Romualdum in-
stituitur 1022. Vallis Umbrosæ per s. Joannem
Gualbertum 1030. Gradimontensis per s. Ste-
phanum de Tierno 1076.

Carthusianus per s. Brunonem 1086. Anto-
nianus per Gastonum 1096.

Cisterciensis per Robertum Ab. Molmen-
sem 1098. Fontis Ebraldi per Robertum de Ar-
bello 1100.

Michaël Stratioticus 1058. Isaacius Com-
nenus Orient. Cæsar. 1059. Monachi.

Sæculis 11. & 12. immunitates monasteriis
liberalius indultæ.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Præmonstra-
tenses instituuntur à S. Norberto 1116. milites
Templarii 1118. extincti à Clemente V. 1312.
Hospitalarii S. Joannis Hierosolymit. nunc
melitenses 1119. Guilielmiæ, seu montis Vir-
ginis 1124. Equites Calatravæ 1158.

Canonici Regulares sancti Sepulchri 1163.

Humiliati 1170. extincti à B. Pio V. Equi-
tes s. Jacobi 1170. Equites Alcantaræ 1176.
Begumæ à Lamberto Beguo institutæ 1180.
Teutonici mariani 1190. Florensis Ordo 1196.
Cruciferi 1197. Ordo Trinitariorum, & Sacer-
dotum Hospital. 1198.

*Verè hoc sæculo florescere incipiunt Religiosarum
Militiarum Ordines.*

Guidonis Legati Pontificii permissu, &
Hugo-

Hugonis Episcopi assensu, Canonici Leodienses privatam vitam agere incipiunt 1204.
Fisen Histor. Leod.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Equites Cruciferi in Livonia 1205.

Dominicani 1200. Franciscani 1209.

Eremitæ s. Pauli in Hungaria 1215. Ordo s. Mariæ de mercede Redempt. Captivorum 1218. Tertiarii Sancti Francisci 1221.

moniales s. Claræ 1223. Ordo Vallis Scholarium 1215. Servitæ 1216, sive 1233. Militia Montefiæ 1233. Equites Gloriosæ Virg. Mariæ 1233.

Eremitæ s. Augustini in unum coacti 1241. Silvestrini 1269.

Cœlestini per s. Petrum Mōronum instituti 1274. Carmelit. novâ veste donantur ab Honorio IV. 1286.

Hoc primum sæculo Rom. Pontifices jubent, Religiosa instituta Apostolicâ auctoritate sanciri atque approbari.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Joannes rex Armeniæ Minoribus 1310. Hunibertus II. Delphinus Viennæ Dominicanis nomen dat 1349.

Olivetani per B. Bernardum Ptolemæum instituti 1320.

Milites Jesu Christi in Lusitania 1328.

Ordo Periscelidis, vulgè la *Garrigra* in Anglia 1344. Ordo Fratrum charitatis B. V. vulgè *Billette* 1347. Stellæ Equites 1350.

Jesuati à B. Joanne Columbino Senensi

1356. extincti 1669. Brigittini 1373. Fratres vitæ communis 1376.

Eremitæ s. Hieronymi per B. Petrum Gambacurtam Pisanum 1380.

Ab an. Chr. 1400. ad 1500. Equites Lillii in Navarra 1403. Canonici S. Laurentii Justiniani 1404. sub Clemente IX. extincti.

Congregatio Canoniorum s. Salvatoris 1408.

Fratres mendicantes S. Hieronymi 1415. extincti 1669.

Ordo S. Benedicti reflorescit in Italia per Congregationem s. Justinæ, sive Cassinensem.

Ordo Annuntiæ in Sabaudia 1420.

Equites Velleris aurei 1430. Ambrosiani 1433 s. mauritii in Sabaudia 1434. Amadeorum Ordo 1460. S. Michaelis in Gallia 1469.

Minimorum Ordo per S. Franciscum Paulanum 1474. Equites s. Georgii in Carinthia 1493.

Romæ Canonici s. Petri in Basilica Vaticana vixerunt in communi usquè ad Innocentium Papam VII. sicut scribit Grimaldi, quando post adventum Regis Ladislai, occasione belli, & Domus Canonica, & Disciplina in ruinam abiit 1405. Conceptionis Ordo monialium 1489.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Theatini 1524. Capucini 1525. Clerici Regul. s. Pauli 1538.

Societas Jesu 1540. Equites S. Stephani 1562. Congreg. Orat. S. philippi Nerei 1564. Militia S. Lazari renovata, & Equitibus s. Mauriti

con-

conjuncta 1563. Clerici Regul. de Somascha 1568. Ordo Fratrum s. Joannis Dei 1572. Equites S. Spiritus 1575.

Carmelicæ Excalceati 1580. Fulienses 1586. Clerici Regulares Minor. 1588.

Ordo Ministrantium infirmis 1591.

Eremitani Excalceati 1599.

Ab anno Chr. 1600. ad 1707. pœnitentes
III. Ordinis s. Francisci reflorescunt 1600. Clerici Doctrinæ Christianæ 1603. Novarum Monialium examina.

Equites Ss. Sanguinis Christi Mantuæ 1608.

Congregatio Oratorii Jesu in Gallia 1608, Visitationis Moniales 1610.

Ordo scholarum Piarum 1621. Clerici Lucenses Matris Dei 1622.

Presbyteri missionarii 1622.

Ecclesiastici primitivi, sive Clerici sæculares. Uniti & in communi viventes, ad normam sacrorum Canonum resurgunt 1640.

Quorum Unio à sancta Sede Apostolica in forma specifica confirmatur, & approbatur anno 1680.

Ordo Equitum s. Andreæ in Scotia instauratur à Jacobo II. magnæ Britanniae Rege 1687.

Formam Institutionis & Vitæ Communis ab Aquisgranensis Concilii patribus an. 816. Canonicis præscriptam Majores nostri tantifecerunt, atque æstimarunt, ut ex ea Lectionem brevem in Choro [post recitationem Martyrologii] sub finem Horæ Canonice, quam vo-

cant primam, quotidie recitandam censuerint:
qui mos hodieque in Leodiensi, Aquisgranensi,
Insulensi apud Gallo-Flandros, & aliis ve-
rustioribus Canoniorum Ecclesiis obtinet.
Aubertus Miræus.

ARTICULUS XI.

Miracula.

Ab Anno Christi 1. ad 100.

Christus Dei filius in terris degens,
edit innumera Divinæ virtutis signa,
quorum partem sacri Evangelistæ referunt.

Idem à Sectatoribus suis ingentia miracula
patranda prænunciat *Ioan. 15. Matth. 16.*

Sanctissimi Apostolorum Principes Petrus,
& Paulus, aliique per Orbem terrarum Chri-
stianam Religionem plurimis, maximisque
miraculis sanciant.

Aliquot miracula habemus in Actis Apo-
stolicis.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Quotannis statâ
die mare aperitur, ut Christianis cultoribus
adire detur D. Clementis sepulchrum, sub un-
dis divinitus extractum.

Bello marcomannico Roma Copiis pluviam
ad sitim levandam, in hostes fulmina de Cælo
precibus evocat Christiana Legio, inde Fulmi-
natrix dicta.

Floruerunt hoc sæculo miraculorum gloriâ
Ss. Clemens, Faustinus, & Jovita, aliiquē in-
numeri,

*Testes habemus Hegesippum apud Eusebium,
& Ethnicos, qui crebra prodigia Magicis artibus
tribuebant.*

*Ab an. Chr. 200. ad 300. S. Gregorius Thau-
maturgus precibus montem transfert.*

Idem Lycum exundantem baculo coercet.

Mulier ausa indignè ad Sacram Mensam,
D. Cypriano operante, accedere, temeritatem
subitâ morte luit.

Prodigiis patrandis claruere Ss. Felix Nola-
nus, Gregorius Thaumaturgus, & Ss. Agatha, Chri-
stina.

*A. S. Cypriano aliqua hujus sæculi miracula
traduntur, sed pleraquē ab Actis Martyr.*

*Ab anno Chr. 300. ad 400. Crux Constan-
tino Magno è Cælo apparet cum inscriptione:
In hoc signo vinces. 312.*

Ignis è fundamentis erumpens, & opera-
rios adurens, vetat locari fundamenta Templi
Judaici, quod Julianus Imp. instaurare para-
bat.

Thaumaturgi hujus sæculi fuere Ss. An-
tonius, & Hilarion Abb. Nicolaus Mirensis, &
Martinus E.E.

*Testantur plura miracula Ss. Athanasius, Am-
brosius, Gregorius Nazianzenus, & Nyssenus,
Theodoretus.*

*Ab anno Chr. 400. ad 500. Puer Constan-
tinopoli, spectante populo, in sublime elatus
discit*

discit ab Angelis, comprimendum esse terræ motum, repetitis his vocibus: *Sanctus Deus, Sanctus fortis, &c.*

Ampulla Sacri Chrismatis de Cælo coram populo, ad inungendum Clodoveum Francor. R. à Columba defertur.

Inclaruere miraculis Ss. Simeon Stylica, Patritius, Mauritius.

Miracula hoc seculo patrata scripsere S. Augustinus, & Victor Vitenſ.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Piscina Ose in Lusitania à natura prorsus arida pridie Paschæ quorundam annis redundabat aquis, quæ mox illustratis sacro fonte, quotquot ibi Christo nomen dabant, evanescabant.

Episcopi Orthodoxi, post reſectas radicibus à Vandalis linguas, disertè loquuntur.

Celebres miraculis fuere Ss. Benedictus, Severinus, Leonardus, Medardus.

Plura scripsere Ss. Gregorius Magnus, & Turonensis, ac Venantius Fortunatus.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Heraclius Imp. Christi D. Crucem ex hoste receptam nudipes, & sacco indutus infert Hierosolymam, cum auro gemmisque fulgens cælesti vi repellitur.

S. Romanus Archiep. Draconem agro Rhotomagenſi infestum stolâ injectâ in urbem trahit, populo spectante cremandum.

Ss. Amandi, Theodori, Columbani, Joannis Eleemosynæ, & aliorum miracula celebrantur.

Ab Adelmanno, & Ioanne Moscho plura huius seculi mira traduntur.

Ab anno Chr. 700. ad 800. Crucifixi imago Berythi à Judæis perfossa, largo sanguine manavit.

s. Joanni Damasceno manus amputata à Deipara restituitur.

Acta II. Synodi Nicænæ testantur miracula s. Platonis martyris in subveniendo captivis.

Ss. Winocus Ab. Suibertus E. præcipuam in patrandis miraculis gloriam tulere.

Venerabilis Beda, & S. Ludgerus nonnulla huius ævi miracula memorant.

Ab anno Chr. 800. ad 900. s. Jacobus Apost. equo candido militans in acie pro Ramiro Legionis R. ab exercitu conspicitur.

Caradignæ in Hispania pavimentum, sub quo sepulti 200. Monachi à Saracenis cæsi 848. 6. Augusti, quâ die contigit cædes, quotannis sanguineo sudore mader.

Miraculis sæculum illustrârunt Ss. Anscharius, Eulogius, Rembertus EE.

Testes miraculorum habemus Rembertum, & Bavonem EE. cum Thegano.

** Crucem inter media tela præferente S. Uldarico, Otho I. parvâ manu immensas Hungarorum copias delet.*

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Comes Othonis I. vinculorum S. Petri contactu à Dæmonis molestiis liberatur.

In Synodo Vintoniensi, imago Christi pendens.

dentis è Cruce, ad s. Dunstani preces loquitur, bonis Monachis contra malos Clericos favens.

Imago Christi Domini olim ad Abagarum missa, Constantinopolim translata, & applicata similem eidem imprimit effigiem.

Ss. Uldaricus, & Bonifacius EE, ss. Nilus, & Majolus Abb. clarent miraculis.

Multa supra vim naturæ patrata, scribunt Reghino, Flodoardus, & alii.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Avalonis urbis muri, Roberto R. Gallorum psallente, concidunt 1005.

s. Stanislaus Cracoviensis Antistes Equitem Petrum, à tribus annis sepultum, testem, multis spectantibus, ad Regis Boleslai tribunal adducit.

Ad s. Guntheri Anachor. preces Pavo assatus avolat è mensa s. Stephani Hungariæ Regis.

Clarent miraculis Ss. Romualdus, Stanislaus, & Joannes Gualbertus.

Plura miracula referunt Arnulphus Comes, Glaber, B. Petrus Damiani, Adam Bremenensis.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Ingens languentium multitudo pasta panibus, quos s. Bernardus Cruce signaverat, repente convalescit, ut ille publicè prænunciârat.

s. Benedictus puer duodenarius divino impulsu Rhodanum ad Avenionem ponte conjungit 1177.

Habuit hoc sæculum egregios mirando-
rum

rum patratores Ss. Bernardum, Norbertum, Malachiam, Isidorum, Bennonem.

Scripsere Petrus Ab. Clun. Sigebertus, Bertholdus Constantiensis.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Innocentius IV. s. Stanislaum Cracov. Sanctis adscripturus, coram populo, illius ope imploratâ, mortuum vitæ restituit 1253.

Duo è Cœlo pueri Friderico R. Messanen-
si Antistiti, Clero, & populo in Templo sup-
plicibus enunciant, in funere S. Alberti Car-
mel. canendum : *Os iuste, &c.*

Miraculis fulgent Ss. Dominicus, Francis-
cus, Antonius Patavinus, Hyacinthus, Al-
bertus.

Scribunt s. Bonaventura, Jacobus à Vi-
triaco, Thomas Cantiprat.

Ab an. Christi 1300. ad 1400. s. Rochus
salutari Crucis signo grassantem per Italiae
urbes luem illicò fugat.

Cælestis lux diù, noctuque superfulgens
sacram Eucharistiam, in paludem à furibus
projectam indicat. Rei tantæ monumen-
tum à Casimiro R. nobile templum erigitur
1347. propè Cracoviam.

Ss. Nicolaus Tolent. Ivo, & alii operibus
supra vim naturæ patratis insignes fuere.

B. Raymundus Capuan. Joannes Villanus,
Ayto Armenus plura memorant miracula.

Ab anno Chr. 1400. ad 1500. S. Franciscus
Paulanus à nautis rejectus Siculum fretum,
strato super fluctibus pallio, cum socio
transmittit.

Tau-

Taurini in area publica Hostia sacro-
sancta è pyxide spontè resiliens, in sublime
fertur, radiis circumsepta; mox ad preces
Episc. Cleri, & frequentis populi in suppo-
situm Calicem descendit 1453.

Grandia patrant miracula Ss. Franciscus
Paulanus, Vincentius Ferrerius, Joannes de
Capistrano.

Scripsere s. Antonius, Philippus Bergomas,
& alii.

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Imago Cru-
cifixi lapidum ictibus petita, sanguinem
emittit circa 1556. *Ex Brentio Lutherano.*

Sylvæ Ducis in Belgio quidam S. Antonii
imaginem per contemptum concidentes,
sacro igne repente correpti, postridiè mo-
riuntur. *Res fuit oppido nota, & in publicis
tabulis relata. 1566.*

Innumera sunt, & planè maxima, quæ de
s. Joanne Dei, Francisco Xaverio, Ludovico
Bertrando, Philippo Nerio, Paschale Bay-
lonio ab Historicis ferè æqualibus produ-
cuntur.

Ab anno Chr. 1600. ad 1707. Anno 1608,
25. Maii in Templo Lavernensi Burgund.
Sacra Eucharistia, spatio 30. horarum, omni-
bus circà igne consumptis, in aëre perstat.
Interfuere miraculo plurimi testes.

Neapoli 1634. è lethali perfracti capitis
vulnere Marcellus Mastrillus S. Jesu, ope
s. Francisci Xaverii, repente convaluit. Res
fuit urbi, & Italiæ notissima.

Ictus, qui è sepulchro s. Paschalis audiuntur, totâ Hispaniâ celebrantur.

Edidere miracula Ss. memorati.

Scribunt Gaultherius, Bredembachius & alii.

In Superiore Hungaria anno 1696. perve-
rta Imago Deiparæ Virginis visa, per com-
plures dies lachrymas fundere, infelici præ-
sagio magnæ tempestatis, quam eodem ferè
tempore adversus Regnum, Regem, & Im-
peratorem seditiosi Hungari coquebant. Jussu
Leopoldi I. Imperatoris magni, & verè pi
miraculosa Imago sequenti anno, post impe-
tratam ope Virginis miraculosæ de rebellibus
subditis Victoriâ, asportatur Viennam Au-
striæ, ubi sublimi pegmate conspicua, ex-
quisitâ pompâ, velut in triumpho circum-
gesta per præcipuas Urbis Ecclesias, tandem
in Æde summa S. Stephani perpetuæ véné-
rationi exponitur.

Pragæ Bohemorum D. Joannes Nepomucenus Mart. miraculis clarus.

Ibidem Simeon duodennis Puer Hebræus
generosâ fugâ transit ad Christianos, undè
subdolè retractus à Judæis, præclarum exhibet
fidei orthodoxæ testimonium, ubi à Patre
impio, & Consanguineo complice immaniter
trucidatur. Innocens sanguis per trimestre
stillans è fatali Martyris vulnere Parricidæ
violentam mortem in vinculis, Complici in-
ter tormenta cum baptismo salutem è cœlo
miraculosè accipit.

ARTI-

ARTICULUS XII.

*Schismata, Contentiones, Abusus.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

O Bmurmuratio Græcorum adversus Hebræos, cui tollendæ creati sunt septem Diaconi, quorum apex s. Stephanus. 33.

Petrus, cum secum Paulus in Concilio Apostolorum disceptavit, non despexit Paulum, quod Ecclesiæ prius persecutor fuisset, sed consilium veritatis admisit. *Verba sunt S. Cypriani Ep. 71. ad Quintum.*

s. Petrus cum Simone Mago, quem Roma veluti Numen adorabat, contendit, ac ex aëre volantem precibus præcipitem agit.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Cum Victor I. in Concil. Romano 198. ad controversias de Paschate, inter Christianos exortas tollendas, decrevisset, ut celebraretur Dominico die post Lunam decimam quartam, Asiaticos decreto parere detrectantes Ecclesiasticis diris devovit. Ex hac agendi ratione, quæ severior nonnullis est visa, Schisma conflatum est, quod Ecclesiam usque ad Concil. Nicænum I. exaggravavit.

Ab anno Christi 200. ad 300. In Romano Concilio decretorio Cornelii iudicio lapsorum causæ finis impositus est, datæque certæ leges de iis ad communionem recipiendis 253. vel 254. Nova-

Novatianus, à Novato Hæresiarcha impulsus, Cornelio P. obstitit 254.

Agrippino Carthaginensi E. per errorem Hæreticorum Baptisma damnante, gravis in Ecclesia Controversia nascitur de instaurando Hæreticorum Baptismate, quæ plura deinde sæcula tenuit, quamvis non iterandum Stephanus Pontif. Romanus decrevisset 256.

Alterum Schisma constat Felicissimus contra Cyprianum eodem tempore.

Ab anno Chr. 300. ad 400. Felix Anti-Papa contra Liberium 352.

Scindunt Orient. Ecclesiam Eusthatiani, & Meletiani Antiochiæ 360.

Occidentalem Lucifer Calaritanus 362.

Ursicinus contra Damasum insurgit 366.

Donatistæ schismate scinduntur à Cæcilianiano 396.

Intolerandi abusus in Agapis Christianorum Patres ad eas vetandas impellunt.

Qui ex Christianis edicto Diocletiani de tradendis sacris libris parvere, dicti sunt *Traditores.*

Ab anno Chr. 400. ad 500. Eulalius schisma exorsus, gradu dejicitur. 419.

Petrus Fullo E. Antioch. addens *Hymno: Sanctus, Sanctus, &c.* Qui propter nos crucifixus est, magnas excitat in Ecclesia turbas.

Semina Schismatis Constantinopolit. præsulum, Primatum affectantium, jacta ab Acacio 471.

Quamvis Henoticon Zenonis nullam differre

fertè hæresim contineret, meritò tamen à piis quibúsque rejectum est.

Cœlius Laurentius contra Symmachum
P. 499.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Dioscorus contra Bonifacium II. electus, brevè extinguitur 530.

Felix, & Vigilius aliquandiu Schismatici, tandem legitimi P. P.

Theodorus Cæsareæ in Cappadocia Episc. Justiniano Trium Capitulorum damnationem persuadet; unde seges discordiarum in Ecclesia per duo ferè sæcula.

Acæmetarum, & Scytharum Monachorum contentiones, prioribus damnatis à Joanne II. Pontifice.

Salonius Ebredunensis, & Sagittarius Vapincensis in Gallia inter Episcopos primi *Castra*, militum more, sequuti sunt. *Baron.*

Ab anno Christi 600. ad 700. Constans II. Imper. Paulo Patr. C. P. suadente, Typum evulgar; sed improbatur à Theodoro R. S. 648.

Auctior hinc Græcorum à Latinis abalienatio, donec in hæresim evadat, & Græciam perdat.

Ravennas Ecclesia Exarchi potentiâ freta, in Romanam assurgit 669. sed operâ Theodori Archiep. ad ejusdem auctoritatem revocatur sub Agathone.

Schisma Romæ ex divisione affectatorum Theodori, atque Paschalis 687.

Ab anno Christi 700. ad 800. Schisma ob Theo-

Theophylactum contra Paulum electum
757.

Constantinus necdum sacris initiatus
Paulo I. moriente eligitur, fratre Duce
Nepefino Roman cum exercitu ingresso 767.

Vitiza Hispaniæ Rex sibi subjectos Epi-
scopos à Rom. Pontificis auctoritate se-
mover.

Leo III. à Romanis injuriosè tractatur,
sed in Carolo Magno præsidium invenit.

Ab anno Chr. 800. ad 900. Synodus Paris.
829. execratur audaciam mulierum, quæ in
quibusdam Galliæ provinciis ausæ fuerant
Sacramenta populis ministrare.

Schisma adversus Eugenium II. 824. con-
tra Benedictum III. 855. contra Formo-
sum 891.

Joannes VIII. nimis indulgens Aposto-
licæ severitatis primus vim infregit, unde
plurima in Ecclesiam mala fluxere, & nota
de papissa fabula. *Baron.*

Schisma inter Sergium III, & Joannem
IX. 897.

Bonifacius Antip. pulsus per Stephanum
VII. 897.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Stephanus VII.
P. pessimo exemplo Formosi, veluti vitio
creati, acta rescindit.

Infelicissimum Romanæ Sedi sæculum, quo
mulierum, & virosum Principum ludibrio
visa est proponi.

Manassi Arelatensi primùm plures com-
mittuntur Episcopatus 938.

Hugo

Hugo nondum quinquennis eligitur Remensis Episc. 947.

Leo VII. contra Joannem XII. 956. & contra Benedictum V. 964. Bonifacius VII. & Benedictus VII. contra Joannem XIV. 948. Joannes XVII. contra Gregorium V. 996.

Ab anno Chr. 1000. ad 1100. Gregorius contra Benedictum VIII. 1012. Silvester, & Joannes contra Benedictum IX. 1033.

Henricus IV. Cæsar Episcoporum, & Abbatum instituendorum jura usurpat; hinc longa malorum series.

Michaël Cerularius Patr. C. P. Azymorum usum Latinis exprobrans, novum inter eos, & Græcos odiorum semen jacit 1053.

Schisma contra Alexandrum II. 1061. contra Gregorium VII. 1073. contra Paschalem II. 1099.

Puer jussu Regis eligitur Aurelianensis E. 1097. die Ss. Innoc. sacrâ. Hinc illud Leoninum *

* *Eligimus puerum puerorum festa colentes.*

Non Domini dictum, sed Regis jussa sequentes.

Ab anno Chr. 1100. ad 1200. Henricus V. per vim jus deferendi Episcopatus, aliaque munera à Paschali II. extorquet, qui mox omnia per vim expressa irrita declaravit 1105.

Burdinus contra Gelasium II. 1118. Petrus Leo, & Octavianus contra Innocent. II. 1130. & deinde contra Alexandrum III. 1159.

Guido

Guido Cremenſis, & Joannes Struma
contra Alexandrum III. 1164.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Fridericus II.
Ænobarbi nepos, dolis, edictis, Saracenos
in Italiam vocat, & bellis iniquiſſimis ſa-
cros Antiftites, Romanos Pontifices, & Ec-
cleſiam per annos 30. turbat, & vexat. Im-
peratoris nomine bis per Rom. Pontificem
exutus.

Inter Dominicanos, & Franciſcanos Theo-
logos, magnis utrimquæ conatibus celeberrima
de Conceptu Deiparæ controverſia in-
cipit agitari.

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Diffidium
graviffimum inter Bonifacium VIII. & Phi-
lippum Pulchrum Franciæ Regem, in quo
Pontifex poſt carceris deformationem ex
mœrore obiit.

Nicolaus V. Antipapa contra Joannem
XXI. ſeu XXII. 1316. Robertus contra Ur-
banum XI. 1378.

Petrus de Luna contra Bonifacium IX.
cuſquæ Succeſſores ab anno 1394. uſquæ ad
1424.

*Inter Rom. Pontifices poſt D. Petrum nullus
Pontificatus annum 25. attigit, hic unus tri-
geſimum Pſeudo-Pontifex exceſſit.*

Ab anno Chriſti 1400. ad 1500. Cùm tres
eſſent dubii Pontifices, inſurrexit opinio do-
cens, R. Pontificem etiam certum Oecu-
menico ſubefſe Concilio. Hanc ſententiam inter
as quæ tantùm tolerantur, locat Petrus de
Marca Archiep, Paris, in Diſert. de Infallib.
Papa.

Ægidius

Ægidius, seu Clemens VIII. contra Martinum V. 1424.

Pragmatica Sanctio in Conventu Gallicorum Episcoporum Bituricis 1438.

Amedeus VIII. Dux Sabaud. I. sive Felix V. contra Eugenium IV. 1439. Sed agnito electionis vitio spontè abdicavit.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Henricus VIII. Angliæ Rex, Defensor Fidei appellatus, post propugnata Catholicam Religionem, defecit ab Ecclesia, ob negatam à Romano Pontif. ritè constantis matrimonii solutionem 1534. Hinc Anglicanum Schisma.

In Comitibus Augustanis 1546. Interim promulgatur, in quo religionis forma, usque ad Oecumenici Concilii definitionem præscribitur, magno Christianæ pietatis detrimento.

Colloquium Pissiacum in Gallia 1561. quod Civilia bella, & ingentia mala consequuta sunt. *Gaulter.*

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Solemnnes inter Patres Dominicanos, & Soc. Jesu de Auxil. Divinæ Gratiæ concertationes temperantur per Paulum V. nil definiendo, & interim, notâ alienam sententiam inurendi, facultate sublatâ.

Ob amplificata, ut appellant, Regaliæ Jura, gravis inter Roman. Pontificem, & Gallos controversia.

Declaratio quinque Propositionum in Gallicano aliquot Episcoporum Conventu

1682.

1682. magnam Rom. Pontifici præbet offensionis causam.

Alexand. VIII. 30. Januar. 1691. morti proximus Conventûs acta rescindit.

Ab anno Chr. 1700. ad 1707 Jansenistæ magno suorum plautu, sub ficto nomine Authoris (*Augustini le Blanc*) Historiam de Auxiliis divinæ Gratiæ consarcinant, manifestam plurimis mendaciis, fabulis, & imposturis fartam, quâ nominetenus Molinæ Doctrinam, re ipsâ Ecclesiæ jugulum petunt. Hanc justo Volumine præclare refutat Theodorus Eleutherius Theologus, eò clarior scriptis, quò obscurior nomine.

Raziovskius S.R.E. Cardinalis, Primas Poloniae Augusto Regi suo rebellis, in Regno multarum turbarum est Author, Regem legitimum in Procerum congressu exauctorat, novum intrudit; Qua de re à Sanctissimo D. N. Clemente XI. Sæpius admonitus, ut acta rescinderet; sed obstinatio redditus, tandem anathemate feriendus erat, nisi morte inopinata fuisset è vivis sublatus ad ann. 1705.

Imperator Josephus I. à Pontificiis varias ob causas offensus, Legatum suum ex Urbe revocat, & Nuntium Apostolicum Viennâ dimittit,

ARTICULUS XIII.

*Heretici.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

Judas Sacramentariorum. antesignanus, teste
S. Joann. Chrylost. *hom. 46. in Evangel.*

Simon Magus rerum sacrarum mercatum
& nundinationem primus proposuit, hinc ab
eo Simonia nomen invenit.

Thebutes, Alexander Ætarius, Hymenæus,
Philerus, Diotrephes, Cerinthus, Cleobius, E-
bion, Menander, Dositheus, Nicolaitæ.

Certum non est, Nicolaum unum è septem
Diaconis, auctorem Nicolaitarum fuisse.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Elxavius, & Je-
xeus fratres, Saturninus, Basilides, Carpocrates,
Valentinus, Nazaræi, Ophitæ, Cainani, Se-
thiani, Gnostici, Barbasanes, Bassus, Prole-
mæus, Marcus, Heracleon, Cerdo, Marcion,
Apelles, Hermogenes, Montanus, Tatianus,
Severiani, Aflotæ, Prodicus Adamitarum pa-
rens, Archontici, Blastus, Florinus, Quartade-
cimani.

Lucianus, deserto Christo, factus est atheus,
impius Divinitatis, Potentiæ, & Sapientiæ
derisor.

Ab anno Chr. 200. ad 300. Ter-
tullianus, à quo Tertullianistæ, teste
S. Augustino, Symmachus, Arabici,
Agrippiniani, sive Rebaptizantes.

ON-

Origenis lapsus Ecclesiæ luctuo-*Æra*
sus, & indè Origenistæ. *Diocle-*

Elcesaitæ, Valetiani, Novatiani, *tiani*
qui & Cathari, Noërtiani, Homou- 284
sistæ, Beryllus, Aquarii, Sabelliani,
Paulus Samosatenus, Angelici Apo-
stolici.

Chiliasitæ, seu Millenarii, inter
quos Patres aliqui, priusquam dam-
naretur error.

Manichæi, Hieracitæ, Abstinend-
tes.

Ab anno Chr. 300 ad 400. Do-
natus, Meletius, Arius, cujus pesti-
ferum dogma toto ferè Christiano *Nume-*
Orbe propagatum est. *ratio*

Colluthus, Petilianus, Audæus, *per In-*
à quo Antropomorphitæ, Plotinus, *dictio-*
Macedonius, Eunomius, Eusta- *nes 312.*
chius, Messaliani, Hypsistarii, Theo-
phronius Agnoitarum progenitor,
Paterniani, Apollinaris, Collyridiani,
Seleuciani, Antidicomarianitæ, Her-
miani, Priscillianus, Helvidius, Jo-
vinianus, Agapeti, Nudipedes, qui
sinistrâ interpretatione sibi aptabant
præceptum Moyse datum: *Solve cal-*
ceamentum de pedibus tuis.

Ab anno Chr. 400. ad 500. Vigilantius, seu
verius cum Hieronym. Dormitantius, Secun-
dianus, Felix, Fortunatus, Faustus.

Manichæi cum Augustino, sed impares tan-
to Achilli congressi. K 2 Pelag-

Pelagiani, Acephali, Semi-Pelagiani, Rufinus, Cœlestius, Maximinus, Abeliotæ, Theodorus Mopsuestenus, Diodorus Tarsensis, Nestorius, Eutyches, Petrus Fullo.

Xenajas Iconoclaltarum parens, prius Episcopus, quàm Christianus.

Prædestinati, Acephali, Hæsitantes, Theopaschitæ.

Ab anno Chr. 500. ad 600. Deuterius, Angelitæ, Severus Monachus Severianorum, seu Acephalorum parens, Julianus Halicarnassæus, à quo Phantasiastæ, sive Aphtardocitæ

Joannes Grammaticus cognomento Philoponus, à quo Tritheitæ.

Petrus Apameensis, Monophysitæ, Monothelitæ, Jacobitæ à Jacobo Zanzalo, Barsaniani, Tetraditæ, Cononitæ, Christolytæ, Contobabditæ.

Ferquardus I. Scotorum R. confessionem in aurem Sacerdoti tactam irridens, à suis habitus est hæreticus, & è solio in carcerem deturbatus.
Bæth. Leslaus.

Ab anno Chr. 600. ad 700. Heicetæ, Gnosimachi, Bayras Mahometis Magister, Cyrus Alexandr. Patriarcha Antioch. Sergius, & Pyrrhus,

H. gira P. P. Constantinop. Monothelitæ.
622. Mahometespatre Ethnico, matre
Æra Is- Judæâ, idemque Christianus mon-
degerais istrosam ex tribus disciplinis sectam
632. confecit, simulato Archangeli Gabrielis congressu, & adjutore Monacho Sergio 620. Cha-

Chazinarii Armeni, Etnophrones,
Patermeneutæ, Lampesiani, Theo-
catagnostæ, Aginenses, Maronitæ à
Marone Eutychetis surculo.

In sexto Toletano Concilio decretum est,
ut inter alia Sacramenta, hoc præcipue se Rex
obstringeret, antequam solium ascenderet, non
passurum se quemquam, non Catholicum, in
Hispania degere.

*Ab anno Chr. 700. ad 800. Agonycitæ,
Christiano. Categori.*

Leo Isauricus Imper. Sacrarum cultum ima-
ginum, veluti ex Ethnicorum errore natum,
omni vi adnifusest tollere, quæ res ei cogno-
men Iconomachi dedit 723. Iconoclastæ.

Aldebertus Gallus, Clemens Scotus, Pauli-
ciani, sive Atingani.

Felix Urgelitanus & Elipandus.

Albanenses, quorum propago Bagnolenses,
qui Albanensium erroribus alios addidere.

*Ab anno Chr. 800. ad 900. Claudius Tau-
rinensis Felicis Urgelitani discipulus.*

Theodosa Pseudoproph. quæ sibi notum ex-
tremum iudicii diem jactabat.

Godescalcus Prædestinatorum instaurator.

Leo Armenus sacrarum imaginum cultui
bellum atrox indicit 814.

Photius Græcorum Schismaticorum ante-
signanus Pseudopatr. C. P.

Joannes Scotus cum sociis Fredevardo, &
Bertramo, quos aliqui Sacramentatorum præ-
cursores appellant.

Ab anno Chr. 900. ad 1000. Novi Antromorphitæ in Italia.

Manichæorum secta Philippopoli reviviscit.

Ludardus in Gallia Crucis, & Decimarum hostis.

Vilgardus Grammaticus Ravennas deceptus à Dæmonibus, illi sub Horatii, Virgilii, & Juvenalis specie apparentibus, docet, Poëtarum dictis fidem habendam 1000.

Peculiari divini Numinis providentiâ effectum videtur, ut nullo sæculo pauciores hæreses pullularint, quàm eo, quo plerumquæ in Rom. Pontificibus probitas, & doctrina desiderata est.

Ab anno Chr. 1000 ad 1100. Leutericus Senon, Archiep. Sacramentariorum prima semina spargit 1004.

Berengarius Sacramentariorum Princeps 1040. Heribertus & Lisorius novi in Gallia manichæi.

Reordinantes, Michaël Cerularius, Simoniaci.

Sacerdotiorum nundinatores, & novi Nicolaitæ Mediolani, contra quos Gregorius VII. acriter, & feliciter decertavit.

Incestuosi, Wecilo Moguntinus, Roscellinus Sabellianorum renovator.

Ab anno Chr. 1100 ad 1200. Basilus Bongomilorum caput.

Petrus de Bruis, Durandus de Wallach, Petrus Abailardus, Arnaldus de Brixia, Marsilius Patavinus, Patareni,

Pseu-

Pseudapostolici, Henriciani, Adamitæ, Eon.

Waldenses, seu Pauperes de Lugduno, quorum reliquiæ in vallibus Alpium Cottiarum.

Insabbatati, Albigenfes, Corrieri, seu Coterelli.

Petrio hannitæ, qui primi Romanum Pontificem stultè ausi sunt appellare Antichristum. *Gualter.*

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Almaricus Carnotensis, David Dinantius, Gvillelmus de S. Amore, & Desiderius Longobardus religiosæ paupertatis hostes.

Flagellantes, Gerardus Sagarellus.

Hermannus auctor Fratricellorum, qui & Bisochi, Viduarum, Matronarum, & Virginum, quas pelliciebant ad nocturna Sacra, corruptores. *Perperam à nonnullis cum Beguardis, & Beghinis confunduntur. Quietistis nostri & vicum his multa communia.*

Ab anno Chr. 1300. ad 1400. Beguardi, & Beguinæ, auctore Bogonato, Dulcinus à quo Dulcinistæ, Templarii, Barlaamus, & Acyndinus, Michaël de Cesena, Lolhardus Walterus, Joannes de Poliacò, Raymundus Theophitus.

Petrus de Cugneriis hostis jurisdictionis, & libertatis Ecclesiasticæ, Richardus Armanus, Bertoldus de Borbach, Bartholomæus Janovezius, Turelupini, sive Cynici secta planè ferina, & agrestis.

Joannes Wicleffus, qui, Wigornienfi Episcopatu non impetrato à Rom Pontifice, ingenium, & stylum in Sedem Apostolicam con-

vertit 200. voluminibus scriptis. *Æneus Sylvius*

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Joannes Huss,
à quo Hussitæ. Hieronymus de Praga.

Joannes Zilcka Dux Thaboritarum, Joannes Roatius, Pikardus, à quo Pikardini, Bedricus auctor Orebitarum, Orphani, Joannes Betharim, Tympanistæ, Petrus de Olma, Jacobellus, Procopius, Petrus Dresdensis, Hermannus Rissuich.

Joannes de Rochezana, Joannes Monachus, Nicolaus Galerus.

Matthæus Palmerius Chronologus Florent. sed hæreticus manifestus, ob librum de Angelis scriptum, flammis addictus est, *Gualt.*

Ab anno Chr. 1500. ad 1600. Martinus Lutherus, Anabaptistæ, Petrus Vermilius cognom. Martyr, David Georgius, Carolostadius, Libertini, Oecolampadius, Antichristiani, Zvvinglius, Brentius, à quo Ubiquetarii, Melancon, Eucerus, Jonas Lutheri coquus, qui se justum Jonam dicebat.

Calvinus, Servetus, Beza, Deistæ, sive Trinitarii, Brunistæ, Puritani, Sabbatarii, Arrabonarii, Metamorphistæ, Antilutherani, Matthias Flaccius, Infernales, Invisibiles, Pharelus, Biblistæ, Pseudopropheta Peruvianus, Sociniani, quorum pessima secta, & vix Christiana, sectatores tamen plurimos habet.

Ab anno Chr. 1600. ad 1700. Protestantium nomen, quo pleriqué Novatorum gaudent, natum Spiræ 1529. à protestandi voce, & consuetudine. *Surius, & Genebr.*

Anti-

Antipuritani, Joannes Piscator, Arminius, Chamerius, Vorstius, Sibrandus, Illuminati, Lubeitus, Fratres Rosæ Crucis, Tilenus, Francis. David cum reliquis Ministris Transylvanis, Fanatici, & Tremantes in Anglia.

Quinque Jansenii dogmata 1653. ab Innocentio X. damnata, & iterum ab Alexandro VII. 1657.

Simon Morinus, qui se Spiritum Sanctum prædicat, Parisiis comburitur 1663.

Cantores Israël in Scotia 1681.

Michaëlis molinos, & Quietistarum errores damnantur 1687.

Ad annum 1688, oritur in Septentrione è Lutheranorum sinu nova Secta, Pietistarum dicta, quod bona opera ad salutem necessaria requirant. Inter hos aliqui vocantur Visionista, aliqui Renati, quidam Contemplativi, alij Inspirati. Quantumvis venenum regere studeant, implicite tamen convincuntur docere sequentia: 1. Ministellos suos, seu Prædicantes appellant Sacerdotes. 2. Absolutioni Sacramentali efficaciam negant. 3. Baptismo similiter vim Sanctificandi adimunt. 4. Ecclesiam invisibilem asserunt. 5. Fidei soli justificationem tribuunt. 6. Fidem amitti per peccatum mortale, autumant. 7. Gratiam, putant, amitti amplius non posse. 8. Omnimodam certitudinem salutis suis proponunt. 9. Peccata sibi remissa esse, cognoscunt per instinctum Spiritus Sancti. 10. Sua phantasmata ejusdem S. Spiritus vocant Inspirationes 11. Omnia opera Peccatoris dicunt peccata.

cata. 12. Credunt, posse hominem peccare, nolentem. plures ejusmodi obscuras & inexpli- cabiles formant Propositiones. *Kimmes in Sua Magistra Scientiarum.* Eodem anno ad iteratas preces, & Litteras Regis Christianissi- mi ex Libro Francisci Salignac, Archi-Episco- pi Cameracensis, cui titulus : *Maximes sur la Vie interieure des Saints.* Damnatæ sunt 23. Propositiones, quæ sapere videbantur errores Molinosij. Bulla in Gallias translata mox, im- perante Rege, ab Episcopis per Ecclesias vul- gata, interpositis gravibus minis, si quis eidem contraire præsumpserit.

Ab anno Chr. 1700, ad 1707. Proscribun- tur è diversis locis Novatores Pietistæ, maxi- mè à Lutheranis, quorum plurimum interest, partum proprium, sibi tam propudiosum, in cunis suffocare.

Etiam Rex Christianissimus, Sectarum omnium Vindex acerrimus, novam hanc pie- tistarum hæresin Argentorati, & in Vicinia Ur- bis cornua erigentem tempestivè suppressit, novitatis Authoribus in exilium relegatis.

F I N I S.

PARS III.

ARTI

111 25 11

111

ARTICULUS I.

IMPERATORES ROMANORUM.

Ab anno Chr. 1. ad 100.

- 1 CTAVIUS Cæs. Augustus
moritur anno Christi nati 15.
Imp. 44
- 2 Tiberius adoptatus ab
Augusto ad 37. 33
- 3 C. Caligula Germanici ex Agrippina fil.
ad 41.
- 4 Claudius Nero filius Drusi, Liviæ Ne-
pos ad 54 13
- 5 Domitius Nero Agrippinæ fil, Ger-
manici Nepos ad 68. 13
- 6 Sergius Sulpitius Galba primus à mili-
tibus dictus Imper. ad 69. M. 8
- 7 Silvius Otho à militibus pariter ele-
ctus M. 3
- 8 Aulus Vitellius à militibus extra Urbem
dictus M. 8
- 9 Flavius Vespasianus à militibus appel-
latus ad 79. 10
- 10 Titus Vespasianus Flavii F. ad 81. 2
- 11 Flavius Domitianus Titi frater
ad 96. 15
- 12 Nerva Coccejus à Domitiani inter-
fectoribus dictus ad 98. 2

A

13 Ul-

13 Ulpius Trajanus primus exterorum
adoptatus à Nerua ad 117. 19

Ab anno Chr. 100. ad 200. 14. Ælius Ha-
drianus adoptatus à Trajano ad 138. 21

15 Antonius Pius adoptatus ab Hadria-
no ad 161. 23

16 M. Aurelius Antoninus ab Antonino
Pio adoptatus ad 180. 19

17 L. Verus à fratre in societatem Impe-
rii adscitus ad 189. 9

18 Commodus M. Aurelii Antonini F.
ad 192. 13

19 Ælius Pertinax à Senatu invitus ac-
cepit Imperium M. 3

20 Didius Julianus Jurisperitus invasit
Imperium. M. 3

21 Septimus Severus electus à Senatu
ad 211. 18

22 * Antoninus Caracalla Septimi f. de-
gener ad 217. 6

23 Macrinus cum Diadumeno f. ad 218. 1

24 M. Aurelius Antoninus Heliogaba-
lus ad 222. 4

Ab anno Chr. 200. ad 300. 25. Alexander
Severus omni genere virtutum nobilis
ad 235. 13

26 Julius Maximinus sine Senatûs autho-
ritate Imper. ad 237. 2

27. M. Antoninus Gordianus Senior
Imperat. ad 238. 1

28 Maximus Pupienus, & Cælius Balbi-
nus 238. 1

- 29 Gordianus Junior patre, & avo, Imperat. ad 244. 1
- 30 Philippus Pater, & F genere Arabes ad 249. 5
- 31 Decius ab Exercitu dictus Imperator ad 251. 3
- 32 Gallus & Volusianus ejus F. ad 254. 2
- 33 Valerianus, & Gallienus ejus F. ad 268. 15
- 34 Claudius II. à Senatu appellatus Augustus ad 270. 2
- 35 Aurelianus è Dacia sive Mæsia oriundus ad 275. 5
- 36 Tacitus insigni moderatione memorandus 276. M. 1
- 37 Florianus Taciti frater invasit Imperium, tenuitque. M. 2
- 38 Probus belli, pacisque artibus clarissimus ad 282. 6
- 39 Carus cum Carino, & Numeriano filiis ad 284. 2
- 40 Diocletianus, & Maximianus fortes, sed crudeles ad 304. 20
- Ab anno Chr. 300. ad 400.* 41. Constantius Clorus, & Galerius Maximianus à 304. ad 306. 3
- 42 Constantius Magnus Constant. f. ad 337. 31
- 43 Constantinus Junior Magni f. ad 340. 4
- 44 Constans Constantini Magni f. ad 350. 10
- 45 Constantius Constantini Magni f. ad 361. 11

46 Julianus cognomento Apostata
ad 363. 2

47 Jovianus, seu Jovinianus ab Exercitu
dictus Augustus ad 364. M. 1

*Valentinianus I. adscito in consortium fra-
tre Valente, Imperium dividit.*

Imper. Occidentis.

Imper. Orientis.

48 Valentinianus I. 1 Valens ad 378. 14
ad 375. 12 2 Theodosius I. ad

49 Gratianus ad 395. 16
383. 8 *Mortuo Valenti-*

50 Valentinianus II. *niano II. solus impe-*
ad 392. 9 *rat.*

51 Honorius à 395. 3 Arcadius ad
ad 423. 28 408. 15

Ab anno Christi 400. ad 500.

52 Valentinianus III. 4 Theodosius II.
à 424. ad 455. 30 ad 450. 42

53 Maximus Avitus *Adjutrice Sorore*
ad 457. 2 *Pulcheria.*

54 Majorianus ad 461. 4 Marcianus mari-
tus S. Pulcheriæ

55 Severus ad 465. 4 Virgin. ad 457. 6

56 Anthemius à 467. 6 Leo I. ad 474. 17
ad 472. 5 7 Leo II. cum Ze-

57 Olybrius. M. 1 none ad 475. 1

58 Glycerius ad 474. 1 8 Zeno solus ad
474. 1 491. 18

59 Julius Nepos ad 475. 1 *Per ann. duos ve-*
475. 1 *xatur*

60 Momylus, sive Au- *à Basilisco Imperium*
gustulus. 1 *occupante.*

Imp.

Articulus primus.

5

Imperium Occidentis deficit.

9 Anastasius I. ad 518. 27

ITALIÆ REGES.

1 Odoacer Herulus ad 493. 17

GO THI.

2 Theodoricus ad 526. 33

Ab anno Chr. 500. ad 600.

3 Athalaricus ad 534. 8

4 Theodatus ad 536. 3

5 Vitiges ad 540. 4

6 Hildoaldus ad 541. 1

7 Araricus ad 542. M. 1

8 Totilas ad 552. 11

9 Tejas ad 553. 1

Græci post Gothos ad 568.

Longobardi.

10 Alboinus ad 571. 3

11 Clepho ad 573. 1
Interregnum ann 12.

12 Flav. Antharius à 585. ad 590. 5

Flavii omnes inde Reges dicti.

13 Agilulphus ad 616. 25

10 Justinus ad 527. 9

Primus Oriental.

Cæsarum à Rom. Pontif. Imperatoris insignibus decoratus.

11 Justinianus ad 566. 39

Rom. Imperii dignitatem instaurat legibus datis, & Provinciis receptis.

12 Justinus Jun. ad 578. 12

13 Tiberius II. ad 582. 4

Munificentia, ac felicitate inclutus.

14. Mauritius I. Græcus ad 602. 20

Sub hoc primum Turcarum Nomen auditum. Genebrard.

A 3

Ab

Ab anno Chr. 600. ad 700.

14 Adalvaldus	ad	15 Phocas ad 610.	8
626.	10	16 Heraclius	ad
15 Ariovaldus	ad	641.	30
638.	12	17 Constantinus IV.	
16 Rotharis	ad	ad 642. M.	3
654	16	18 Constans II.	ad
17 Rodoaldus	ad	668.	26
659.	5	19 Constantinus V.	
18 Aripertus I.	ad	Pogonatus	ad
662.	3	685.	17
19 Godebertus, &		Bulgaris tributum	
Bertharitus ff.	o	pendit.	
Pelluntur à Gri-		20 Justinianus II.	
moaldo.		ad 694.	10
20 Grimoaldus	ad	A truncato naso	
673.	10	dictus Rhinotmetus.	
21 Garibaldus M.	3	Hoc pulso	
22 Bertharitus solus		21 Leontius Patritius	
ad 691.	18	ad 697.	3
23 Cunipertus	ad	In Monasterium	
703.	12	detruditur.	
		22 Tiberius III.	
		Abfimarus	ad
		705.	7

Ab anno Chr. 700. ad 800.

24 Luitpertus	ad	23 Justinianus II.	
704.	1	iterum ad 711.	
25 Ragumpertus M.	3	24 Philippicus	ad
26 Aripertus II.	ad	712.	1
712.	8	25 Anastasius II.	ad
		27, An	

27 Ansprandus M.	3	715.	3
28 Luitprandus ad	31	26 Theodosius III.	
744.		ad 716.	1
29 Hilprandus 736.		27 Leo III. Isauri-	
M.	7	cus ad 741.	24
<i>Una cum Luit-</i>		28 Constantin. VI.	
<i>prando.</i>		Copronym.	ad
30 Rachisus ad		775.	34
756.	6	29 Leo IV. vulgò	
31 Aistulphus ad		III. ad 780.	5
756.	6	30 Constantinus VII.	
32 Desiderius cum		cum Irene	ad
f. Adalgiso ad		790.	10
774.	18	Idem solus	ad
<i>Victo Desiderio</i>		797.	7
33 Carolus Magnus		Irene sola	ad
ad 800.	26	802.	5
IMPER. OCCIDENTIS.		<i>Saracenis tributum</i>	
<i>Restituitur 800.</i>		<i>pendit.</i>	
1 Carolus Magnus			
ad 814.	14		
<i>A Leone III. R.</i>			
<i>Pontifice dictus.</i>			

Ab anno Christi 800. ad 900.

2 Ludovicus Pius		31 Nicephorus	ad
ad 840.	26	811.	9
3 Lotharius I. ad		Cum filio Staura-	
855.	15	tio ab 804.	ad
4 Ludovicus II. ad		811.	
875.	20	32 Michaël I. Curo-	
5 Carolus Calvus		pal. ad 813.	2
A 4		ad	

ad 877.	2	33 Leo V. Armenus	
6 Ludovicus III.		ad 820.	7
Balbus ad 879.	2	34 Michaël II. Bal-	
<i>Vacat Imper. ad</i>		bus ad 829.	9
881.		35 Theophilus	ad
7 Carolus Crassus		842.	12
ad 888.	7	36 Michaël III. cum	
<i>Vacat Imper. ad</i>		Theodora	ad
892.		855.	12
8 Vido Spoleti Dux		Solus matre pulsā	
ad 894.	3	ad 867.	12
9 Lambertus cum		37 Basilius Macedo	
patre ab 893. ad		ad 886.	18
910.	17	38 Leo IV. Sapiens	
10 Arnulphus ab 896		ad 911.	25
ad 899.	4		
<i>Simul cum Lam-</i>			
<i>berto.</i>			

Ab anno Christi 900. ad 1000.

11 Ludovicus IV.		39 Alexander	ad
à 901. ad 902.	2	912.	1
<i>Vacat Imperium</i>		40 Constantinus VIII.	
<i>à morte Lamberti ad</i>		ad 959.	48
915.		41 Romanus Juvenis	
12 Berengarius	ad	ad 963.	5
924.	9	42 Nicephorus Pho-	
<i>Ludovicum Arnul-</i>		cas ad 969.	6
<i>phi f. Conradum,</i>		43 Joannes I. Ze-	
<i>Henricum Aucupem</i>		miscs ad 975.	6
<i>Germania Reges Ger-</i>		<i>Primus nummos ima-</i>	
<i>mani inter Casares</i>		<i>gine Christi signat.</i>	

nume-

*numerant, sed veriùs
vacat Imperium ad
962.*

13 Otho I. Saxo

Magnus à 962. ad

973. 11

*Novos Magistratus
dat Italia; Roncalia-
rum Concventus insti-
tuit.*

14 Otho II. f. ad

983. 10

*Italici populi sub eo
libertatem usurpant.*

15 Otho III. f. ad

1002. 18

44 Basilius, & Con-
stantinus IX. fra-
tres simul ad

1024. 50

45 Basilius, mortuo

Samuele Rege, Bul-

gariam adjecit Im-

perio.

* 46 Constantinus

solus ad 1028. 3

Ab anno Christi 1000. ad 1100.

16 S. Henricus I.

ad 1024. 23

Dux Bavaria, sed

Saxo genere.

Globus aureus cum

Cruce Insigne

Imperii huic da-

tus à Benedict. VIII.

1013.

Burgundia cedit

Imperio.

17 Conradus I. Sa-

licus Franconia

Dux ad 1039. 17

47 Romanus III.

cum Zoë ad

1034. 5

48 Michaël IV. Pa-

phlago ad 1041. 7

49 Michaël V. Ca-

lephates ad 1042.

M. 4

Constantin. X.

Monomachus ad

1054. 12

50 Theodora Por-

phyrogenita ad

1057. 2

A 5 Sub

*Sub hoc, uti dicunt,
Feudorum initia apud
Germanos.*

18 Henricus II, Fran-
co ad 1056. 17

19 Henricus III.
Franco ad 1106. 50

51 Michaël VI. Stra-
tioticus ad 1058. 1

52 Isaac Comnen.
ad 1059. 2

53 Constant. XI. Du-
cas ad 1067. 7.

54 Romanus Dio-
gen. ad 1071. 4

55 Michaël VII. ad
1078. 6

56 Nicephor. Boto-
niates ad 1081. 3

57 Alexius I. Com-
nenus ad 1118. 37

Ab anno Christi 1100. ad 1200.

20 Henricus IV.
Franco ad 1125. 20

21 Lotharius II.
Saxo ad 1138. 13

22 Conradus II.
Sueviæ Dux ad
1152. 13

23 Fridericus I.
Ænobarbus Sue-
vus ad 1190. 37

*Egregia sanè animi
indole Imperator, si
Othones potius in tuen-
da, quam Henricos in
impugnanda Ecclesia
esset amulatus.*

58 Joannes II, Comn.
ad 1143. 25

59 Manuel Comn.
ad 1180. 38

60 Alexius II.
Comn. ad 1183. 3

61 Andronicus Ty-
ran. ad 1185. 2

62 Isaacius Ange-
lus ad 1195. 10

63 Alexius III. An-
gelus ad 1203. 8

64 Alexius IV. I-
saaci fil. à Latinis
patrio solio imponi-
tur, sed eodem anno

24. Hen-

24	Henricus V. Sue-	post sextum mensem la-
	vus ad 1197. 8	queo perit in carcere.
	Philippus Suevia,	
&	Otho Saxonia	* Constantinopoli
	Dux de Imperio con-	expugnata 1204. oc-
	tendunt usque ad	cupant Imperium
1208.		LATINI.

Ab anno Christi 1200. ad 1300.

25	Otho IV. Saxo	65	Balduinus Flan-
	ad 1219. 10		der ad 1205. 1
	Vacat Imper. ad	66	Henricus ad
1220.			1216. 12
26	Fridericus II.	67	Petrus Antifiodo-
	Suevus ad 1250. 31		rens.
	Vacat Imperium, dum		Vacat Imper. ad
	pro illo contendunt,	1220.	
	Guillelmus Hollandus,	68	Robertus ad
	Richardus Anglus, &		1228. 8
	Alphonfus Castellanus	69	Joannes III.
	ad 1273.		Brienn. ad 1239. 11
	Imperio vacante,	70	Balduinus II. ad
	initium habuit Socie-		1261. 23
	tas Civitatum, quæ		Dum Constantino-
	à Germanica voce		poli Latini sedent, im-
	Hansa dictæ sunt		perant Niceæ in Bi-
	Hanzeaticæ.		thynia Græci, Theo-
27	Rodulphus Au-		dorus Lascaris I.
	strius ad 1292. 19		Joannes Ducas Va-
	Armis & pietate		racius, Theodorus
	clarissimus, Austriâ		Lascaris II.
	Alberto filio datâ, in-		Pulsis Latinis re-
		A 6	clyta

*clyta familia nomen
fecit.*

28 Adolphus Nassau
ad 1298. 6

29 Albertus Aust.
ad 1308. 10

deunt Graci 1261.

71 Michaël Paleolo-
gus VII. ad
1283. 23

72 Andronicus II.
Paleologus ad
1332. 49

Ab anno Christi. 1300. ad 1400.

30 Henricus VI.
Luxemburgicus ad
1313. 5

*Clemens V. illi Au-
gustalia insignia ul-
trò detulit, qui honos
antè id tempus est ha-
bitus nemini.*

31 Ludovicus V. Ba-
var, ad 1346. 33

*Romana Ecclesia
hunc inter Casares
non agnoscit.*

32 Carolus IV. Lu-
xemb. ad 1378. 33

*Auream Bullam
condidit 1356.*

33 Venceslaus Lu-
xemb. ad 1400. 22

*Huic ob inertiam
abrogatur Imperium.*

73 Andronicus III.
Jun. Paleol. ad
1341. 9

74 Joannes IV. Pa-
leol. ad 1383. 43

75 Joannes V. Can-
tacuzenus unà cum
IV. ab anno 1347.
ad 1355. 8

76 Manuel II. Pa-
leolog. ad 1423. 40

*Crescunt hoc secu-
lo Turcarum opes, reg-
nantibus Orchane ab
anno 1326. ad 1359. &
post illum deinceps,
Amurathe I. Bajaze-
the I, usquè ad 1400.*

Ab anno Christi 1400. ad 1500.

34 Robertus Pala-
tin. ad 1410. 10

77 Joannes VI. Pa-
leol. ad 1449. 26

35 Jo-

35 Jodocus Moraviæ March. M. 6	78 Constantinus XII. Paleol. ad 1453. 4
36 Sigismundus Lu- xemb. ad 1437. 27	<i>Regnant apud Tur- cas Musa, Mahometes</i>
37 Albertus II. Austr. ad 1439. 2	<i>I. Amurathes II. pater Mahometis II.</i>
38 Fridericus III. Austr. ad 1492. 53	<i>Constantinopoli cap- tâ 1453. Orientis Im- perium occupant</i>
39 Maximilianus I. Austr. ad 1519. 26	<i>TURCÆ.</i>
<i>Princeps eximius, Camera Imperialis In- stitutor, sed venator impotens.</i>	<i>1 Mahometes II. ad 1481. 28 Magnus à suis ap- pellatus, cum duo subegisset imperia, Re- gna quatuor, Provin- cias 20, Urbes 200.</i>
	<i>2 Bajazethes II. ad 1512. 31</i>

Ab anno Christi 1500. ad 1600.

40 Carolus V. Austr. ad 1558. 39	3 Selimus I. ad 1520. 8
<i>Imperio fortiter ad- ministrato, & piè de- posito Magnus.</i>	<i>Hujus vox illa Tur- ca Tyranno digno: Nihil jucundius esse in vita, quàm, sublato pro- ximorū metu, regnare.</i>
41 Ferdinandus I. Austr. ad 1563. 6	4 Solimanus ad 1566. 46
42 Maximilian. II. Austr. ad 1576. 12	5 Selimus II. ad 1574. 8
43 Rodolphus II. Austr. ad 1612. 35	

Turca magnam Hungaria partem occupante, sub tribus postremis Cesaribus Austriacorum opes imminuta.

* 44 Matthias Austr.
ad 1619.

6 Amurathes III. ad
1595. 20
7 Mahometes Ter-
tius ad 1603. 8

Ab anno Christi 1600. ad 1707.

*Bohemica Defectio
1619. in qua Comes Pa-
latinus Rex dictus, sed
intra annum pulsus.*

45 Ferdinandus Se-
cundus Austr. ad
1637. 18

*Gustavo Sueciæ Re-
ge per Germaniam
arma victricia cir-
cumferente, Res Au-
striaca in magnum
discrimen adducta.*

46 Ferdinandus Ter-
tius Austr. ad
1658. 21

47 Leopoldus Ignat.
Austr. ad 1705.

*Post Viennam à for-
midabili Turcarum ob-
sidione liberatam 1683.
ope fœderati Polonia*

8 Achmates ad
1617. 14

9 Mustapha f. M. 2
*Ob inertiam cogitur
abdicare.*

10 Osmanes Nepos
ad 1622. 4

11 Mustapha ite-
rum. 1
Rursus deponitur.

12 Amurathes Quar-
tus ad 1640. 17

13 Ibrahim ad 1649. 9

14 Mahometes IV.
ad 1687. 38

*Ob res infelicer
contra Christianos
Hungarico bello gestas
depositus.*

15 Solimannus ad
1691. 4

16 Achmetes.

Regis.

Regis, Joannis Quarti,
& Caroli Quinti Lo-
tharingi virtute, Tur-
cas totâ ferè pellit Hun-
gariâ, magnis exerciti-
bus deletis, & munitis-
simis Urbibus expu-
gnatis.

48 Josephus I. Austr.
ab anno 1705.

Subditis amabilis
AMORE, ET TI-
MORE terribilis ho-
stibus, bella Augustissimi
Patris fortiter prose-
quitur; quorum se-
cundis successibus præ-
ludit, adhuc Roman.
Rex, dum Landavium
secundò expugnavit.

17 Mustapha.

Frustrâ hætenus sol-
licitatus ad violan-
dam hostilibus armis
1699. initam cum
Augustissimo Rom. Im-
peratore pacem.

ARTICULUS II.

R. Imperii, & Italia Vices, Respublicæ,
Principes.

Ab anno Christi 1. ad 100.

ARmenia, & Pannonia à Tiberio adjunctæ
Romano Imperio.

Idem, Cappadociæ Rege per speciem ami-
citiae evocato, retentoque, ejus regnum in
provinciam redegit.

Clau-

Claudius Britanniam, & Orcades insulas sine prælio, & sanguine subigit.

Achaja, Thracia, Lycia, Samus, Rhodus in ditionem Pop. Romani redactæ sub Vespasiano.

Ab anno Chr. 100. ad 200. Trajanus Daciam subigit, Armeniam de Parthis recipit, Persidem, maximamque Asiæ partem Romano adjungit Imperio.

Idem ad Indiæ fines progressus, tres novas in itinere provincias fecit, Assyriam, Mesopotamiam, Armeniam, quibus Arabiam adjecit.

Hadrianus pacis avidus, tres dimittit provincias, quas in Asia Trajanus Romano Imperio adjecerat.

Antoninus Pius iterum profert Imperium.
* Gordianus, Persis devictis, Antiochiam, Carras, Nisibim recipit.

Ab anno Christi 200. ad 300. Gallieno per ignaviam, & luxuriam sedente, Romanum Imperium concutitur. Illyricum, Ægyptum, Africam occupant Tyranni. Germani in Hispaniam, Alemanni in Italiam erumpunt.

Græcia, Macedonia, Pontus, Asia à Gothis, Pannonia à Parthis, à Sarmatis, Quadiisque populatur. Daciâ, quam Trajanus Imperio adjecerat, in perpetuum amissâ.

Fanum S. Marini apud Ariminum à D. cognomine conditum, sæviente in Ecclesiam Domitiano, quam in primo exortu nactum est

est libertatem, eam per annos plusquam 1400. servat intactam. *Ex Diplom. Pauli III. & Clementis VIII.*

Ab anno Christi 300. ad 400. Constantinus Magnus Sedem Imperii Româ Byzantium transfert.

Constantinus post translata Româ Constantinopolim Imperii Sedem, quatuor instituit Prætorii Præfectos, Orientis, Illyrici, Italiae, & Galliarum, ac per eos administrat Imperium à se auctum.

Constantinus II. Constans, & Constantius Constantini filii partiuntur Imperium, ex præscripto Patris.

Constantino cedunt Galliae, & quidquid terrarum ultrâ Alpes jacet, Constanti cum Illyrico, & Africa Italia, Constantino Graecia, Thracia, Asia, & Ægyptus.

Ab anno Christi 400. ad 509. Aëtius Dux, quo Galliae, & Italiae salus nitebatur, manu Valentiniani III. cæditur.

Hinc barbari omni metu soluti Roman. Imperium diripere incipiunt.

Sicilia occupatur à Genferico 440.

Venetiae conditae à Tribunis reguntur usque ad annum 697.

Syagrio per Clodovæum interempto, Rom. Imperium in Gallia deficit. 486.

Theodoricus per insidias Odoacrem cædit, & Gothorum I. regnat in Italia.

Ab anno Christi 500. ad 600. Aliqua Romanorum Magistratum species in Italia sub

sub Gothis Regibus perseverat.

Sicilia recuperatur à Belisario 535.

Italia, cæso Teja, sub Græco Imper. ad 568.

Alboinus Italiam ingressus, Nepotem Gifulsum primum perpetuum Forojulii Ducem dicit 568. *Sigonius. Campellus.*

Longinus Exarchus I. à Justiniano institutus Ravennæ sedem statuit 569.

Longobardi in Italia Regem exosi 36. Duces instituunt 573.

Præcipui ex his Ducibus Spoletinus, Beneventanus 576. *Campellus.*

Reges iterum creantur à Longobardis 585.

Ab anno Christi 600. ad 700. Saraceni, Syraculis expugnatis, totam penè Siciliam populantur.

Longobardi, Rothari regnante, Liguriâ potiuntur 647.

Iidem novas leges, novos Magistratus inducunt, Castaldos, Cataneos, Valvafores &c. per quos provincias, urbes, & oppida regerent.

Veneri, acceptâ ab Adeodato Romano Pontif. potestate, primum Ducem eligunt Paulutium Anaphæstum 697.

Romualdus Beneventi Dux totâ ferè extremâ Italiâ Græcos expellit.

Ab anno Christi 700. ad 800. Sardinia, post domitam Hispaniam à Saracenis, subacta.

Etruriæ Duces, Longobardis regnantibus, mox post Carolum Magnum rerum potitum, dicti plerumquè Comites, aut Marchiones

chiones, Lucæ sedere consueverunt. *Florentinus in Mathild.*

Aistulphus Rex Longobardorum Ravennâ potitus, cæterisque Exarchatûs oppidis in suam ditionem redactis, huic Magistratui finem imponit 752.

Pipinus fil. Caroli ab anno 781. ad 810. R. Italiæ.

Ab anno Christi 800. ad 900. Sub initium sæculi Ademarus Genuæ Comes.

Berardo Caroli Magni Nepote mortuo, Regnum Italiæ Imperio jungitur. 818.

Salernitani, & Capuani Principatûs initia, Lothario I. imperante.

Saraceni Gariliani arce donati, multis circum oppidis potiuntur.

Carolo Crasso extincto, five Cæsares, five Reges usque ad Othonem I. Germaniæ Regem, certasse potius in Italia, quàm imperasse visi sunt.

Sigifredus ex Longobardis Etruriæ Principibus pater Atonis, avus Sigeberti, quem postea 967. Otho I. Atestis Marchionem dixit.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Rodulphus Burgundus Italiæ regno, ad quod vocatus fuerat, spoliatur 926.

Hugo Arelatenfis illi succedit, sed pelli-
tur 949.

Berengarius II. regnat ad 962.

Otho I. Magnus victo Berengario.

Comites Albintimilii, Clavesanæ, &
Saonæ.

Saonæ Marchiones, Flisci Lavanianæ Comites, Malespinæ Marchiones Othone I. imperante, in tota ferè Liguria, & maritimis Alpibus dominabantur. *Sigon.*

Mutilianæ Comes dictus Guido, ex quo claræ per Etruriam, & Galliam Cisalpinam familiæ 967.

Aleramus Othonis I. gener I. Montisferrati Marchio.

V. Supplementum I.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Aliquot Italiae urbes, quæ, Othone II. imperante, libertatem usurpare cœperant, suas opes augent, inter quas præcipuæ Mediolanum, Genua, Florentia, Pisæ, Sena.

Arduinus Eporediæ Marchio ab anno 1002. ad 1015. regnum Italiae nititur instaurare. *Thesaur. in Regno Italia.*

Robertus Guiscardus Normannus à Nicolao II. Apuliæ, & Calabriæ Dux renunciatur 1059.

Humbertus II. Sabaudia Comes, Avia Adelaidis jure, multis in Italia oppidis potitur 1091.

Sicilia per Nortmannos Saracenis erepta, Duce Maniaco Apuliæ Prætor.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Guido Vicecomes, à quo Spinularum gens, in Porciferæ valle latè Dominus 1102.

Rogerus III. Gibbosi fil. I. utriusquæ Siciliae Rex 1139.

Vicecomites cum Turrianis de Mediolani

lani Principatu contendunt ab anno 1145. ad 1294. quo Matthæus Magnus Vicecomes, pulsus Turrianis, & Vicarius Imperialis dictus à Cæsare, rerum in patria potitus est.

Rambaldus à Collalto Comes Tarvisinus per Henricum V. 1191.

* Gherardeschæ Comites in Etruria opibus præpollentes.

Passani Domini, postea Comites memorantur.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Fridericus II. Suevus, jure matris Constantiæ, Rex utriusquè Siciliæ 1209.

Marchiones à monte S. Mariæ, beneficio Friderici II. Cæsaris, pluribus oppidis potiuntur.

Ubertus Marchio Pallavicinus Brixia, & Cremonæ Dynasta,, Parmæ, Placentiæ, Ticini, & Mediolani rerum arbiter 1659.

Malespinæ Lucâ pelluntur ab Obiziis, quibus Cives ultrò se dedunt 1260.

Carolus Andegavenfis R. utriusquè Siciliæ 1263.

Mantua sibi Consulem creat 1274.

Pisanorum opes, acceptâ ad Lamellam à Genuensibus clade, concidunt 1284.

V. Supplem. II.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Carrarienses Patavii Domini 1308.

Manfredus Pius Carporum Dynasta 1319. Brancas Auria in Sardinia latè Dominus, & rerum arbiter, brevì, à Cæsare Rex appellan-

pellendus, fato fungitur. *Folietta.*

Guido Gonzaga, cæso Passerino tyrann.
Mantuae I. Vicarius 1327. Posteriores Marchiones.

Simon Buccanigra Genuæ Dux I. 1339.
Florentiæ, pulsâ nobilitate, plebs dominatur.
Mastinus Scaliger I. à Veronensibus populi
Dux eligitur 1368.

Joannes Galeatius Vicecomes Mediolani
Dux à Venceslao Imper. dicitur 1386.

V. Supplem. III.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Carrarien-
sium Patavinorum, & Scaligerorum Vero-
nensium ruinis, Venetæ opes crescunt. Ver-
cellæ Sabaudia Duci à Philippo Maria Vi-
cecomite 1427. & Bobium Ludovico Ver-
mio 1436. ab eodem donantur.

Cosmus Medicus I. Pater Patriæ, Petrus
filius, & Laurentius Nepos Florentiæ rerum
arbitri.

Sena civilibus discordiis implicita, exter-
norum dominationem aliquando, mox &
civium tyrannidem pati cogitur.

Florentini Pisas ad deditionem compel-
lunt.

V. Supplem. IV.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Medicei
Florentiam redeunt 1512.

Genua, auctore Andrea Auria, Francorum
excudit jugum, & Cæsari adhæret 1528.

Fridericus Gonzaga Dux Mantua à Ca-
rolo v. dictus 1530.

Alphonfus Atestinus Dux Regii 1530.

Landi

Landi, Caroli V. munificentia, post Joan. Aloyfij, Flifci cafum, plurium oppidorum in Tari Valle Dynaftæ.

Laurentius Cibo 1530. Maflæ Carrarienfis Marchio, pofteri Principes, mox Duces.

Mortuo Francisco Sfortia II. Mediolanum occupatur à Gallis, fed brevè tranfit ad Auftriacos 1535.

V. Supplem. V.

Ab anno Chrifti 1600. ad 1700. Sabaudia Dux Sebufianos Gallia Regi tradit, ut Salutiis liberè potiatur 1600.

Mirandula ex Comitatu Ducatus 1615. Buxeti Marchionatus à Pallavicinis ad Farnéfios Parma Duces transfertur.

Nicolaus Ludovifius Plumbini Princeps 1634. poft Appianos, qui jure fucceffionis exciderant.

Corrigium vetuftis poffefforibus ablatum à Cæfare, donatur Francisco Mutina Duci 1635.

Genuenfis Refpublica Regiam coronam affumit 1637.

Pinarolium Gallia R., Montisferrati pars Sabaudia Duci cedit 1637. Apuam vulgò *Pontremoli* M. Dux Etruria à Ferdinando II. emit quam hic ab Hispanis emerat.

Ab anno Chrifti 1700. ad 1707. Dux Marloborouchius inter Principes Imperii adlectus, attributâ eidem ab Auguftiffimo Imperatore ditione Mindelheimenfi.

ARTI.

ARTICULUS III

*Romæ Vices, Pontificis Patrimonium,
& Ditio.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

Romæ sub Augusto numerata sunt Civium capita quadragies centum millia, hoc est, ut vulgò loquimur, quatuor milliones, & 60. millia.

Sub Claudio censa sunt sexaginta novem centena, & quadraginta quatuor millia incolarum, hoc est septem ferè milliones.

Triplici incendio hoc sæculo deformata est Roma, primo sub Claudio, secundo sub Nerone, tertio sub Tito.

Ab anno Christi 100. ad 200. Opes Ecclesiæ Romanæ jam exterorum etiam Christianorum egestati sublevandæ sufficiebant, quemadmodum tradunt Eusebius, & alii apud Baron.

Non moventia tantum bona, verum & prædia, ac amplissima latifundia possidebant Roman. Pontifices. His alebantur Ecclesiæ ministri, & qui Martyrum acta describebant. *Prædiorum possessionem ad Urbani Primi tempora differt Genebrardus, similiter visum Card. Baronio ann. 57. & 387.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Antoninus Caracalla Senatorum principes fortunis exuit, & vitâ.

Cum Senatus Gordianum à militibus dictum Imperatorem probasset, tanta inter Prætorianos Maximini sectatores, & populum Gordiani fautorem dissensio orta est, ut omnia cæde & incendio fœdè complerentur. *Capitol.*

Sub Philippis ingenti ludorum apparatu celebratur annus, ab Urbe condita, millesimus, qui fuit à Christo nato 247.

Aucti hoc sæculo Cardinalium Tituli auctas indicant opes Ecclesiæ.

Ab anno Christi 300. ad 400. Constantinus Basilicas Lateranensem, Vaticanam, & D. Pauli, quas à fundamentis erexerat, aureis, argenteisque vasis magnificè exornatas opulentissimis latifundiis ditat

Eodem jubente, ab Ecclesiis adiri hæreditates Confessorum, & Martyrum, quibus morientibus nullus supererat sanguinis propinquitate conjunctus, non Ecclesiæ tantum Romanæ, sed etiam aliarum opes mirum in modum augentur,

A filiis Constantini usquè ad Honorium Urbem plerumquè regebat Præfectus, Imperatoris nomine.

* Honorio Principe Romæ sedente, Urbs, quæ Principem diu non viderat, respirare videtur.

Ab anno Christi 400. ad 500. Alaricus 409.

ab Urbis obsidione auro repellitur; sed 410. eandem ex improvise adortus proditione capit. In tecta sævitum est, civibus temperatum, & sacris vasis intactis.

Ataulphus corradit, quod prior clades reliquum fecerat.

Maximus inde Tyrannus Urbem occupat, eoque interfecto, Gensericus Vandalorum Rex 455.

Urbem iterum capit Ricimerus Gothus Anthemio Cæsari infensus 471.

Theodoricus tandem, Odoacre per dolum cæso, Italiâ, & Româ potitur 493.

* Belisarius Romam, Civibus dedentibus, de Gothis recipit 536.

Ab anno Christi 500. ad 600. Frustra oppugnatur à Vitige 537.

Totilas Gothorum Rex, Civibus fame prope modum enectis, urbem vi captam incendit, sed incolis parcit, quibus tamen penè vacua facta est, aliis aliò dilabentibus.

A Narsete recipitur 553.

Amplissimum fuisse hoc ævo R. Ecclesiæ Patrimonium, docent Epistolæ M. Gregorij, è quibus agnoscuntur ingentes opes, & latifundia illius in Italia, Sicilia, Sardinia, Gallia, Dalmatia, Africa, & alibi. *Videantur Genebrardus, & Sigonius.*

Roma per Ducem à Græco Cæsare, cui post Narsetis victorias parebat, missum regebatur.

Ab anno Christi 600. ad 700. Civilem tamen

nen aliquam potestatem exercuisse Romæ D. Gregorium, liquet ex ejusdem Ep. 12. l. 5. ubi iure Civitatis exteros donat.

Antequàm Saraceni trajicerent in Hispaniam, eamque subigerent armis, nobilissimum regnum annuum Romanæ Ecclesiæ tributum solvebat.

Calvisius anno 700. scribit, Baronij Annales ab Hispania fuisse proscriptos, quia hoc ausus est affirmare; sed unicum Tomum undecimum, aliam longè ob causam, non probatum fuisse Hispanis, norunt & qui nondum are lavantur.

Ab anno Christi 700. ad 800. Aripertus Secundus Longobardorum Rex Alpes Cottias Rom. Pontifici donat. 704.

Romani, aliiq; Italiæ populi à Leonis Isauri sacro anathemate percussi, Imperio abrupti, spontè Gregorio Secundo Rom. Pontifici parere incipiunt. 730.

Pipinus Francorum Rex Exarchatum, & Pentapolim Sedi Apost. donat. 755.

Carolus Magnus Pipini patris donationem cumulat, adjectis Corsicâ, Sardiniâ, Siciliâ, Benevento, Spoletino, & Tusco Ducatu 774.

Anglia primò 704. mox pluries; Gallia 782. Rom. Ecclesiæ fit vectigalis.

Ab anno Christi 800. ad 900. Ludovicus Pius Imperator avi Pipini, & Caroli patris donationes confirmat, easque Romæ, aliarumque urbium, & oppidorum accessione amplificat 805.

Salomon minoris Britanniaæ Rex annum denarium à singulis regni sui familiis Romanæ Ecclesiæ solvi jubet 869.

Joannes Octavus, Saracenis Urbi minitantibus, tributum pendere cogitur 877.

Sæculo inclinante, memorantur primò Tusculani Comites per duo deinceps sæcula Rom. Pontificibus plerumquè infesti.

* Theodora mater, & mox filia Marotia præpollentes formâ, & opibus fœminæ, iis ad opprobrium Romanæ Sedis abutuntur.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Romani, Alberico Marotiæ filio duce, veterem Reipublicæ formam revocare nituntur 940.

Otho I. priorum Cæsarum donationes novo decreto sancit 962. sed mox in Romanos tumultuantes sævit 964.

Hungaria à S. Stephano Rege Romanæ Ecclesiæ oblata 1000.

Ptolemæi Comites in Latio, & Romæ præpotentes.

* S. Henricus I. donata Romanæ Sedi à Pipino, & Imperatoribus rata esse jubet 1014. idem Bambergam donat, mox ejus loco Beneventum restituit 1019.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Romanæ Ecclesiæ Vectigales spontè fiunt Polonia 1014. 1045 & 1047. Dania 1062. Bohemia 1073. Sardinia, & Russia 1075. Dalmatia, & Croatia 1076.

Roma capta ab Henrico Tertio sub Gregorio Octavo 1084. Apostolorum Petri, & Pauli Aedes direpta, Ptole-

Ptolemæus Comes, Petrus Columna, & Abbas Farfensis, absente Paschali Secundo, tumultum excitant 1109.

* Mathildis Comitissa ditionem suam universam Apostolo Petro moriens legat 1115.

Ab anno Christi 1100. ad 1200 Romani, Arnolfo de Brixia impellente, ab Innocentio Secundo desciscunt, Senatum restitunt, solam Pontifici Sacrorum procurationem relicturi. Hæ turbæ deindè plures exercuere Pontifices.

Lusitania deindè fit vectigalis Romano Pontifici 1141.

Innocentius Tertius Spoletum, Assisium, Picenum feliciter recipit.

* Joannes R. Angliæ, & Hiberniæ suprema jura in Rom. Pontificem transfert 1213.

Hoc, & sequenti sæculo Senator Urbis, vel Rex, vel regio plerumque sanguine deligebatur.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Insula Mona vectigalis Ecclesiæ Rom. 1219. Feretranus Comitatus Ecclesiæ Rom. relictus 1236.

Urbium Friderico Feltrio à Cælestino V. 1240.

Camerinum Gentili à Varano donatur ab Alexandro Quarto 1261.

Fridericus Secundus Flaminiam, & Æmiliam occupat 1241.

Picenum, cæso Manfredo notho, recuperatur à Clemente Quarto 1266.

Rodolphus primus restituit, quæ Fridericus rapuerat 1275.

Guido Feltrius primus Comes Urbini 1295.

Traversariis aut pulsis, aut extinctis, Potentani Ravennæ dominatum usurpant 1300.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Romanis Pontificibus Avenione sedentibus, Joannes de Vico, Galeottus Malatesta, Franciscus Ordellaffus, Gentilis de Moltano, & alii Sedis Apostolicæ patrimonium lacerant, sed mox ab Ægidio Card. Albernotio Legato pelluntur ab oppidis, quæ occupaverant.

Roma deformatur, ac penè deseritur.

Sciarra Columna Romæ rerum arbiter 1329.

Romæ turbæ excitatæ per Nicolaum Laurentium 1347.

Ferraria cedit Atestinis 1320. Avenio emitur à Clemente VI. 1350.

Bononia Joanni Archiep. Mediolan. venditur à Populis 1350.

V. Supplem. IV.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Bononia à Martino V. recuperatur 1420.

Franciscus Sfortia Piceni Marchio à Pontifice dictus 1434. Assisium, aliasque urbes occupat, sed pellitur ab Alphonso Aragonio 1442.

Valentinensis, & Dienfis Comitatus in Gallia à Ludovico XI. vel dati, vel restituti Rom. Ecclesiæ 1460.

Borsius Atestinus ex Marchione Dux Ferr-

Ferrariæ à Paulo II. appellatus 1471.

Nicolaus Vitellius Tipherni Principem agit.

Fridericus Ubaldinus I. Dux Urbini 1478.

Bononia à Bentivolis, Perusia occupatur à Brachto 1488.

Ferrarii Masserani Dynastæ 1490.

V. Supplem. VII.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Roborei post Ubaldinos Urbini Duces 1509. Julius II. Bentivolos pellit Bononiâ 1506.

Roma vastata à Cæsareis 1527.

Ravenna; quæ fugatis Polentanis, Venetis se ultrò tradiderat, ab his restituitur 1530.

Parma, & Placentia Petro Aloysio Farnesio à Paulo Tertio donatæ, Camertes Apostolicæ Sedi redditi 1545.

Ferraria redit ad Apostolicam Sedem 1597.

* *Ab anno Christi 1600. ad 1707.* Conser-tiente Duce Francisco Mariâ Secundo, qui filium successurum amiserat, Urbanus Octavus Ducatum Urbinatem Apostolicæ Sedi restituit 1626. *Hoffman Tom. 4. Lexici scribit, id factum post mortem Victoriæ Roboreæ, quæ Ferdinando Secundo M. Etruriæ Duci nupsit, sed Princeps egregiis animi, corporisq; dotibus inclyta in vivis feliciter agens docet, quàm turpiter hic Scriptor erraverit.*

Urbanus Octavus Roboreis Urbini Ducibus 1631. extinctis, qui Urbis Præfecturam à Sixto Quarto gentili tenuerant, Thadæo

Barberino, fratris filio, eundem honorem ritu
solemni confert, ad tertiam stirpem in ejus
posteris natu majoribus permanfurum.

Innocentius X. Castrensem Ducatum
recuperat 1649.

ARTICULUS IV.

REGES GALLIÆ.

Ab anno Christi 1. ad 100.

FRancorum, five Gallorum Regum seriem
daturus, pauca de tribus eorum Stirpi-
bus præmitto, ita tamen, ut ea prorsus omit-
tam, quæ vel fabulosa, vel fabulis proxima
habentur à peritissimis vetustatis indagato-
ribus. Hujusmodi porro censentur, quæ-
cunque fermè ante Meroveum, primæ stir-
pis auctorem, nullo antiquo teste producto,
à plerisque traduntur.

Ab anno Christi 100. ad 200. Prima igitur
Galliæ Regum familia à Meroveo originem,
& nomen traxit. Dicta que proinde est Me-
rovingiorum, & ab anno 448. ad 751. annos
omniò 304. regnavit.

Secunda, quæ in Pipino cæpit, five
à Carolo Martello illius patre, five à
Carolo Magno ejusdem filio cognomen
adepta sit, dicta est Carolinorum, & ab
anno 752. ad 987. annos 236. regnum te-
nuit,

Ab anno Christi 200. ad 300. Tertia auctorem agnoscit Hugonem Capetum Hugonis Magni Franciæ, ac Parisiorum Ducis, & Aurelianorum Comititis filium. Ab eo posterii Capetorum cognomento appellati, qui ab anno 987. ad hæc tempora annos jam 704. feliciter imperant. De duabus postremis Regum familiis egregiè Labbeus tom.3. Breviarij Chronol. Introduct. p.3. c.7. ac eum omninò mihi sequendum proposui.

In prima Stirpe describenda libenter amplector elucubrata à Godefrido Henschenio in Vita S. Sigeberti Kal. Febr. in Exegesi prælim. 3. tom. April. & in Diatriba de Episc. Tungrensibus c. 10. tom. 7. Maij.

Ab anno Christi 300. ad 400. Chlodion Francorum Rex, à quo, teste D. Gregorio Turonensi, Meroveus originem traxit, in Castro Dispargi sedit apud Belgas. Id oppidum nunc Disthemium in Brabantia censetur.

Alij Dispargum malunt esse Teuſterorum ad Rhenum urbem.

Ab anno Christi 400. ad 500. Priamum, & Faramundum Reges, quos vulgò Meroveo præmittunt, nulli veterum memoratos, fictos omninò cum Henschenio, aliisque puto.

MEROVINGII REGES.

Meroveus à 448. ad 456.	8
-------------------------	---

Childericus I. fil. ad 480.	24
-----------------------------	----

Chlodoveus I. fil. ad 509.	30
----------------------------	----

Primus Parisiis sedem fixit.

Primus Christo nomen dedit, an. 475. Ex voto, quo se Tolbiacâ pugnâ obstrinxerat.

Ab anno Christi 500. ad 600. Quatuor Chlodovei filij regnum partiti regnarunt.

Theodoricus I. Metis, Chlodomirus Aureliæ, Childebertus I. Parisiis, Chlotarius I. Sueffione ad 562. 52

Filij Chlotarij regnant.

Charibertus Parisiis, Gunthramnus Aureliæ, Sigebertus Metis, Chilpericus I. Sueffione ad 584. 23

Chlotarius II. fil. ad 630. 46

Post hos regni divisio meritò visa est importuna, ut quæ discordiarum, & bellorum Civiliū semen evaderet.

Ab anno Christi 600. ad 700. Dagobertus I. ad 638. 8

Clarus bellis in Saxones.

Reliqui Reges ad Childericum III. degeneres latent, Regiæ Domūs Praefectis, sive Majoribus omnia permittentes.

Chlodoveus II. ad 656. 18

Chlotarius III. ad 670. 13

Dagobertus II. S. Sigeberti Austras. Regis filius revocatur ex Hibernia in Galliam 661. acciditur anno 680.

Childericus II. ad 675. 5

Theodoricus II. ad 693. 18

Chlodoveus III. ad 698. 4

Childebertus II. ad 711. 13

Ab anno Christi 700. ad 800. Dagobertus III. ad 715. 4

Chil-

Chilpericus II. ad 720. 4
Theodoricus III. ad 737. 17

Interregnum 6. annorum.

Childericus III. ad 751. 15
*Merovingiorum ultimus in monasterium
destruitur cum filio Theodorico.*

CAROLINI REGES

Auctoritate Zacharia Papa succedunt 752.
Pipinus Brevis ad 768. 16
Carolus Magnus ad 814. 46
Primus à Francis Imperator 800.
Ab anno Christi 800. ad 900. Ludovicus
Pius Imperator ad 840. 26
Carolus Calvus Imperator ad 877. 38
Ludovicus II. Balbus ad 879. 2
*Boso Comes coronatur Rex Burgundia, &
Provincia. Hinc Regnum Arelatense* 879.
Andegavensium Comitum origo 880.
Ludovicus III. ad 882. 4
Carolomannus cum fr. & solus ad 884. 6
Carolus II. Crassus Imper. ad 888. 6
Regnare capit à morte Ludovici III.
Odo, seu Eudes Tutoris nomine ad
898. 10
Carolus III. Simplex ad 923. 25
Filius Ludovici II.
*Ab anno Christi 900. ad 1000. Lotharin-
giam recipit* 912.
Robertus Odonis fr. à Gallis contra Ca-
rolum electus 922. mox Carolo in Perona Ca-
stro clauso.
Rodolphus à 923. ad 936. 13
Lu-

Ludovicus IV. Transmarinus ad 954. 18
Ab Anglia vocatur; hinc Transmarinus dictus.
 Lotharius ad 986. 32

Ludovicus V. ad 987. 1

Lothario, Ludovici fratre, rejecto, quia Germanis adhaeserat, succedunt

CAPETI REGES.

Hugo Capetus ad 997. 10

Robertus cum patre ad 1031. 43

Religione inclytus.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Henricus I. ad 1060.

Rodolphus ignavus moriens Burgundiam Conrado Germania Regi donat 1032. In eo deficit Regnum Arelat.

Philippus I. 1108. 48

Initium Delphinorum Viennensium à Guigone Seniore VIII. Gratianopolis Comite 1075.

Hanc postea Provinciam Humbertus II. Delphinorum postremus, Philippo Valesio eâ lege vendidit, ut Regis f. primò loco genitus Delphini nomen semper ferret. Genebrardus. Alij donatam scribunt.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Ludovicus VI. Crassus ad 1137. 29

Hoc regnante, obiit Joannes de Temporibus, quem aliqui fabulantur vixisse annos 361.

Ludovicus VII. Junior ad 1180. 44

Ductâ Eleonorâ Guiennam acquirit 1137.

Lilia, sive potius Lilium scuto Francico inditum. Alij deinde Reges scutum pluribus Liliis conspersere. Menestrier.

Phi-

Philippus Augustus ad 1223. 44

Regnandi laude illustris, Corona Comitatus plures adjunxit.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Ludovicus VIII. ad 1226.

S. Ludovicus IX. ad 1270. 44

Carolus Andegavens. S. Ludovici fr. Uxoris jure, Provincia Comes, Raymundo Berengario socero sine prole mascula obeunte 1245.

Robertus S. Ludovici f. tertio loco genitus, ductâ Borbonij Ducis herede, cognomen in regiam familiam cum hereditate transfert.

Philippus III. Audax ad 1285. 15

Philippus IV. Pulcher ad 1314. 29

Tres, hujus ff. Regnum adepti, magnis afflicti cladibus, sine Stirpe periere.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Ludovicus X. Hutinus ad 1316. 2

Lugdunum ex permutatione cum Episcopo, cui parebat, Regi cedit 1322.

Joannes fil. vixit dies 8. 0

Philippus V. Longus ad 1322. 5

Carolus IV. Pulcher ad 1328. 7

Philippus VI. Valesius ad 1350. 22

Valesius à Comitatus titulo ante Regnum adeptum dictus, cognomen posteris dedit.

Joannes II. ad 1364. 14

Tolosa Comitatus redit ad Regem 1361.

Carolus V. Sapiens ad 1380. 16

Carolus VI. ad 1422. 42

Rem Gallicam propemodum perdidit.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Carolus VI. ad 1461. 39

Henricus VI. Anglus Caroli VI. ex filia nepos, adhuc bimulus Parisiis coronatur Gallie Rex, qui Titulus adhuc ab Anglo R. usurpatur. Tria Lilia in scuto Francico primò apparent. Menestr.

Nortmannia, & Aquitania ad Regem redeunt 1450. 1451.

Ludovicus XI. ad 1483. 22

Burgundia Ducatus recuperatur 1476.

Carolus Meduanius Provincia Comes, sine prole moriens, Regem scribit heredem.

Carolus VIII. ad 1498. 15

Ludovicus XII. ad 1515. 17

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Britanniam Minorem Regno adjungit, ductâ Annâ Francisci II. Ducis heredem.

Franciscus I. ad 1547. 32

Henricus II. ad 1559. 12

Franciscus II. ad 1560. 1

Carolus IX. ad 1574. 14

Henricus III. ad 1589. 15

Hugonotorum hæresis sub tribus posterioribus magnas excitat turbas.

Deficientibus in Henrico Tertio Valesiis, Bourbonij succedunt in Henrico Quarto, contra quem Gallicorum Principum fœdus, religionis sive causa, sive obtentu. Victor tamen, & Catholicus regno potitur.

Henricus IV. ad 1610. 21

** Ab anno Christi 1600. ad 1700. Fridericus Mauritius Turenus Dux Bullionius, & Sedani Princeps 1591.*

Ludo-

Ludovicus XIII. Justus ad 1643. 33

*Rupella domita 1628. heresis opes fracta.
Regnum firmatum, Pinarolium in Italia
Francis additum 1631.*

*Sedanum Bullionio Duci eripitur à Ludo-
vico Decimo-tertio, eâ tamen lege, ut honos Prin-
cipatus Duci, posterisque servetur 1642.*

Ludovicus XIV. Magnus ab anno 1643.

*Comitatus Burgundia bis expugnatus à
Francis 1680.*

*Arausicanus Principatus ereptus Nassaviis;
plures Urbes in Belgio, & Germania capte, sed
restituta vi pacis inita Anno 1697. die 30. Octob.
Argentina cum Alsatia reservatâ in Regis po-
testate.*

*Ab anno Christi 1700. ad 1707. Sevennen-
ses aliquoties turbant Galliam; sed oppor-
tunè semper repressi, ignem vel alunt sub ci-
nere, vel penitus suffocarunt.*

ARTICULUS V.

HISPANIÆ REGES.

Ab anno Christi 1. ad 100.

CHristo Humani generis Reparatore
nascente, penes Romanos Hispanicarum
rerum potestas erat.

Hi Cantabriæ novis motibus æstuantibus
franos injecere, præsidiis per Provinciam
dispositis. *Mariana.*

Otho Cæsar Bæticæ Præfecturæ Maurita-
niam Tingitanam contribuit, *Idem,*

Sub

Sub Vespasiano, & Domitiano Hispania in Bæticam, Lusitaniam, & Tarraconensem provincias primò divisa est. Idem.

Ab anno Christi 100. ad 200. Duos hoc sæculo Imperatores Romæ dedit Hispania, Trajanum patriâ Italicensem, in Bætica natum, ac Ælium Hadrianum Trajani conterraneum, & consanguineum.

Ælius Hadrianus Hispaniam in sex provincias dividit, Bæticam, Lusitaniam, Carthaginensem, Tarraconensem, Gallæciam & Mauritaniam.

*Eâ scilicet Africa parte Hispaniæ contribu-
tâ.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Tetricus sub Valeriano, & Gallieno Hispaniam tenuit, in quam Germanica Natio per Galliam infusa, totis duodecim annis, urbes, agrosque igne, ferroque vastavit.

M. Aurel. Carus, Imperio suscepto, Carinum filium in Gallia, & Hispania curare mandavit, eodemque tempore M. Aurelius in citeriore Hispania rem Romanam gerebat.

Ab anno Christi 300. ad 400. Hispaniæ reguntur à quarto Legato Præfecti Prætorii Galliarum ab anno 331.

Sequenti V. post Christum natum sæculo, Suevi, Gothi, Alani, Silingi, Vandali Hispaniam invasere; sed Alanis, & Silingis eodem sæculo extinctis, Vandalis fugatis, Hispaniæ divisæ fuere inter Romanos, Suevos, & Gothos, de quibus agendum, quia illo-
thorum

rum Reges in Castellanis adhuc perseverant.
Mariana.

Ab anno Christi 400. ad 500. Initium Gothorum Regno dedit Ataulphus Alarici Regis affinis, qui relictâ Italiâ Hispaniam petit 415.

Ataulphus à 415. ad 416. 1

Sigericus regnat m. 7. 6

Vallia ad 429. 13

Vallia regnante, fugati Vandali, deleta Alanorum reliquia.

Theodoretus ad 451. 23

Theorismondus ad 452. 1

Theodoricus ad 467. 13

Euricus ad 483. 17

Romanos ex universa pellit Hispania.

Alaricus ad 507. 23

Ab anno Christi 500. ad 600. Geselaricus ad 511. 4

Amalaricus à 507. ad 531. 24

Sub tutela Theodorici ad 526. Mox solus.

Theudus, seu Theuda ad 548. 17

Tandegefillus ad 549. 1

Agila ad 554. 5

Athanagildus ad 568. 14

Romanos auxiliares, quos Euricus ejece- rat, vocat in Hispaniam.

Limba, seu Liuba I. ad 573. 5

Leovigildus frat. ad 586. 13

Galliciam Suevorum regnum armis occupat.

Flavius Recaredus I. ad 601. 15

Ab hoc Flavij cognomentum tulere Ca- stella Reges usquè ad Mauros.

*Ab anno Christi 600. ad 700. Limba seu
Liuba II. ad 603.* 2

Vittericus ad 610. 7

Gundemarus ad 612. 2

Sisebutus ad 621. 8

Recaredus 621. m. 3. 0

Suintilla, & Ricimerus ad 631. 10

Sisenandus ad 636. 5

Chintila ad 640. 4

Tulga ad 642. 2

Chindasuindus ad 649. 6

Recifuindus ad 672. 23

Bamba ad 680. 8

Ervigius ad 687. 7

Ægica ad 701. 14

* Vitiza ad 711. 10

Rodericus ad 712. 2

*Ab anno Christi 700. ad 800. Mauri 713
Hispaniâ subactâ, rem Gothicam in plura re-
gna distrahunt.*

Pelagius à 717. ad 737. 20

E regio sanguine regnat Oveti in Asturia.

Garzias Aynsa Rex Suprarbiensis 724.

Legionenſe Regnum 727.

Favila ad 739. 2

Alphonſus I. Catholicus ad 757. 18

Froila ad 768. 11

Aurelius ad 774. 6

Silo ad 783. 9

Maurogatus ad 789. 6

Mauris annuum puellarum tributum pendit.

Veremundus Diaconus ad 791. 3

Al-

Alphonfus II. Castus ad 842. 52

*Ab anno Christi 800. ad 900. Alphonfus
abstinens ab uxore Casti cognomen invenit.*

Castella Comes Ovetensi Regi parebat.

Emecus I. Navarra Rex 819.

Ramirus I. ad 850. 8

Ordonius ad 866. 16

*Garcias II. ductâ Uracâ, Navarra Regno
Aragoniam jungit 867.*

Alphonfus III. Magnus ad 910. 44

*Godefridus de Arria Comes Barcinonensis à
Carolo Crasso institutus.*

*Ab anno Christi 900. ad 1000. Sanctius
Abarca VII. Navarra I. Aragonia Rex.*

Garzias ad 923. 3

Ordonius II. ad 923. 4

*Sedem Oveti Legionem transtulit, dictusq; est
Rex Legionensis.*

Froila II. ad 925. 2

Alphonfus IV. ad 928. 3

Ramirus II. ad 950. 22

*Castella Comitem liberum esse iubet, ob es
alienum, cui solvendo par non erat.*

Ordonius III. ad 955. 5

Sanctius Crassus ad 967. 12

Ramirus III. ad 985. 18

Veremundus II. ad 999. 15

*Ab anno Christi 1000. ad 1100. Alphonfus V.
ad 1027. 28*

*Sanctius III. Navarra, & Aragonia Rex,
& Comes Castella, ductâ Nunna Sanctij filiâ.*

Veremundus II. ad 1037. 10

Rami-

Ramirus I. Aragonia solius Rex 1035.

Ferdinandus Magnus ad 1065. 29

Sanctius II. Fortis ad 1072. 7

Garzias cum fratre ad 1067. 2

Alphonfus VI. ad 1109. 36

Toletum recipit 1035. eoque Sedem transfert.

Henricus Burgundus è Regio Gallorum sanguine ducta Theresia, Alphonfi reg. filia, dicitur Comes Lusitania, quam Mauris ademere 1080.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Alphonfus VII. Alphonfi VI. Nepos ex Vraca ejusdem filia ad 1126. 17

Alphonfus VIII. ad 1157. 31

Alphonfus Henrici Comitis filius Primus Lusitania Rex ab exercitu salutatur 1139. confirmatur ab Alexandro III. 1172.

Sanctius III. ad 1157. 1

Ferdinandus II. ad 1188. 31

Alphonso Comite Barcinonis ad Aragonis regnum vocato, Catalaunia jungitur Aragonia 1162.

Alphonfus IX. ad 1214. 26

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Henricus I. ad 1217. 3

Alvarus Lara Comes turbas excitat.

Ferdinandus Sanctius filius Alphonfi Legionensis ad 1252. 35

Alphonso patre extincto, Legionense Regnum Castellano addit 1230.

Cordubam, Hispalim, aliaque oppida Mauris eripit, Regium Castella Senatum instituit, Regnum Granatense recuperat 1237. Al

Alphonſus X. Sapiens ad 1284. 32

Carthaginem, Silvam, Pacium de Mauris recipit.

Sanctius IV. Strenuus ad 1295. 11

Fratriſ primogeniti filiiſ Alphonſo, & Ferdinando deſectis

Ab anno Chriſti 1300. ad 1400. Ferdinandus Quartus ad 1312. 17

Alphonſus XI. Juſtitarius ad 1350. 38

Bello Clarus Mauros cladibus attrivit.

Diſſidiſ Civilibuſ lacerata Reſpublica.

Petrus Crudeliſ ad 1369. 19

A fratre notho victuſ, & interſectuſ crudelitatiſ poenas dedit.

Henricuſ II. Petri fr. ad 1379. 10

Poſt Henricum Secundum Guſmana filium ex Ordine S. Dominici conſcientiaſ Moderatores eligunt Caſtella Reges.

Joanneſ I. ad 1390. 12

Henricuſ III. ad 1407. 16

Ab anno Chriſti 1400. ad 1500. Hujus frater Ferdinanduſ, jure matriſ Eleonoraſ 1410. Martino obeunte, Regnum Aragoniaſ adeptuſ eſt.

Joanneſ II. ad 1454. 47

Henricuſ IV. ad 1474. 20

Turba in Caſtella, aliſ Joanna Henrici filia, aliſ Iſabella ejuſdem ſorori Regni ſucceſſionem deferentibuſ ad ann. 1479.

Ferdinanduſ Catholic. Aragonum Rex Iſabella uxoriſ jure ad 1506. 26

Aragoniam, & Caſtellam jungit.

Huic

Huic sive datus, sive restitutus est Catholici titulus à Julio II.

Filia Joanna nupsit Austriaco, & hinc in Hispania

AUSTRIACI REGES.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Philippus I. Austriac. 1506. vix 1

Castella magnis motibus agitur.

Ferdinandus iterum ad 1516. 10

Joannâ impare ob mentis defectum regnat, & Navarram occupat 1513.

Carolus V. Imper. Hispan. I. ad 1556. 40

Philippus Secundus ad 1598. 42

Nemo fortasse ab Orbe condito latius imperavit.

Madriti Sedem figit; Henrico Rege obeunte, Lusitaniâ potitur 1580.

Philippus Tertius ad 1621.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Philippus Quartus ad 1605. 44

Lusitani Bragantia Ducem Joannem Regem eligunt 1640.

Catalaunica turba 1640. Neapolitana 1647.

Carolus II. ab ann. 1665. ad 1700. 35

Præter alias virtutes Regias, pietate in Deum, & amore erga subditos planè insignis.

ARTICULUS VI.

*Aliorum per Europam Regnorum, &
Principatum initia, & vices.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

THraciæ Regum Tacitus, & alii meminere.

In Germania Maroboduus ab Arminio victus pellitur. *Tacit.*

Britanniæ, Hiberniæ, Daniæ, Norvegiæ, Sueciæ Reges hoc sæculo à neotericis memorantur.

Metellanus Scotorum Rex, Christo nascente, secundum regni annum numerabat.

Corbredus cognomento Galdus, sive Galgacus Scotorum Rex, ut est apud Tacitum *in Vita Agricola.*

Ab anno Christi 100. ad 200. Trajanus, victo Decebalo, Dacorum regno finem imponit 206.

Scotorum Reges hoc sæculo numerantur Luctacus, Mogaldus, Conarus, Ethodius, Satraël, & Donaldus I.

Gothi sive ex Scandia, sive ex Getarum regionibus erumpentes, multis afflictis provinciis, ad utramque Visurgis ripam sedes figunt 184.

Gothorum nomen supra quadringentos ante
Christi

Christum natum, annos auditum fuisse, scribit Trithemius; sed sine antiquo teste.

Ab anno Christi 200. ad 300 Gothi Thraciam populantur, & post Decii cladem 251. plures occupant Romani Imperii provinciæ sæculis 3. 4. 5. & 6.

Quadi, & Sarmatæ per Gallieni ignaviam Pannoniâ potiuntur.

Dania sub eodem Gallieno Romanum jugum excutit, nunquam amplius subitura.

Probus Bastarnarum centum millibus ad præsidium contra barbaros in Thracia sedes assignat 281.

Carantius, five Carausius Scotus, Romanis victis, Rex Britannorum appellatur 290. Leslaus in Hist. Scot.

Ab anno Christi 300. ad 400. Raufimundus Rex Sarmatarum à Constantino cæditur 319.

Eugenius I. Scotorum Rex moritur.

Romani rerum in Scotia potiuntur.

Incipit interregnum 386.

Erinigildis Marcomannorum Regina maritum ad Romanorum obsequium adducit.

Alaricus Gothis imperat 381. circiter.

Hunni sub Balamiro, & Mundifico Attilæ patre 382.

Vandali ad Vistulæ ripas sub Modigifilo seu Gondigifilo circ. 382.

Ab anno Christi 400 ad 500. Fergusius II Scotorum Regnum à Romanis eversum instaurat 410.

Burgundiones à Rheno ad Occidentem Solem progressi, regioni, quam occuparunt sub Honor. Imper. nomen fecere.

Attila Rex Hunnorum, & Buda frater Hungarorum regno dant initium 442. *Aliis Bleda dictus.*

Caba Attilæ filius cum Hunnis fugatur ab Arderico Cepidarum Rege 454.

Angli, Saxonum gens, à Britannis adversus Pictos, Scotosque acciti, post fractam horum audaciam, Britanniam subjecere, eamque in septem regna partitam Angliam appellantes, tenuere ad annum 1617.

Ab anno Christi 500. ad 600. Theodo Agilophingus Dux I. Bavarix 508.

Avarius Hunnorum Rex Norici partem, quam bello domuerat, Bavariam dicit 525.

Sclavi Austriam occupant 522. mox Illyricum post 587.

Longobardi Pannoniam occupant 549.

Garibaldus I. Rex Bojarix, sive Bavarix 568.

Bulgari, gens hætenus ignota, à Borealibus finibus egressa, Mysia potitur.

Polonici Principatus initia per Lechum, gente Sclavum, circa annum 600

Ab anno Christi 600. ad 700. Garibaldus II. iterum Dux Bojarix 607.

Zecus Sclavus I. Bohemix Dux anno ferme 649.

Bulgari Pannoniam, & Thraciam occupant propè annum 680.

Extinctis Lechi posteris, in Polonia anno ferè 700. XII. Palatinis, quos populi elegerant, in tyrannidem prolabantibus, creatur Dux I. Cracus, à quo Cracovia nomen invenit.

Ragusa, quæ post dirutam à Saracenis veterem Epidaurum à Polymiro Belo Bossinorum R. condita fuerat, liberæ urbis more, à propriis Magistratibus regi cæpit. *Tubero lib. 5.*

Ab anno Christi 700. ad 800. Post Cracum II. & Lechum Craci I. filios, Vanda imperat in Polonia usquè ad 760. Post Vandam XII. iterum Palatini, quibus tres Lechi succedunt, ac deinde postremi filius Popietus.

Hunni reduces iterum Pannoniâ potiuntur 744.

Carolus Magnus victo Vitiloni, Bavariz Duci, Tassilonem Secundum substituit; mox hunc rebellem in Monasterium detrudit, ac ipse Regem se Bavariz dicit 788.

Flandria antea inculta fit Comitatus 792.

Biornus Tertius, Christianorum primus, in Suecia Rex 800.

Ab anno Christi 800. ad 900. Carolus Magnus, Saxonibus victis Witikindum Ducem imponit 804.

Egebertus Angliæ universæ Rex primus moritur 837. Sivardus Secundus Daniae Rex à Ludovico Pio Frisiam accipit.

In Polonia, post interregnum 20. annorum, eligitur Piaustus Dux gentis 842.

Picto-

Pictorum gens universa cum regno deleta à Kenneto Scotorum Rege 850.

Austrasia à Lothario R. Lotharingia dicitur. Polæmon Dux I. Lithuanix 900.

Ingo Suecorum Rex Ruthenos, & Moschos suæ ditionis facit 900.

Ragusei, pulso Demejano tyranno, Venetorum ope, ab his per aliquot annos annum Prætorem admittunt, *Tabero l. 5.*

Ab anno Christi 900. ad 1000. Marchiones custodiendis Regionum finibus, Burgravii iuri dicendo inducti.

Bavaria iterum Ducatus 911.

Sigefridus I. Marchio Brandeburgicus 927.

Leopoldus Austriæ Marchio I. 931.

Misniæ Marchio ab Henrico Aucupe institutus.

Hermannus I. Luneburgi Dux dicitur ab Othone I. 960.

Sigefridus Ardennensis I. Comes Luxemburgi.

Imperium Moscoviticum 990.

Suetonius Daniæ Rex Sueciam acquirit 998.

Saraceni Cretâ insulâ ejecti per Basilium, & Constantinum Imperatores.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Sabaudix Comitatus per Beroldum Saxonem incipit 1010. Dani occupant Angliam 1016. Rege Canuto Magno.

Boleslaus I. cognomento Chrobri ex Duce I. Rex Polon. Henrico I. Imper.

Guillelmus Nortmanniæ Dux hæres à S. Eduardo dictus, pulso Heraldò Dano, Angliam subigit 1066.

Bavaria transiit ad Atestinos in Welphone Actii filio 1070.

Polonia ob cædem S. Stanislai Cracoviensis, privatur regis titulo 1079.

Vladislaus II. per Henricum III. Rex Bohemiæ primus 1087.

Bullionis Ducatus 1096. venditus Leodiensi Episcopo à Gothofredo Lotharingiæ Duce.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Sigefridus è Duce Lotharingiæ Mosellanicæ I. Comes Palatinus 1101.

Hermannus è Ducibus Zeringiæ I. Marchio Badensis sub Henrico IV. 1120.

Welphonibus, sive Atestinis Austriaci in Bavaria succedunt 1138.

Albertus Ursus Princeps Anhaltinus March. Brandenburg. 1142.

Austriæ ex Marchione Dux 1154.

Regnum Hiberniæ paret Anglis 1162.

Otho I. Witelspachius 1162. post Atestinos Dux Baviariæ, in qua imperant ejus posteriores.
* Valdemarus II. primus Danorum, & Vandalorum simul Rex 1203.

Ab anno Chr. 1200. ad 1300. Nerius, sive Rainerus Acciajolus Achajæ Princeps, Athenarum Dux.

Otho Parvus è gente Atestina I. Dux Brunsvicensis, & Luneburgensis 1230.

Duca

hæret
ano, **Ducatus Brabantia ex Lovaniensi Comi-**
tatu 1247.

Welpl **Eduardus I. ab Henrico III. patre, primus**
è Primogenitis Regum Anglorum dictus
Wallia Princeps, cæso Leofino 1254.

tracou **Chios à Michaële Paleologo donatur Ge-**
nuenfibus 1260.

Land **Islandi Naquino Norvegia Regi se sponte**
tradunt 1265.

us
bani **Austria, Stiria, Tirolis, & Carinthia Ro-**
dulphi Imper. familia cedunt 1282, moxque
etiam Burgundia, & Bohemia.

peti
Com *** Ab anno Christi 1300. ad 1400. Primis-**
laus Polonus Regium nomen repetit 1295.

1. **Nicolaus Acciajolus Magn. Regni Nea-**
polit Senescallus, Corynthis Dynasta.

Dux Geldria ex Comite 1306.

ria **Libertatis Helvetica Tabula 1315.**

Albertus sub Carolo Quarto Dux I. Me-
galopolitanus.

Francisc. Catalusius Patrit. Genuens. Lesbi
Princeps 1350.

Casimiro Magno, Piaſtorum postremo ex-
tincto, eligitur à Polonia Ludovicus Rex
Hungaria 1370.

8 **Robertus Secundus, primus è Stuartorum**
sanguine regnat in Scotia 1370. Justiniani
Genuenses patritii insulâ Chio donantur à
Joanne IV. Paleologo 1374.

*** Ab anno Christi 1400 ad 1500 Jagello,**
postea è Sacro fonte Vladislaus V. ductâ
Hedvige Rex Polon. 1386.

Dania, Suecia, Norvegia uni Regi ferè
semper parent ab anno 1396. ad 1523.

Amedeus Octavus ex Comite Dux I.
Sabaudia à Sigismundo Cæsare dicitur 1416.

Adolphus Dux I. Clivia 1417.

Fridericus Burgravius Nuremberg. à Si-
gismundo Cæsare 1417. donatur Marchia
Brandenburg. quam posteri tenent.

Rhætorum fœderatio cæpta 1424. stabi-
lita 1471.

Norvegia hæreditario jure obnoxia Da-
nia ab anno 1448.

Ducatus Witembergens. initia 1470.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Navarra
Regnum 1483. transit ad Albertos, Francisco
Phœbo sine prole obeunte.

Suecia separatur à Dania, electo in Re-
gem Gustavo 1523. Hungaria, & Bohemia
transseunt ad Austriacos 1526.

Captâ Rhodo, Melita Hierosolymitanis
Equitibus dono datur à Carolo V. 1530. Na-
varra jura Antonio Borbonio cedunt 1553.
Batavica defectio ab Hispanis 1572. ex qua
nova, potensquè Respublica.

Deficiente in Sigismundo Augusto virili
Jagellorum Stirpe 1572. primò Henricus
Gallus, mox Stephanus Battoreus, inde Si-
gismundus Suecus à Polonis eligitur 1587.
Hujus Diadema Suecicum rapitur à Patruo
Carolo 1589.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Jacobus
Scotia Rex VI. post obitum Elisabethæ
Reginæ

Reginæ Magnæ Britannia, & Hibernia I.
1603.

Bayariæ Dux inter Septem-viros 1625.

Provincia Federata in Belgio ab Hispanis liberæ declarantur 1648.

Britannia 1649. ex Regno Respublica sub Tyranno Cromvelo. Restituitur Carolo Secundo Regi 1660.

Abdicante Christinâ, Sueciæ Regnum Carolo Palatino cedit 1655.

Casimiro II. è Sueca Vasarum familia postremo, abdicante an. 1668. Michael Coributus an. 1669. Poloniæ Rex eligitur, eoque obeunte 1673. Joannes Sobieski prudentiâ, & bellicâ gloriâ clarissimus.

Joanni Sobieski defuncto Poloniæ Regi anno 1697. Successit Fridericus Augustus Dux, & Elector Saxoniae; pluribus Polonicæ Nobilitatis suffagiis die 17. Julii electus, & coronatus, frustra Principe de Condé cum alleclis Gallicæ factionis, æmulis viribus contra nitentibus.

Ab anno Christi 1700. ad 1707. Wilhelmo Magnæ Britannia Regi anno 1702. defuncto, in solium Regale evecta est Anna Jacobi II. Filia, Georgii Principis Danici Conjux.

Polonia turbis intestinis, & Suecico Marte hætenus afflicta, adhuc incerta sui nutat.

ARTICULUS VII.

*Initia, Vicissitudines Regnorum extra
Europam**Ab anno Chr. 1. ad 100.*

Herodes Ascalonita moritur anno 1.
Filiis Archelaus Judææ Rex, Herodes
Antipas Galileæ, Philippus Iturææ Tetrarchæ
dicuntur ab Augusto an. 2.

Archelaus an. 6. relegatur.

Judææ Procuratores constituuntur.

Herodes Agrippa I. primò per Caligu-
lam Galileæ Rex 38. mox, & Judææ per
Claudium 41.

Agrippa Secundus succedit 43.

Hoc mortuo, Judæa iterum Procuratori-
bus creditur.

Parthorum, Æthiopum, Arabum, Arme-
norum, Cappadocum Reges à vetustis Scri-
ptoribus, Sinarum à Neotericis memorantur.

Ab anno Christi 100. ad 200. Pacoro apud
Parthos regnante, bellis civilibus eorum
opes atteruntur, quare facili negotio sub
Cosroë Secundo à Trajano victi sunt.

Trajanus victum Cosroëm Secundum in
ordinem redigit, Parthisquè Partamaspatem
imponit 112. circiter; sed eo à popularibus
pulso, Cosroës redit, à quo cum Hadriano
firmata pax.

Assyria, Mesopotamia, & Armenia, revo-
catis

eat, ab Hadriano, qui eas liberas esse voluit, Præsidibus, Reges eligunt 119.

Ab anno Christi 200. ad 300. Abagarus Osroënorum, sive Edessæ Rex dolo captus à Caracalla 216. *Calvisius perperam putat, eum fuisse, ad quem Christus literas dedisse fertur.*

Abagarus, sive Abgarus nomen commune fuit omnibus Edessæ Regibus, ut rectè monet Norius in Epoch. Syro-Macedon.

Zenobia Palmyrenorum Regina Syriâ potitur, & Phœniciâ.

Alexander Severus Hebræos à Præfecto, qui Syrus Archisynagogus diceretur, regipatitur 224.

Artaxerxes, ter victo Artabano Parthorum Rege, regnum transfert ad Persas 227.

Ab anno Christi 300. ad 400. Extinctâ apud Sinas Hanâ, quæ plura sæcula Imperium tenuerat, regnat Cyna familia 264.

Servi Sarmatarum Dominos è Sarmatia expellunt, eaque potiuntur 334.

Hannibalianus Constantini Magni ex fratre nepos, ab eodem Rex Ponti dicitur 325.

Imperii Romani finibus ab Ortum ad Indos, à Meridie ad Æthiopes, ab Aquilone ad Sarmatas, ab Occasu ad Oceanum Britannicum propagatis, plurima Regna in Asia, Africa, & Europa extinguuntur.

Sapor Secundus Hormisdæ Secundi filius Persarum Rex, Romanis infestus Persicas opes auget; potitur Armeniâ 368.

Ab anno Christi 400. ad 500. Isdegerdes
hujus nominis I. apud Persas, cui Arcadius
moriens filii Theodosii tutelam permisit 408.

Usai familia apud Sinas regnat 419.

Bonifacius Dux bellicis laudibus clarus,
à Castino Valentiniani Duce læsus, ab eo de-
ficit, & Africâ occupatâ, Vandalos, Alba-
nosquè in eam evocat ex Hispania. Sic Afri-
ca Vandalorum ditionis facta est 427.

Colchorum, sive Lazorum Reges in Asia
hoc sæculo memorantur. *Genebrardus La-
zos malè locat in Perside.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Saraceni po-
puli ex Ismaële originem, à Sara Abrahami
conjugè nomen trahentes, ex Arabia erum-
punt in Syriam, Palæstinam, & Phœniciam,
hoc sæculo ineunte.

Turcæ, ut liquet ex Plinio, Scytharum
populi, è Portis Caspiis Armeniam, & Cap-
padociam invadunt 516.

Belisarius victo, & capto Gilimere, Regno
Vandalorum in Africa finem imponit 533.

Africa in septem Provincias divisa, & Im-
perio subjecta 534.

Ab anno Christi 600. ad 700. Heutay
apud Sinas, diviso regno, dominantur 628.

Mahometes primò fervus, mox vates, in-
dè Dux Exercitûs, in Arabia moritur 631.

Huic succedit Abukam, & post eum O-
mar, sive Haomar, qui Persidem subigit,
mox Syriam, & Ægyptum.

Hic primus dictus est Calipha.

Haly Mahometis gener post Haomarum.
Muhamias I. Damasci Calipha.

Abderamus I. Miramolinus in Maurita-
nia Tingitana fugâ evaserat cum affeculis Ab-
dallæ Caliphæ Damasceni interempti. *Mira-*
molinus idem est, ac Princeps, seu caput Fidelium.

Ab anno Christi 700. ad 800. Vlit Sarace-
nicæ dominationis fines latius extendit, &
Imperii sedem iterum figit Damasci.

Saracenis Haly sectatoribus impellentibus,
Maurofores Chorazami dominos occidunt,
Marvanum Calipham cædunt. 752.

Indè sub Muhamad Abubalas Saraceno-
rum Imperium in tres partes dividitur, qua-
rum primam Abubalas tenuit in Perside, Sa-
lim Ægypto præfuit, & Abdalla Syria.

Hinc stirps Bilæ apud Persas celebris.

Arrakid Bila, sive Aaron Carolo Magno
amicus.

Ab anno Christi 800. ad 900. Abuezar Ma-
racem inter Saracenos illustris, utpote qui,
octo Regibus domitis, Principes eorum ur-
bes victor expugnavit.

Creta à Saracenis occupatur 822.

Jacub-Leys celebris apud Saracenos Persas
regnat. *Post hunc diu silet Persarum historia.*

Celeberrimi erant hoc sæculo Babylonius,
seu Baldacensis, & Ægyptius Calipha. *Hæc*
Arabica voce, qua Successorem, vel Hæredem
significat, nempe Mahometis, primus appellatus
est supremus Saracenorum Princeps, mox &
alii minores.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Mustaphi, five Mustapha Babyloniorum Calipha, five Amiras, victo Ægyptio, totum ferè Saracenorum Imperium sibi subjicit 908.

Calecuti apud Indos sedem habere cæpit Saracenus Amiras 909.

Sunga familia apud Sinas regnare incipit 923.

Persarum Reges Daules, & Boytes è Stirpe Darii Hytaspis à 936.

Historia Persica iterùm deficit.

Ingas Peruvianos Cuschi sedentes ab hoc sæculo numerant Americani.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Turcæ initio sæculi Persis infestis, mox ab eorum Calipha, sub quo mernerant, desciscences, & Saracenis debellatis, Tangrolipice Duce, eorum sectam cum regno suscipiunt 1038.

Turcæ dividuntur in Orientales, & Occidentales 1060.

Hierosolymâ expugnata, Cruce signati ejus Regnum Gothofredo Bullionio, cujus potissimum virtute receptam esse constabat, omnium consensu deferunt 1099.

Antiochia Boëmundo, Edessa Balduino, Galilæa Tancredo cesserunt.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Cotasini in Perside 1139.

Noradinus è Turcis Occidentalibus Syriam occupat 1143.

Salachinus è Turcis Occidentalibus Ægypto potitur 1178.

Eruptio

Eruptio Tartarorum, & plures per eos
Provincia Septentrionis occupata 1188.

Rucradinus Turca I. Iconii Sultanus 1189.

Cypri Regnum jure permutatum in Hierosolymitanum 1191.

* Alexius Comnenus Trapezuntini Imperii fundamenta jacet 1203.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Captâ Constantinopoli Balduinus Imp. Venetis Cretam, Jonii, & Ægei maris insulas, Bonifacio Montisferratenfi Theſſaliæ Regnum, aliis alia præmia virtutis attribuit 1204.

Chingiscamus Tartarus, Chorasmiis domitis, regnat in Perside 1227. & post eum Zagathay, sive Hallon.

Mameluechi in Ægypto regnant 1245.

Tartari Sinas occupant 1278.

Alatino Sultanorum Iconii ultimo extincto 1290. Turcarum Regnum in septem Dynastias dividitur.

Castanus Tartarus 40. Saracenorum milibus in Syria cum Sultano Ægyptio profligatis, redit in Persidem 1292.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Othomanus Orthoguli filius, domitis aliis Turcarum Dynastis, Prusam, magnamque Asiæ partem subigit 1301.

Mansit deinde omnibus Turcarum Regibus Othomani cognomen.

Gempſa I. Parthorum Sultanus, victo Carbandare Tartaro, potitur Perside ab anno 1340. ad 1390.

Ta Iminga familia, pulsus Tartaris, regnat apud Sinas 1368. *Martinius.*

Tamerlanes Tartarus 1391. fugatis Parthis, suos reducit in Persidem.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. A duobus Tamerlanis filiis Mogolis, & Samarchandæ Regna initium habent 1406.

Gempfa II. victis Tamerlanis filiis, Parthos iterum Persis imponit 1407.

Uslumcassanus I. Turcarum, potitur Perside 1458.

Mahometes II. Trapezunte, universaque Chalcide armis domitâ, Trapezuntinum Imperium evertit.

Lusitani Brasiliam, Americi Vespucii industriâ lustratam, armis occupant.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Ismaël Sophi Turcas pellit è Perside, eamque sibi subigit 1501.

Amether Saracenus Monachus, assumpto Seriphii nomine, Fessæ, Marochii, & alia Mauritaniæ Regna occupat, religionis obtentu.

Selimus Turca Sultano debellato, Syriam occupat; mox victo Tomumbejo, Mameluchorum in Ægypto regno finem imponit 1517.

Mexicum per Cortesium subigit Castellanus 1519. & Peruvia potitur Petrus Pazza-
rus 1525.

Lomellini Genuens. Patritii Tabracæ insulæ ad Africæ oram Domini fiunt anno
c. 1540.

* *Ab*

* *Ab anno Christi 1600. ad 1707. Arabia Felix à Solimanno occupatur 1570.*

Abdemelechus Marochii, & Fessæ regna suæ ditionis facit 1575.

Batavi in Oriente magnas insulas, & plures Regulos armis subigunt.

Buterius, & Xequus Marochi, & Fessæ regis filii, Hametis patris regna dividunt 1603.

Tartari ex familia Ta-Scinga, Sinarum regno potiuntur 1644. Martinus.

Batavi à Lusitanis Brasiliâ pulsi 1654.

Tafilettus Fessæ, & Marochi regna iterum jungit.

Æthiopum Reges, nunquam interruptâ serie, adhuc perseverant, omnium fortassè antiquissimi.

ARTICULUS VIII.

Bella Clariora.

Ab anno Chr. 1. ad 100.

Augustus Imper. Ducibus Tiberio, & mox Germanico, rem Romanam in Dalmatia, Sarmatia, Pannonia, & Germania prosperè gerit.

Corbulo sub Nerone Parthos, & Armenos bello domat.

Hebræi ob Flori Procuratoris latrocinia, & cædes à Romanis deficiunt, & hinc horum

rum in eos bellum, Vespasiano, & Tiro Ducibus.

Agricola Dux Romanus sub Domitiano per Britanniam, & Hiberniam arma circumfert, & plerumque feliciter. *Tacitus in Vita.*

Ab anno Christi 100. ad 200. Trajanus in Decebalum Dacorum Regem, ac postmodum in Scythas bellum gerit.

Idem Trajanus Judæos in Cypro rebelles armis persequitur. Mox contra Parthos felici, contra Arabes infelici Marte contendit.

Rebelles iterum Judæos bello plectit Hadrianus.

L. Verus contra Parthos, Marcus Aurelius contra Marcomannos bellum feliciter gerunt. *Marcomanni Casares primum memorati, si Sansoni, & Brietio credimus; fuere, ubi nunc Bohemi, vel potius Moravi.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Picti, & Scoti mutuis cladibus atteruntur.

Imperatores Sept. Servus, & Caracalla in Parthos, & Britannos fausto successu bellum integrant.

Artaxerxes Persarum Rex post victum Artabanum, infeliciter movet in Romanos, à quibus ejusdem Successores plerumque hoc sæculo victi.

Contra Gothos, hactenus Romanis ignotos pugnant Gordianus, Decius, & Claudius II.

Sub Diocletiano, & Collegis Cæsaribus Asia, Africa, Sarmatia, & Anglia in Europa bellis arserunt.

Ab

Ab anno Christi 300. ad 400. Romano-
rum Cæsarum bella Civilia sub Constantino,
eiusque filiis.

Julianus in Gallia, & Germania bellum
habet.

Denuò cum Persis sub Sapore II. 350.
diuturnum, & atrox bellum, quo fractæ Ro-
mani Imperii vires.

Iterum bella civilia inter Romanos, five
Cæsares, five Tyrannos.

Romani pluries cum Hunnis, Alemannis,
Gothis ferè semper victores signa contulere.

Ab anno Christi 400. ad 500. Gothi sub
Radagasio, Alarico, Ataulpho, & Theodorico
Regibus latè per Europam arma circumfe-
runt.

Attila Hunnorum Rex, Dei flagellum cum
200. armatorum millibus Illyrico, Thra-
ciæ, Mæsiæ, Dasiæ, Macedoniæ, Thessaliæ,
Germaniæ, Galliæ, Italiæ bellum, seu potius
vastitatem infert.

Odoacer Herulorum Rex Italiam armis
petit.

Franci sub Meroveo contra Gallos Van-
dalos, Gothos, sub Clodoveo contra Ger-
manos, & Visigothos bella gerunt.

Saracenorum nomen incipit armis in Asia
clarefcere anno circiter 500.

Ab anno Christi 500. ad 600. Justinianus,
Belisario Duce, Persas in Asia, Vandalos in
Africa bello, & cladibus atterit.

Eodem Belisario, & Narsete Ducibus Go-
thos in Italia profligat.

Lon-

Longobardicum nomen Italicis bellis inclarescit.

Scoti, & Picti cum Arturo Britannorum Rege sæpè configunt.

Persæ sub Cavade, Cosroë I. & Hormisdæ III. Regibus cum Græcis Imperatoribus variâ fortunâ decertant.

Ab anno Christi 600. ad 700. Cosroës II. Rex Pers. fœdè lacerat Rom. Imperium sub Phoca, mox ab Heraclio plurimis cladibus atteritur.

Saraceni circa 637. latè per Asiam, & Africam victores sub Heraclio, & Constantino filio.

Saraceni inter Halys, & Mahometis affclas divisi, bellum Civile gerunt.

Angliæ populorum bella, quæ narrantur à Beda.

Dagobertus I. Francorum Rex bellum habet cum Sclavis 622. & 623.

Orientis Cæsares à Constantino Pogonato & Michaële Paphlagon. Cum Bulgaris per 6. ferè sæcula aut bellum, aut suspectam pacem habuère.

Ab anno Christi 700. ad 800. Saraceni in Hispania 713. Indè bella adversus eos Pelagii, Alphonfi I. Froilæ I. Veremundi I. Alphonfi Casti Regum integro ferè sæculo, & plerumquè prosperè gesta.

In Gallia bella Civilia Carolo Martello victore, mox ejusdem contra Saracenos.

Pipini contra Saxones, Aquitanos, & Longobardos bella.

Caroli Magni contra Longobardos in Italia, contra Saracenos in Hispania, & Saxones in Germania arma felicia. *Qua de rebus contra Anglos gestis narrantur, commentitia censentur.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Dani Anglis molesti in Britannia.

Carolus Magnus bellum Saxonicum conficit, quod annos 33. duraverat.

Græci Cæsares contra Bulgaros bellum habent variâ fortunâ.

In Francia, & Germania bellum civile filiorum contra Ludovicum Pium, & postea inter se.

Nortmanni egressi è Dania 836. Galliam invadunt.

Saraceni in Italia, & Hispania bellis fuerunt.

Bella de imperio certantium in Italia usque ad Othonem I. Imperat.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Hungari Germaniam, Italiam, Gallias populantur.

Nicephori Phocæ de Persis victoriæ sub Romano Juniore.

Orientis Imperatores bellum habent cum Saracenis, Ruthenis, & Bulgaris,

Saraceni in Italia adversâ plerumque fortunâ pugnant.

Rodulphi Burgundi, Hugonis Arelatensis Regis, & trium Othonum in Italia bella inter se, nec non contra Græcos, & Saracenos.

Turcæ,

Turcæ, vel in fine hujus, vel sub initium sequentis sæculi Persas bello vexant.

* Germanorum Cæsarum bella in Italia pro R. Pontificis, & Imperii dignitate, in Hungaria pro defensione Regum.

Ab anno Christi 1000, ad 1100. Nortmannorum in Italia, mox in Græcia, & Sicilia arma felicia.

Græci Cæsares contra Bulgaros feliciter, infeliciter cum Nortmannis, & Turcis bellum habent.

Belli semina inter Genuenses, & Pisanos 1050. cum hi partem illis Corsicæ ademissent.

Subactâ per Guillelmum Nortmannum Angliâ, Galliæ Regi Philippo I. natus est æmulus, bellumque quod primò Francos, & Anglos commisit 1077. circiter.

Hispani contra Mauros arma prosperè tractant.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Genuenses, & Pisani de dando Corsicæ Episcopo contendentes ad bellum veniunt, quod ingenti animorum, armorumque contentione multos per annos eventu vario gestum est.

Græci Cæsares cum Turcis, Scythis, Serviis, Hungaris bellum habent.

Eleonora Guinenfis, à Ludovico VII. Galliæ Rege repudiata, secundi, ejusdemque atrocissimi belli inter Gallos, & Anglos initium fecit 1152.

Turcarum Noradini, & Saladini bella, quibus Syriam, & Ægyptum domare.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. In Anglia bella civilia inter Eboracenses, & Lancastrenses Duces, sub Albæ, Rubræque Rosæ nomine, quibus post 30. prælia, trium Regum, & plurimorum Principum cædes, Henricus Septimus Angliæ Rex anno 1485. finem imponit.

Tartarorum contra Persas, & Saracenos toto ferè sæculo bella prosperè gesta.

Fridericus Secundus Cæs. bello plerumquè inglorio, Guelforum, & Gibellinorum factionibus revocatis ab anno 1234. ad 1250. sædum in modum Italiam lacerat.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Bellum Anglo-Gallicum tertium, quo Gallia tantum non periit, per annos ferè ducentos oritur 1336.

Bellum inter Venetos, & Genuenses per plura lustra vario eventu gestum, capit anno 1350.

Rodulphus bellum cum Ottocaro Bohemo, Helvetiis, Burgundisque feliciter gerit.

Siciliâ post crudeles Vesperas, à Petro Aragonio occupatâ, illorum jacta sunt inter Gallos, & Hispanos bellorum semina, quæ sopita sæpius, nunquam extincta post tria sæcula adhuc dolemus.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Florentini cum Pisanis, Veneti cum Mediolani Ducibus, Andegavenfes cum Aragoniis armis decertantes Italiam deformant.

Angli

Angli cælitus prius ab Aurelianensi puella fracti, mox à Carolo VII. Rege pluries victi, totâ ferè Galliâ pelluntur.

Ferdinandus Hispanus, Granatâ per vim potitus, Maurorum in Hispania regnum excindit 1485.

Tamerlanis in Asia, Turcarum Regum Amurathis II. Mahometis II. & Bajazethis item II. in Asia, Græcia, & Pannonia bella memorantur.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Caroli V. Imperat. cum Gallis, cum Turcis, cum Mauris, cum Germaniæ Protestantibus bella eventu varia.

Bellum Belgicum atroci contentione gerendum oritur anno 1576.

Galli in Italia prius, mox inter se Civilibus armis contendunt.

Henricus VIII. Angliæ, & Jacobus IV. Scotiæ Reges, Poloni, & Moschi bello decerant.

Turcæ in Asia contra Persas, in Africa contra Ægyptios, in Europa contra Hungaros Marte plerumque felici belligerant.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Germani Cæsares contra perduelles, & Suecos in Germania, contra Turcas in Hungaria; Gallorum Reges contra Calvinianos in Gallia, contra Hispanos in Hispania, Italia, & Belgio; Poloni cum Cosacchis, Suecis, Moschis, Tartaris, Turcæ cum Persis, Moschis, Polonis, Hungaris bellum gerunt.

Sinæ

Sinæ à Tartaris domiti 1644. post bellum 20. ferme annorum.

Hungaricos tumultus, Tekelio incentore, sequutum est Turcicum bellum in Hungaria, & Græcia 1683.

Ab anno 1688. magnâ Europæ parte in Gallos fœderatâ, Christiana Respublica bellico ardet incendio, usquè ad exitum anni 1698. quo pax composita Gallos inter & fœderatos.

Ab anno Christi 1700. ad 1707. Mortem Caroli II. Hisp. Regis excipit funestissimum bellum, quo etiamnum ardet melior pars Europæ; hinc Domo Austriacâ cum fœderatis Imperio, Angliæ, Ordinibus Hollandiæ, Regibus Poloniæ & Borussia, denique & Sabauda, qui prius à Gallis steterat, indè Gente Bourboniâ pro Coronâ Hisp. æmulo Marte contendentibus.

Fervet turbulentis motibus in suâ perniciem Ungaria, Incentore Ragotzio.

ARTICULUS IX.

Praelia, & Bellorum eventus celeberrimi.

Ab anno Christi 1. ad 100.

Legiones Romanæ sub Q. Varrone à Germanis cæsæ 9. *Clades hac Augusto lacrymas expressit.*

Domitius Corbulo, fugato Tiridate Armeniæ Rege, capta Artaxata comburit, & delet sub Nerone. Sue-

Suetonius Paulinus caesis 80. Britannorum millibus Monam occupat 61.

Subacta est à Tito Hierusalem, ubi undecies centena mortalium millia publicè vendita 70.

Ab anno Christi 100. ad 200. Trajanus geminâ, sed cruentâ victoriâ intra IV. & V. Consulatum bellum Dacicum conficit.

Hadrianus Hebræos rebellantes maximis obterit cladibus.

L. Verus, victo Vologese Parthorum Rege, Parthicus appellatur 162.

M. Aurelius Antoninus Christianæ legionis beneficio de Marcomannis triumphavit 173.

Septim. Severus triennali obsidione Byzantium circumfidet 195.

Ab anno Christi 200. ad 300. Alexander Severus insigni de Artaxerxe Persa victoriâ relatâ, Romæ triumphat 234.

Gordianus Gothos, Sarmatas, Germanosque Thraciam incursantes acie delet 239.

Decius Imper. grandi clade à Gothis acceptâ, fugiens mergitur in palude.

Valerianus Imper. à Sapore Persa victus, captusque 260.

Cæsa scribuntur à Claudio II. pluribus præliis CCCXV. Gothorum millia, navium 2. millia submersa.

Aurelianus, ter devictis acie Gothis, servat Italiam 271.

Ab anno Christi 300. ad 400. Constantius

ius 60. Alemannorum millia cædit in Gallia 301.

Constantinus Magnus Maxentium ad Pontem Milvium, Cælo per Crucem ostensam favente, profligat 312. Licinium primò 315. mox iterum 324. vincit; Sarmatas 319. Gothos 332. cædit.

Prælium ad Mursam inter Constantium & Magnentium 351.

Sapor Persarum Rex, victo Constantio, Constantinopolim pervadit 363.

Theodosius I. Eugenium, & Arbogastem Tyrannos, Cælo, ac tempestate favente, victor opprimit 394.

Ab anno Christi 400. ad 500. Celebre ad Pollentiam prælium inter Stiliconem, & Alaricum 402.

Radagafius Rex cum 200. Gothorum millibus ad Fefulas victus 405.

Franci Mogdosilum cum 20. Vandalarum millibus profligant 405.

Theodorico Hispano, Meroveo Franco, & Aëtio cum Attila ad Arelatem confligentibus, utrinquè ad 180. mortalium millia unâ die cadunt 451.

Ricimerus Alanos in Italia 464.

Clodoveus Alemannos in Gallia 496. insigni clade atterit.

Ab anno Christi 500. ad 600. Alaricus Gothus manu Clodovei cadit, exercitus strage immensâ afficitur 507.

Arturus Britonum Rex anno 520. ad Badonis

donis montem Saxones ingenti prælio pro-
figat.

Justinianus per Belisarium Vandalos cla-
dibus atterit 535.

Narſes Totilam ad buſta Gallorum pro-
figat 552.

Justiniani copiæ ad Phafim à Perſis fractæ
554.

Bucelinus prælio ad Capuam à Narſete
vincitur 555.

Ab anno Chriſti 600. ad 700. Coſroës II.
Perſarum Rex, cum plures Imperii provin-
cias foedè laceraffet, Carthaginem expugnat
614.

Heraclius Coſroëm pluribus victoriis
exultantem divinitus debellat 622.

Saraceni Conſtantinopolim obſidentes à
Chriſtianis profligantur 674.

Conſtantine Pogonatus per impruden-
tiam foedam accipit à Bulgaris cladem 684.

Tiberius II. cæſis 200. Saracenorum mil-
libus, feliciter auſpicatur imperium 698.

Ab anno Chriſti 700. ad 800. Saracenis
cum Roderico Hiſpano confligentibus, 700.
hominum millia utrumquè cadunt 713.

Cum Solimanno Saraceno 300. hominum
millia fruſtra Conſtantinopolim tentant
715.

A Carolo Martello Franciæ Principe Sa-
racenorum 375. millia uno prælio cæſa 732.

Carolus Magnus Saxones immenſis cladi-
bus afficit.

Saracenorum 700. millia ab Alphonso Casto mactata pluribus præliis.

Ab anno Christi 800. ad 900. Pipinus Caroli Magni filius, Venetorum prius victor, mox ab iisdem victus, Ravennam migrat inglorius 811.

Celeberrima apud Scotos Kenneti Regis victoria, quâ Pictorum gens cum Rege Dru-skeno ad Taum fluvium penè deleta 838. *Bæth. Leslaus.*

Ramirus I. Legionis Rex, cæsis ad Clav-igium sexaginta Maurorum millibus, Alvel-dam, & Calagurrim ipsis eripit 846.

Arnulphus Germaniæ Rex Romam diu frustra oppugnatam, per occasionem leporis fortè in eam refugientis capit. *Sigebertus, & alij.*

Ab anno Christi 900. ad 1000. Saraceni arce Gariliani pulsi, cæduntur 915.

Crematâ per Hugonem Italiæ Regem Classe, Saraceni deserunt Fraxinetum 931.

Henricus Auceps, voto nuncupato, Hun-garos prælio victos penè delet 933.

Ramirus II. Rex Legionensis Mauros ad Septimancos, triginta millibus cæsis, pro-fligat 934.

Petrus Urseolus, Dux Venetus, inclytam de Saracenis victoriam refert 976.

Egregia de Saracenis victoria Veremundi Regis Hispani 998.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Quadra-ginta Nobiles Nortmanni, Hierosolymis re-

duces, Salernum ab obsidione Saraceno-
rum liberant 1002.

Maniaces Michaëlis Paphlagonis in Si-
cilia Dux unico prælio 50. Saracenorum
millia cædit 1040.

Sexcenta Scytharum millia, precibus
Constantini Ducis, & populi, divinitus fusa
1065.

Itali, Victore III. R. Pontif. impellente,
Africam sub Vexillo S. Petri aggressi, cen-
tum Saracenorum millia interficiunt 1087.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Colojoan-
nes Imper. nobilem de Scythis victoriam
reportat 1123.

Ægyptii apud Ascalonem tantâ clade af-
fecti à Dominico Michaële Veneto, ut mare
ad duo milliaria sanguine cæforum rubesce-
ret 1124.

Alphonfi I. Lusitani Regis Orichiensis de
Ismaro, & quatuor aliis Mauris Regibus
victoria, celeberrimis comparanda 1137.
Hist. Lusit.

Idem Alphonfus, & filius Sancius I. in-
numerabiles Maurorum copias cum Maro-
chiorum Imperatore, & tredecim simul Re-
gibus ad Scalabim cædunt 1183. *Ibid.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Theodorus
Lascarus parvâ manu ingentes Turcarum
copias delet, obtruncato Sultano 1209.

Miramolinus, cognomento Viridis, cum
600. Saracenorum millibus profligatur à
Regibus Alphonso Castellæ, Petro Arago-
niæ, Sancio Navarræ 1212.

Oëtingenti Cruce signati, Duce Simone Monfortio, Tolosanorum, & Aragonum 100. millia fundunt 1213.

Pugna Bovienſis, in qua à Philippo Augusto Gallia R. victi Otho Cæſar, Joannes Anglus, Ferdinandus Flander, qui certi propemodum victoriæ, catenas captivis vinciendis attulerant 1214.

* Philippus Pulcher Gallia Rex gravem paſſus eſt jacturam in pugna ad Curtracum edita 1302. ubi temeritate Roberti Arrebatum Comitis ſos Gallica nobilitatis à Flandris exciſus.

Ab anno Chriſti 1300. ad 1400. Alphonſus XI. Caſtellæ Rex 450. Saracenorum millia cædit, 20. duntaxat è ſuis deſideratis 1340.

Clades Gallorum per Anglos ad Crefſiacum 1346.

Veneti à Genuenſibus, quos pacem flagitantes rejecerant, ad Sapientiam inſulam gravi clade funduntur 1354.

Pugna Pictavienſis inter Anglos & Gallos, horum clade funeſtiſſimâ 1356.

Petrus Auria Genuenſis claffis Præfectus Venetos pacem orantes, proſiſtis duriffimis conditionibus, ad deſperationem adigit; mox ipſe fame ad deditionem compellitur 1379.

Ab anno Chriſti 1400. ad 1500. Tamerlanes Tartarus ductis duodecies centenſis

millibus, Bajazethem Turcam profligat, cæsis 140. millibus 1402.

Classis Hispana, vivæ calcis beneficio, à Genuensi victa, captique duo Reges Aragoniæ, & Navarræ 1435. *Blondus.*

Vladislaus Poloniæ, & Hungariæ Rex ad Varnam pugnans cum Amurathe, obtruncatur à Turcis; Perit & Julianus Card. Cæsar. Legatus 1444.

Joannes Hunniades, Stephanus Vaivoda, & Bathoreus celebres de Turcis victorias referunt.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Jacobus IV. Scot. R. & flos nobilitatis ad Flodonium montem cæsus ab Anglis, Duce Thoma Hauvarto 1513.

Rhodus à Solimanno Turca in deditionem accepta est 1522.

Vienna à Solimanno frustra obsidetur 1526. Sophi Turcarum 400. millia cædit 1557. Gallorum clades ad S. Quintinum 1557. Moschus Turcarum 600. millia delet 1560. Melita à Turcis obsessa, sed fortissimè defensa 1565.

Victoria Christianorum de Turcis ad Echinadas 1571.

Sebastianus Lusitaniæ Rex in Africa pugnans cum flore regni perit 1578.

Parisi ab Alexandro Farnesio liberati 1590. Antverpia ab eodem capta 1594.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Ostenda expugnatur à Spinula 1604.

Celebris de Osmane Turca Polonorum
ad Chocimum victoria 1621. Rupella à
Ludovico XIII. expugnata 1628. Sueci
ad Nortlingam victi ab Austriacis 1634.
Casimirus Polonus Tartaros memorabili
clade cædit 1669. & Joan. Sobieski, postea
Rex, Turcas ad Chocimum 1672.

Vienna à Turcis frustra oppugnata 1683.

Buda de Turcis recepta 1686. Belgradum
Maximil. Emanuel Bavari virtute fortiter
expugnatum 1689. sed anno sequenti ite-
rum amissum.

V. Supplem. IX.

Ab anno Christi 1700. ad 1707. Ad Spi-
ram annem cæsi à Gallis Germani, opem la-
turi obsesso Landavio 1703.

Longè majore clade affecti à Fœderatis
Galli ad Hœchstadium 1704. cæsis eorum ad
18000. & ad 11000. captis, inter quos ipse
Marescallus Tallardius. Occupata post hanc
cladem armis Cæsareis Bavaria, Suevia cum
Civitate Ulmenfi recuperata.

Barcellona 1705. ab Austriacis, & Fœde-
ratis capta, 1706. à Gallis denuò obsidetur,
sed post 6. septimanas obsidio solvitur, cum
magnâ Exercitûs Gallici strage.

Cæsi iterum Galli in Brabantia 1706. ma-
gna pars Flandriæ, & tota Brabantia Austria-
cis subdita. Ostenda sub initium Sæculi
XVII. expugnata post obsidionem trienna-
lem, capta ab Exercitu fœderato post tri-
duanam.

Taurinum 1706. post bimestrem, & acerrimam obsidionem liberatur à Cæsareo, & Sabaudò Exercitu, cæsis Gallorum ad 12000.

Post hanc cladem à Fœderatis recuperatum totum Pedemontium, Ducatus Mediolanens. Mantuan. Mirandolan. Montisferratens. Dux Mutinensis restitutus.

ARTICULUS X.

Belli Duces Nobiliores.

Ab anno Christi 1. ad 100.

Sentius Saturninus, & Valerius Messala, Augusto imperante.

Germanicus Cæsar Drusi filius.

Arminius Cheruscorum Princeps.

Tacfarinas Numida cum Romanis variâ fortunâ congressus.

Mutianus, & Antonius Vespasiani afecclæ.

Agricola Historici Taciti Socer, rebus in Britannia gestis nobilis.

Trajanus bello clarus, mox Imperator.

Galgacus Scotus cum Agricola sinistro plerumque Marte congressus, sed semper fortis.

Ab anno Christi 100. ad 200. Artemon Judæorum in Cyprio rebellantium Dux, à quo ducenta, & quadraginta hominum millia obtruncata. 114.

Andreas.

Andreas Hebræorum Dux in Ægypto.

Placidus, postea S. Eustachius dictus,

Dux sub Trajano insignis.

Barchochebas clarus Judæorum Dux,

Julius Severus sub Hadriano.

Septimus Severus adeò felix, ut nullo congressu non discesserit victor.

Ab anno Christi 200. ad 300. Aurelius, & Claudius Duces sub Gallieno, deindè Tyranni.

Zenobia Palmyrenorum Regina, sæpè victrix, tandem victa.

Odenatus Zenobiæ maritus.

Carantius, sive Carausius Scotus, à quo victi Romani 287.

S. Mauritius Dux Thebeæ legionis.

Fincomarchus Scotorum Rex, qui victis Romanis, Octavium Britannia Regem profugum restituit. *Leslaus.*

Ab anno Christi 300. ad 400. Antemius postea martyr sub Juliano.

Gallicanus Dux, & Consul, mox martyr.

Jovinus Magister Equitum sub Valentiano II.

Sapor II. Persarum Rex jussu patris in utero matris coronatus, postea bello fortissimus, & Romanis formidandus.

Theodosius Hispanus Imperatoris cognominis pater.

Ardaburius pater, & Asper filius, Aspetus Persa, Christo tandem addictus.

Terentius Dux Maximus sub Valentiano.

Arbogastes Comes, mox proditor 394.

Ab anno Christi 400. ad 500. Stilico gente Vandalus Consul, & Dux egregius, postea proditor sub Arcadio, & Honorio.

Fergusius II. R. Scotorum bello inclytus.

Attila Rex Hunnorum Dei flagellum.

Aëtius Patritius, & Romani Imperij columen singulari consilio, ac virtute cum Meroveo Francorum Rege Attilæ impetum repressit, atque avertit.

Bonifacius Dux bellicis cladibus clarus, sed Africæ demum Tyrannus.

Aurelius Ambrosius Brito vir & morum probitate, & bellicis victoriis admirandus.

Clodoveus bello, & pietate inclytus Francorum Rex.

Ab anno Christi 500. ad 600. Elesbaanus Æthiopum Rex victoriis, & religione inclytus.

Totilas Gothorum Rex fortis, & aliquando felix, sed postea victus à Narsete.

Belisarius, & Narses Justiniani Duces celeberrimi.

Joannes, qui opibus à Justiniano spoliatus, vitam mendicando sustentavit. *Procop. Hinc fortasse nota de Belisario fabula.*

Priscus, & Philippicus sub Mauritio.

Arturus Anglorum Rex nobile fabularum argumentum, cujus orbicularis mensa, & ensis calibinus celebrantur.

Mum-

Mummolius Patricius, & Comes Antifiodorensis.

Ab anno Christi 600. ad 700. Trebellius Dux Bulgarorum fortissimus.

Cosroës Persarum Rex illatis Roman. Imperio cladibus clarus, sed tandem ab Heraclio victus, & à filio cæsus.

Rotharis Longobardorum Rex victoriis, & aucto regno nobilis.

Omar Arabum Rex, seu melius Calipha à Mahomete tertius.

Halys à Mahomete V. qui rerum successu elatus, Mahomete major dici, credique voluit. Ex eo Saraceni in duas sectas divisi.

Bamba Hispaniæ Rex armis, & pietate insignis.

Ab anno Christi 700. ad 800. Carolus Martellus, Caroli Magni avus, cui ob res è re Christiana feliciter gestas à Gregorio III. Christianissimi titulus datus est.

Pipinus Caroli Magni pater, Galliæ Rex.

Carolus verè magnus Imperator, & Bellator.

Rolandus, quem Itali, corruptâ voce, Orlandum appellant, sub Carolo Magno.

Pelagius è Regio Gothorum sanguine, Cantabri Comitæ fil. Hispaniæ restitutor.

Azer, cujus virtute Aragones Maurorum jugum excussere.

Alphonfus Castus Rex Ovetensis.

Ab anno Christi 800. ad 900. Enechus co-

gnomento Arista belli, operibus ingens I.
Navarræ Rex.

Bonifacius Comes è progenitoribus Mathildis Comitissæ, rebus in Corsica gestis inclytus.

Regnerus Rex amorum, & rerum gestarum similitudine Danorum Hercules.

Robertus Fortis sui sæculi Machabæus apud Gallos 866.

Vido III. Spoleti Dux, & Imperator.

Andreas Romani exercitûs Dux, à quo cæsi Saraceni ad Padum 886.

Atto, seu Actius Mathildis Comit: proavus, bello per ea tempora clarus. *Florent*

Ab anno Christi 900. ad 1000. Ferdinandus Consalvus Castellæ Rex verè Magnus.

Vitzereus Suecus sub Olao I.

Almanfor Saracenorum Dux inclytus.

Petrus Venetorum Dux bello clarus.

Conradus Franco, mox Germaniæ Rex.

Joannes Zemiscus Græcus Imper.

Ezelinus Germanus Onaræ Dynasta.

Grimaldus I. Monæci Princeps non armis, minùs, quàm sanguine nobilis.

Ericus VII. Suecorum Rex, cognomento Segerselius, victoriis clarus.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Gregorius Maniaces sub Michaële Paphlagone 1040.

Constantinus Monomachus ante adeptum Imperium belli gloriâ nobilis.

Robertus, & Rogerius in Italia Nortmannorum Ductores, & Principes bellicâ virtute clarissimi.

Gothæ-

Gothofredus Bullionius Dux, Hercules Christianus.

Raymundus Comes Tolosanus, & Boëmundus Nortmannus cum Tancredo Bullionii in sacra expeditione socii.

Huna Anglorum bellicosissimus.

Rodericus Didaci, vulgò Cid. apud Hispanos celeberrimus 1099.

Robertus Wiscardus Nortmannus Dux fortissimus.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Henricus cognomento Leo, Dux Brunsvicensis è gente Atestina.

Guilhelmus Dux Aquitaniæ strenuissimus.

Dominicus Michaël Venetorum Dux.

Jacquellinus de Mayli, quem Saraceni S. Georgium, & Christianorum propugnaculum appellabant.

Rainaldus Marchio Atestinus 1177.

Sanctius I. Lusitanorum Rex nobilibus victoriis celeberrimus, contra propinquos Maurorum Reges egregiè rem gessit.

* Simon Comes Monfortius bellicâ laude, & pietate clarissimus.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Nicolaus Spinula, Ansaïdus, & Andreolus Marii sub Eriderico II. Cæsare.

Actius IX. Atestinus Italiæ, & Ecclesiæ propugnaculum.

Matthæus Montmorantius Mars Gallicanus.

Guilhelmus Vallasæus Scotiæ Columna.
 Alphonsus Perez Gusmanus Tariffæ Præ-
 fectus.

Farinata de Ubertis Florentinus.

Ezelinus à Romano Patavii Tyrannus.

Ubertus Auria, Lambas Auria Genuen-
 sum Classium Præfecti celebres.

* Robertus Brusæus Scot. Rex inclytus.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Amedeus
 V. Sabaudia Comes Rhodo à Turcis libe-
 ratâ clarissimus.

Amedeus VI. Sabaud. Italiæ Achilles.

Matthæus Gripho Florentinorum Ductor.

Hilarion Græcus Monachus, Luchinus
 Vermius à Petrarcha laudatus.

Paganus Auria victoriis illustris.

Canis Scaliger pater, Mastinus filius, Pe-
 trus Rubeus Parmensis Venetor. Ductor.

Huguccio Faggivola, Castruccius Ca-
 stracanus.

Ægidius Card. Albernotius, Petrus Far-
 nefius.

Joannes Acutus Anglus rebus in Italia ge-
 stis celebris.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Paulus
 Sabellus, Paulus Ursinus, Joannes Zisca.

Joanna Darcia, vulgò Puella Aurelianen-
 sis, Nicolaus III. Atestinus, Joannes Fran-
 ciscus Gonzaga.

Albertus Brandenburgensis Achilles, &
 Vlysses à Pio II. dictus, Blasius Axeretus Gen-
 uens, Albertus Agidarius Cunii Comes.

Brä-

Brachius à Montone, Jacobus Caldora,
Mutius Attendolus cognomento Sfortia,
Franciscus Carmaniola, Joannes Card. Vi-
relleschus.

Matthias Corvinus, Joannes Hunniades,
Stephanus Vaivoda, Castriotus, vulgò Scan-
derbechas, Stephanus Battoreus.

V. Supplem. X.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Campson
Gaurus Ægyptius, Joannes Mediceus, Gasto
Fuxius, Jacobus Trivultius, Bartholomæus
Livianus, Ludovicus Gonzaga vulgò Ro-
domontius.

Prosper, Fabricius, Marcus Antonius Pa-
liani Dux clarissima Columniæ gentis lu-
mina.

Thomas Hauvartus Anglus.

Petrus de Terrail Balardus, Alphonsus
Albuquerqueus, Villerius Rhodius, Ferdi-
nandus Cortesius, Andreas Auria celeberrimus,
Antonius de Leva.

V. Supplem. XI.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Mauritius
Nassovius, Carolus Eman. Sabaudus, Am-
brofius March. Spinula, Ladiguerius Galliæ
Comestabilis.

Carolus V. Dux Lotharingiæ Christiano-
rum columen, Turcarum terror.

Carolus Comes Buquojus, Torquatus
de Comitibus, Forcia, & Toirasius Mare-
scalli, Gustavus R. Sueciæ, Walfteinius,
Tyllius, Poppenaimius, Bernardus Weima-

rus,

rus, Joannes Wertius, Vladislaus IV. Polonus, Andreas Cantelmus, Comes Arcurtius, Chiupertius Visirius, Vicecomes Turenus Marefcallus, March. Montecuculus, Armandus Princeps Condæus..

Ab anno Christi 1700. ad 1707. Æneas Comes Caprara, Ernestus Rogerius Comes Starenbergius, propugnata contra Turcas Viennâ illustris.

Ludovicus Princeps Badensis plurimum palmarum Heros, præcipuè contra Turcas gloriosus.

ARTICULUS XI.

Casus Tragici, Calamitates publicæ.

Ab anno Christi 1. ad 100.

FIdenis, ruente amphitheatro, triginta hominum millia obtrita sunt 27.

Sejanus à Tiberio accusatus unco in Tiberim trahitur 32.

Herodes Agrippa Rex populi acclamatione supra humanum fastigium elatus, manifestâ Divini Numinis irâ, fœdâ vermium tabe conficitur.

Fames dira Romæ, & in Italia, imò per totum ferè terrarum orbem 42.

Quatuor Imperatores populi Rom. Nero, Galba, Otho, Vitellius intra biennium per ludibrium periire.

Ab anno Christi 100. ad 200. Hadrianus post

post summam vitæ felicitatem gravi, diuturnoque morbo implicitus, expertus est, quàm miserum esset, cupientem mori non posse 138.

Incendium Romæ, quo absumuntur 340. insulæ 152.

Pacis Templum cum universis Hierosolymitani Templi spoliis, illic à Vespasiano repositis, igne perduntur 193.

Severus supra quadraginta Consulares, & Prætorianos Fescennii, & Abbini sectatores occidi jubet 200.

Ab anno Christi 200. ad 300. Antoninus Caracalla impotens iræ Alexandrinorum dicacitatem ingenti eorum strage vindicat.

Decium altero Principatûs anno, clade à Gothis acceptâ, fugientem obvia palus haurit.

Roma magnam partem accensa nocturnis ignibus 249. itemque amphitheatrum 254. & Templum Dianæ Ephesinæ 263.

Valerianus à Sapore Persarum R. captus 259. miserabili apud hostes senectute confenescit, ac tandem excoriatus sale conditur.

Ab anno Christi 300. ad 400. Galerii Maximiani horrenda mors 311. Diocletiani 316.

Lues, fames, & omnis generis calamitates exundant.

Constantinus Crispum filium falso Faustæ Novercæ crimine circumventum supplicio afficit 326. Abla-

Ablavius dictus fortunæ pila ruit 337.

Fames post hominum memoriam atrocissima tum alibi, tum in Cappadocia 367.

Valens in tugurio crematur à Gothis 378.
Eos, quos contra Catholicos foverat, cælestis iræ ministros expertus.

Ab anno Christi 400. ad 500. Aëtius Romani Imperii columen, Valentiniani Imperatoris manu cadit 454.

Maximus Imper. lapidibus obrutus, & discerptus 455.

Universi Orbis opes à Vandalis direptæ, furente mari absorptæ 455.

Conflagrat Constantinopoli Bibliotheca librorum millia centena vicena continens 476.

Zeno Imperator vivus sepultus, obstante Ariadnâ, non extractus miserè perit 491.

Ab anno Christi 500. ad 600. Anastasius Imper. fulmine perit 518.

In Italia præ fame nati vorati à matribus 539. *Genebrard.*

Pestis per malos Angelos immissa 544. per annos 50. vexat Orbem terrarum.

Chramnus à Clotario patre intra tugurium cum uxore, & filiabus incensus 464.

Belisarius Constantinopoli obit inglorius 465.

Post Tiberis inundationem atrox lues Urbem invasit, in qua plures alioqui valentes sternutando, aut oscitando animam efflabant.

Romilda publicè palo infixà à Cajano, cujus amore capta, post mariti mortem Forum-Julium prodiderat 600.

Ab anno Christi 600. ad 700. Cajanus Avaram Rex captivos innumeros mactat, quòd eos Mauritius Imper. viritim quatuor filius redimere noluisse 601.

Mauritius Augustus à Phoca, post conjugem, & liberos ante os ejus trucidatos, jugulatur 602. Non alius Augustus aut majorem cladem, aut fortiùs tulit.

Phocæ, superbiam in miseria retinentis, collum pedibus calcat Heraclius.

Brunichildis, decem Regum trucidatrix, equinis caudis alligata discerpitur.

Ab anno Christi 700. ad 800. Aripertus Longobardorum Rex, ingenti acceptâ ab hostibus clade, fugiens, in trajectu amnis auro degravatus, mergitur 712.

Artemius in Sicilia dictus Imperator crematur 718.

Pestis lævissima in Thracia, vicinisque provinciis furit.

Copronymi classis navium 2660. fluctibus hausta 732.

Constantinus Pseudo-Patriarcha C. P. inter opprobria trucidatur 767.

Constantinus Imperator ab Irene matre excæcatur 797.

Ab anno Christi 800. ad 900. Bernardus Ital. R. jussu Patru Ludovici Pii excæcatus, præ mærore obit 818.

Hor-

Horrenda per locustas Galliæ depopulatio, quam consecuta pestis tertiæ mortalium partis exitio 876.

Bardas Cæsar, jussu Michaëlis Imper. in frustra conciditur 866.

Basilus Macedo cervi cornibus transfixus, effusis intestinis, efflavit animam 886.

Carolus Crassus regio nomine exutus, Arnulpho fratris filio in tutelam datus, ab eo victum emendicabat.

Arnulphus veneno stolidus effectus, à phtiriasi consumptus perit. *Frisingen.*

Ab anno Christi 900. ad 1000. Genuâ à Saracenis captâ, omnes in ea præter pueros, & fæminas occiduntur 936.

Otho secundus Italicis Proceribus Romæ ad convivium invitatis, inter epulas de seditionis pænas, cæteris inspectantibus, sumit. Hinc *Sanguinari* cognomentum Othoni factum.

Idem, immensæ classis acceptâ strage, vix natando evadens, mœrore perit 983.

Pestis atrocissima in Germania, post hyemem mediâ æstate subortam 991.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Crescentii Nomentani olim uxor Othonem III. chyrothecis veneno infectis, pro munere amatorio ad eum missis, extinguit 1002.

Basilus Imper. 15. Bulgarorum captivorum millibus effodi oculos jubet, unico singulis centenariis lusco duce relicto.

Dani per Angliam uno impetu ex condicto exsi 1011.

Locu-

Locustis, & fame vexati Cappadoces, Armeni, & Paphlagones solum vertunt 1040.

Romanus Diogenes Imper. captus à Turcarum Sultano, ei ascensuro, & descensuro in solium pro scabello fuit. *Tyrius.*

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Henricus IV. Regno spoliatus, eò mendicitatis, & miseriæ redactus est, ut ab Episcopo Spirensi victum sibi, ac locum Clerici in Choro quæreret.

Latini innumeri cujusvis ordinis à Græcis cæsi. 1183.

Andronicus Alexii nepotis strangulator, alterâ manu, & oculo mutilatus, scabroque camelo præposterè impositus, ac circumductus, vulgi furore harpagonibus ferreis frustulatim discerpitur 1185.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Otho IV. Imperio dejectus, multis tum in Italia, tum in Germania attritus cladibus, in Saxoniæ latebram se recipit, ubi haud ita multò post obiit ex mœrore 1218.

Lue absumpta pecorum vis immensa in Gallia, & Germania 1223.

Conradinus Suevus, & Ferdinandus Austriæ Dux securi percussi Neapoli 1268.

Vesperæ Siculæ, in quibus ad condictum Vesperarum signum Galli omnes in Sicilia cæsi 1282.

* Hugolinus Gherardeschæ Comes, duo ejus filii, totidemque Nepotes Pisanâ turre clausi dirâ fame necantur 1289.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Andreas Rex

Rex Neapolit. Joannæ conjugis malignitatē
strangulatur 1344.

Carolus Dyrrachinus Joannam Neapoli-
tanam regno exutam, pulvillo suffocat, &
mortuæ spoliū, thronum, incendit 1382.

Pestis triennis Oecumenica mediam ho-
minum partem perdit 1345.

Amurathes trigesies, & septies victor à
ferro confoditur 1390.

Carolus II. Navarrae Rex, cum ad exci-
tandam libidinem, aquā, quam ardentem di-
cimus, corpus perfudisset, ambustus est.

Morbus, qui à Gallis nomen invenit, ex
America in Europam advectus.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Bajazethes
Rex Turcarum à Tamerlane victus, captus-
que in ferrea cavea ad ludibrium reserva-
tus, infelicissimus obit. 1403.

Alvarus de Luna apud Joannem Castellæ
Regem maximè gratus, ejusdem jussu ob-
truncatur 1453.

Ludovicus Luxemburgensis Comes S.
Pauli, Magister Equitum Gallia capite ple-
ctitur 1475.

Carolus Burgundiæ Dux, cognomento Au-
dax, in prælio ad Nancium vulgaris militis
manu cadit 1497.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Sultanus
Ægyptius post multa probra, à Selimo fer-
reo unco suspenditur 1509.

Christiernus Danus, tribus Regnis spolia-
tus in cavea clathrata moritur 1522.

Ludo-

Ludovicus II. Hungariæ, & Bohemiæ Rex
à Solimanno post captum Belgradum victus,
fugiens perit in palude 1526.

Sudor Anglicus primò innotescit 1529.

Thomas Volsæus ex Iro Cræsus, denuò
Irus infelicissimus.

Locustæ Solem inumbrant in maxima
Europæ parte 1542.

Pestis, cui nomen Arietis factum, quod
præcipuè caput urgeret, totam penè pera-
grat Europam 1580. & 1581.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. In Anglia
pestis horrenda, Londini præsertim 1600.

Demetrii Magni Moscorum Ducis casus
1606.

Henricus IV. Galliæ Rex Parisiis in vico
Ferroneriæ à nefario parricida, à vili homi-
ne cultro confossus 1610.

Captâ per Tartaros Regiâ Peking Zunghi-
nius Sinarum Imperator nubilem filiam ob-
truncat, ipse, & Regina se suspendunt. *Mar-
tinus.*

Rebelles in Anglia Carolum I. Regem, in-
audito exemplo, caruificis manu in foro
obtruncant 1649.

Petrus Zrinius, Frangipanius, Tattenba-
chius conjurationis in Leopoldum Impera-
torem convicti, capite plectuntur 1671.

Pestis in Italia, sed Neapoli præcipuè, &
Genuæ furit 1656. ac deinceps per Asiam,
& plures Europæ Provincias à 1678. ad 1680.
Spira, Wormatia, Heidelberga, Manhe-
mum,

mium, Franchentalium, Oppenheimium, Badena, Durlacum, & plures aliæ, in Palatinatu præsertim, urbes, & oppida ferro, & igne penitus à Gallis excinduntur 1689.

Jacobus Angliæ Rex cum Regina, & Filio Duce de Wallis ab Auriaco Wilhelmo cum ingenti classe appellente in Anglia, Regno expellitur, & in Galliam fugere cogitur 1689.

ARTICULUS XII.

Motus Elementorum & Signa in Cælo.

Ab anno Christi 1. ad 100.

Tiberis inundatio Romæ 5. & iterum 15. anno post nostræ salutis initium.

Eclypsis, & terræ motus Christo Domino moriente. 33. *Illius meminit Phlegon apud Eusebium.*

Duodecim Urbes Asiæ, in quibus Ephesus, & Sardis, nocturno terræ motu collapsæ 33.

Nova insula inter Theram, & Therasiam Ægei maris emergit 46.

Ignis è Vesuvio copiosus, & cineres, quibus inter alios obrutus Plinius, Herculænum, & Pompeii Urbes sepultæ 75.

Ab anno Christi 100. ad 200. Antiochia horribili terræ motu corruit, cum ingenti civium, aedificiarumque Trajani tantæ ruinæ spectatoris, clade. 115. Terra

Terræ motus magni, & crebri, inundationes, lues, aliæque calamitates Antonino Philos. Imper. *Jul. Capito.*

Tactum de Cœlo Capitolium, & magna Romæ Bibliotheca conflagrat 188.

Tres circa Solem stellæ apparent 193.

Ab anno Christi 200. ad 300. Solis eclypsis admodum horrida 203.

Vesuvius ingenti fragore, & horrore flammæ, & ignitos cineres eructat 203.

In Africa diluvium, ignes nocturni Carthaginis mœnibus proximè imminentes 203.

Horrendi terræ motus, quibus Urbes aliquot cum populis haustæ 243.

Ab anno Christi 300. ad 400. Luna sanguinei coloris 302.

Terræ motus horribilis apud Tyrum, & Sidonem, Urbes multas, populosque innumeros opprimit 306. *Eusebius.*

Nicomediæ dirus terræ motus, & incendium per dies 50. 358. *Hieronym.*

Terræ motus, quales antea nunquam extitissent, Orbem terrarum propemodum universum concutiunt, undè maria intumescunt, & multæ urbes haustæ sunt 365.

Grando inusitatae magnitudinis Constantinopoli 367. *Idatius, & alij.*

In Artesia pluviae mixta cadit lana 367. *Hieronym.*

Nicæa per terræ motum penitus eversa 368. *Idatius & alij.*

Ab anno Christi 400. ad 500. Cometa ad terram usquè pertingens Constantinopoli. Ricciolus.

Uticæ terra per annos septem mugit 410. *Sigebert.*

Terræ motu in Palæstina Urbes, ac pagi non pauci subversi 419.

Terræ motus in Oriente Urbes complures, & magnam Byzantii partem solo æquat 446.

Tolosæ rivos sanguinis toto unius diei curriculo defluxit. 461. *Genebr.*

Terræ motus in Oriente horribilis 446.

Ignis maxima eruptio è Vesuvio 472. & iterum inclinante sæculo *Marc. & alij.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Italia flammeos in Cælo videt exercitus, cum sanguinis effusione, magnaque Tiberis inundatione 510. Palmer. Antiochia gravi terræ motu everfa 524.

Horrendus per 40. dies terræ motus Constantinopoli, & multarum adjacentium urbium æquatio 533.

Terræ motus, ac portentosus ubiquè maris æstus cuncta devastat 552.

Mons Rhodano imminens à contiguo monte abjunctus, post longos mugitus domos, ac mortales ingenti numero obtrivit 562. *Genebrard. & alij.*

Diluvium Venetiis, & alibi, mox pestis Romæ à fœtore serpentium in Tiberis ripa ejectorum 589. *Palmerius, & Ciacconius.*

Ab anno Christi 600. ad 700. Signum de cœlo instar gladii, & terræ motus triginta dierum 632. *Sigebertus.*

Nicomedia, & Nicæa iterum gravissimo terræ motu concussæ 633.

Cometes 678. quem siccitas trium annorum consequuta est, & pestilentia, quæ funeribus Italiam exhaustit.

Stella per noctem, cœlo sereno, nubilo infecta sub initium Januar. 685. apparuit; mox alia, in Februario meridie cum magno fulgore ad Orientem decurrit. *Sigon.*

In Martio verò Vesuvius per dies aliquot ignes evomuit, atque omnia virentia circumquaque adussit. *Sigonius.*

Eodem anno Romæ Tiberis inundatio.

Ab anno Christi 700. ad 800. Tanta Solis Eclypsis, ut stellæ in die apparerent 3. Junij 718.

Scutum nigerrimum in orbe solari 733.

Pluvia cineris in Oriente 744.

Tenebræ horrendæ per Orientem à 4. Augusti ad Kal. Octobris 746.

Tanta fuit hyemis sævitia, ut Pontus Euxinus gelu coalesceret, & à Danubio ad Euphratem usque regiones continuâ glacie connecterentur 764.

Constantino à matre Irene excæcato, sol per dies 17. visus est latere. *Theophil. & alij.*

Ab anno Christi 800. ad 900. In Italia horrendi terræ motus, quibus & aliquæ urbes dirutæ, & montes disiecti 801.

Sunt, qui tradunt, maculam in sole visam per dies octo 807.

In Saxonia terra ad trium millium spatium intumuit 823.

Grando stupendæ magnitudinis in Gallia, & gelu 15. pedes longum 6. latum cadit è cœlo 825.

Prodigiosa solis defectio, quâ visâ, Ludovicus Pius supremum morbum contraxit 840.

Terra immaniter concussa horrendum immugit 862.

Pluvia sanguinea per triduum in agro Brixiano 869.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Genuæ fons sanguinis futuram sequentis anni calamitarem prænunciat 935.

Sol per aliquot dies visus est sanguinem effundere. Prodigium plurimi morbi, & interitus consequuti sunt 940.

Gemini soles per biduum visi, & acies in cœlo confligentes 979.

Cruces in vestibus apparent 979.

Ignis è Rheno exortus strages ingentes edit 991.

Horrenda ignis eruptio è Vesuvio 993.

Terræ motus permagnus, aliaque prodigia 1000.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Prodigiosa Ligeris inundatio in Gallia 1003.

In Lotharingia fons aquæ saluberrimæ in sanguinem versus 1011.

Nubes

Nubes ingens in Belgio soluta multos mortales mergit 1014.

Cometes trabis specie per quadrimestre 1039.

Tam copiosa nix in Occidente, ut sylvæ onus non sustinentes, frangerentur 1041. *Sigebert.*

Terræ motus per biennium in Bithynia.

Sereno cœlo, de die visa stella 1077.

Ingens soli mugitus 1082.

Multis in locis, ac præsertim in Italia eluviones insolitæ 1086.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Visi gemini soles 1105. & acies cælestes permultæ 1109.

Ravennæ pluvia sanguinea 1113.

Terræ motus in Italia quadragenarius villam aliò transfert 1117.

Padus ex alveo sublimis extat in fornicis modum, datâ transeuntibus viâ 1117. In Gallia tellus præ calore flammæ emittit 1135.

Ingens mortalium clades ex Belgica Oceani effusione per duodecim millia 1164.

Ætnâ solito vehementius deflagante, tota Sicilia terræ motu concussa est, magnâ hominum strage, plura prostrata oppida, Catana in primis, in qua nulla domus superfuit 1164. *Fazell. Bonfil. ex Baron. 1169.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Cometa insignis 1211.

In Frisia mare effusum centum hominum millia mergit 1218.

Ob horrendam solis eclypsum 6. Octobris
stellæ in die visæ 1241.

Mons in Burgundia à reliquis dehiscens
multa rusticorum millia opprimit 1241.

Saturni stella in die apparuit 1283.

Piscis marinus leoni similis captus in
mari Thyrræno 1281.

Horrendus in Italia terræ motus 1298.

Cometes planè prodigiosus, qui tres ante
mens'es ardere cæperat, Urbano IV. morien-
te evanescit 1264.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Eruptio
pumicum, & cinerum horrenda ex Ænaria
insula, vulgò *Ischia* 1303.

Visæ simul in cœlo tres Lunæ 1314.

Ætna vomit plurimum ignem 1323.

Terræ motus quadragenarius Urbes vi-
ginti sex prostermit in Pannonia 1348.

Mare Flandricum, ruptis aggeribus, mul-
ta oppida mergit 1377.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Per plures
leucas constrictus frigore pontus impunè
calcatus 1420.

In Hispania terræ motus multa oppida
evertit 1431.

Mare ad Dordracum, ruptis aggeribus,
hominum supra centum millia, & pecorum
greges infinitos perdit 1446.

Cometæ bini in Italia visi 1456.

Ignæa Pyramis, seu columna in aère super
Mexicana Urbe diu suspensa proximam
Evangelii lucem visa est indicare. *Florimund*
Raymond. l.1. c.2.

Ab

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Cruces sanguineæ vestibus subito inspersæ 1501.

Eclypsis horrida 1518. Tres soles annu-
næi 1524.

Ad Nicæam Salyum vicī aliquot subito terræ motu absorpti, & ad Oeni salinas igne aliqui de cœlo tacti 1524.

Maris in Anglia retrocessio magna, & mons loco motus, evulsis arboribus 1571.

Pluvia triticea in Quadis 1571.

Nova stella in signo Cassiopææ ab anno 1572. ad 1574.

Quinque simul soles 1588.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Terra motus ingens in Helvetia 1601. in Peruvia 1604. in Brutiis, ubi everfa Siberina 1627. In Sinis quindecim magnis urbibus dejectis 1628. Herbipoli 1638. in Brutiis 1659. à Pyreneis ad Lemovicum in Gallia 1660. qualis non ante auditus. In nova Francia 1663. Ragusium concussum 1669. Ariminum 1672. Peruvium 1686. Smyrna concussa, ubi periire 40. hominum millia 1688. Neapolis concussa, & Beneventum 1689. Sicilia ferè tota 1693. vel omninò, vel magna ex parte deletis pagis, oppidis, urbibus pluribus, inter quas Syracusæ, Catana, Leontini, sepultisque, ut fama fert, centum ferè hominum millibus.

Araris eluvio in Gallia 1602.

Passavium ferè totum incendio perit 1662.

Salisburgi ruinâ montis magna pars ædium, & hominum sepelitur.

Exundationes aquarum subitæ, & insolitæ passim ingenti hominum, & pecorum damno 1681.

V. Supplementum XI.

Ab anno Christi 1700. ad 1707. Adriano-
poli supra 3000. ædes incendio absumptæ
1702.

Roma cum Provinciis confinibus magno
terræ motu quassata 1703.

Calabria & Sicilia 1706.

ARTICULUS XIII.

*Res memorabiles, sive Sacræ, sive
Propheane.*

Ab anno Chr. 1. ad 100.

Messala Corvinus, Orator celebris, duo-
bus ante obitum annis, sui etiam no-
minis obliviscitur.

Phœnicem sub Tiberio visum testantur
Tacitus, & Dio; verum de anno discrepant.

Nero magnam Urbis partem obscuris ædi-
bus informem per ludum incendit, ut ar-
dentis Trojæ imaginem exhibeat.

Joseph Anani per septennium lamentabili
voce futuras Hierosolymæ calamitates præ-
nunciat.

Titus Fulonius 150. annum agens Bono-
niæ sub Claudio vivebat. *Genehrard.*

Ab

Ab anno Christi 100. ad 200. M. Antonini Pii tanta fuit Justitiæ fama, ut Bactrianos, Hyrcanos, Indos, aliasque barbaras nationes compulerit, depositis armis, eum arbitrum sumere.

M. Aurelius Antoninus ad belli sumptus exhausto ærario, ne cuiquam gravis foret, instrumentum omne Imperatorii cultûs vendidit, mox partâ victoriâ ex manubiis redemit.

Ælius Pertinax tantæ suscepto Imperio modestiæ fuit, ut nec uxorem Augustam, nec filium Cæsarem à Senatu appellari passus sit.

Ab anno Christi 200. ad 300. Alexander Severus Christum in Deorum numero reponere frustra conatus, in larario suo privatim coluit.

Idem Magistratus nullos venales esse voluit, dictitans, fieri non posse, quin vendat, qui emerit, nec posse à Principe animadverti in eum, qui vendat, quod emerit.

Plotinus Philos. frustra petit à Gallieno, apud quem gratiâ valebat, ut Urbs diruta instauraretur, quæ Platonis legibus viveret, atque indè Platonopolis diceretur.

Urbs Phridiæ Christiana, imperante Diocletiano, pro Christi nomine tota comburitur.

Ab anno Christi 300. ad 400. Ex non ita pridem vulgato Firmiani Lactantii libello de mortibus persecutorum didicimus, non

spontè, sed coactos Diocletianum, & Maximianum abdicasse imperium anno 364.

Criminosos dissidentium Episcoporum libellos in ignem conjicit Constantinus dictitans: *Ego verò Episcopum delinquentem si viderem, hanc purpurâ operirem.*

Tanto honore Constantinus in Niceno Concilio Episcopos coluit, ut postremus federet Augustus.

* *Ab anno Christi 400. ad 500.* Memorabili Pulcheriæ Sororis prudentiâ Theodosio II. puero stetit Imperium.

Eadem, obeunte fratre, Martianum in virum deligit, integrâ tamen virginitate, Imperii, non thori consortem.

S. Leo divinâ planè eloquentiâ Attilam ab Urbis obsidione deterret 452.

Ecclesia Catholica perstat, tametsi omnes Principes aut hæretici essent, ut Anastasius Imp. Reges Italiæ, Hispaniæ, & Africæ, aut Pagani, ut Anglorum, Francorum, & Germanorum Reges.

Ab anno Christi 500. ad 600. Alexandriæ plurimi utriusquè sexûs à Dæmone correpti, canum instar latraverè 515.

SS. Medardus, & Gildardus fratres eodem die nati, eodem Episcopi facti, eodem quoquè die in Cælum evolarunt 8. Junij 564.

Romildæ filiæ matri dissimiles; ut ab Avaribus castitatem tuerentur, crudorum pullorum carnes inter mamillas putrefaciendas locarunt 600.

Ab anno Christi 600. ad 700. Cosroës Persarum Rex, argenteâ ædiculâ ad id excitatâ, Sacram Crucem, quam captis Hierosolymis asportarat, veluti regni collegam adscitam, ad dexteram in aureo folio statuit 615.

Pyrrhi C. P. Patriarchæ Monothel. damnationem scripturus Theodorus Romanus Pontif. Christi sanguinem è calice miscuit atramento 648.

Dum lues horrenda Italiâ, & Romam præcipuè popularetur, diabolus, multis spectantibus, Urbem cum hasta obiens, ad Angeli imperium cuspide domorum januas feriebat, & postero die mortuorum numerus hastæ ictus æquabat 680.

Ab anno Christi 700. ad 800. Gregorius III. Luitprandum Longobardorum Regem, suum petentem caput, ultrò adit, ille verecundiâ supplicis Rom. Pontificis commotus, & immutatus sese ad ejus pedes abjicit 739.

Rachisio Longobardorum Regi Perusinos obsidenti Zacharias Pontifex cælestis Numinis iram intentat. Ille subitâ religione perfusus obsidionem solvit, seque cum uxore, & filia comectat Deo 750.

Cum Leo IV. In. et. coronam auream, gemmisque insignem ex æde S. Sophiae sacrilegè raptam capiti imposuisset suo, statim pestiferâ correptus febris miserè interiit.

Ab anno Christi 800. ad 900. Grunnus
E 6 Nice-

Nicephori Cæsaris cæsi calvariam vertit in craterem 811.

Carolus Magnus, quidquid moriens in thesauris habuit, pauperibus, & sacris *Ædi-*bus legatum voluit.

Basilus Macedo quoties judiciis vacaret, per præcones populo denunciabat, adesse Augustum ejus ope, & operâ uti volentibus.

Trebellius filium, cui, Monachum induens, Bulgariæ regnum reliquerat, effossis oculis, in custodiam tradit, quia populos ad falsorum Numinum cultum revocabat 880.

Ab anno Christi 900, ad 1000. Joannes Zemiscus Imper. de Bulgaris victor, Beatæ Virginis simulacrum triumphare voluit in curru 971.

Robertus Rex Galliæ ob illicitum conjugium ab Episcopis sacris diris devotus, a suismet famulis deseritur 998.

Augusta Othonis III. uxor falsi criminis architecta, quo infontem Mutinensem Comitem insimulaverat, igne, de mariti sententia, libidinis, & calumniæ pœnas exsolvit.

Ab anno Christi 1000, ad 1100. Conradus Salicus morti proximus, Imperatoris insignia ad Henricum Saxonie Ducem mittit, a quo nuper ingenti prælio victus fuerat, eum præ cæteris imperio parem æstimans 1039.

Casimirus Regiâ stirpe natus ex Monacho Clunia-

Cluniacensi Rex Poloniæ, annuente Benedicto IX. Pont. 1041.

Gothofredus Bullionius Rex Hierosolymæ renunciatus, nec insigne, nec nomen regium usurpare voluit, ubi Christum meminerat Regem per ludibrium appellatum.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Joannes Comnenus Imper. multiplici de Turcis, Scythis, Hungaris partâ victoriâ, Deiparæ, cujus ope vicerat, imaginem pro se triumphare voluit.

Manuel Comnenus Augustus, posito genu afflictum ex casu generi sui Balduini III. Hierosolym. Regis brachium suâ manu curare voluit, amore vincente majestatem.

Fridericus Ænobarbus, cum ab Alexandro III. se totum avertisset, Gibellinorum & Guelphorum nominibus ex veteri Germaniæ discordia repetitis, pestiferas totâ Italiâ factiones excitat. Qui partes Augusti sequerentur Gibellini, qui Pontificis Guelphi appellati.

Ab anno Christi 1200 ad 1300. S. Ludovicus Galliæ Rex oblatam sibi à Rom. Pontif. Sacerdotia conferendi potestatem non admittit, satis sibi curarum, & periculi dictitans in prophanis administrandis 1268.

Natalis Deiparæ domus, deficiente cultu, ex Asia in Europam Cælestium ministerio transit, ac primò in Dalmatia, mox in Italia confidet, à loci domina Laureta, Lauretana dicta 1294.

Factiones Alborum, Nigrorumque Pistorii exortæ totâ penè Italia propagantur. Pro Gibellinis Albi, pro Guelphis Nigri appellati.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Genuenses Matronæ insigni pietate, & religionis exemplo, ad comparandam in Saracenos classem, muliebrem mundum spontè distrahunt
1301.

Veneti Ducem electum, sed majestatis reum securi percutiunt 1354.

Tamerlanes ex pastore latro, ex latrone militum ductor, ex ductore summus Imperator, & terror Orbis terrarum.

Margarita Hollandiæ Com. unico partu 365. liberos parit; qui omnes sacro fonte lustrati periere. *Genebrard. ex Annal. Holland*

* Mulier Marina nuda, & muta in lacu Pumerio capta vestem induere, panem, & laticinia edere, ac honorem exhibere Deiparæ discit. *Spondanus 1403.*

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Gregorius XII. concordie causâ Pontificia insignia deponit 1415 & à Martino V. Pontif. Piceni Legatus constituitur 1417.

Joannes XXII. coactus abdicat, & Florentiæ ab eodem Martino in numerum Patrum coopatur; quare eadem ætas duos vidit ex Pontificibus Cardinales.

Novis Orbis detectus à Christophoro Colombo Ligure 1492.

Vasculus Gama Lusitanus, superato Bonæ spei promontorio, Indos Orientis patefacit 1497.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Henricus VIII. post raptas totâ Angliâ Cænobiorum & Sac. Ædium opes, ipsâ prædâ factus est pauper.

Eodem ferè tempore, quo Christiana religio invec̃ta est per Monachos in Americam, turbata est per Lutherum Monachum in Europa Religio. In Mahometicâ superstitione novæ Sectæ excitatæ sunt per Monachum Saracenum Techellim in Asiâ apud Persas, & Per Ametherem pariter Monachum Saracenum in Africâ inter Mauros. *Florimund. Raymond. l. i. cap. 4.*

Regii tres juvenes à Christianis Japoniæ Regibus ad Gregorium XIII. Pontif. missi.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Quidam Impostor simulans, se esse Regem Sebastianum, turbat Hispaniam, & Lusitaniam, an. 1600. Mauri ad 900. capitum millia ex Hispania pulsi propter pacta cum hostibus Christianismi 1610. Protestantes 1617. primum suum Jubilæum celebrantes palam profitentur novitatem sectæ suæ. Neapolis, & totum regnum seditione succutitur, motuum auctore Thomâ Aniello piscatore, qui se Regem per 8. dies gessit. 1641.

Christina Suecorum Regina, Catholicæ Religionis agnitâ veritate, ut eam amplectatur, Regno valedicit 1653.

Judæi

Judæi omnes Viennâ proscripti, & Synagoga in templum conversa 1670.

Jacobus II. Magnæ Britanniaæ Rex nobilissimâ legatione ad Innocentium XI. Rom. Pontificem, vetusta suæ gentis erga Apostolicam Sedem obsequia renovat 1687.

Innocentius XII. Apostolicæ Cameraæ Magistratus vetat esse venales 1692.

Idem pauperes, quos Nepotes suos appellat, totâ Urbe collectos alendos suscipit, illisque Lateranenses Pontificum ædes habitandas tribuit 1692.

PARS IV.

ARTICULUS I.

Scholæ, Academiæ, literarum incrementa, & detrimenta.

Ab anno Christi 1. ad 100.

Thenæ quamvis minori jam gloriâ docerent, præcipuum tamen adhuc doctrinarum emporium erant.

Rhodum plerique, alii Massiliam Græcis florentem artibus studiorum Magistram habere consueverant.

Publica scriptorum recitatio, & mutua inter literatos eorundem emendatio plurimum studiis proderat.

Augustus, & Vespasianus Cæsares Mercurialium virorum amantissimi.

Postremus è Fisco stipendium Rhetoribus tribuit.

Caligula bonarum artium osor de abolendis literariis summorum virorum monumentis Homeri, Livii, & aliorum consilium cæperat. *Sueton.*

Ab anno Christi 100. ad 200. Literarum studiis Alexandria, Cæsarea, Antiochia claræ habentur.

Lugduni, Augustoduni, ac Vesontione in Gallia

Gallia literarum studia tradebantur. *De Fresne in Prefat. ad Glossarium eruditissima.*

Romæ concursus erat literatorum ad Bibliothecas, commentandi, & disserendi causâ, teste Gellio.

Trajanus, Hadrianus, Antoninus literarum amantissimi, literatos fovent, Bibliothecas condunt.

Prima Christianorum Schola Alexandria, in qua sub Commodo docuit Pantænus. *Genebrard.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Pantæno in schola successit Clemens Alexandr. Clementi Origenes anno ætatis 18. *Genebrard.*

Eandem postea Scholam rexit Pierius Presbyter, Origenes Junior appellatus.

Schola Cæsareæ Philosophica, & Theologica per Pamphilum instituta. Pierii discipulus, & martyr Pamphilus.

Alexander E. Hierosolymit. Julius Africanus Cæsareæ primi apud Christianos Bibliothecas instruxisse leguntur. *Euseb. l. 6.*

Mirus in Alexandro Severo literarum, & literatorum amor.

Antoninus Caracalla magicis artibus addictus, bonas contemnit, magno literarum, & artium detrimento.

Ab anno Christi 300. ad 400. Berytensis Academia per Dioclet. & Maximianum.

Scholæ Romanæ Professoribus, & salariis à Theodosio exornatæ.

Bononiensis Academia à Theodosio instituta. Con-

Constantinus M. liberalium artium Professoribus liberales mercedes assignat.

Licinius Cæsar propter summam inscitiam literas pestem publicam appellabat.

Julianus Apostata studia bonarum artium Christianæ juventuti conatus est adimere. Quæ res Gregorium Nazian. impulit ad condenda carmina.

Ab anno Christi 400. ad 500. Florebat adhuc Athenis Academia, quæ Romam postea translata fuit.

Bangoriensis Academia in Wallia antiquissima, ut Angli Scriptores tradidere.

Academia Constantinopolitana à Theodosio Juniore instituta 425.

Edessæ in Syria, & in Perside literarum Scholæ florebant.

Mauritius Imper. studiis, & Eloquentiæ præcipuè favet.

Fergusius II. Scotorum R. Gothis sub Alarico ante regnum adeptum militans, è præda Romana vetustissimos codices, aureis, argenteisque vasis præhabitos in Scotiam defert, eosque in Jonæ Monasterio aservandos locat. *Bæth. Leslaus.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Instaurata per Justinianum Berytensis Academia, terræ motu excisa.

Siluisse Romæ Gymnasia omnia, nequæ Pontif. Agapeti autoritate ad docendum quemquam allici potuisse, testatur Cassiodorus.

Gothi

Gothi vetantes literis liberos erudiri, ne ad arma tractanda minus alacres fierent, literas propemodum perdunt.

Consequentibus temporibus, cum graves bellici tumultus inciderent, studia satis excoli non potuerunt.

Ab anno Christi 600. ad 700. Erphordienfis Academia sub Dagoberto I. Rege.

Scholæ Cantabrienses in Anglia 630. Academia tamen ibi multò seriùs constituta.

Britanniæ, quæ Gothicis excursionibus non patuerant, veteris doctrinæ reliquias visæ sunt conservasse.

Coactò ab Agathone Rom. Pontif. Concilio, in ea primorum capitum frequentia inventum neminem vel mediocri doctrinâ instructum, qui ad Constantinum Pogonatū legari posset, ejusdem Pontificis literæ deplorant.

Gnosimachi hæretici scientiam, & doctrinam omnem rejicientes, non parvum literis detrimentum attulere.

Ab anno Christi 700. ad 800. Balbaricenfis Acad. in Arabia ad Medicinam, Astrolog. & Philos. 713.

Eboraci publicum Sacrarum literarum studium instituit S. Egbertus 761.

Os naburgensis, Papiensis, & Patavina Academia à Carolo Magno institutæ; Bononiensis renovata.

Academia Athenis Romam attracta, Lutetiam à Carolo Magno translata, operâ qua-

quatuor Monachorum, Rabani, Alcuini, Claudii, & Joannis Scoti, Bedæ discipulorum 791.

Leo Isauricus magno literarum detrimento, triginta voluminum millia C. P. Bibliothecæ, cum duodecim doctissimis eorum Custodibus, plusquam barbarè flammis absumit 726.

Ab anno Christi 800. ad 900. In Dania, & Suecia primus Scholas aperit S. Aulgarius 831.

Scholæ Constantinopolitanæ per Bardam restitutæ 859.

Oxonienfis Academia in Anglia 872.

Fulco E. Scholas Remis instaurat.

Carolus Calvus in Europa, Maimon Saracenorum Amiras in Asia, egregii litteratorum Mecænates.

Ludovicus Pius jubet Monachos, imò & Moniales describendis veterum libris addici. *Aventinus.*

Michaël Balbus, ne pueros se doctiores cerneret, erudiri literis vetuit.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Scholæ universales in Brabantia constitutæ à Joanne Duce 926.

Academia Babylonica Saracenorum ad Medicinam præsertim, & Astrologiam tradendam, sæculo in finem declinante, florebat.

Infelicissimum bellis, & ignorantia sæculum ruebat in præceps, nisi pacem, & literas, quantum

quantum per illos fieri potuit, Religiosi viri sustinuerunt, quod præstiterè præsertim veterum ingeniorum monumentis exscribendis.

Apud Græcos tamen, Hebræos, & Arabes literæ feliciter colebantur, teste eruditissimo Genebrardo.

Otho III. favere literis visus est.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Alexandria Academia. in qua Avicenna adolescens Rasim audivit.

Salerni ex Arabum præscripto in fine sæculi medicina tradebatur; liquet ex libello, cui nomen factum: *Schola Salernitana*, scriptus est enim versibus Leoninis à Joanne de Mediolano, nomine Collegii Salernitani.

Constantinus Ducas literas, & literatos magni facit.

Saraceni pessimi scelerum Magistri in Hispania Toleti, Hispali, & Salmanticae Magicas artes docere palam exorsi sunt. Genebrard. Del Rio.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Academia Monspeliensis 1196.

Hoc primum sæculo, quasi quâdam literatâ Republicâ institutâ, Rectores Universitatibus dati, aliique veluti Magistratus inventi.

Tribus disciplinis honorum gradus constituti, Theologiæ, Juris Civilis, ac Medicinæ.

Lothario II. & Conrado III. imperantibus,

bus, literæ, quæ à Barbaris conculcatæ ja-
cuerant, oculos aliquando tollere incipiunt.
*Sub illis enim magni per Europam, doctrinæ,
nobiles viri extitere, & nata Scholastica
Theologia, & accuratius coli Philosophia capit.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Parisien-
sis Academia à S. Ludovico instaurata 1232.

Viennensis in Austria 1239. Salmantice-
sis 1240. Aberdonensis in Scotia 1240.
Cantabrigensis 1277. Neapolitana, & Peru-
sina per Fridericum II. 1290.

Robertus Sorbonius celeberrimo Parisiis
Theologorum collegio initium, & nomen
dedit 1295.

Alphonfus X. Castellæ Rex literis faver,
nimium tamen Astrologiæ addictus.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Aurelia-
nensis Acad. 1302. Firmiana per Bonifa-
cium VIII. 1304. Ferrariensis 1306. Pi-
sana 1339. Heidelbergensis 1346. Pragen-
sis, Cracoviensis, Andegavensis 1361. Se-
nensis 1380. Coloniensis, Erfordiensis
1392.

Magnus actus Sorbonicus inventus à
Francisco de Mayronis 1315.

Bayrus in Britania nullis parcens sumpti-
bus libros diligenter congregat.

Carolus IV. Imper. Carolus V. R. Gall.
Robertus R. Neapol. Joannes Card. Co-
lonna fausta literis nomina.

* Herbipolensis Acad. 1401. Lipsiensis 1408.
Santandreana 1411. Rostochiensis 1415.
Ingol-

Ingolstadiensis 1416. Cadomensis 1418.
Lovanienfis 1427. Pictaviensis 1431.
* *Ab anno Christi 1400. ad 1500.* Glasquen-
fis 1454. Crisvvaldensis 1456. Basileensis
1459. Friburgensis 1467. Valentina 1470.
Tubingensis 1477. Hafniensis 1478. Mo-
guntina 1482.

Typographia inventa literas promovet.
Eugenio IV. Nicolao V. Sigisimundo Im-
perat. Alphonso Aragonum, & utriusque Si-
ciliæ, Jacobo I. Scot. Regibus, Cosmo &
Laurentio Mediceis literæ plurimum debent.

Nicolaus V. ut Bibliothecam Vaticanam
instruat, Magnorum Scriptorum codices
undiquè per eruditissimos viros conquirit.
Æneas Sylv.

Ludovicus XI. Gall. R. Literarum osor
filium vetuit latina nosse.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Wittem-
bergenfis Acad. 1502. Vratislaviensis
1505. Francofordiensis in Marchia Bran-
denburgica 1506. Complutenfis 1517.
Osumentis, & Gaudensis 1549. Maceraten-
fis 1548. Remensis, & Conimbricensis
1550. Dilingana 1552. Eborensis 1559.
Taurinensis 1565. Taraconensis 1572.
Duacena 1574. Cæsaraugustana 1583.
Parmensis 1599.

Franciscus C. Ximenius, Franciscus Gall.
R. Leo X. Alphons. Atestinus D. Ferrariæ
literis, Musisque faustissimi.

Gregorius XIII. erectis ubique terrarum
F edu-

educandæ Juventuti Collegiis, & præsertim Romano, Religioni, & bonis artibus mirè prodest.

Captâ Budâ periere nobilissimi codices, quos colligi jusserrat Matthias Corvinus.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Madritensis artium Academia aucta à Philippo IV. Gieslena 1607. Mantuana 1625.

Collegium, & Bibliotheca Ambrosiana Mediolani à Friderico Card. Borromæo instituta, magno literarum bono.

Diaria Literatorum in Gallia, Italia, Anglia, Germania, perutili eruditionis compendio.

Fridericus Card. Borromæus, Urbanus VIII. P. M. Francisc. Barberinus Card. Urbani ex fratre nepos, Ludovicus Magnus R. Gall. Ferdinandus Furstenbergius Episc. Monasteriensis, Cosmus III. Magn. D. Etruriæ literis, & bonis artibus impensè favent. *

ARTICULUS II.

Theologia Positiva.

Ab anno Christi 1. ad 100.

S. Matthæus Evangelium scribit anno post Christum natum 40. S. Marcus Evangelium D. Petri jussu an. 43. S. Lucas Evangelium 44. Acta Apostolorum 57. S. Joannes Apocalypsin. 97. Evangelium & Epistolas 99. S. Petrus Epistolas

Epistolas 3. & S. Paulus Epistolas 14. diversis temporibus. S. Jacobus Epist. 1. S. Judas Epist. 1. incerto tempore.

Christi Domini ad Abagarum, & Abagari ad Christum Epistolæ suspectæ.

V. Theol. contentiosam.

Ab anno Christi 100. ad 200. S. Dionysius Areop. E. M. de cujus tempore lis pender inter peritos antiquitatis.

Aquila, & Symmachus sacrorum Bibliorum interpretes.

S. Theophilus Antioch. E.

S. Melito Sardicensis E.

S. Pinitus E. S. Polycarpus E.

S. Dionysius Corinthius E.

Theodotio Interpres Sacrorum Bibliorum, sed Heterodoxus.

S. Irenæus E. Lugd. & Tertullianus hoc sæculo florere.

Ab anno Christi 200. ad 300. Pantænus Philos. Christianus, à quo Brachmanes apud Indos edocti.

Clemens Alexandr. Origenis Magister, Ammonius, Origenes Adamantius.

S. Cyprianus E. S. Hippolitus E.

Phileas, E. Trypho, S. Dionysius Alexandr. E. S. Zeno E. Dorotheus Tyrius suspectus. S. Victorinus Pictaviensis E. S. Gregorius Thaumaturgus E. S. Methodius E. Martyr.

Tetrapla, Exapla, & Octapla Origenis magno sacrarum literarum bono 252.

Ab anno Christi 300. ad 400. Victorius Petabonensis, Lactantius Firmianus, Constantinus Imper. S. Antonius Abb. Eusebius Emiffen. S. Athanasius, Lucifer Calaritanus, S. Cyrillus Hierosolym. S. Hilarius Pictav. Hilarius Sardus, Titus Bostrensis, S. Ephrem, S. Basilius Magn. S. Gregorius Nyffenus, S. Gregorius Nazianzen. Gregorius Bæticus E. Didymus Alexandrin. E. S. Pachomius Abb. Orefiensis, Marcus Eremita suspectus, Asterius Amasenus, S. Paulinus Nolanus, S. Diadocus, S. Ambrosius.

Ab anno Christi 400. ad 500. S. Epiphanius E. S. Joan. Chrysoft. E. S. Hieronymus, Severianus Gabalitan. Rufinus Aquileien. S. Gaudentius Brixiens. E. S. Chromatius. S. Augustinus E. S. Isidorus Pelusiota, Hefychius Presbyt. Hierosol. S. Nilus Ab. S. Proclus, S. Cyrillus Alex. Cassianus, Salvianus Presbyt. S. Hilarius Arelat. E. S. Eucherius E. S. Petrus Chrysol. E. S. Basilius. S. Seleucus, E. Salonius E. S. Valerianus E. S. Prosper Aquit. E. Arnobius Junior, Faustus Regiensis, Theodoretus E. S. Leo Magnus, S. Maximus Taurin. E.

Ab anno Christi 500. ad 600. Ruricius Senior, S. Fulgentius Ruspen. E. Boëthius, Andreas Cæsariensis E. Ennodius Ticin. E. Avitus E. Ferrandus Diacon. Eugippius Ab. Cassiodorus, Justus Orgelitanus, Joannes Jejunator, S. Remigius E. Junilius, Primasius E. Procopius Gazensis, S. Joannes Climacus, Aretas Cæsariensis. S. Aga-

S. Agapitus Pontif. R. ut Sacram doctrinam Romæ labentem sustineret, Theologiæ Scholas aperiri iussit.

Ab anno Christi 600. ad 700. S. Gregor. Magnus, Saterius, S. Gregorii discipulus, Antiochus Monachus, S. Columbanus Ab. Leontius Neapoleos in Cyprio E. S. Isidorus Hispal. E. Cumeanus Scoto- Hibernus E. cognomento Sapiens, S. Eligius Noviom. E. cujus opusculum de rectitudine Catholicæ conversationis S. Augustino perperam assignatum est, Thelesius Monachus, S. Martin. I. Papa, Dorotheus Archimandrita, S. Maximus Martyr, S. Hildephonfus Toletan. E.

Ab anno Christi 700. ad 800. S. Anthelmus, sive Adelmus E. Adamannus Ab. Scotus. S. Gregor. II. Papa, S. Andreas Cretenfis E. S. Germanus Patriarcha Constantin. Venerabilis Beda obiit 735.

S. Joannes Damascenus, Chrodegandus E. Ambrosius Autpertus, Daerianus. *Malè hic à nonnullis locatur Antonius ab opere, quod contexuit, dictus Melissa, quarendus saculo 12.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Aponius, Albinus Flaccus, sive Alcuinus, Claudius Scotus, Halitgarius E. Agobardus E. Amalarius Fortunatus, Jonas Aurelianen. E. S. Theodorus Studites Ab. Rabanus Maurus E. Strabus Fuldenfis, S. Eulogius Martyr. S. Methodius Patriarcha C. P. Haymo Hal-

berstadenſis , Druthmarus , Angelomus , Michael Syncellus , Walafriſus Strabo Ab. Hincmarus Remenſ. E. Verembertus Curienſis E.

Remigius Antiſiodor. Scholas Remis reſtituit à Fulcone Archiep. vocatus , S. Odonem poſtea Cluniacenſem Abb. erudit.

Ab anno Chriſti 900. ad 1000. Leo VI. Imper. Marcus Eremita , cujus opera corrupta creduntur , S. Rathbodus E. Rutgerus Trevirenſis , Rathierius E. Smaragdus Monach. S. Odo Cluniac. Ab. Radulphus Flaviacenſis , Fridegordus Diacon. Notgerus Leodiienſis E. Moſes Barcephas E. cujus opera cautè legenda ; Margarinus de la Bigne in Indice Alphabet. Biblioth. Patrum perperam refert ad ſaeculum 16. Gualterius putat ſaeculo 9. floruiſſe.

Ab anno Chriſti 1000. ad 1100. Berno Augiens. Ab. S. Fulbertus E. Carnot. S. Odilo Cluniac. Ab. S. Bruno Herbipol. E. Adamus de Perſenna , Theophilactus E. Oecumenius , Samonas Gazeſis.

B. Petrus Damiani, quem aliqui non diſtinguunt, ſed perperam, à Petro de Honeſtis Abb. Ravennate.

Olympiodorus, S. Anſelmus Lucenſis E. S. Bruno Carthuſianorum parens.

Micrologus non eſt Scriptoris, ſed Operis nomen, cujus auctor incertus.

Ab anno Chriſti 1100. ad 1200. Radulphus Ardens, Philippus Solitarius , Berengofus, S. An-

S. Anselmus Cantuar. Eadmerus, Joannes
Fisconensis, Odo Camerac. Leo Marfic.
Jvo Carnot. E. S. Anselmus Laudun. E.
Herveus Cenoman. Honorius Augustod.
E. Antoninus Melissa, Goffridus Vindocia:
Hildebertus Cenoman. Rupertus Ab. Hugo
de S. Victore, S. Bernardus, Drogo Card.
Ostiensis, Guillelmus Leodiensis, Guerricus
Ab. Aelredus Ab. Isaac. Ab. de Stella, Ri-
chardus à S. Victore, Joannes Saresberiens.
Petrus Cellensis, Petrus Cantor, Petrus
Blesensis, Alanus Insulensis, Philippus
Ab. Bonæ Spei, D. Amedeus Lausan.
E. Potho Prumiensis, Zacharias Chryso-
politan. E.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Innocen-
tius III. S. Franciscus Assis. S. Antonius Pa-
tav. B. Jordanus de Saxonia Ord. Prædic.
Stephanus Langron, Jacobus de Vitriaco
Card. S. Edmundus Cantuar. E. Hugo de S.
Caro Card. Humbertus Vienn. Vincentius
Bellovac. E. Robertus Sorbona, B. Alber-
tus Magnus, S. Thomas de Aquino, Thomas
Cantiprat. S. Bonaventura Card. Durandus
Mimmacensis. E. Guillelmus Peraldus E. Ri-
chardus à S. Laurentio, Petrus de Taranta-
sia, postea Innocentius V. David de Au-
gusta, Petrus Peckam, Alanus de Insulis.

Concordantiæ Bibliorum editæ, Biblia sa-
cræ capitibus distincta. 1240.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Joannes
à S. Geminiano, Nicolaus Trivetus, Ægi-
dius.

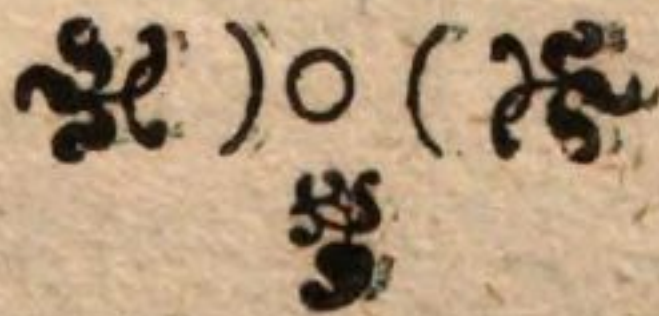
dius de Columna E. Petrus Aureolus E. Jacobus de Laufanna E. Augustinus Triumphus, Joannes Vitalis à Furno, Aftefanus alius ab auctore Summæ, Ludolphus Carthus. Nicolaus de Lyra, Pelagius, Joannes de Bacone, Simeon à Cassia, Robertus Holkott, Nicolaus Cabasilas, Nicolaus Gorram. Adamus Goddam, Joan. Taule-
rus, Joannes Cyparissiota, B. Henricus Suso, Joannes Rusbrochius, Petrus Berchorius, Nicolaus Eymericus, Raymundus Jordanus, vulgò Idiota.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Michaël Aiguanus, vulgò incognitus, S. Vincentius Ferrerius, Petrus de Alliaco, Thomas Anglicus, Joannes Dominici Card. Joannes Gerson, Henricus de Hassia, Paulus Burgensis, Richardus Pampolitanus, S. Bernardinus Senens. S. Laurentius Justinianus, Augustinus de Roma, Alphonsus Toftatus Abulens. E. Antonius Rampelogus, Leonardus de Utino, S. Joannes de Capistrano, S. Antoninus Florent. Nicolaus de Cusa Card. Henricus Harphius, Dionysius Carthus. Thomas Malleolus à Kempis, Jacobus de Valentia, Hieronym. Savanarola, Gabriel Biel.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Ximenius Card. Thomas Morus, D. Thomas de Villanova E. Sadoletus Card. Didacus Stella, Eugubinus, Joannes Avila, Sasbout, Ribera, Contarenus Card. Faber Vienn. E. Catha-

Catharinus E. Franciscus Turrianus, Cornelius Jansenius, Concordiæ Evang. auctor, Titelmannus, Canisius, Salmeron, Augerius, Durantius, Ludovicus Granatensis, Genebrardus E. S. Franciscus Borgia, Joannes Maldonatus, Ariasmontanus E. Franciscus Toletus Card.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Franciscus Arias, Robert. Bellarminus Card. Hieronymus Martinus, vulgò Narniensis, Barradius, Jacobus Alvarez de Paz, Thomas Bozius, Serrarius, Pevardentius, Pererius, Delrio, Sancius, Justinianus, Cornel. à Lapide, Bonfrerius, Scribanus, Ducæus, Salazar, Mendoza, Ludov. de Ponte, Fernandez, Dionys. Petavius, Estius, Alphonsus Rodericius, S. Franciscus Salesius, Malvenda, Nicol. Riccardus Hallier, Caufinus, Gorderius, Saussay, Nierembergius, Joannes Steph. Menochius, Tyrinus, Allatius, Raynaudus, Joannes Rho, Sfortia Pallavicinus Card. Bona Card. Joannes Paul. Oliva, Possinus, Daniel Bartolus, Paulus Segneri.

ARTICULUS III.

*Theologia Contentiosa, suspecta Patrum Scripta.**Ab anno Christi I. ad 100.***S** Barnabæ Epistola suspecta.**S** Prochori Diaconi, S. Lini Papæ, S.

Martialis scripta omnino supposititia,

Liber Pastoris ab Herma D. Pauli discipulo scriptus, attamen suspectus.

D. Hierothei opuscula periere.

D. Clementis Epistola ad Corinthios genuina; cæteræ supposititiæ.

Constitutionum Apostolicarum opus procul dubio antiquum, sed meliorum judicio Clementem non sapit. Reliqua Clementi assignata apogrypha.

Ab anno Christi 100. ad 200. S. Ignatii E. & M. scripta quædam certa, aliqua suspecta, nonnulla proculdubio apogrypha. Videatur Casimirus Oudin. de Scriptor. Eccles.

S. Quadratus, S. Aristides, Tatianus, S. Justinus M. Athenagoras, S. Apollinarius E. Musanus, Serapion Antiochen. E. M.

S. Evaristi, & omnium Rom. Pontificum Epistolæ usque ad Syricium à Cardinalibus Baronio, Bellarmino, & aliis ferè omnibus habentur supposititiæ; his exceptis, quas

quas infra memorabimus. Non desunt tamen, qui pro his adhuc pugnent.

Ab anno Christi 200. ad 300. S. Irenæus, Tertullianus, Clemens Alex. Minutius Felix Rom. Caufidicus, S. Zoticus, S. Cyprianus, S. Archelaus, S. Malchion.

S. Cornelii Papæ Epistola ad Fabium, & alia ad Cyprianum genuinæ censentur.

Quæ S. Sixti Pontif. nomine editæ sunt à Rufino sententiæ, ad Sextum Ethnicum Pythagoricæ sectæ Philosophum spectant.

Ab anno Christi 300. ad 400. Arnobius Senior, S. Methodius E. & M. Lactantius Firmianus, Victorinus Rhet. S. Hilarius Pictav. Eusebius Cæsariensis, S. Turibius E. S. Serapion E. Gregorius Bæticus, S. Athanasius E. Sebadus, Pacianus E. Didymus Alexandr. S. Optatus Milevit. E. S. Basilus Magn. S. Gregorius Nazianz.

S. Julii P. Epist. I. Liberii I. S. Damasi opuscula quædam genuina *Videatur Schelestrat. in Antiquit. Illustr.*

Ab anno Christi 400. ad 500. S. Epiphanius S. Philastrius, S. Ambrosius, S. Theophilus Alex. S. Joan Chrysost. S. Hieronymus, S. Innocentius, S. Augustinus, Olympius Tolet. S. Cyrillus Alexandr. Theodoretus, S. Vincentius Lirinensis hæresum omnium malleus, S. Leo Magnus, S. Prosper Aquit. Theodorus Presbyter, Mochimus Phrygius, Gennadius Massiliensis E. Gelasius Cyzicenus.

Canticum *Te Deum laudamus* tribuitur SS. Ambrosio, & Augustino; sunt tamen, qui putant, fuisse compositum à Sisebuto S. Benedicti Monacho. *Card. Bona & alij.*

Ab anno Christi 500. ad 600. S. Fulgentius Rusp. Eugyppius Ab. Ferrandus Diacon. Vigilus Tapsensis E. auctor librorum de SS. Trinit. qui olim D. Athanasio perperam adscripti.

Joannes Maxentius, Victor Afric. Zacharias Mitylen. Leontius Byzant. Rusticus Rom. Diacon. Facundus Hermianensis, Anastasii Sinaitæ duo, Antiochenus Patriarcha, & alius Monachus.

S. Hormisdæ, S. Joannis I. Bonifacii. S. Sylverii, Pelagii I. & II. Epistolæ suppositiæ.

Ab anno Christi 600. ad 700. S. Sophronius Hierosolym. E. S. Isidorus Hispal. Joannes IV. Papa prædecessoris Honorii apologiam scripsit. D. Eustratius Presbyt. Constantinop.

S. Martini. I. Epistolæ probantur omnibus, S. Maximus Monach. & M.

Anastasius Monach. Constantinopol.

S. Hildephonsus Tolet. E. S. Julianus Toletan. E.

S. Deusdedit Epist. supposititia.

S. Benedicti Epist. ad Petrum Notar. & ad Ervigium Regem spuria censentur à Cardinali Baronio.

Ab anno Christi 700. ad 800. Wilfridus Ripa-

Ripanenſis, S. Germanus Patriarch. C. P.
Sed operis contra hæreſes vix ſupereſt frag-
mentum.

S. Joannes Damascenus præter alia, om-
nium primus Theologiam recto ordine
comprehendit. *Bellarmin.*

Anaſtaſius Ab. Judæos libello exagita-
vit.

Beatus Abbas, & Etherius Uxamenſis.

Hadrianus I. Pontif. Rom.

S. Pauli I. Epist. ſuppoſititia.

Liber de divinis officiis, qui Alcuino
tribuitur, farrago videtur ex pluribus col-
lecta.

Ab anno Christi 800. ad 900. Dungallus
Diacon. S. Methodius Patriarch. C. P. Ama-
laricus Fortunatus, Paulinus Aquilejenſ. Pa-
ſchaſius Ratbertus, Ab. Jonas Aurelian. E.
Amalarius Metenſis, S. Theodorus Studi-
tes, S. Eulogius E. & M. Nicephorus Patr.
C. P. Agobardus E. Amolo Diac. Hincma-
rus Remenſ. Lupus Servatus, Ratramnus
Corbeicenſis, S. Remigius Lugdun. Theo-
dorus Abucara.

Formoſi Papæ Epistola ſuppoſititia.

Stephani VI. Epistolam ad Selvam &c.
vel ſuppoſititiam, vel interpolatam cenſent
eruditi.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Leo VI.
Imp. Græc. cujus nobilis extat Epistola de
Fidei Chriſt. veritate.

Adrevaldus calamo S. Eucharistiæ pro-
pugna-

pugnavit contra Joannem Scotum, qui primus ausus est de divino mysterio blaterare.

Stephanus Eduensis E. Aretas Cæsariensis Presbyter.

Auxilius Formosi Pontif. Ordinationes defendit, ipse tamen eget defensore.

S. Dunstanus Cantuar. E. Sacri Cœlibatûs egregius propugnator.

Ratherius Veronens. E. Herigerus Ab.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. S. Fulbertus Carnot. E. S. Leo IX. Papa, Humbertus Card.

Deoduinus, seu Theoduinus Leodien. E. insignem scripsit Epistolam de Corpore & Sanguine Domini. Hanc mutilam Card. Baronius, & Chapeaville perperam edidere sub nomine Durandi Leodiens. E. qui ante natam Berengarii hæresim 1024. objerat.

Hugo Lingonensis E. Durandus Troarnensis Ab. Lanfrancus Cantuar. E. Guitmundus Averſanus, Adelmannus Brixienſis, Algerus Monachus egregii SS. Eucharistiæ propugnatores.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Stephanus Halberſtatenſis, Rodolphus Ab. S. Trudonis, Ganfredus Antifiſodor. S. Anſelmus Cantuar. S. Bernardus Ab. Theorianus, Petrus Cluniac. Ab. Hugo Etherianus.

Petrus Lombardus Novariensis, ſed Pariſienſis E. & Bandoinus Scholaſticæ Theologiæ Fundatores.

Gui-

Guilhelmus Antifiodorensis Scholasticus,
vel Scholastico similis.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Nicetas
Choniates, Lucas Tudensis, Guilhelmus Dia-
conus, cujus opus Mss. contra Judæos Pos-
sevinus perperam tribuit Petro de Palude.

B. Albertus Magnus, S. Thom. Aquinas,
S. Bonaventura Card. Raynerus Sacconius
Ord. Prædicat. quem falsò nonnulli *Pantheo-*
logia Scriptorem agnoscunt.

Raymundus Martini, cujus *Pugio Fidei*
meritò laudatur.

Pantaleo Diaconus Græcus contra præ-
cipuos Græcorum errores scripsit.

*Scholasticos, & Morales Theologos hujus,
ac sequentium sæculorum dabimus in supple-*
mento.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Jacobus de
Termis Ab. Nicol. Trivertus, Victor Por-
chettus de Salvaticis, Andronicus Comne-
nus, Guido Carmelita, seu de Perpinia-
no.

Alvarus Pelagius, Theophanes Niceæ
Archiep.

Nilus Cabasilas, & Nicolaus Nilinepos,
Latinorum hostes.

Thomas de Bravardina, cujus Opus de
Causa Dei contra Pelagium celebratur.
Manuel Calecas, Nicolaus Oresinius, Petrus
Paludanus, Joannes Cyparissioti, Nicolaus
Eymericus.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Raynerius
Pisa-

Pifanus auctor Pantheologiæ, Hieronymus de S. Fide, Joseph Methonenfis, Petrus de Alliaco Card. Gregorius Scholarius, qui & Gennadius dici voluit, Nicolaus de Cleman-
gis, Alphons. Toftatus Abulens. E. Ray-
mundus Sebundus, Thomas Valdenfis,
Turrecremata Card. Bessarion Card. Gre-
gorius Proto-Syncellus, Ifidorus Theffalonic,
Card. Ægidius Carlerius, Joannes Gerson,
Joannes de Monte Nigro, S. Joannes de
Capiftrano, Nicolaus de Cufa Card. Al-
phonfus à Spina, cujus eft *Fortalitium Fidei*,
Ambrosius Camaldul. Finus Hadrianus,
Joannes Picus Mirandulanus, Hieronym.
Savanorola.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Thomas
de Vio Cajetan. Card. Eckius, Cochlæus,
Joannes Faber Vienn. Joannes Driedo à Tor-
nout, Jacobus Sardoletus Card. Joannes
Franciscus Picus Mirandul. Stanislaus Ho-
fius Card. Contarenus Card. Joannes Me-
dina, Alphonsus à Castro, Roffensis Card.
Catherinus E. Dominicus Soto, Titelman-
nus, Sanctefius E. Galetinus, Ruardus Tap-
per, Latomus, Clotovæus, Claudius Seyfel-
lus, Edmund. Campianus, Personius, Pe-
trus Canifius, Stapletonus, Pighius, Demo-
chares, Espencæus, Augerius, Alanus, Lin-
danus.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Robert.
Bellarminus Card. Petronius Card. Thomas
Bozius, Fevardentius, Coestettau, Serra-
rius,

tius, Gretserus, Coccius, Arcadius, Flormundus Raymundus, Gordonus, Huntlaus, Malvenda, Gravina, Valentia, Petrus Cottonus, Pellerarius, Boverius, Sirmondus, Dionysius Petavius, Tyrinus, Richelius Card. Spondanus E. Annatus, Allatius, Petrus de Marcui, Michael de Elizalde, Honoratus Fabri, Raymundus Capizucchius Card. qui præter editos libros, alios paratos prælo moriens reliquit. *Tyrillus.*

ARTICULUS IV.

*Jus, Canonicum, & Civile, Legum-
latores.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

Postquam Res Romana ad unius potestatem devenit, Romanorum ingenia sequuta Principatus rationem plus in cognoscendo jure civili, quam in proseguendis eloquentia studiis opera posuerunt. Floruere itaque Attejus Capito. Labeo Antistius, M. Coccejus Nerva pater, & filius, Maturius Sabinus, Cassius Longinus, à quo Cassiani, qui illius placita asserebant. Cœlius Sabinus, Sextius Pedius, Pegasius.

De Canonibus Apostolorum Antiochenæ Synodo adscriptis apud eruditos lis est.

*Ab anno Christi 100. ad 200. Juventius
Cel-*

Celsus cognominis Patris filius, Neratius Priscus Celsi in Consularu Collega.

Ulpius Marcellus, Jabolenus.

Domitius Labeo, Volusius Metianus, Marcus Salvius Julianus, cujus extat Edictum perpetuum Archetypon Pandectarum.

Sebidius Scævola, Vindius Verus.

Didius Julianus, Salvii Juliani filius, ingenio celebris, sed brevi tyrannide infamis.

Ab anno Christi 200. ad 300. Æmilius Papinianus, ejusquē auditores, Cajus, Marcellus, Ulpianus, Pomponius, Gordianus, Sabinus, Hermogenes, Africanus, Modestinus, Celsus, Julius, Paulus, Trifonius, Marcellus, Venatus, Alphenus, Florentinus, Calistratus, Severus, Severianus, è quorum fragmentis contextæ Justiniani Pandectæ.

Proculus, à quo Proculiani dicti sectatores.

Ab anno Christi 300. ad 400. Editi sunt Canones Petri E. Alexandrini circa lapsos recipiendos. *Vide Balsamonem.*

Hebræorum Rabbini legum, seu potius errorum Interpretes, qui Misnâ continentur, & in Talmud concinnando operam posuere. Rab, fil. Nahaman Bereschit Rab, & cæterarum Rabboch. Rab fil. Joseph, quem Hebræi jactant numerasse 12. auditorum millia.

Hoc, & sequenti saculo inter horrendos armorum

morum strepitus audiri vix potuere legum, earumque Interpretum voces.

Ab anno Christi 400. ad 500. Sub initium hujus sæculi prodisse videtur collectio vetustissima Canonum, quâ usa est Ecclesia ante Dionysium Exiguum.

Lex Salica apud Demeram in Brabantia lata, cum primum Francis Saliis lingua latina cœpit esse familiaris. Bollandus in Vita S. Sigeberti.

Codex Theodosianus, jussu Theodosii Junioris, vulgatur 435.

Attila Hungariæ Regnum legibus munit. Gothi leges habent ab Eurico R.

Talmud Hierosolymitanum perficitur 469.

Ab anno Christi 500. ad 600. Tribonianus, Justiniani jussu, Digestorum compilator, usus est operâ aliorum 16. qui fuere, Patricius, Leontius, Phocas, Basilides, Thomas, Constantinus, Theophilus, Dioscorus, Præfentinus, Tribonianus, Dorotheus, Isidorus, Oratinus, Talletus, Theodorus, Anatolius.

Talmud Babylonicum Hierosolymitano præstantius à R. Maar absolvitur 505. Dividitur in Mischnam, hoc est legem secundam, seu iteratam, & Gemaram, hoc est supplementum.

Dionys. Exiguus, Joannes Scholasticus Fulgentius, Ferrandus, Martinus Braccarensis, seu Dumienfis Canones collegere.

Ab

Ab anno Christi 600. ad 700. Marculphus Monachus, à quo habemus formularum libros.

Mahometes, Heraclio imperante, Alcoranum evulgat.

Longobardorum leges Rotharis R. in tabulas refert 644.

Mohavia Calipha Babylon. 200. diversos Alcorani Commentarios conciliare nititur, eosque ad 6. libros contrahit; sed inde quatuor Mahometanorum sectæ ortum habuere. Melichi, Imemiana Halys, Omari, & Odomanni. Prima Arabes 2. Persas, 3. Turcas, 4. Tartaros habet sectatores.

Cresconius E. Canones colligit 696.

Cracus I. Polonis leges tulit 700.

Ab anno Christi 700. ad 800. Theodorus Cantuariensis auctor Pœnitentialis. V. Oudin.

Cum Justinianus civilem doctrinam instaurasset, vetuit, ne cui de jure scribere deinceps liceret.

Quare Romana Jura scriptores Interpretes per plura sæcula non habuere.

Apud Hebræos florere primi Talmudi Interpretes.

Capitula selecta Canonum Hibernensium apud Dachery tom. II.

Hadrianus, Papa Angliramnus Episcopus, Isidorus Mercator Canones colligunt.

Carolus M. leges Bojacas novis tabulis auget 788.

Ab anno Christi 800. ad 900. Carolus M. Gal-

Gallis, Italis, Germanis leges tulit, quæ Capitularibus continentur. Hinc apud Italos Jus Francicum.

Ansegisus Ab. Capitularia Caroli M. & Ludovici Pii collegit, quibus paulò post non pauca Benedictus Diaconus adjecit 845.

Photius C. P. edit Nomocanonem, Isaac Bonus collectionem Canonum adornavit.

Flori Lugdunensis collectanea Canonum circa 860. *Dachery tom. 2.*

Kennetus Regnum Scotorum à se auctum novis legibus temperat.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Rhenigo Ab. & Atto Vercell. E. Canonum peritissimi.

Henricus Auceps Saxoniam legibus, & moribus informat.

Cùm Jus civile Romanum hoc sæculo vix esset Italiæ notum, Otho I Imper. novas leges, nova instituta in Roncaliarum Conventibus Italis dedit, quorum adhuc aliqua supersunt vestigia. Hinc Saxonicum Jus apud Italos.

Henricus E. Remensis scripsit Opusculum de pœnitentiis injungendis. *Oud.*

R. Moyse, dilabentibus in Oriente Hebræorum Academiis, Cordubæ in Hispan. Talmud interpretari aggressus est. 999.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. S. Burchardus Vormatiens. E. 1062. Deusdedit Card. 1086. colligendis Canonibus inclarescunt.

Collectio Canonum, quæ vulgò S. Anselmo Lucensi tribuitur, ab eruditis Hildeberto

Ceno

Cenomaniensi adscribitur, ut in veteri Cod. Biblioth. Barberinae.

R. Hai Gaon summus apud Babylonios Talmudicorum princeps, & postremus è Jechoniae R. familia. *Genebrard.*

S. Olaus R. Norvegiam legibus datis ad meliorem frugem perduxit.

Guilhelmus Nortmannus Victor Anglis jura dat, quæ postea ab Eduardo III. temperata sunt.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Lotharius II. jubet Italos omnes uti jure Romano; hinc illud Bononiae inscipit interpretandum Wernerus, sive Innerus dictus *Lucerna Juris*. Mox post illum Pileus Modic. Hugolinus, Placentius, Bargarottus, Bosianus, Martinus Bulgarus.

Innocentius II. Caufidicis Romanis certas mercedes assignat, vetatque clientum patrocinium esse venale.

Jvo Carnot. E. Theodor. Balsamon, E. Stephanus Aurelian. E. floret.

Gratianus edit Decretum 1151.

Laborans centum Canones colligit.

S. Ericus R. & M. Suecis, & Gothis jura dedit.

Jurisperiti rebus intenti in eo saculo, quo latina lingua penè defecerat, verba neglexere, & hinc barbaries eorum scriptis affusa.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Azzo fons legum, Sinibaldus postea Innocentius IV. Jacobus de Belloviso S. Raymundus de Pena-

Penaforte, Henricus Card. Ostiensis, Guilhelmus Durandes Speculator Castri Cognomiuis in Umbria conditor, nunc ab Urbano VIII. cum Episcopi honore nobilius Urbaniae nomen nacti. Accursius, Odofredus, Guido de Bayso, Joannes de Blanasco, Franc. Accoltus, Alexius Aristinus Græc. Canones colligit.

Gregorius IX. vetat in Academia Parisiensi tradi Jus Civile. *Genebrard.*

Alphonfus X. leges, quas *Partitas* vocant, Hispanis dedit.

Bonifacius VIII. Decretal. VI. evulga
1297.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Richardus de Malis Umbris, Bertrandus Gothus; postea Clemens V. à quo Clementinae, Dinus Mugellanus, Petr. Bertrandus Card. Jacobus de Arena, Oldradus de Ponte, Jacob. de Buttigariis, Bartolus de Saxo ferrato, Joannes Andreas, Lupus de Castellione, Bellamera, Albericus, Rosciatus. I. Radulphus de Rivo, Nicol. Eymericus, Arsenius Monach. Græcus Canonum collector.

Carolus IV. ordinatâ re Judiciariâ, Bohemis jura descripsit.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Salicetus, Joannes de Imola, Zabarella Card. Jacobatius Card. Antoninus de Butrio, Nellus à S. Gemin. Petrus Ancharanus, Baldus de Ubaldis, Paulus de Castro, Ludovicus Romanus, Troilus Malvitijs, Nicolaus de Tudeschis
vulgò

vulgò Abbas Panormitanus, Bartholomæus Socinas, Petrus Philippus Corneus, Andreas Barbatius, Alexander de Imola, Bartholom. Cepolla, Joannes Franciscus Bonvinus, Turrecremata Card. Nicasius Wordanus.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Parisius Card. Alciatus, Bolognettus, Sanderus, Mainus, Decius, Petr. Rebuffus, Ferrettus, Zazius, Tiraquellus, Simancas, Franc. Balduinus, Nigulantius, Hottomannus, Cervantes, Covaruvias, Mart. Navarrus, Prosper, S. Crucius Card. Durantius, Brissonius, Molinaeus tandem Catholicus, Donellus, Cassaneus, Paleottus Card. Revardus, Purpuratus, Cujacius, Mandosius, Cravetta Ugolinus, Antonius Augustinus E. Garcias Loyasa.

Aliqui ex his, inter quos Alciatus, Brissonius, Cujacius, veteres Jurisperitos imitati, latinum in scribendo candorem amandarunt.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Tuscus Card. Petr. Gregor. Tolosanus, Mascardus, Farinacius, Mantica Card. Olivarius Card. Surdus, Alexander Ludovisius postea Gregorius XV. P. Merlinus Penia, Coccinus, Bichius, Dunozetus, Altogradus, Barbosa, Tondutus, Zipæus, Fremosinus Altaferra, Pax Jordanus, Gonzalez, Tellez, Joannes de Luca Card. Nicolaus Severolus, cujus lucubrationes pluribus tomis comprehensæ prælo adornantur ab eruditissimo F. Marcello.

Petrus

Petrus Othobonus Pontificii Juris Oraculum, postea Alexander VII. R. Pontif.

ARTICULUS V.

Philosophia.

Ab anno Christi 1. ad 100.

A Thenodorus Tarlens. Stoic. Xystus Pythagor. Socion, & Attalus Senecæ Magistri.

Platonici Juniores, inter quos Philo Judæus.

Annæus Cornutus Persii Magister.

Potamon Alexandr. Electricis sectæ parens.

L. Annæus Seneca, Nicolaus Damascenus.

Alexander Ægeus, Euphrates, Cheremon Stoic. Serapion.

Apollonius Tyaneus Philos. & Magus.

Plinius Historiæ naturalis Scriptor semper eruditus, non semper verax, optimis nuper notis ab Harduino illustratus.

Ab anno Christi 100. ad 200. Plutarchus, C. Mafonius Rufus.

Sextus Empyricus, Phavorinus, Gallus, Epictetus, Arianus.

Philosophia M. Aurel. Antonino imperante, Romæ maximè floruit.

Maximus Tyrius, Alcinous, Apulejus.

Agathobulus, Oenomaus, Taurus Berytius, Platonici.

Celsus Christianorum hostis, Aristides Christ. Apollonius, & Basilides Cæsaris Veri Magistri.

Carpocratiani hæretici Platonem, & Aristotelem adorabant.

Ab anno Christi 200. ad 300. Alexander Aphrodiseus, & Ammonius Aristotelis interpretes.

Photinus, & Longinus, Amelius Apamiensis, Edesius, Plotinus Platonis sectator obscurus, & Magus, Porphyrii Magister.

Olympius Philos. & Magus.

Platonici plurimi Christianis, alii hoc ævo Magis accessere.

Aliis Patrum Aristoteles, aliis Plato hoc sæculo Christianæ religioni opportunior videri cœpit.

Ab anno Christi 300. ad 400. Porphyrius dictus à veste, quâ utebatur purpureâ; sed aliis ex Suida Malchus, ex Vullaterano Basilides appellatur; ex Judæo Christianus, & tandem Apostata. *D. Hieronym. in ep. ad Galat.*

Maximus Ephesus, & Jamblicus Platonici, & Pythagorei, Juliani Cæsaris Magistri.

Themistius Aristotelis interpres, Priscus Philos. & Magus.

Julianus Cæsar Nicomediæ à Maximo perversus, Christo deserto, Philosophiam, seu veriùs Magiam adamavit.

Ab

Ab anno Christi 400. ad 500. Hypatia

Theonis Geometræ filia, Isidori Philos. uxor Philosophiam, Mathesin, & alias disciplinas Alexandriæ in frequenti auditorio professa est, confluentibus undique discipulis; laniata est in seditione populari 415.

Synefius Ethnicus Philos. Hypatiæ auditor; postmodum Ptolemaidis Episcopus, Claudius Mamertus, Coluthus Thebanus.

Olympiodorus Aristotelis, & Platonis interpres, Procli Lycii Magister.

Syrianus, quem Alexandriæ docentem Proclus Lycius audivit.

Ab anno Christi 500. ad 600. Proclus Lycius hostis Christianorum Philos. & Mathem.

Boëtius Aristotelis libros aliquos Latinâ linguâ primus donat, & commentariis illustrat. Hinc apud Latinos magis inclarescit Aristoteles.

Marcinus Capella Philos. & Philol. Joannes Grammaticus, cognomento Philoponus, Simplicius Phrygius, Aristotelis interpretes. Æneas Gazæus, Marinus Neapolitanus Procli auditor, Damascius Stoicus, Platonis Commentator.

Zacharias Mytilin. E. Phil. nobilis.

Ab anno Christi 600. ad 700. Liber de Natura rerum scriptus ad Sibutum Principem à S. Isidoro Hispalensi, vitatus est ab Episcopo successore Theodicio.

Adelmannus, & Cleofridus Bedæ Magistri, Philosophi, & Theologi nobiles.

Hoc, & consequenti sæculo Philosophia in sola Britannia visa est floruisse.

Ab anno Christi 700 ad 800. Artuillus nobilissimi Reguli in Scotia filius, sed arcana Philosophiæ cognitione nobilior. *Leslaus.*

Beda Philosophiæ libros 4. scripsit. *Extant in tom. 2. operis.*

Alcuinus Flaccus, & Joannes Scotus Bedæ discipuli Philosophiam in Academia Parisiensi professi sunt, & inde in omnem fere Europam propagata est.

Arabibus, five Mauris Hispaniam occupantibus, Alchimix disciplina ad reliquos Europeos transit. *Voss.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Claudius Scotus Bedæ discipulus, Alcuini socius.

Alfredus Rex Anglorum omni doctrinarum genere excultissimus, qui diei, noctisq; horas ita dividebat, ut octo primas in lectione, scriptione, & meditatione, octo sequentes in regni administratione, postremas denique poneret in corporis cura. *Gualter.*

Michaël Psellus Leonis Imper. præceptor Joannes Scotus Eringena Philos. & Math.

Hincmarus E. Remensis egregia dedit Regibus Philosophiæ præcepta.

Nanno in aula Caroli Simplicis Philosophus nobilis.

Ab

Ab anno Christi 900, ad 1000. Alpharabius Philosophus, & Medicus Arabs.

Genebertus Philosophus, & Mathem. egregius, postea Sylvester II. Rom. Pont.

Rasis dictus Almanfor, seu Aluberte Arazi, Philosophorum, & Medicorum sui temporis facile princeps; genere Arabs, sed educatione Africanus floret. *Dicitur & historiam Hispanicam scripsisse. Paschalis Gal- las in Vitis Medic.*

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Aboali Abinsceni, vulgò Avicenna, Medic. & Philof. Arabs celeberrimus obiit 1050. Dicitur natus patre Medico ejus ætatis nobilissimo in oppido Balac, alii Baldac, hoc est Bagdati.

In fine hujus sæculi dividuntur Peripate- tici in Reales, & Nominales.

Michaël Psellus, alius à Leonis Sapientis præceptore, floruit ab Isaaco Comneno imperante, usquè ad Michaëlem Ducam, quem erudiit.

De Psellis videndus Allatius in Tract. de his historicis nodis explicandis perutili.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Averroës sive melius, Aventhöës Arabs Cordubensis Philof. & Medicus, cujus filii in Aula Æno- barbi aliquando vixere.

Baalardus Ab. Arhelardus Ab.

Michaël Anchialius Patr. C. P. & Philof. nobilis 1172.

Vix nata Scholastica Theologia sui ama-

tores ad acrius Philosophiæ studium incitavit, illius ope ad progrediendum indiga.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Alfredus, Theodorus Metochita, Kilvarbius, Petrus Hispanus, seu potius Lusitanus, qui postea Joannes XXI. Pontif. Rom.

Alexander Hallensis, B. Albertus Magn. Vincentius Bellovacensis, Robertus Capito.

Hallensis Albertus, & S. Thomas præcipuè Aristotelem, quo Arabes contra nos abuti consueverant, Christianæ veritati servire docuerunt.

Michaël Scotus, Alexander de Villa Dei, Raymundus Lullus mirabilis artis inventor, sed plerumque fallacis.

Parisiis 1210. non Aristotelis opera, sed falsò Aristoteli adscripta, damnata, & combusta sunt, ut Labbeus rectè monet.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Joannes Duns Scotus sectæ celeberrimæ princeps moritur 1308.

Gualterus Burlæus, Robertus Crucius, Ægidius de Columna, Godefridus Cornubiensis, Antonius Andreas, Joannes Bassolus.

Franciscus Petrarcha moritur 1350. Marfilius de Inghen primus Academiæ Heidelbergensis Rector obiit anno 1394.

Nicolaus Eymericus Philos.

Jacobus Gualterius, Scriptor alioqui eruditissimus, perperam saculo 13. Ægidium Colum-nium alium putat à Romano.

Ab anno Christi 1400. ad 1500, Petrus de Alliaco

Alliaco Card. Paulus Venetus, Joannes de Marliano, Joannes Picus Mirand. Marsilius Ficinus, Bessarion Card. Georgius Gemistius Pletho, Paulus Soncinas, Joan. Franciscus Picus Mirand. Joannis ex fratre nepos,

Bessarion Card. & Marsilius Ficinus jam diu jacentem Platonis sectam erigere nisi sunt, sed conatu parum felici, semper enim à pluribus sæculis doctrinæ, & religioni, summorum virorum judicio, Aristoteles visus est opportunior.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Niphos, Jacobus Olivarius, I. Cæsar Scaliger, Cardanus, Mutius Justinopolit. Antonius Trombetta, Carpentarius, Pendasius, Theophrastus Paracelsus novæ, suspectæque sectæ parens, Javellus, Bernardus Telesius novarum opinionum inventor, quibus posteriori sæculo visus est adhæsisse Campanella.

Petrus Ramus Aristotelis, & Catholicæ Religionis hostis, Joannes Baptista Porta auctor Magiæ naturalis.

Jacobus Zabarella Patavinus.

Emmanuel Goës author Collegii Conimbricensis.

Franciscus Toletus Card. obiit 1596.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Hurrado, Mendoza, Oviedo, Rubius, Cartesius novæ sectæ parens, Gassendus, Bacconus Campanella, Mastrius, Fromondus, Resta, Cabæus, Crassotius, Montagna, Gallutius,

Aldrovandus, Arriaga, Licetus, Aversa,
Sfortia Pallavicinus Card. Robertus Bellar-
minus Card. Silvester Maurus insignis Ari-
stotelis Paraphraſtes, Alphoſus Borellus,
Honoratus Fabri.

Philosophia Cartefiana, & Experimentalis
multos numerat ſectatores.

Academiae ad Philoſophiam experimentis
promovendam in Italia, Gallia, Anglia,
Germania.

ARTICULUS VI.

Medicina.

Ab anno Chr. 1. ad 100.

Euphorbus Antonii frater, & Jubæ
Mauritani Regis Medicus. Cassius, &
Scribonius Largus ſub Tiberio.

Cornelius Celfus Latini Hippocratis no-
mine donatus.

Menecrates ſectæ Rationalis aſſecula.

Valens, & Xenophon ſub Claudio.

Pedacius Dioſcorides Neronis tempore.

Theſſalus ſub Nerone Themifonis ſe-
ctam ſuam fecit.

Andromachus Theriacæ inventor, Nero-
nis Medicus, Crinas, & Charmis Maſſilien-
ſes.

Evax Rex Arabum, Seleucus Cyzicenus,
Stratocles Sidonius.

Ab anno Chriſti 100. ad 200. Rufus Ephe-
ſus.

Cæ-

Cœlius Aurelianus Siccensis.

Hermogenes Hadriani Medicus, perperam à Mercuriali l. i. Var. lect. Archigenes appellatur.

Sextus Empyricæ sectæ propagator, cui malè tribuitur liber de medicina animalium.

Claudius Galenus Pergamenus inter 12. subtilissima ingenia à Cardano numeratus, & 200. Voluminum auctor, Dogmaticæ sectæ propagator.

Julianus Alexandrinus sub Antoninis.

Ab anno Christi 200. ad 300. Q. Serenus Sammonicus, cujus de medicina, & morborum remediis carmen superest, sub Severo & Caracalla, à quo in cæna est interemptus.

Serenus filius Gordianis, & Alexandro Mammeæ gratus. Hunc Gyraldus in Poëtarum Historia cum patre confundit.

Naumachius, Philargius, Lycius Naumachii auditor, qui Probo imperante floruit.

Sextus African. Chronologus, & Medicus, Theodorus Priscianus.

Ab anno Christi 300. ad 400. Zeno Cyprius & Philostorgius, alius ab Historico.

Oribasius Juliani Cæsaris Medicus, qui successorum Principum invidiâ exulare apud Barbaros iussus, ab iis ob egregia medicinæ experimenta pro Deo quodammodo cultus est, teste Eunapio Sardiano.

Aëtius Amydenus sub Juliano, & Valentiniano.

Alypius Antiochenus, Vegetius auctor
Mulomedicinæ, Julius Ausonius Poëtæ pater
Theophilus Alexandrinus, Vindicianus,
Theodorus Priscianus, dictus alibi Octavia-
nus Horatianus, Marcellus Burdegalenfis.

Ab anno Christi 400. ad 500. Mangantius
Genethliacus Anglus Vortigerni Regis Me-
dicus in Britannia nobilis. an. 470. scripsisse
de naturali magia testatur Pitæus.

Gesius Petræus sub Zenone arte medicâ
celebris.

Almæon Medicus & Mathematicus.

Rusticus Elpidius Theodorici Italiæ Regis
Medicus, qui & carminis gloriâ floruit.

Ab anno Christi 500. ad 600. Dioscorus
Alexandri Tralliani pater.

Alexander Trallianus, quî Justiniano
imperante, Therapeutica singularum cor-
poris partium scripsit.

Austregilda Contrani Reg. Aurelianensis
uxor moritura petit à marito, ut medicorum
fauces, à quibus sanari non potuerat, juberet
elidi; quod plusquam barbarè factum, nar-
rat Gregorius Turon.

Theodorus Mauriti Imper. Medicus, &
S. Gregorio Magno addictissimus.

Ab anno Christi 600. ad 700. Stephanus
Alexandrinus Chymicus. Quamvis in Eu-
ropa medicina jaceret; aliquo in pretio
fuisse apud Arabes suspicari licet, cum hi
sequenti sæculo eam instaurandam susce-
perint.

Ab anno Christi 700. ad 800. Ægidius Atheniensis Medicus, & Philosophus nobilis, D. Benedicti Sectator egregius.

Arabes in Academia Balbaricensi utilem medicinæ instaurandæ dant operam.

Joannes Serapionis filius inter medicos celebratur. *Gualterius in Tab. Chronol. transfert ad sæculum II. cum Genebrardo.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Mirum est, post Carolum Magnum, qui facultates omnes vel exules revocavit, vel jacentes erexit, nullum inter medicos celebrari.

Usitatissimam hoc sæculo medendi rationem fuisse per balnea, suspicamur ex his, quæ sæculi Scriptores prodidere.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Eutychius Ægyptius Barrici filius ex Medico Patriarcha Alexandr. 933.

Babylone ad Tigrim, hoc est Bagdati, sive Baldaci, ut Petrarchæ dicitur, sæculo inclinante, Medicina præsertim excoli cœpit. Babylone siquidem ad Euphratem, testibus Strabone, & Plinio, ante Augusti tempora jam interierat.

Rasis magnum Medicinæ columen eodem ferè tempore floruit; eum enim docentem Avicenna adolescens audivit.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Isaac Benjamin, Jonas Cordubensis, Medici apud Hebræos nobiles.

Constantinus Afer Cassini Monachus Mathematicus, & Medicus egregius.

¶ Aboali Abinfcenni vulgò Avicenna, cui plurimum Medicina debet. *Hinc ignari omnino temporum apparent, qui eum Averrois aequalem, & amulum fingunt.*

Joannes de Mediolano, cui tribuitur scholæ Salernitanæ carmen Leoninum.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Joannes fil. Mesuah, sive ut latinè dicimus, Joannes Mesue. Hic à Ezovio anno 1198. perperam confunditur cum S. Joanne Damasceno, qui sæculo octavo floruit. Tanti eum Superioribus sæculis Medici fecere, ut Medicorum Evangelistam appellarint.

Rabbi Moyles filius Maimonidis.

Averroës non minus inter Medicos, quàm inter Philosophos nobilis, quare ab aliquibus dictus est: *Stimulus Medicorum.*

Bartholomæus Salivarius, Alpharabius
1200.

S. Hildegardis virgo librum de Medicina reliquit. *Richer. Monachus.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Hugo de Arato, Demetrius Pepagomenus, Nicolaus Myrepsus aliquod inter medicos nomen tulere.

Rigordus Philippi Augusti Regis Galliarum Medicus.

Joannes de S. Ægidio Theologus è familia S. Francisci, & arte medendi nobilis. Joannes XXI. P. R. cujus liber Medicis notus est: *Thesaurus pauperum.*

Cæterum quæ superiore sæculo visa erat
assur-

assurgere, hoc iterum sæculo cecidit ars medendi.

Addam hic, quoniam locus patitur, nobiles ævi incerti Medicos.

Paulus Ægineta, Agapius Alexandr. Stephanus Atheniensis.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Simon Bredonus, Marcus Beneventanus, Thomas de Galbo, Bononinus Permunensis, Joannes Gatifdenus, Thadæus Florentinus, Joannes Bassolus Theologus, & Medicus.

Petrus de Apono cognomento Conciliator. Hic ab ægrotante Honorio IV. Rom. Pontif. vocatus centum in dies florenos exegit, post recuperatam valetudinem mille donatus est.

Ab hoc sæculo ad nostra tempora medicina magnis aucta est incrementis.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Paulus Venetus, Hugo Senensis cognomento de Benciis, Marsilius Ficinus, cujus aureus libellus de *Triplici Vita* jure laudatur.

Hieronymus à S. Fide ex Judæo Christianus Pseudo-Pontificis Petri de Luna Medicus.

Jacobus Forojulianus, Ablosus Medicus, & Mathematicus, Rabbi Abraham Zacuti Senior.

Clementius Clementinus Amerinus suo ævo apud Italos celebris.

Ludovicus Scarampus ex Medico E. Florent. Pontificii Exercitus Ductor egregius, & Cardinalis. *Raynaldus.*

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Joannes Fernelius, Oliverius, Fracastorius, Rondeletius, Argenterius, Fallopius, Vessalius, Gesnerus, Capiuvaccius.

Theophrastus Paracelsus, omisâ consuetâ medendi ratione, novam professus est Chymicam, quâ cum aliis sæcula polliceretur, ipse ætatis anno 48. interiit, magusne, an medicus?

Incisio corporum hoc, & sequenti sæculo tractata felicius multa & Medicos, & Philosophos docuit.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Daniel Senertius, Riverius, Mercurialis, Harvæus, Riolani duo, Vallesius Mercatus, Bartholinus pater, & filius, Janfortes, Thomas Willis.

Harvæus, assertâ in humano corpore sanguinis circulatione, magnum medicis lumen attulit.

Transfusio sanguinis ad vires reparandas infeliciter in Anglia, & Italia tentata est.

Dogmatica secta novis inventis ita profecit, ut immutata aliquantulum videatur.

ARTICULUS VII.

Mathematica.

Ab anno Christi 1. ad 100.

Strabo Amasenus Geograph. Strato item Amasenus, & Geograph. ut aliquibus placet.

placet; sed mihi verosimilius est, eundem esse cum Strabone, geminosque ex uno factos librariorum mendo.

Trafyllus, Marinus, Tyrius, Hyginus, Mela, Proclus Senior.

Andromachus Cretenfis primus edit Theorias planet. sub Vespasiano.

Tiberii Cæsaris edicto Mathematici, hoc est damnatæ astrologiæ professores, Urbe pulsi.

Ab anno Christi 100. ad 200. Menelaus, Dionysius Halicarnass. alius ab Historico, Phlegon Trallianus Hadriani libertus.

Diophantus Alexandrinus Algebrae inventor, ut Regiomontanus rectè monet; quamvis alii Arabi Gebro nobile inventum tribuere malint.

Claud. Ptolomæus Astronomiam & Geographiam felicius excoluit, ideòque, & Astronomorum, & Geographorum princeps semper est habitus.

Ab anno Christi 200. ad 300. Censorinus scripto de die natali libello locum inter Mathematicos obtinuit.

Alexander Aphrotis librum de musica emisit.

Porphyrius sub Aureliano, & Probo musicum opus, & Isagogen rerum Astronom. dedit.

Anatolius Laodicensis Episc. de Numeris scripsit 283.

Ab anno Christi 300. ad 400. Gervasius Til-

Tilbarienſis Anglus Geograph. Rabbi Adda auctor Kalend. Hebraici, Aëtius Amydenus Medicus, & Mathem. Abifelda Syrus, Diodorus Monachus, & Epifcopus Tarſenſis, Eurocius Aſcalonita, Julius Firmicus.

Theon Alexandrinus Geometra, Hypatiæ pater.

Ruffus Avienus, Pappus Alexander, Pano-dorus Eufebii in Chronologia emendator.

Ab anno Chriſti 400. ad 500. Diocles, cujus ſuperſunt Harmonica, hîc à Raynaudo locatur, ſed verè ejus ætas incerta eſt.

S. Cyrillus Alex. S. Proſper Aquit. ſcripſere de Cyclo.

Victor Aquit. auctor novi Cycli.

Urbicius ſcripto de machinis celebris;

Geminus Rhedius, & Philo Thyaneus Geometræ.

Ambroſius Merlinus, alius à Caledonio Vates Anglor. & Mathem.

Almæon Mathem. & Medic.

Thius circa ann. à Chriſto 500.

Ab anno Chriſti 500. ad 600. Proclus Lycius Philoſophus, & Mathem. Boëthius, Hero ſenior mechanic. Martianus Capella, Marinus Neapolitanus, Dionyſius Exiguus Chronolog. Anthemius Mechan. Prifcianus Grammaticus edito de ponderibus, & menſuris libello Mathematicis accenſetur, S. Victor Capuanus ſcripſit de Cyclo Paſchali, Stephanus Byzant. de Urbibus. Hujus Epitomen concinnavit Hermolaus Grammaticus. Suidas.
Helio-

Heliodorus Larissæus Geograph.

Mauritius Imper. tactica scripsit.

Ab anno Christi 600. ad 700. S. Gregorius Magnus Clericos in musicis erudiit. Ab eo cantus, quo in Sacris præcipuè utimur, nomen invenit. Quamvis eo fortassè prius usus fuerit D. Ambrosius.

S. Isidorus Hispalensis Arithmeticam, & Astrologiam in libris Originum attingit.

S. Maximus Monachus, & Martyr scripsit de Cyclo, & alia sub Heraclio.

Hero Junior pariter sub Heraclio; ejus opus certum, & dignius Pelopæica; alia suspecta.

Ab anno Christi 700. ad 800. Heliudus Monachus, cognomento Stephanus, musicus insignis, teste Beda.

Beda Venerabilis syderum etiam scientiâ claruit.

Hemoaldus, cognomento Providus, Bedæ familiaris.

Flaccus Albinus Astrologus, Bedæ discipulus.

Jacebant hoc ævo apud Europæos Mathematicæ disciplinæ, quibus interim erigendis in Asia Arabes operam dabant.

Ab anno Christi 800. ad 900. Carolus Magnus, Abdalla Rex Persarum, Alfredus Angliæ, Maimones Calipha Babylon. cujus jussu Almagestum Ptolomæi Arabicè redditum, Leo filius Basilii Macedonis astrorum scientiam adamarunt.

Dun-

Dungallus reclusus, Wandelbertus Diacon. Nortgerus musicus, Barlaamus Monach. Algebrâ clarus, Joannes Scotus Erigena, Geber, Hugbaldus music. Albategnius, Massala, Albunasar, Alfraganus seu Alferganus.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Gerebertus, postea Sylvester II. Pontif. Max. quem apud rudes, & inimicos magicarum artium suspectum fecit Mathesis.

Alpharabius Philosophus, & Astronomus celebris 980.

Anonymus auctor Horti Geographici circa annum 1000.

Hilpericus Monachus S. Galli scripsit tractatum de computo Eccles. quem editioni paratum servat eruditissimus Mabillonius. *Oudin.*

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Constantinus Porphyrogenitus.

Osbernus Cantuar. Hermannus Contract. Abomasus, Serapion, Guido Aretin. musicarum notarum inventor Monachus, mox Cardinalis, Alhainson Arabs, Franco Scholasticus, Constantinus Afer Casini Monachus, Pandulphus Capuanus, Guilhelmus Ab. Music. & Astrol.

Erardus Monach. Ben. Musa Arabs.

Novæ Tabulæ Astrologicæ à Persis vulgatæ.

Musica felicissimum seculum.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Rab. Abraham,

ham, Athelardus, sive Adhelardus, Daniel Morlæus, Abraham Ben-Ezra, Alpetragius, Almacon Almanforius, Robertus Lincolnien-
sis, Humenus Ægyptius, Clemens Langro-
nienfis, Benchore, Omar Tiberiadis Astrol.

Averroës, Alderius vulgò Geographus Nubienfis, Abiselda Geographus Arabs, & Princeps Syriæ.

Campanus Novariensis, præter quem cum Vossio alium inter Mathematicos, sive hoc, sive alio sæculo Campanum non agnosco.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Jordanus Nemorarius, Hali filius Alben regalis, Joannes de Sacrobosco, Alexander de Villa Dei, Jacobus Alkindus, Alphonsus X. R. Castellæ, Vitellio, Rogerius, Bacconus, Guido Donatus.

Albassim, sive Alboazen, Henricus Baten. Rab. Isaacus Hazan, qui in Tabulis Alphonsinis conficiendis desudavit. Astrol.

Joannes Murfia Musicum Aretini Guidonis inventum 300. circiter post annis perfecit.

Ptolomæi magna constructio latinè vertitur 1230.

Tabulæ ab Alphonso Rege Alphonsinæ dictæ 200000. num. sumptu à pluribus elaboratæ 1270.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Thebit Arabs primus in astronomia motum trepidationis notavit.

Profatius Judæus, Petrus de Apono, Ismael Abiselde, Rab. Levi, Gerardus Cremo-
nensis,

nenfis, Joannes Cantuar. Barlaam Monachus Calaber, Joannes Eligerus, Marcus Beneventanus, Joannes de Saxonia, Joannes de Limeriis, Henricus de Hassia, Isaacius Argyrus Monach. scriptis inclytus.

Barbaris numerorum notis 1. 2. 3. &c. per Arabes, vel Indos inventis hoc sæculo uti cepit Italia.

Maximus Planudes Diophanti Arithmeticam commentariis illustravit.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Vlugh Beigh Tamerlanis nepos.

Gazulus Raguseus, Petrus de Alliaco, Regiomontanus, Purbachius, Joannes Blanchinus, Leo Baptista, Albertus, Dominicus Maria Bononiensis Copernici præceptor, Nicolaus de Cusa Card. Paulus de Mittelburgo.

Nicolaus Sophianus Geograph.

Abraham Zacuti Math. & Medicus.

Copernicus, qui jam pridem sepultam astronomiæ sectam revocavit. *Eam nimirum, quæ solem in mundi centro statuit, ut sacris literis repugnantem Roma damnatam.*

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Milichius, Wernerus, Lindanth, Buten, Stoefferus, Joachimus, Junctinus, Renzovius, Finæus, Gauricus, Gemma Frisius, Schonerus, Munsterus, Pitatus, Maurolicus, Gyraldus, Moësthlinus, Sixtus ab Heminga, Tycho Brahe, Glareamus, Nonius, Comandinus, Ramus.

Ramus, Petrus Appianus, Ortelius, Guilhel-
mus Landgravius, Aloysius Lilius, Scaliger.

*Ut in Ptolomæo Copernicus, ita in hoc Ty-
cho plura correxit. Hinc tertia, & media in-
ter Ptolemaicam, & Copernicanam Astrono-
morum secta enata est, quam Tychonianam ap-
pellant.*

*Ab anno Christi 1600. ad 1707. Clavius,
Vieta, Stevinus, Lydia, Snellius, Hadrianus
Roman. 1615. Langius, Neperus, Gocle-
nius, Lucas Valerius, Baranzanus, Maginus,
Pitiscus, Longomontanus, Galilæus, Blanca-
nus, Gassendus, Kepplerus, Argolus, Lans-
bergius, Griembergerus, Hervelius, Metius,
Guldinus, Merfenius, Cavalerius, Scheine-
rus, Ghetaldus, Claramontius, Bettinus,
Gregor. à S. Vincentio, Petavius, Zucchius,
Billy, Torricellius, Ricciolus, La Lovera,
Tacquet, Kircherus Fuldens. Mathematicus
hujus sæculi celeberrimus, Borellus, Milli-
cetus, Linus Slusius, Schottus.*

*Post inventum Telescopium ingentes
Astronomia progressus habuit.*

*Anglorum, Gallorum, Batavorum navi-
gationes Geographiæ emendandæ plurimum
contulere.*

*Mathematicorum Academia Parisiis à Lu-
dovico Magno instituta.*

ARTICULUS VIII.

*Historia, & Chronologia.**Ab anno Christi 1. ad 100.*

TRogus Pompejus Narbonensis, cujus epitomen habemus à Justino.

Titus Livius Patavinus, cujus Historiæ Rom. libri 35. tantum supersunt ex 122. quos ut minimum scripsit. *Qui Byzanti deperditos reperiri tradunt, proculdubio nugantur.*

Dionysius Halicarnass. Valer. Maximus, Lucas Feneftella, Vellejas Paterculus, Q. Curtius, Cremutius Codrus.

Joseph, & Justus Hebræi sub Vespas.

Achaia Presbyteri S. Andreæ Apostoli mortem scripsere.

Abdias Babylonis ad Tigrim, hoc est, Bagdati Episc. nam testibus Strabone, & Plinio, Babylon ad Euphratem hoc ævo jam interierat. Hujus Historia, vel supposititia, vel corrupta.

Ab anno Christi 100. ad 1200. Tacitus, Suetonius, Tranquillus, Arianus, Solinus, Ælius, Phlegon, Lucius Florus, Appianus Alexandrinus, Justinus sub Antonino, Diogenes Laërtius, Ælianus, Pausanias.

Aidelgastus Vates Francorum vitam Sunonis Regis literis consignavit.

Hege.

Hegesippus senior primus Ecclesiasticæ Historiæ scriptor. *Junio rem He gesippum quare sæcul. 10.*

Iustinum Trogi Epitomatorem Antonino imperante floruisse, cum Vossio puto; quamvis aliter visum sit Scioppio, qui tamen eum probæ latinitatis auctorem agnoscit.

Ab anno Christi 200. ad 300. Marius Maximus, Dio Cassius Nicæus, Herodianus, Lollius Urbicus, Cordus, Encolpius, Ælius Sabinus, Volcatius, Terentianus, Curius Fortunatianus.

Julius Africanus, D. Pontius Diaconus, & Aurelius ejusdem Socius, Historici Ecclesiastici.

Anthero Rom. Pontifici plurimum debet Ecclesiastica Historia, cum per Notarios res Martyrum impensius scribi jusserit. Succedere Notariis, qui nunc Protonotarii Apostolici appellantur.

Ab anno Christi 300. ad 400. Asclepiodotus, Claudius Eusthenius, Ælius Spartianus, Vulcatius Gallicanus, Trebellius Pollio, Jul. Capitolinus, Ælius Lampridius, Flav. Vopiscus, Sextus Aurel. Augustus Scriptores.

Lactantius Firmianus mortes Ecclesiæ persecutorum libro peculiari descripsit.

Ammianus Marcellinus sub Gratiano, Eusebius Cæsariens. Parmenian. Donatista mendax, Evagrius Antiochenus E. S. Dorotheus Tyrius, à quo tamen scripta non est Syno-

Synopsis de vita & morte Apostolorum mendaciis referta, Idacius Clarus, Flavius Dexter.

S. Amphilocho falsò tribuitur Vita S. Basilij Magni.

Ab anno Christi 400. ad 500. Marcus Gazensis Diac. Eunapius Sardianus, S. Hieronymus, Zozimus Christianorum hostis, Severus Sulpitius, Palladius Galata E. Helenopolit. Paulus Orosius, Ruffinus Aquilejensis, Philostorgius, Gildas Albanicus, anno 512. Possidius Calamensis E. Socrates, & Sozomenus, S. Prosper Aquitan. Theodoreus, Diadocus E. Paulinus Petricordius, Constantinus Lugdunensis, S. Victor Vitenfis, Julianus Pomerius, Gennadius Massiliensis, Basilius Cilix.

Heliodorus Tricæ E. Historiæ, seu veriùs Fabulæ Æthiopiciæ scriptor, sub Theodosio M. & filiis.

Ab anno Christi 500. ad 600. Laurentius Mellissus E. Cogitosus Monachus Scotus, Jornandes Gothus E. Liberatus Diaconus, Procopius Gazæus, Victor Tonnensis, Gildas Badonicus, Leontius Byzantinus, M. Aur. Cassiodorus, Melchicus Avellonius, Agathias, Marius Lausan. E. Eusthatius Presbyt. Joannes Bielariensis, S. Gregorius Turonensis, Evagrius Scholasticus.

Datus Mediolan. perperam Chronologus habetur, cum Chronicon illi assignatum supposititium omninò appareat.

Marcel-

Marcellinus Comes, & Achilles Tatius hic plerumquē locantur, sed ævi sunt incerti.

Ab anno Christi 600. ad 700. S. Gregorius Magn. Paulus Emeritenfis, Theophilactus Simocata, Faustus Monachus, Leontius in Cypro E.

Maximus Cæsaraugust. cujus extant libri de gestis Gothorum in Hispania.

Joannes Moschus auctor Prati Spirit. Auctor anonym. Chronici Alexandrini, Paulus Diacon. Neapolitan. S. Isidorus Hispalensis.

Secundus, cognomento Servus Dei, scripsit de rebus Longobardorum.

Jonas Bobienfis Ab.

Nonnus Galfridus Card.

Audoneus E.

Ab anno Christi 700. ad 800. Theophanes Byzantinus, Adamnanus, seu Adamannus Scotus.

Venerabilis Beda Anglorum scripsit Historiam, & Martyrologium; sed suppositivum est, quod inter ejus opera circumfertur; genuinum edidere non ita pridem PP. Bollandi continuatores in tom. 2. Martii.

Hebdius cognomento Stephanus.

S. Marcellinus Presbyter, Isidorus Pacensis E.

Gregorius Amartolus Tarasii Patriarchæ Syncellus.

Paulus Diaconus Varnefridi filius.

Ab anno Christi 800. ad 900. Carolus Magnus de Historia optimè meritis, subjecta-

H

rum

rum sibi gentium res gestas, nondum literis consignatas, diligenter scirei mandavit. *Krantzius.*

Alyto E. Gildas Sarchorensis, Tilpinus, vulgò Turpinus, fabulator potius, quam historicus, Theophanes Ab Nicephorus Patriarcha C. P. Théganus Eginhardus, Anastasius Bibliothec. Nichardus Caroli M. nepos, Hilduinus Ab. Fereulphus Monach. Rabanus Maurus, Ludus Servatus Ab. Wandelbertus, Florus Magister, Valafridus Strabo, Joannes Diaconus, Usuardus, Ado Viennen. Petrus Siculus, malè à Baronio Lucas appellatus, Nicetas David, Herempertus.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Rhegino Ab. Constantinus Porphyrogenitus, Bertharius Presbyter, Odo Monachus S. Medardi, S. Odo Cluniac.

Bernerus Monachus, Luitprandus E. Floardus Remensis, Joannes Asser.

Rotgerus Monachus, Witichindus Corbejenfis, Occo Friso, Rosuveita Virgo, Notgerus Leodiens. Dudo S. Quintini Decanus, Hegesippus Junior, vel in fine hujus, vel sub initium sequentis sæculi.

Historia hoc tempore facta est mendosior, quia fabulosæ Historiæ apud Gallos, & Hispanos inclaruere. *Huet.*

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Abbo Floriac. Ab. Aimoinus Floriac.

Harigerus Ab. Megensidus, Osbernus
Cau.

Cantuar. Dithmarus, Ademarus Monach.
Baldricus Dolenfis E. Odorannus Glaber,
Anselmus Leodiensis, Hermannus Contract.
S. Odilo Ab. Drogo E. Wibertus Tullenfis,
Ado Trevirenfis, Benno Card. exiguæ fidei,
Georgius Cedrenus, Joannes Curopalates,
Lambertus Schafnaburgenfis, Adam Bre-
menfis, Bruno Ab.

Marianus Scot. Xiphilinus, Paulus Ben-
riedenfis, Gaufredus à Malaterra Guilhelm.
Apulus, Bertholdus Constantiens. Othlonus,
Indulphus Ab. Lupus Protospata.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Osbertus
Cantuar. qui perperam cum Osberno con-
funditur, Leo Ostiens. Card. Baldricus No-
viodun. Alfredus Beverlacens. Sigebertus,
Turgottus, Florentius Vigornienfis, Zona-
ras, Pandulphus Pifanus Card. Cosmas Pra-
genfis, Anna Comnena, Fulco Beneventan.
Albertus Aquinenfis, Fulcherius, Padmerus,
Domnizo, Hermannus Ab. Tornacenfis,
Guilhelm. Malmesburienfis, Baldricus Do-
lenfis, Anselmus Gemblacenfis, Henricus
Guntidonenfis, Constantinus Manaffes, Hel-
moldus, Michaël Glycas, Joan. Cinnamus,
Joannes Sarisberienfis, Radevicus, Otto
Morena, Petrus Comestor, Godefridus Vi-
terbienfis, Guilhelm. Tyrius, Guilhelmus
Litia.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Saxo Gram-
mat. Nicetas Choniates, Helinandus,
Guntherius, Rogerius de Hovedena.

Rigordus, Colmannus Sapiens, Rodolphus Coggestal, Arnoldus Lubecensis, Cæsarius Heisterbacensis, Abbas Urspergensis, Rodericus Ximenius, Lucas Tudenſis, Jacob. de Vitriaco Card. Matthæus Paris, Albertus Germanus, Joannes de Columna auctor *Matris Historiar.* Cantipratanus, Brocardus, Georg. Logotheta, Martinus Polonus, Guilhelm. de Nangis.

Provinciales in Gallia factas hoc ævo historias scribendo delectant, & nocent; quia verè Historia peccare docentes.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Matthæus Westmonasteriensis, Nicolaus Trivettus, Simeon Metaphrastes. *Vid. Allat. in Opusc. de Simeonibus.*

Bernardus Guido, Henricus Stero, Siffridus, Ederardus Althensis, Ludolphus Carthus. Nicephorus Callisti, in aliquibus fidei exiguæ; Theodorus Anagnostes, Nicephorus Gregoras, Pachymeres, Radulphus Baldaccus Volumnus Ab.

Ptolomæus Lucensis, Joannes, Matthæus, Philippus, Villanii, Ranulphus Hygden, Radulphus Marhan, Albertus Argentinas, B. Raymundus Capuanus, Henricus Knygton, Aito Armenus.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Froissartus, Theodor. Niem. Poggius, Georgius Phranza, Joannes Brando, Petrus de Duifburg, Leonardus Brunus, vulgò Aretinus, quem Jo: Rou cum Aretino Satyrico Poëta malè confundit.

Lou-

Longinus Walsinghamius, Wernerus Westphalus, Palmerii duo, Valla, Joannes Antonius Campanus, Blondus, S. Antonius, Platina, Aeneas Sylvius, Gobelinus Per-sona, Monstreletus Trapezuntinus.

Fulgosus, Corius, Ambrosius Camaldulensis, Wimpelingius, Bonfinius, Anniius Viterb. cujus Berofus commentitius habetur, Laonicus Chalcondytus, Gegvinas.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Sabellicus Jac. Philipp. Bergomas, Collenutius, Cominenus, Leander, Albertus, Naclerus, Petrus Crinitus, Simonetta, Guicciardinus, Ritius, Langius, Rivallius, Joannes Magnus, Olaus Magnus, Krantius; Vollaterranus, Polydor: Virgilius, Paulus Aemilius, Boëthius, Aventinus, Trithemius, Panvinus, Dubravius, Lazius, Fazellus, Bembus Card. Jovius, Cromerus, Ferdinandus de Castella, Morales, Surita, Folietta, Flamma, Lippomannus Card. Surius, Sigonius, Leslæus, Sanderus, Belforestus, Genebrardus, Oforius, Buchananus, Ciacconinius, Florim. Remondus, Petrus Opmeerus.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Cæsar Baronius Card. Maffejus, Mariana, Orlandinus, Vinandus Pighius, Thuanus, Sacchinus, Avila, Gratianus, Rosueyus, Paruta, Bzovius, Boverius, Bentivolus Card. Famianus Strada, Capriata, Turtur. Grotius, Grammontius, Bollandus, Luffinianus, Vghellus, Samanthani fratres, Alphordus,

Labardæus, Baptista Nanus, Sfortia Pallavicinus Card.

Bouffiers, Raynaldus Labbe, Gallutius, Dondinus, Campellus, Henschenius, le Coint, Oldoinus, Daniel Bortolus.

Omittuntur, qui in vivis adhuc sunt, tametsi meritissimi.

ARTICULUS IX.

Rhetorica, Oratoria, Poësis.

Ab anno Christi 1. ad 100.

L Annæus Seneca Pater, Cæcilius Col-
lantianus religione Judæus, M. Anto-
nius Liberalis, Statius Surculus, five Ursu-
lus, quem aliqui cum Statio Poëta confun-
dunt, Fabius Quintilianus. Rhetores.

Messala Corvinus, Asinius Gallus, Q.
Haterius, Votienus, Montanus, Domitius
Afer. Oratores.

Philistion Mimographus, Ovidius, Phæ-
drus, Persius, Juvenalis, Silius Italicus, P.
Statius Papinius, Salejus Bassus, Lucanus,
Petronius Arbiter, Valerianus Flaccus, Mar-
tialis. Poëtæ.

Hierotheus, primus Poëta Christianus, ex-
celluit pangendis sacris hymnis.

Ab anno Christi 100. ad 200. Dio Prusæus,
Dio Chrysostomus, Aphtonius, Fronto Cor-
nelius, five Priscus Philosophiæ simul, &
dicendi

dicendi præceptor, M. Antonino Imperatori
charus. Rhetores.

Plinius Junior ex Senioris sorore natus,
Panætius Cretensis. Oratores.

Terentianus Maurus, Mesomedes, Palla-
dius, Rutilius Senior, Lucius Valerius Pu-
dens 13. annorum puer in Agone Capitolino
Victor. Poëtæ.

*Eloquentia, quæ in liberis populis semper
maximè valuit, Cesaribus rerum potientibus,
Roma prius à Rostris, mox & à foro penè re-
pulsæ languet.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Eugamus,
Porphyrius, qui & Philosophus, Eumenius,
Rhetores.

Tatianus Rhetor, & Orator Christianus,
S. Justini Martyris discipulus, magno cum
plausu in prima ætate Oratoriam docuit,
Eusebio teste, sed postea errorum Magister,
factus est Encratarum parens.

Numeriano Imperat. posita est statua in
Bibliotheca Palatina cum inscript. *D. Nu-
meriano Oratori potentissimo Vopiscus.*

Oppianus Cilix Halieutic. scriptor, Ne-
messanus Olympius, qui de Venatione
scripsit. Poëtæ.

Philippus Imperator ad coërceendam
Poëtarum licentiam, eorum nomina delet ex
albo Professorum 248.

Ab anno Christi 300. ad 400. Minervius
Burdigal. Gennadius, Musonius, Homerius,

Libanius, Marius, Victorinus, Nazarius,
S. Augustinus. Rhetores.

Eunomia Virgo Christiana eloquentiæ
laude par patri Nazario. *Euseb.*

Prophæresius, Julianus Imper. SS. Gre-
gorius Nazianzenus, Basilus, Gregorius
Nyssenus, Hilarius Pictav. Hieronymus,
Ambrosius, Oratores.

Trifilius, Juvencus Presbyt. S. Gregor.
Nazianz. S. Paulinus Nolanus, Festus A-
vienus, Symposius Celsus, Palladius, Ruti-
lius Jun. S. Damasus. Poëtæ.

*Poësis, & eloquentia, quæ priore saculo
jacuerant, visæ sunt reflorescere.*

*Ab anno Christi 400. ad 500. Symmachus,
Aufonius Gallus, Synesius, Silvius Bonus Au-
sonii æmulus.*

Cl. Marius Victor, Godelbertus, Sidon.
Apollinaris, S. Hilarius, Arelat. Rhet. &
Orat.

*Eloquentia, quæ superiore saculo silere in
foro ceperat, hoc maximè tonat in tem-
plis.*

Prudentius, Proba Falconia, Synesius
Aufonius, Ruffinus Floridus, Dracontius
Presbyt. Claudianus, Rutilius Gallicanus,
Silvius Bonus, Cyrus Panoplitæ, Rusticus
Elpidius Theodorici Medicus. Poëtæ.

Claudianus dictus est ab Imperatoribus
Theodosio, & Honorio, qui statuam illi po-
nere, gloriosissimus Poëtarum.

*Ab anno Christi 500. ad 600, Boëtii Poësi
nihil*

nihil illustrius habuit hoc ævum. Laudatur
& Helpis ejus uxor Poëtria nobilis.

M. Aurelius Cassiodorus Rhetor.

Marinus Neapolitan. Magistri Procli vitam solutâ, & vinctâ oratione descripsit.

Thelesinus Ælius, Arator, Alcimus, Avitus, Melchicus Avellonius, Merlinus Calcedonius Britannorum Vates, S. Venantius Fortunatus E. Pictav. Poëtæ.

Cosroës II. Persarum R. Græcos Scriptores, & Poëtas Persicè vertit. *Agathias* 540.

Ab anno Christi 600. ad 700. S. Columbanus Ab. Oriensius E. S. Eugenius Toletan. Junior, Gregorius Pisides Poëtæ.

Hoc sæculo Eloquentia omnino defecisse in Italia visa est.

Poësis verò apud Arabes hujus artis amantissimos maximè floruit : quare aliqui inter eos Caliphæ carminum gloriâ inclaruere. Ex eruditissimo Huetio in dissert. de fictis Histor.

Alcoranum Mahometes rhythmicis versibus condidit, ut imperitæ multitudini gratius accideret. *Genebrardus.*

Ab anno Christi 700. ad 800. S. Andelmus, & Iglac. Rhet. & Poët.

Tatuvimus, Cudbertus, Mageseus, Mor-dacus Scotus. Poëtæ.

In Bedæ celebri Epitaphio, si hoc ævo scriptum est : *Hic sunt in fossa Bedæ Venerabilis ossa*, Rhythmi carminis initium agnoscimus.

Carolus M. Hadriani I. Pontif. sepulchrum carminibus decoravit.

Hymnos cum laude scripsere Paulus Diaconus Warnefridi f. & S. Cosmas Hierosolym. Majumæ E.

Rabanus Maurus, & Hilduinus ad IX. Robertus R. Gallia, S. Odilo, & B. Petr. Damiani ad XI. seculum ex X. revocentur.

Ab anno Christi 800. ad 900. Epitaphium Bonifacio IV. scriptum sub Gregor. IV. docet, jam tum Rhythmica carmina placuisse. Videatur Papebroch. in Propyl.

Theodulphus E. Aurelian. donatus est à Ludovico Pio libertate, & Infulis poësis præcipuè merito, si vera sunt, quæ aliqui scribunt.

Wandelbertus, cujus est metricum Martyrolog. Bedæ falsò adscriptum.

Hugbaldus Monach. scripsit in laudem Calvitii ad Carolum Calvum carmina 300. quorum omnia verba incipiebant à lit. C.

Bristanus Corylanensis, Heiricius Milo, Salomon F. Abo. Poëtæ.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Rabanus Maurus, Hilduinus Ab. Orat. & Poëtæ.

Leo VI. cognomento Sapiens Imper. & Orat. Constantinus Porphyrog. Poëta.

S. Odo, Cluniac. Ab. & Rosuvita, seu Rosuvintha Sanctimonialis Poësim adamant, B. Petrus Damiani à Musis non abhorruit.

Simeon Junior scripsit hymnos.

In Italia nullus est habitus vel Oratoris, vel Poëta nomini par, teste Sigonio.

Herigerus Ab. Laubienfis Poëta.

Robertus Gall. R. Hermannus Contractus, S. Odilo Ab. Clun. scribendis hymnis claruere.

Roberto tribuitur Hymnus, quo utitur Ecclesia: *Veni Sancte Spiritus.*

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Michael VII, Imper. Græcus Musarum plus æquo amator, Guilhelmus Apulus Poëta, & Historicus.

Villeramus Ab. solutâ, & vinctâ numeris oratione Cantica illustravit.

Alphanus E. Salernitan. Orat. & Poëta.

In nummo Victoris II. Pontif. manus è nube clavem D. Petro porrigit cum lemma-
te: *Tu pro me navem liquisti, suscipe Clavem.*

Quare hoc saltem sæculo nati latini Rhythmi.

R. Selom Bem-Ghebitol. Hispan. Rhythmicorum apud Hebræos carminum auctor.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Galfredus Rhetor, & Poëta.

Baldricus, Guntherus, Joan. Tretzes. Godfridus Vinton. Guilhelm. Cestrensis, Rupertus Tuitiens. Ab. Petrus Pictaviens. Joseph. Iscanus, Marbodus E. Poët.

Hildebertus E. & Orat.

Leo ob excellentiam in pangendis carminibus rhythmicis, antea inventis, nomen illis fecit, ut Leonina dicantur. *Papebroch.*

Poëtae Provinciales hoc sæculo præcipuam Poësis laudem ferre cœpere.

Italici Rhythmi primò apud Siculos usurpati; mox ab illis sequenti sæculo transiere ad Italos. *Petrarcha in Præf. Epist. ad Fam.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Cyrus Prodrumus, Sylvester Gyraldus, Matthæus Vindocinensis. Poetae.

Poëtis Provincialibus hoc ævo plaudit Europa. Inter eos præcipuè laudatur Arnaldus Daniel, ex quo Dantes, & Petrarcha plurimum profecere.

Joannes de Meung Gallicæ eloquentiæ Pater, & Poeta.

Stephanardus de Vico Mercato Chronicon metricum edidit. Engelbertus Ab. Poeta.

Quito Aretinus, & Entius Rex Sardinia: Poetae Itali.

Dantes Aligerius Poëtarum Italorum doctissimus.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Maximus Planudes Poeta.

Franciscus Petrarcha Rhetor, Orator, Poeta Latinus, & Italus laureâ donatur in Capitolio 1341.

Fatius de Ubertis, & Franciscus Barberinus Poetae Etrusci.

Franciscus Petrarcha, excussit Italia bibliothecis, neglectos veterum Scriptorum Codices in medium legendos protulis. Hinc Poësis, &

Elo-

Eloquentia apud Italos caput aliquando extulere.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Jovianus, Pontanus, Hermolaus Barbarus, Nicol. de Clemangis Rhet. & Poëtæ.

Trifiodorus, Petrus de Rosenheim Poëtæ. Rodulphus Agricola Rhetor.

Æneas Sylvius, postea Pius II. Orator ævo suo, quotquot in Europa viverent, omnium eloquentissimus.

Jacobus I. Scot. R. patrii carminis gloriâ nulli secundus. *Leslaus.*

Jacobus Wimpelingius, Angelus Politianus Leonis X. præceptor Rhetor. Philol. Poëta.

Maximilianus I. Imper. Germanica Poëmata scripsit.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Majoragius, Muretus, Amasæus, Rosoltellus, Beroldus, Longolius, Perpinianus, Panigrola, Cavalcantius, Bentius. Rhetor. & Orat.

Baptista Spagnolus, vulgò Mantuanus, Sanazarius, Fracastorius, Vida Navagerius, Amalthei ffr. Buchananus. Poëtæ Latini, Ronfardus Poëta Gallus.

Laudantur inter Italos Bojardus, Casa, Bembus, Pulcius, & Alamannus; sed Areostus, & Tassus Græcorum, & Latinorum maximis pares habentur.

Selimns I. Turc. Imper. Poësis cultor apud suos.

Post interitum Latina lingua nunquam felicius culta hæ facultates.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Stephonius, Strada, Vossius Pater, Gallutius, Petiot, Petavius, Caufinus, Oct. Ferrarius, Gradius, Sfortia Pallavicinus Card, Dondinus, Favoritus. Rhetor. & Orat.

Galli veram hoc ævo veteris eloquentiæ speciem cœpisse videntur.

Stephanus, Pulcharellus, Torrentius, Sarbievius, Barlæus, Crotius, Balde, Horfchius, Dondinus, Vallius, Favoritus, Rapius. Poëtæ. Quibus præsidium, & decus addunt Urbanus VIII. & Alexander VII. Avancinus, Masenius. Orat. & Poët.

Itali Poëtæ, Guarinus, Marinus, Transilius, Chiabrera, Testius, Cæsarinus, Bonarelli, Ciampolus, Julius Rospiliosus Sidus Olorum, & Rom. Pontifex.

ARTICULUS X.

Philologia, & Grammatica.

Ab anno Christi 1. ad 100.

M. Verrius Flaccus, Probus Beritensis.
Q. Remnius Palæmon, Demetrius. Ixion. Grammatici.

Sextus Pomp. Festus, ut aliquibus placet, sed ejus ætas incerta, certè post Martialem, & fortassè sub Imperatoribus Christianis.

Asco-

Asconius Pedianus, Ciceron. Scholiaſtes, & L. Jun. Moderatus Columella, nobiles Philologi.

Auream Latini ſermonis ætatem ad extrema Auguſti tempora, argenteam verò ab his ad Neronis mortem eruditiffimi Grammatici producunt. Videantur hac de re Scioppius in Opusc. de ſtylo Historico, & Borrichius de variis Latina lingue ætatibus.

Ab anno Chriſti 100. ad 200. Apollonius Alexandrinus, ejusque filius Herodianus ſub M. Antonino Grammatici celebres apud Græcos. Nicanor Hermiæ filius Grammaticus Græcus.

Aulus Gellius noctium Atticarum Scriptor, quem alii Agellium dicunt, floruit Romæ ſub Antonino Pio.

Ænea Latini ſermonis ætas, qua, Veſpaſiano rerum potente, ceperat, Hadriano moriente, deſinit. Ferrea ſuccedit ænea uſquè ad initium V. à Chriſto nato ſæculi. Hoc eſt uſquè ad tempus, quo Roma expugnata eſt à Gothis, quibuſcum loquendi barbaries infuſa eſt Urbi.

Ab anno Chriſti 200. ad 300. Cenſorinus præter librum de Die Natali, de Accentu opus edidit Sidonio Appollinari ſæpè laudatum, ideoque Philologis, & Grammaticis rectè adnumeratur.

Lupercus Berythius, Philæmon, Porphyrius Tyrius, Grammat. *Hujus opera ad Grammaticam ſpectantia numerantur à Suida.*

Malchio Presbyt. Rhetoricæ & Grammaticæ.

ticæ Professor præfuit Scholæ Antiochenæ.
Euseb. l. 7. c. 23.

Latini sermonis proprietas hoc ævo servata est à Juris peritis Papiniano, & aliis, qui in sua sede numerantur.

Ab anno Christi 300. ad 400. Prohærefius, Flav. Vegetius, Macrobius Philol.

Evantius Græcus, Ælius Donatus, qui vetustis auctoribus explicandis collapsum Latinum sermonem conatus est instaurare.

Gulphilas E. Gothicarum literarum inventor, ut quibusdam placet, Gramm.

Sosipater Charifius, & Diomedes hîc à nonnullis locantur; sed verè de illorum ævo non liquet.

Fam sub Juniore Theodosio Græci sermonis candor cœperat infuscari, ut ex inscriptionibus ejus temporis Philelphus affirmat. Du Fresne.

Ab anno Christi 400. ad 500. Sub initium V. à Christo nato sæculi finitur ætas Latini sermonis ferrea, quam lignea consequitur ad Justiniani tempora. Scioppius.

Hiparchius Alexandrinus Grammat. Græc. Servius Virgilii interpres, ut nonnullis videtur.

S. Augustinus Grammatica scribit.

Puncta Hebraica, quæ vocalium instar essent legenti, primùm excogitata à duobus Masoretharum Principibus 478.

Hi fuere Aaron Ben-Aser, & Jacob Ben-Nephtali, verùm alicubi dissidentes. Prioris lectionem Hebræi Occidentales, posterioris
 Orien.

Orientales plerumque sequuntur. *Genebrard.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Luteam ab hoc seculo lingua Latina etatem Grammatici numerant, cum, Longobardis regnantibus, novum loquendi genus ex plebeja Romana, & Germana conflatum inventum est. Sciopius.

Orion Thebanus Græc. Grammat. Fulgentius Placiades, Suidas Monachus, Priscianus. Grammat. & Philol. Græc.

S. Gregorius Magnus l. 6. ep. 9. fatetur, se Græcè nescire, nec esse Constantinopoli, què latinè reddere Græca possit. Hinc liquet utriusquè linguae neglectus.

Ab anno Christi 600. ad 700. Deperditam hujus initio seculi linguam Latinam, falsè docet Rou in Tabul. Chronol. 606.

S. Isidorus E. Hispal. celebrem de Verborum originibus librum scribit. Non desunt, qui nobile opus alii tribuant. Du Fresne.

Joannes Stobæus, & Nennius Baucherensis. Philol.

Maidulphus Scotus Græcæ, Latinæque linguae scholam in Anglia aperuit, ut apud exteros colerentur, quæ in natali solo apud suos negligebantur. Leslaus.

Felix Longobardus Grammaticus, quem laudat Paulus Diaconus.

Ab anno Christi 700. ad 800. Beda Venerabilis, ejusquè discipulus Alcuinus Grammatica scribunt. Vossius.

Hoc, & sequenti seculo insignis erat nomenclatura.

clatura, Grammaticum appellari. Angelus à Nuçe in Notis ad Ostiens.

Monachi Byzantio à Copronymo pulsi, Romæ à Stephano III. locantur in Monasterio, quod ab illis, Græcam linguam instaurantibus, Græcæ scholæ nomen invenit. *Mss.*

Carolus Magnus Româ Latinos Grammaticos in Galliam vocat. *Ex Vita.*

Walid Saracenorum Calipha prohibet, Græcè quid literis consignari, vultque omnia Arabicè scribi. *Miscell.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Photius Patr. Constantinop. Philologus eruditissimus, sed vir pessimus.

Paulinus E. Forojulienfis, & Joannes Scotus Erīngena. Smaragdus Ab. S. Michaëlis. Grammat.

Rabanus Fuldenfis primus in Germaniam Græcas literas invehit.

Caroli Magni Nepotibus imperantibus, Gallicæ, & Italicæ linguæ principia notant plerique Scriptores apud Carolum du Fresne in Præfat. ad Opus egregium de Vocab. medii ævi.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Salomon Constantiens. E. Alphricus Ab. Abindonensis, *Du Fresne.*

Alfredus R. SS. Dunstanus, Athelvaldus Episcopi jacentes post Danorum irruptionem latinas in Anglia literas excitant. *Idem.*

Ratherius E. libellum suum de Arte Gram. inscri-

inscripsit: *Serva dorsum*, quod puerorum dorsum servare posset à flagris.

R. Adonim Ben. Tamnim Grammaticam Hebraico-Arabicam dedit.

Ex Epitaphio Gregor. V. R. Pontificis discere licet, jam hoc saculo vulgarem, hoc est, Italicam linguam à Latina fuisse discretam.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Joannes Curopalates Philol. Græcus. Cognomen Aula, seu Palatij Ministrum notat. Aliis dicitur Joannes Scilizza.

Papias Longobardus auctor magni Dictionarii latini. Trithemius perperam transtulit in *secul. 13. Du Fresne.*

Apud Italos nullus erat literarum cultus.

Apud Hispanos literæ Hebraicæ florere incipiebant, ut habet Genebrard.

Hinc R. Juda Davidis F. R. Jonas Cordubensis, Moses Kimchi Davidis fr. Grammatici nobiles. *Gualterius.*

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Eustathius Homeri interpres, & Joannes Saresberienfis Philol.

R. Aben-Esra, sive Abraham Ben-Esra & R. David Kimchi Hebræi Gram.

Romanus Populus linguâ, quam nunc Italicam dicimus, hoc ævo utebatur, ut liquet ex epistola Cleri Rom. ad Ænobarbum data 1169. apud Baronium, in qua hæc verba adducuntur: Papa Vittore S. Pietro l'elegge.

Ante Philippum Augustum nullus liber Gallicâ

licâ linguâ scriptus fuerat, Genebrardo teste. Nec, ut ego censeo, ullus Italicâ.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Ugutio Ferrariensis E. & auctor Dictionarii.

Alexander de Villa Dei Grammat.

Arnaldus Daniel Poëta Provincialis patriam linguam perfecit, ex qua deinde Etrusca, five Italica dirata est.

Græca vulgi lingua, imperantium Francorum vocibus pluribus admissis, à literata omnino descivit.

Dantes Poëta Etruscæ linguæ nitore plurimum contulit usque ad 1321. quo Ravennæ decessit.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Petrarcha Provincialium vocibus ad Italicam formam inflexis, linguam patriam amplificavit.

Nicolaus Oresimus Philol. Emmanuel Chrysoloras Philol. & Grammat.

Leonardus Aretinus Philol.

Latina lingua apud Hispanos hoc ævo prope modum extincta est, cum nullus in foro illius esset usus; jusserat enim sæculo superiore Alphonsus Sapiens, ut Hispanicâ linguâ res forenses agerentur.

Emmanuel Chrysoloras 1395. in Italiam quasi postliminio reducit Græcas literas, quæ per annos ferè septingentos exulaverant. Palmerius.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Georgius Trapezunt. Volaterranus, Fulgosius, Polydorus Virgilius, Baptista Albertus, Rodolphus

dolphus Agricola, Robertus Valturius, Pomponius Lætus, Jovianus, Pontanus, Hermolaus Barbarus, Angelus Politianus, Coel. Rhodiginus, Alexander ab Alexandro, Philol.

Poggius Florentin. Laurentius Valla, Gasparinus Bergom. Gaza, Perottus, Theodorus Lascaris, Joannes de Janua, Quintianus Sara, Ambrosius Calepinus, Marius Nizolius Grammat.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Wolfgang. Lazius, Petrus Crinitus, Beroaldus Lemo-
vicensis, Budæus, Valerianus, Turnebus, Dalecampius, Gyraldus, Victorius, Goronius, Erasmus, Natalis Comes, Manutii tres, Fulvius Urfinus, Jul. Cæf. Scaliger, Faber, Ciacconius, Sigonius, Gesnerus, Vignereus, Mazonius Philol.

Demetrius Chalcondilas Græcus, Zenobius Acciajolus, Despauterius, Varrhius, Doletus, Clenardus, Alvarus, Grammat.

Hoc tandem ævo Latina lingua visa est reviviscere.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Lipsius, Goltzius, Casaubonus, Scaliger fil. Jacobus Pontanus, Raderus, Pancirolus, Sirmondus, Gretserus, Emmius, Majolus, Bertius, Keckermannus, Schottus, Salmasius, Bulengerius, Scioppius, Gerardus Joannes Vossius, Dionys. Petavius, Cerda, Abrahamus, Octav. Ferrarius, Montchalus, Leo Allatius, Donatus, Joannes Baptista Ferra

Ferrarius, Nardinus, Du Fresne, Huetius.
Philol.

Sanctius Brocensis, Vossius, Monerus,
Golius, Scioppius, Menagius, Gaudinus,
Grammat.

Galli, & Angli patriæ linguæ expolien-
dæ dant operam.

Nunquam solertiùs, & feliciùs antiquitas
illustrata est.

ARTICULUS XI.

Nova Inventa. Artifices Nobiles.

Ab anno Christi 1. ad 100.

THeriaca ab Andromacho Cretensi in-
venta.

Vitri flexilis temperamentum, Tiberio
Principe excogitatum, sed ejusdem jussu tota
cum artifice officina abolita, ne pretium
æris, argenti, & auri metallis detraheretur.
Plin.

Quinquennalia certamina Romæ cele-
brata in Neronis Principatu. In his, ut cætera
mittantur, Poëta victor æneo vase, & coronâ
donabatur, ut liquet ex Nummo apud Tri-
stanum.

Ludi Capitolini sub Domitiano 85.

Ab anno Christi 100 ad 200. Quanti hoc
ævo fierent nobiles artes, discere licet ex eo,
quod de Hadriano narrat Dio in Vita ejusdem.

Hadria

Hadrianus celebres quosdam, & excellentes artifices, quos aquare non poterat, subvertit, alios ceu studiorum, & artium amulos interfecit; quippè cupiens omnes in quacundq; arte, & disciplina superare.

Ab anno Christi 200. ad 300. Artes omnes, bellis ubique terrarum sævientibus, languent.

Instituta annorum numeratio per annos Imperii Diocletiani usquè ad annum Domini 532. duravit.

Ab anno Christi 300. ad 400. Magnus Constantinus primus vexilla notat signo Crucis.

Indictiones institutæ, abrogatis Olympiadibus 312. sive 313.

Aureus numerus excogitatur 325.

Aurèâ Coronâ primus inter Cæsares utitur Constantinus, post Imperii sedem Constantinopolim translata.

Venatio accipitrum inter Romanos, vel Constantini, vel Theodosii senioris ævo, initium habuisse videtur. Vossius.

Flavius Dexter primus annos numerat à Christo nato in fine sæculi.

Ab anno Christi 400. ad 500. Ratio glutinis Athenis inventa, Arcadio Principe, per Philistum, cui, quòd rei literariæ plurimum profuisset, statua posita est.

Gothi, ubi semel Italiâ potiti sunt, cum omnia barbaro more in armis ponerent, nobiles ab eâ artes eliminarunt; quamvis eas alere Theodoricus Rex, teste Cassiodoro, conaretur.

Anna-

Amalasuntha Theodorici filia post mortem patris, Amalarici filij tutrix frustra Gothos suos ad literarum, & artium nobilium studium pellicere conata est.

Ab anno Christi 500. ad 600. Specula ænea uistoria Procli inventum 514.

Horologium machinale his, quibus utimur, haud absimile primùm à Boëtio in turri Ticinensi adinventum, aliqui suspicantur.

Serici ex bombycum ovis conficiendi ratio innotescit per Monachos ex India appulso 557.

M. Aurelius Cassiodorus horologia miræ artis, lucernas semper arduentes habuisse traditur.

Ab anno Christi 600. ad 700. Ignis Græcus Gallinici inventum.

Sabinianus Papa horas diei tintinnabuli sonitu primus distinguit.

Mahomete à Mecha fugiente 622. incipit Hegira, hoc est, annorum lunarium apud Arabes supputatio ab ea fuga.

Æra Isdegerdis ab ejus obitu 632.

S. Eligius, antequam Noviomensi insulâ donaretur, aurifaber per Galliam celebris. Extat adhuc ejusdem opus, nobile Mausolæum S. Martini Turon. E.

*Ab anno Christi 700. ad 800. Qui putant, hoc sæculo inductas ferreas equorum soleas, procul dubio censentur errare, ut eruditè, suo more, docet Fabrettus in Syntagma-
te ad Colum. Trajani.*

Constan-

Constantinus Copronymus Pipino Regi organa, in Galliis non antè visa, dono mittit. 757. *Sigebertus.*

Zacharias Hierosolymit. Regis Legatus Carolo Magno S. Sepulchri, Calvariae, & Oliveti claves cum vexillo defert 800. *Eginarth. in Vita.*

Ab anno Christi 800. ad 900. Legati Persarum Regis Carolo Magno Planetarum horologium affabrè admodum constructum ferunt, quod ab Eginartho in ejus vita describitur.

Usus cognominum scribendorum apud Arabes coëptus, inde traductus ad Hispanos, eisquè sæculo 10. frequentatus, ac deniquè ad Francos, Italosquè traductus, *Henschen. tom. 7. Maij pag. 793.*

Viguerat, ut notum est, in Italia cognominum usus, qui à Longobardis sublatus magno historiae damno, quæ inde facta fuerat obscurior, undecimo tandem sæculo restitui cæpit.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Primordia feudorum, ut loquimur, sub Carolo Simplici in Francia, & in Germania sub Conrado I.

Hastiludia, sive, ut vulgus dicit, torneamenta primum usurpata ab Henrico Aucupe 938.

Gentilitia familiarum insignia, occasione dictorum ludorum, primò fixa, & certa. *Ita Menestrier; sed Cartharius aliud sentit.*

Typographiam hoc sæculo à se inventam, Sinæ gloriantur.

A Gereberto Monacho, qui postea Sylvester II. horologium Magdeburgense constructum est, in quo conspicua erat stella Polaris.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Exolescente extremi Judicii metu, quo multi deterriti, tanquam in fine decimi sæculi instantis, omnia neglexerant, artes iterum coluntur.

Notæ Musicæ, ut, re, mi, fa, sol, la, à Guidone Aretino Card. excogitatæ.

Sacchari cocturam, Cassiæ fistularis, Rhabbarbari, Mirabolani, & Tamarindæ usum Medicina debet Avicennæ.

Desiderius Ab. Cassin. vocatis ex Græcia peritissimis, ut ea ferebant tempora, artificibus, curat artes nobiles in Italia restitui. *Ostiens.*

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Bombycinæ vestes, captivatis Græcis opificibus, Orbi occiduo innotescunt, agente Roderico Siculo.

Carroccium præcipuum olim apud Italos in bello vexillum, à curru, cui soleret imponi, appellatum, hoc sæculo ab Archiepiscopo Mediolan. Heriberto inventum putat Du Fresne, sed ejus usus videtur antiquior.

Vino excoqui cæpere cadavera, ut ossa possent à carnibus facilius separari. Vetuit id postea sequenti sæculo Bonif. VIII.

Triboccus, militaris machina celebris olim,

olim, apud Germanos primò apparuit in expeditione Thuringica sub Othone IV. *Genebrard.*

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Insigne tensorii inventum ad Fridericum Imper. à Sultano missum, in quo Solis, & Lunæ imagines artifice motu cursum suum certis spatiis peragebant, & diei, noctisque horas designabant.

Conradus Schirensis Chronologus, ex Marbillonio in Germanico Itinerario, aliorumque suspicione, aliquem optici tubi usum videtur habuisse.

Conspicilia ad oculorum laborantium subsidium vel inventa, vel ostensa ab Alexandro Spina Dominicano. *Ex epistola elegantissimi Redi. Qui veterum inventum ex Plauto putant, procul dubio falluntur.*

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Utilissimum acûs nauticæ inventum per Flavium Gioiam Amalphitanum 1303. *Perperam Joannes Gojas, vel Giras Melphensis appellatur ab his, qui Melphim ab Amalphi non distinguunt, ut Vossius, Labbeus, & alij.*

Æra in Aragonia abrogata, inductâ à Christo numeratione 1358. ut mox in Castella 1383. in Lusitania 1415.

Bombardæ à Bertholdo Nigro Germano adinventæ 1380.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Artem per æra cælata multiplicandi imagines invenit sub initium sæculi Thomas Finiguerra Au-

rifex Florentinus, quem imitatus est Baccius Baldinus, sed utrumque superavit Antonius Pallajolus. *Baldinucius in erudito opusculo hac de re edito.*

Typographia inventa Argentinae 1440. à Joanne Guttenbergio, seu, ut alii malunt, Moguntiae à Joanne Faustio. 1452.

Cusi primum Augustinus de Civit. Dei, & Lactantius Firmian. ut multis placet.

Typographi inter primos florere Zelsius, Jenson, Amerbachius, Frobenius, Oporinus, Wecheli, Jodoc. Badius Ascens.

Petrus Navarrus cuniculos nitrato pulvere primus replet, saeculo 15. in finem inclinante.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Navigatio universum Orbem terrarum circumdans primò facta 1519. NAVI VICTORIA, cui praeerat Ferdinandus Magellanus Lusitan. eoquè mortuo, navem reduxit Joannes Sebastianus Canutus Cantaber 1522. *Ostorius.*

Ejusdem navigationis gloriam hoc eodem saeculo alii tres tulere, Angli duo, Franciscus Dracus, Thomas Candiscius, & Batavus Oliverius Vandernort.

Orichalchum factitium excogitatur. Aquæ fortes, ut dicunt, inventæ.

Reperta cupella, seu vasculum ex osse bubulo, ad auri & argenti purgationem.

Florent insignes Typographi Manutii tres, Griphi, Plantini, Stephani tres,

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Telescopium sub initium sæculi inventum à Galilæo, qui Veneto Senatui primus ostendit.

Maculæ in Sole deprehensæ 1611. à Schei-nero. Vide Rosam Ursinam.

Circulatio sanguinis asserta ab Harvæo.

Magno Nauticæ rei commodo, Angli aquam è salia dulcem facere cœpere, artificio cæteris gentibus adhuc ignoto.

Acustica tuba ad vocis propagationem inventa.

Typographi insignes Balthasarus Moretus, Blaen, Jansonius, Elzevirii, Regia Parisiis præla nobilissima.

ARTICULUS XII.

Urbium natales, & alia Architecture opera illustria.

Ab anno Christi 1. ad 100.

CÆsarea Philippi ad fontes Jordanis condita 12.

Colonia Agrippina Germanici Cæsaris opus 15.

Ratisbona olim Imbriopolis 32.

Portus Romanus ad Ostia Tyberis à Claudio Cæsare 42.

Fossa Corbulonis inter Rhenum, & Mosam 47. *Canalis est à Rheno derivatus per*

I. 3.

Corbu-

Corbulonem spatium 23. M. pass. Mosa congregans ad Crimpum pagum. Ortel.

Ab anno Christi 100. ad 200. Trajanopolis altera in Phrygia, altera in Thracia sub Traiano.

Hadrianus instaurat Hierusalem, & de suo nomine Æliam appellat.

Ponte planè admirando Trajanus Danubium jungit, cujus adhuc manent nomen, & vestigia.

Murus dividens Scotiam à reliqua Britannia, per 80000. passus ab Hadriano ductus.

Hadriani apud Tiburtes villa, cujus adhuc rudera miramur. In ea provinciarum, & locorum celeberrima nomina inscripserat, veluti Lycæum, Academiam, Canopum, Poëcilen, Tempe. *Spartianus in Vita.*

Ab anno Christi 200. ad 300. Brandenburgum in Germania à Brenno positum 211.

Sicambria, quæ nunc Hungarorum Buda, conditur 234.

Philippopolis à Philippis Imperatoribus.

Bosra in Arabia ab iisdem instaurata 245.

Firmus Tyran. domum è quadratis vitris, bitumine, & aliis medicamentis insertis habuisse scribitur à Vopisco.

Aurelia in Gallia ab Aureliano 273.

Severi vallum inter Scotiam, & reliquam Britanniam 207. A Bedotria ad Glottæ æstuarium per 132. M. pass. ubi antea Agricola provinciam finire decreverat. *Buchanan.*

Ab anno Christi 300. ad 400. Byzantium à Se-

à Severo excisum, à Constantino Magno instauratur, ac nova Roma, & Constantinopolis dicitur.

Basilea sub Valentiniano II. ex Augustæ Rauracorum reliquiis 374.

Templum Antiochenum nobilissimum, *Dominica aurea* dictum anno 328. inchoatum, 341. dedicatum.

Ab anno Christi 400. ad 500. Ferraria à vico Ferrajola, & Fossa, quæ in Padusam ducebat, ubi Forum Arii, mœnibus cingi cæpta 423.

Venetæ regionis incolæ, Attilâ Galliam Cisalpinam impunè vastante, in paludes Adriatici Sinûs confugientes, nobilissimæ Urbis Venetiarum fundamenta locant 452.

Aëtii jussu, tertius è cespite murus excitatur, ad excludendos Scotos, Pictosque à reliqua Britannia. *Leslaus. Buchanan.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Antiochia, à Justiniano instaurata, Theopolis appellatur 529.

Gnesna in Polonia à Lecho Croata condita 550.

Victoria civitas in Hispania à Leovigildo 580.

Ferraria munita à Smaragdo Exarcho 585.

Theodelapius Dux sub initium sæculi ponte simul, & aquæductu planè mirabili Spoleti duos montes jungit. *Campellus Hist. Spolet.*

Templum S. Sophiæ celeberrimum Constantinopoli Justinianus erigit, ei que tre-

centa sexaginta quinque suburbia pro dote assignat, ac mille Clericos constituit, qui rem divinam in eo faciant.

Ab anno Christi 600. ad 700. Urbs Sangalensis in Helvetia conditur 620.

Ferraria amplificata à Rom. Pontifice Vitaliano 657.

Ferraria in oppositam Padî ripam translata 673.

Pampilona per Regem Bambam 674.

Praga in Bohemia incipit ædificari 689.
& Cracovia in Polonia.

Templum eâ ætate nobilissimum, nunc vix mediocribus comparandum D. Joanni Baptistæ à Theodolinda Longobardorum Regina Modoetiæ ponitur.

Ab anno Christi 700. ad 800. Ovetensis civitas in Hispania 760.

Viterbium à Luitprando Longobardorum Rege vel ædificatur, vel saltem mœnibus cingitur.

Cassinense Monasterium à Petronace 720. captum instaurari, ad eam amplitudinem, & opes excrefcit, quibus postea floruit.

Pons super Rhenum Caroli M. opus decennale.

Templum D. Petri in Cœlo aureo à Luitprando Ticini conditum, & opulentissimis auctum donariis, in quo D. Augustini corpus collocavit.

Ab anno Christi 800. ad 900. Dresda ad Albim 808. Aquisgranum 809, per Carolum Magnum conditæ.

Florentia per eundem instauratur, opus præcipuè urgente Guilhelmo Achai Scotorum Regis fratre. *Leslaus.*

Nobile Templum à Pipino Caroli Magni filio Veronæ D. Zenoni Episcopo erigitur, quod integrum adhuc perseverat.

Alphonfus III. Magnus Compostellanum D. Jacobi Templum ingentibus sumptibus ædificat 882. Zamora in Hispania ab eodem condita 850.

Canossa Castrum in Æmilia celebre conditum ab Attone, sive Actio Mathildis Comit. proavo sub initium sæculi.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Calecutum apud Indos initio sæculi à Saracenis.

Monachium Bavarix Ducum Sedes sub Othone I. Magdeburgum rogante Æditha Imperatrice 950. Hala in Saxonia 981. Cairum propè veterem Memphim à Johar Saraceno 968. ædificantur.

Nonantulæ & Farfæ Monasteriis, nihil hoc ævo in Italia magnificentius.

Celeberrimum S. Marci Templum Venetiis, inclinante sæculo, plurimum è Græcia Architectorum operâ, inchoatur.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Troja in Apulia à Balagno, seu Bolano Græco ædificatur 1022.

Schaphusiana urbs apud Helvetios conditur 1053.

Plura, teste Glabro, instaurantur, plura conduntur per Europam Tempia.

Pisani Basilicam egregiam è Siciliensibus manubiis extruunt 1012.

Pisanorum exemplo excitantur Etrusci, & Florentiæ S. Miniatis in monte 1013. Lucæ Templum S. Martini 1061. ædificatur.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Galitium in Lusitania 1127. Rostochium 1145. Berlinum 1142. Alexandria à palea dicta 1168.

Mediolanum, Cremona, Placentia, ab Ænobarbo excisæ, brevì felicius resurgunt 1168.

Berna & Friburgium 1180. conditæ.

Templum maximum B. Virgini Lutetiæ sacrum, quod Robertus Cenalis *l. 2. Histor.* Ephesino Dianæ præferre non dubitavit, inchoatur ab Episcopo Mauricio de Sully. Nunc multis per Europam posthabetur.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Straubinga in Bavaria, Stokolmum in Suecia 1256. Bilbaum in Hispania conditur 1300.

Templum Ambiani maximum, Galliæ totius nitidissimum 1220. circiter inchoatur, 1270. absolvitur. *Gallia Christiana.*

Pons Londinensis mirabilis sub Joanne Angliæ Rege.

Turris Cremonensis Italicarum maxima perficitur à Guelphis 1290.

Urbevetanum Templum opere semigothico, sed planè nobilissimum, & illo ævo admirabile 1290.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Navale Venetum toti Europæ mirabile 1304. inchoatur. Mexi-

Mexicum urbs Americae Septentrion, maxima 1322.

Lymia, & Pons Oblivionis Hispaniensium celeberrimus à Petro Lusitano conditur.

Ulmæ Templum totius Germaniæ maximum cœpit ædificari 1377. perfectum post annos 100.

Anno 1386. Templum Cathedrale Mediolanensium, quo nihil habet Gothica Architectura nobilius, sed post immensos planè sumptus nondum absolutum.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Templum Cathedrale Hispalense magnificentissimum, nobilissimi Capituli sumptibus, cœpit ædificari 1401.

Florentini egregiis operibus urbem suam exornant. Hinc illi speciosum *Pulchra* cognomentum inditum.

Florentiæ S. Mariæ de Flore tholus primus erigitur à Brunuellescho Statuario, & Architecto prænobili 1446.

Ex eo plurimum profecit Bonarota, Vaticanum erecturus.

Carthusia Ticinensis à Galeatio Sfortia magnificentissimè condita.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Lima in Peruvia 1535. à Pizzaro.

Anneburgum in Misnia 1561.

Agra Mogolensis Imperii Metropolis à Rege Acabar, & Palma nova à Venetis conduntur 1595.

Venetis absolvuntur aræ Marcianæ por-

ticus, quibus nil perfectius habere dicitur
Architectura.

Ibidem Pons Rivi alti marmoreus, operis
omnino mirabilis.

Templum, & Monasterium D. Laurentii
in Escuriali à Philippo II. conditur.

Sacellum materiâ, & opere spectandum
in primis Florentiæ, in quo Magnorum Du-
cum sepulchra.

Ab anno Christi 1600. ad 1700. Arx Casa-
lensis in Italia, Philippoburgum in Germa-
nia excitantur.

Plures ab Hispanis in America, à Lusitanis
in Brasilia, à Batavis in insulis Orientalis
Oceani conduntur urbes.

Amstelodamum, Londinum, Taurinum,
Parisi exornantur.

Fossa, seu Canalis inter Atacem, & Ga-
rumnam per Ludovicum XIV. Galliæ R.

Celebrantur invalidorum militum ædes
Parisiis, Hospitium pauperum Genuæ, D.
Pauli Templum Londini, Prætorium vulgò
Stathuys Amstelodami.

Versaliæ immensis sumptibus à Ludovico
XIV. ad Regias delicias conditæ.

Parisiis fusa est Statua Ludovici XIV. ex
ære 80000. pondo, ad Regis gloriam mo-
numentum perpetuum.

Viennæ ex marmore Pyramis magnifica
erecta ab Augustissimo Leopoldo Rom. Imp.
altitudine 66. pedum in honorem SS. Tri-
nitatis.

*Ab anno Christi 1700. ad 1707. Viennæ
magnifica Statua posita a S. JOSEPHO cum
inscriptione: VIRO MARIÆ, de qua
natus est JESUS, Austriæ Tutelari,
LEOPOLDO MAGNO vovente,
JOSEPHUS I. Rom. Imperator semper
Augustus erexit M DCC VI.*

ARTICULUS XIII.

*Architecti nobiles, Architectura
Romane vices.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

Augustus moriens gloriatur, se Romanam
lateritiam invenisse, marmoream re-
linquere.

Architecturam hoc ævo majestate, & so-
liditate nobilissimam floruisse, docent multa
antiquitatis peritis notissima, interquæ:

Aquæ Claudiæ, & Anienis novi ductus
inchoati à Caligula, à Claudio absoluti.

Theatrum Marcelli, cujus extant in Sa-
bellorum palatio reliquiæ.

Amphitheatrum vulgò Colossæum.

Templi Pacis à Vespasiano conditi reli-
quiæ.

*Ab anno Christi 100. ad 200. Apollodo-
rus pontis, per Trajanum Danubio impo-
siti, Architectus, ut rectè Fabrettus in Syn-
tagm. ad Column. Trajani, Tristannum redar-*

*guens, qui Lacero Architecto pariter nobili
hanc laudem tribuit.*

Trajanus Urbem plurimis, & pulcherrimis ædificiis ornavit, quæ artem, & magnificentiam vel è ruinis ostentant; Sed cum studiosius his nomen suum inscriberet, dictus est *Herba parietaria*.

Sepulchro Hadriani superba moles imposita ab Antonino Pio, artis tum florentis excellentiam abundè docet.

Ab anno Christi 200. ad 300. Septimius Severus, & Alexander item Severus, ædes Romæ labentes instaurant.

Thermæ Antonini Caracallæ, & Diocletiani, magnificentiam florentis adhuc Architecturæ, sed Gallieni veriùs, ut benè notat Fabrettus, quàm Caracallæ Circus extra portam Capenam, labentis infelicitatem docent.

Aurelianus Urbem muris validioribus, & amplioribus munit, sed errant procul dubio, qui eos ad ambitum 50. milliarium extendunt.

Minutol. in Antiquit. Roman.

Ab anno Christi 300. ad 400. Nova ædificia sub Constantino ex veterum partibus ædificari cœpta, ut liquet ex ejusdem Arcu, & Basilicis ab eo conditis. Hinc in Christianorum Templis nonnulla marmora Ethnicorum mysteriis sculpta spectantur.

Templa in Crucis formam ædificata, post Crucem Constantino ostensam.

Auro

Auro opulenta hujus ævi ædificia, ut ex D. Hieronymo constat, sed minus solide ædificata, ad nos non pervenere.

Agnoscentur tamen tum in Basilica Liberiana, tum in Templo SS. Joannis, & Pauli, & in Basilica Sessoriana quædam antiquitatis vestigia.

Ab anno Christi 400. ad 500. Alarici Gothorum Regis metu, Romam novis mœnibus circumdat Honorius Imperator. 403.

Sepulchrum, five Moles Hadriani, tanquam turris mœnibus adjunctum primo Gothico bello, ut liquere videtur ex Procopio.

Basilica Liberiana magna ex parte à Sixto III. instaurata, & ornata musivis picturis, Ædes S. Sabinæ à Petro Episcopo Illyrico condita, Sixto sedente, ut Anastasius tradit, Architecturam hujus ævi adhuc spectandam nobis exhibent.

Ab anno Christi 500. ad 600. Moles Hadriani habitatur à Theodorico, hinc aliquando *Theodorici Domus* appellata.

Theodoricus quasdam mœnium partes ex marmorum crustis, & filice instaurat.

Quamvis magnificis Theodorici operibus antiqua ædificiorum miracula superata scripserit Cassiodorus, perennare non valuerunt.

A Narsete prius, mox à Belisario, post Urbem à Totila incendio deformatam, instaurata è tophis, cæmentis, lapidibus, & lateribus mœnia. Archi-

Architectura Gothica à Gothis inventa, veteri nequè soliditate, nequè elegantia comparanda.

Ab anno Christi 600. ad 700. Laterum officinas post Barbarorum devastationem in Urbe abolitas, opinatur Ciampinus in *Vetust. Monum.*

Itaque plerumquè hoc ævo ædificatum est ex tophis, filicibus, & marmorum crustis.

Bonifacius IV. five vetustis instaurandis, five novis excitandis ædificiis inclaruit.

Templum S. Venantii in Regione Montium propè Lateran. Ædem à Joanne IV. inchoatum, à Theodoro perfectum est.

Templum S. Georgii in Velabro à Leone II. instauratum traditur.

Ab anno Christi 700. ad 800. Georgius III. reficit Urbis muros.

Templum SS. Petri, & Marcellini novâ molitione erigit.

Carolo Magno regnante, visa est reflorescere Architectura, & eum ædificandi modum tenere, quem, Gallieno imperante, usurpârant Architecti. *Ciampinus loc. cit.*

Hadrianus I. muros Urbis magnis impensis reficit, vetera plura ædificia restaurat, nova condit.

Idem Confessionem, ut aiunt, D. Petri totam solido auro, Altare autem illi impositum, & parietes dextrâ, lævâque argento contexit.

Ab anno Christi 800. ad 900. Ædificandi laude hoc sæculo inclaruere SS. Pontifices Leo III. Paschalis I. Leo IV.

A Leone III. præter alia, instaurata est à fundamentis Ecclesia SS. Vincentii, & Anastasij ad Aquas Salvias. Supereft ejusdem opus, Arcus ingens in Æde D. Pauli magnis columnis impositus.

In Templo S. Praxedis à Paschali I. resectum spectatur adhuc sacellum D. Zenoni dicatum, ubi servatur pars columnæ, ad quam Christus flagellandus fertur alligatus.

Urbs Leonina, Romanæ appendix, à Leone IV. condita est.

Ab anno Christi 900. ad 1000. Decimum hoc, & consequens undecimum sæculum incuriosiora operum defluxere.

Adalbertus Etruriæ Marchio, qui moerem Hadriani tanquam arcem tenebat, Theodoram nobilem, sed famosam Romæ mulierem in communionem ejusdem recepit, ex qua primum ipsa, mox & filia Marotia Urbi leges dare propemodum visa est. Ex his ad Pontifices, sed brevè ad Populum transit Arcis possessio, quæ à Crescentio Nomentano capta, ab eo aliquando est appellata.

Hoc ævo solis tophis quadrilateris ædificari cœptum est.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Buschettus Græcus Architectus laudatus à Vesario.

Frequentes in Urbe seditiones, & turbæ,

vix ullum Romanis Pontificibus ædificandi spatium reliquere.

Bis præterea Roma penè consumpta est flammis, primò sub Leone IX. 1050. fortuito incendio, secundò sub Gregorio VII. 1084. Roberto Guiscardo, Henricum III. Cæsarem persequente. Ex eo tempore Roma pluribus in locis vacua facta est ædificiis.

Plures hoc ævo in Urbe præcellæ turres, & nobilium ædes, instar arcium munitæ, quæ non semel Pontificibus perfugium præbuere.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Turres hoc etiam ævo, munitæque domos sibi Romani Proceres parare solebant.

Quamvis jam melior ædificandi ratio alibi in Italia floureret, nondum Romæ affurgebat.

Vestigia tamen apparent in Turri Campanaria Sessorianæ Basilicæ, additâ à Lucio II. eam instaurante.

In porticu Basilicæ Liberianæ, ab Eugenio III. ædificata, quamvis postea à Gregorio XIII. resecta, & denique in Templo S. Salvatoris ad Cupellas.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Tuccius, Nicolaus Pisanus, Marchion, Arnulphus, Lupus, Architecti illustres.

Rudis adhuc, sed solidior hujus ævi Architectura ex his, quæ Romæ supersunt, jure censetur.

Turris, quæ Comitum nuncupatur in Suburra, ab Innocentio III. Turris Miliriarum

rum in Quirinali jugo à Gregorio IX. ex-
tructæ.

S. Urbani Templum in Regione montium
sub Urbano IV. ædificatum.

Superfunt ad S. Sabinam vestigia ædium
ab Honorio IV. conditarum.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Andreas
Organa, Calendarius, Bonus, Ptothus, S. Mar-
ci Architecti,

Pontificibus Rom. Avenione sedentibus,
vetusta Romæ ædificia passim ruunt, ut in
Epist. testatur Petrarcha.

Moles marmorea in Æde Lateranensi Ur-
bani V. jussu imponitur Altari, in quo servan-
tur SS. Petri & Pauli capita.

Post Pontificum in Urbem reditum, ædes
plerumquæ informes, quales adhuc nonnullæ
spectantur, ex veterum ædificiorum frag-
mentis excitantur.

Turris in facie Basilicæ Liberianæ, juben-
te Gregorio XI. erigitur.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Leo
Baptista Albertus nobilis Florentinus, sui sæ-
culi Vitruvius, & Brunelleschus pariter Flo-
rentinus Architectus.

Nicolaus V. mœnibus Vaticanum cin-
git, Urbem insignibus monumentis illustrat,
& Aquæ Virginis ductum vetustate colla-
psum restituit.

Palatia Columnensium, Capranicarum, &
S. Marci Tempia SS. Augustini & Hiero-
nymi, Dalmatarum melioris oppidò, sed non-
dum

dum defæcatur Architecturæ opera, sæculo inclinante, conduntur.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Braman-
res Raphaël Urbinas, Bonarota, Fontana, Ba-
roccius vulgò, Vignola. Architecti nobilissimi.

Basilica D. Petri augustissima in Vaticano
48. ferè millionum sumptibus nondum ab-
soluta, Palatium Farnesiorum, Templum
item Nomini JESU ab Alexandro. Card. Far-
nesio dicatum, Obelisci à Sixto V. feliciter
erecti, ejusdem Sacellum in Basilica Liberiana,
reflorescentem ad omnium sæculorum
invidiam Architecturam docent.

Lateritiam structuram, vetustæ similem,
industriâ recentiorum restitutam agnosci-
mus, soliditatem ædificandi vetustæ parem
adhuc desideramus.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Martinus
Longus, Petrus Berretinus, Carolus Mader-
nus, Laurent. Beruinus, Borrominus, egregii
Architecti.

Sacellum Burghesianum Pauli V. in Basili-
ca Liberiana, Ludovisianum S. Ignatii
Loyolæ Templum, moles ænea ab Urbano
VIII. DD. Petri & Pauli sepulchro imposita,
Ædes Barberinæ in Quirinali, fons Pamphi-
lianus in area Agenali ab Innocentio X.
inductus, Porticus areæ Vaticanæ ab Ale-
xandro VII. circumpositæ, opera censentur
Architecturæ Augusti ævo ferè paria.

Urbanus VIII. non exiguam Urbis partem
novis mœnibus, & arcem S. Angeli novis mu-
nitionibus circumdat.

ARTICULUS XIV.

*Pictura, Statuaria. Earumque
Roma vices.*

Ab anno Christi 1. ad 100.

PAuci hujus ævi Pictores, Amulius, Cornelius, Avius Priscus, unus fermè Statuarius Zenodorus memorantur, quamvis plures floruisse constet.

Spectabantur nuper in reliquiis Thermarum Titi umbræ quædam veterum, & optimarum imaginum, quarum delineationes servat egregius antiquitatis indagator Joan. Petrus Bellorius. *Vide ejus opus de Sepulchris.*

Quæ in sepulchro Cestii visebantur, minùs laudantur. *Vide eruditam de his Dissert. Octavii Falconerij, quem, magno rei literariæ detrimento, immatura mors nobis eripuit.*

Quæ supersunt in arcu Titi anaglypha florentissimam hoc ævo Statuariam ostendunt.

Ab anno Christi 100. ad 200. Hadrianus Imperator venustissimè pinxit, atque etiam effigies è cera, & creta formavit. *Dio in Vita.*

Fragmentum Picturæ ex Villa Hadriani, nunc in Musæo Ducis Parmensis, magno judice Carolo Maratto, Raphaëlis Urbin., vel Annib. Caracii manum referre videtur.

Quæ

Quæ inventæ sunt in sepulchro Nasonum
picturæ 1674. hoc sæculum redolent. Pars
earum translata est in Alteriorum hortos.
V. Fabrettum de Aqueductibus.

Columna Trajani florentem, Antonini de-
ficientem Statuariam ostendit.

M. Aurelii Statua Equestris in Capitol.
magni artificis opus.

Ab anno Christi 200. ad 300. Codices duo,
Terentii alter, alter Virgilii, cum pictis fa-
bularum argumentis, hujus ævi picturam
exhibent in Vaticana Bibliotheca.

Arcus Septimi Severi Statuariam decli-
nantem, sed celebre Caracallæ caput in Far-
nesiano Palatio, florentem adhuc videtur
ostendere.

Urna marmorea in porticu Basilicæ Libe-
rianæ, Christianæ Religionis mysteriis insi-
gnis, hoc sæculo inclinante, creditur elabo-
rata.

Ab anno Christi 300. ad 400. Constanti-
nus Byzantium immigrans, nobiliores se-
cum Pictores, & Statuarios trahit.

Pius Christianorum ardor multa tum
Deorum, tum hominum simulacra delet.

Augustissimæ Virginis imago in æde
Sancti Martini in montibus, tessellis com-
pacta dicitur S. Sylvestri jussu.

Arcus Constantino victori erectus, flo-
rentem ævo Trajani Statuariam, hoc defi-
cientem ostendit; nam partes ex arcu Tra-
jani sumptæ omnino optimæ, post Constanti-
tini

mini victoriam sculptæ, omnino pessimæ apparent.

Ab anno Christi 400. ad 500. Imagines musivi operis in arcu Basilicæ Liberianæ, jussu Sixti III. in Odæo Basilicæ Paulinæ, jubente Leone I. elaboratæ, aliæque Romæ, & alibi; de quibus copiosè, & eruditè Ciampius in *Veteribus Monum.* Picturæ decrementa demonstrant.

Argenteam D. Laurentii statuam à Sixto III. in ejus *Æde* extra muros locatam, refert Anastasius; quare non hoc, sed sequenti sæculo statuariam omnino defecisse, suspicantur eruditi viri.

Nobilissimæ statuæ, quæ ex præda Romana Gensericus mittebat in Africam, mari haustæ periere. *Procopius.*

Ab anno Christi 500. ad 600. Nullam hujus ævi picturam Romæ licet assignare; nam musivæ instauratæ olim, D. Gregorii jussu, in D. Agathæ ad Suburram templo, periere vetustate consumptæ anno 1592. Delineatæ tamen servantur in Vaticana Bibliotheca, teste amantissimo antiquitatis Præfule Joanne Ciampino.

Quæ Graferus in Historia exotica tradit de statua Theodorici affabrè elaborata, & Neapoli erecta ad prænuncianda Gothorum fata, à viris antiquitatis benè peritis fabulosa censentur.

Ab anno Christi 600. ad 700. Honorio I. jubente, elaborata est opere vermiculato S. Agne-

Agnētis effigies, quæ in Odæo templi, eidem Virgini dicati, in via Nomentana visitur.

Imagines è tessellis, quæ spectantur in Odæo Templi S. Venantio Episcopo, & aliis Martyribus sacro propè Basilicam Lateranensem, Joanne IV. & Theodoro Pontificibus, qui simili opere ibi picti cernuntur, sedentibus, compactæ feruntur.

Ab anno Christi 700. ad 800. Furentibus in sacras imagines Iconomachis, Pictura, & Statuaria magnum accipiunt detrimentum.

Hoc sæculo Altarium vestes Divorum imaginibus ornari cœpere, ut liquet ex Anast. in Vita Gregorij III. Zachariæ, & Hadriani I.

Quamvis Apostolorum imagines in Odæo S. Pudentianæ, Hadriano I. sedente, tessellis pictæ, rudem ejus ævi artem ostendant, Pussinus, magni nominis pictor, sedentis inter eos Servatoris majestatem contemplari sæpè, & laudare solebat.

Ab anno Christi 800. ad 900. Laudatur inter Pictores S. Lazarus Græcus Monachus, sacrarum imaginum fortissimus propugnator.

Spectatur Romæ in Leoniano Triclinio musivum opus, Leonis III. jussu pictum, peculiari opusculo illustratum ab Alemanno, mandante Francisco I. Card. Barberino.

Ejusdem ævi creduntur imagines in Odæo S. Praxedis sub Paschali I.

Angelorum argentea simulachra, eodem Leone

Leone jubente elaborata, ut Anastas. tradit, reviviscentem Romæ Statuariam videntur indicare.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Servatur in Vaticana Bibliotheca Semestris Græci Menologii pars, cum Sanctorum imaginibus, quas hoc ævo pictas putat Allatius apud Vghellum in Ital. Sacra. In eo aliquot pictorum nomina.

In Sacello S. Thomæ Cantuar. olim Ædis Lateran. Sacrario visuntur adhuc imagines, Joanne XII. sedente pictæ. C. Rospon. in Basil. Lateran.

Historiæ Christi patientis, opere Anaglypho, in Columella ad Basilicam Paulinam, monstra, non opera Statuariæ videntur, & quia à Casinensibus positæ, huic sæculo tribuendæ, quia hoc tantum sæculo Paulinum Cœnobium tenuerant.

Ab anno Christi 1000. ad 1100. Stauratius Turchitus, cujus opus valvæ Basilicæ Paulinæ. Equites Paparoni cum gentilitiis insignibus in pavimento Basilic. Liberianæ, vermiculato opere picti, & alii duo ejusdem operis in Æde S. Laurentii extra muros, jacentem Romæ picturam hoc sæculo docent.

Idem ostendunt æneæ Valvæ Paulinæ Basil. opere diaglypho elaboratæ Constantinopoli jussu Alexandri II. Pontif.

Jure his præferuntur musiva in Templo S. Miniatis Florentiæ, & Anaglyphæ Alexandri II. Historiæ Lucæ in Æde S. Martini.

Ab anno Christi 1100. ad 1200. Ephrem Musivi

Musivi operis pictor, a quo sub Manuele Comneno ornatum Templum Bethlehemicum B. V. sacrum.

Innocentio II. Ædem D. Mariæ Transyrb. instaurante, pictum est opere musivo ejusdem Ædis Odæum, & imagines è regione Sacrarij.

Imagines anaglyphæ in epistyljo marmoreo januæ S. Pudentianæ, Statuariam aliquid jam felicius audentem ostendunt, & ideò sæculo huic assignandæ artem instauranti.

Idem præterea suadere videntur rhythmica carmina, & in syllabis rudis sæculi more peccantia.

Ab anno Christi 1200. ad 1300. Cimabovis, Taphius, Gaddus, Musivi operis artem, & picturam supra Græcos artifices assurgentes restitunt, sive potius ad vitam revocant penè extinctam.

Abellenatus, Aliprandus, & Nicol. Pisanus Statuarii laudantur à Vasario; sed Romæ rudem adhuc, & jacentem utramque artem ostendunt imagines, tessellis expressæ in Odæo. Basilicæ Liberianæ, & sepulchrum Guilhelmi Card. Flisci in Æde S. Laurentij extra muros, & historiæ anaglyphi operis in urna, & imagines in pariete omnino infelices.

Ab anno Christi 1300. ad 1400. Gaddus, Margaritonus, Buffalmacus, Duccius pictores nobiles; sed his longè nobilior Joctus picturæ renascentis parens.

Musivum ejus opus, ubi Petrum incipientem mergi liberat Servatoris manus, in Vaticanano spectatur.

Mar-

Margaritonus, Andreas Pisanus, Petrus Cavallinus. Statuarij.

Hujus opus lignea Crucifixi imago in Æde D. Pauli celeberrima.

Pontificibus Avenione sedentibus, tantus erat Romæ artium elegantiorum neglectus, ut urnam Agrippinæ marmoream, quæ adhuc servatur in Capitolio, metiendo tritico adhiberent.

Ab anno Christi 1400. ad 1500. Dellus, Ucellus, Pinturichius, Ghirlandinus, Pullajolus, Mantegna. Pictores. Antonellus Messanenſis primus in Italia colores oleo miscuit; quod à Belgis didicerat.

Massacius tantum addidit picturæ, ut ab eo Bonarota, & alii plura didicerint.

Jacobus à Quercu, Donatellus, Pullajolus, Brunelleschus. Statuarii.

Imagines vivacissimis expressæ coloribus in Odæo Basilicæ Sessorianæ hujus ævi, sed incerti pictoris.

Antonius Philaretus, Eugenii IV. jussu, æneas D. Petri valvas opere anaglypho 12. annorum spatio elaborat.

Ab anno Christi 1500. ad 1600. Bellinus, Francia, Giorgionus, Petrus Perusinus, Signorellius. Pictores egregii. Verum Durero, Leonardo à Vincio, Raphaëli Urbinati, & Bonarotæ pictura debet summum, ad quod venit, incrementum.

Post hos laudantur Corregius, Titianus, Parmegianinus, Sartius, Polydorus Monocromatis celebris, Jul. Romanus, Paulus Ve-

ronens. Joannes Utinensis novæ Plasticæ inventor, Perinus à Vaga, Sodoma, Beccafumus, Zuccari duo, & Baroccus.

Paulus Romanus, Baccius Bandinellus, & longè ante hos Bonarota scalpro nobilis.

Ab anno Christi 1600. ad 1707. Augustinus, Ludovicus, & præcipuè Annibal Caracci fr. labentem picturam sustinent. Ex horum schola Dominichinus, Lanfrancus, Guercinus, Guido Renus.

Florent prætereà Rubenius, Albanus, Joseph Arpinas, Cæsar Nebbia, Vandikius, Saccus, Petrus Berettinus, Corton. Pussinus, Romanellus, Cyrus Ferrus.

Marcellus Provenzalidis Musivi operis Apelles. Huic proximus Calandra.

Statuarii Antonius Lombardus, Francisc. Belga, Alpardus, Berninus, quorum opera plurima Romæ miramur.

S U P P L E M E N T U M

Partis primæ.

I.

EVilmerodacus ad 3497. 25. Balthassar, Labinitus dictus Herodot. l. i. ad 3514. qui captâ Babylone occisus est à Cyro auspiciis avunculi Darii militante, ejusque post annum Successore.

Quæ de Dario Medo, Esthere, & Cyro dicta sunt, in aurea Dissertatione demonstrat Petrus Possinus vir planè doctissimus.

II. Post Alexandrum in Macedoniâ regnant

gnant Arideus fr. I. Cassander 19. Philippus II. 1. Antipater, & Alexander II. 3. Demetrius Poliorcetes 8. Pyrrhus m. 7. Lyfimachus 6. Meleager Antipater, Sosthenes 2. Antigonus Gonatas 36. 40.

In Ægypto regn. Ptolem. Lagi f. ad 3778.

Ptolem. Philadelphus ad 3807. 39.

III. Euclides Geometra sub Ptolomæo Lagi, malè à quibusdā cum Megarensi confunditur.

IV. Captis per Syllam Athenis, Aristotelis, & Theophrasti libri ex Bibliotheca Apellicontis Tey Romam deferuntur teste Plutarcho. Hinc Aristotelica secta, quæ per tria sæcula aruerat, Andronico primo Aristotelis Scholiaste annitente, revirescit.

V. Theognis, Hipponax, Anacreon, Theſpis Tragœdiæ parens, Simonides, qui memorandi artem invenit, Onomacritus, Pindarus, Poëtæ.

VI. Plastica in Italia primò apparuit sub Demaroto Tarquinii Prisci patre.

Carmina in honorẽ Apollinis instituta 3318.

VII. L. Quintius Cincinnatus Dictator ab aratro 3590.

Cimon apud Athenienses domi, & belli clarissimus.

VIII. T. Manlii Torquati cum Gallo ad Anienem Monomachia 3693.

Templum Dianæ Ephesiæ conflagrat 3698.

E R R A T A.

Minora benignus, & eruditus Lector facile condonabit, facilius etiam emendabit.

Graviora, quæ vel mihi, vel Typographo
minùs attento irrepſere, hîc indicantur.

T A B U L A I.

Col. XIII. Sede I. lin. 12.

Inter Delta, l. Deltam.

T A B U L A II.

Col. X. Sede XIV. lin. 8.

Ordo Eremitarum S. Pauli in Hungaria
1328. *Adde.* confirmatur.

T A B U L A III.

Col. I. Sede III. lin. 1.

Cum patre Imper. l. cum filio.

Col. X. Sede. V. lin. 1.

Stilico Radagartus Gothus.

l. Stilico Gente Vandalus &c.

T A B U L A IV

Col. I. Sede. V. lin. 10.

Mauritius Imper. locari debet in Sede VI.
post Justinianum.

Col. V. Sede. I. lin. 2.

Stric. l. Stoic.

Col. V. Sede. XIII. lin. 14.

Addam hæc hic. l. Addam hîc.

S U P P L E M E N T U M

Partis secunda.

I.

Ancyranum Arian. 358. Ariminense 359.
Seleucienſe R. 359. Pariſienſe 362. An-
tiochenum 363.

Lamplacenum falſò creditum Arian 365.

Carieſe,

Cariense, & Singedunense Arian. 366. Illyricum 367. Tyanense 369. Valentinum I. 374.

Constantinopol. G. II. 381. Aquilejense, & Peraugustanum 381. Constantinopolitana 382. 400. Sidenfe 383. Burdegalense 385. Trevirense 386. Capuanum 389. Angariense 391. Hipponense 393. vel circiter. Cöplense 394. Bagajense Conciliabulum 394. Taurinense 398. Toletanum I. 400.

II. Synodus S. Patritii 456. Turonicum I. 461. Veneticum I. 465. Cabilonense 470. Bituricense 472. Viennense in Gall. 474. Lugdunense 475.

III. Trecentia 868. 878. Constantinopolitanum IV. Gen. VIII. 869. Vermeriense 869. Coloniensia 870. 887. Duziacensia R. 871. 874. Pontigonense 876. Neustriense, & Ravennense 877. Remensia 879. 892. Ad S. Macram 881. Viennense in Gallia 892. Triburiense 895.

IV. Parisiense 1059. Jaccense 1060. Basiense R. 1060. Osboriense 1092. Aragonense 1062. Cabilonense 1063. Barcinonense 1064. Wincestrense 1069. Wintoniense 1070. Anglicana 1072. 1074. R. 1075. 1095. Erfordiente R. 1073. Wormatiense R. 1076. R. Pictaviense 1079. Britannicum 1079. Brixiense R. 1080. R. Juliobonense 1080. Avinionense 1080. Meldense 1080. Quintiliburgense 1085. Capuanum 1087. Beneventana 1087. 1091. Trojanum 1089. Constantiense 1094. Placentinum 1095. Claromontanum 1095.

1095. Nemaufense 1096. Barense 1098.
Hierosolymitanum 1099. Ansanum 1100.

V. Parisiensia 1147. 1187. 1188. Trevi-
rense 1148. Belicense 1151. Ticinen. 1160.
Monte-pestulanum 1162. Turonense 1163.
Clarense R. 1164. Casselanum 1171. Abrin-
cense 1172. Venetum 1177. Lumberense
1177. Anglicanum 1188. Eboracense 1195.
Dalmaticum, Dioclenfe, Divionense 1199.

VI. Salmuriensia 1253. 1276. Albiense
1254. Burdegalense 1255. Danicum 1257.
Roffiacense 1258. Coloniensia 1260. 1280.
Copriniacense 1260. Lambethensia 1260.
1261. 1281. Nannetense 1262. Viennense in
Austria 1267. Ravennensia 1266. 1286. An-
degavensia 1269. 1279. Senonense 1267.
Compendiensia 1270. Redonense 1273. Lug-
dunense II. G. XIV. 1274. Salisburgensia
1274. 1281. Bituricensia 1276. 1286. Lange-
fiense 1276. Pontodoma-Budense 1279. In-
fulanum 1286. Herbipolense 1287. Medio-
lanensia 1287. 1291. Aschaffenburgense 1292.
Rothomagenfe 1299. Bajocense 1300.

S U P P L E M E N T U M

Partis tertiae.

I.

GRimaldus Antipolis in Gallia III. Mo-
gnæci in Liguria Dynasta 1.

Sex Minores Alerami filii Cævæ, Salu-
tiarum, Boschi, Ponzoni, Carrecti, &
Buschæ.

Buschiæ Marchiones ab Othone III. instituti;
Sigon.

Partem Italiæ postremam Græci Cæsares
recipiunt.

II. Florentini, Lucenses, aliique per Ita-
liam populi, emptâ à Rodolpho Cæsare li-
bertate, Magistratus eligunt 1286.

Sub Carolo II. Andegavenfi Regna Nea-
polis, & Siciliæ dividuntur; hæc Aragoniis
cedit 1288.

Obizo II. Atestinus Mutinæ, & Regii
Dominus 1288.

Theodorus Paleologus, jure Jolandæ ma-
tris, Montisferrati Marchio 1293.

III. Lucæ hoc sæculo Domini Huguccio
Faggivola, Castruccijs Castracanus, Ghe-
rardus Spinula, qui eam unâ cum Dertona
à Ludovico Bavaro dato pretio acceperat.
Indè à Cardinali Gallo, quem Carolus IV.
illi præfecerat, libertate donatâ, turbatur
iterum brevi Pauli Guinifii tyrannide.

Nicienses Sabaudia Comiti se, suaque
sponte tradunt 1386.

Jacobus Appianus, cæso Petro Gambacur-
ta, Pisarum Tyrannus 1392. Filius Gherar-
dus Plumbini Dominus 1399.

Genuensis Respublica domesticis discor-
diis agitata ab anno 1396. ad 1528. aliquan-
do Ducibus suis, ter Gallia Regi, ter Medio-
lani Duci, semel etiam Montisferrati Mar-
chioni paret.

Bosius Sfortia S. Floræ in Etruria Comes
1400. Posteriores Duces.

IV. Franciscus Sfortia, Philippo Maria Vicecomite sine virili Stirpe obeunte, Dux Mediolani 1450.

Borsus Atestinus Dux Mutinæ 1452. Frederic. III. dictus.

Joanna Regina Neapolitana Alphonsum Aragoniæ Regem adoptat, qui Regni potitur; Mox, eo exhæredato, Ludovicum Andegavensem vocat ad Sceptrum.

Hinc bellum inter Francos & Aragonios victores, quibus Austriaci postea succedere.

Medicei Florentiâ pulsi 1494.

Petrus Soderinus novo exemplo perpetuus Florentiæ Vexillifer ad 1512.

V. Cæso per insidias Alexandro Mediceo, quem Florentinis Carolus V. imposuerat, subrogatur à Republ. Cosmus 1537. Ejus posterii feliciter imperant.

Sena in potestatem Caroli V. redacta, & mox Mediceis concessa est à Philippo II. 1555.

B. Pius V. Cosmum Mediceum, aucto tituli honore, Magnum Ducem appellat 1569.

Auriæ Oneliam accepto pretio Sabauda tradunt 1575.

Genuæ concordia, & libertas tandem firmatur operâ Gregorii XIII. 1375. *Ex Mss. ejusdem Vita.*

VI. Malatestæ Ariminum, & alia circum oppida tenent.

Urbanus V. abrogatis populi Rom. Septemviris, Urbis regimen Banderesiis tradit 1367.

Gregorius XI. Romam suo reditu recreat 1377.

Peru-

Perusia occupatur à Briordo 1393. recuperatur 1394.

Alexander Sfortia Pisauri Dominus 1400.

VII. Cæsar Borgia Æmiliam, & Flaminiam ferè omnem, Columnensium, Ursinorum, Cajetanorum oppida, quà vi, quà fraude occupat.

Julius II. Borgiam raptis exspoliatur 1502.

VIII. Veneti Cæsari, & Polono fœderati Peloponnesum à Turcis fortiter, & feliciter recipiunt.

Anglia 1689. deficit à Jacobo II. Rege ad Auriacum Principem. Scotia aliquamdiu nutat, mox cedit. Hibernia bello subigitur 1691.

IX. Galli de Fœderatis primùm in Oceano Britannico, mox in Campis Fleuriacis iterum victores 1690. Montes in Hannonia, Nicæa in Liguria, Mommelianum in Sabaudia Gallis cedunt 1691.

In Oceano victi à Fœderatis Galli, paulò post Namurcum expugnant 1692.

X. Fridericus Ubaldinus, Erasmus vulgò Gattamelata.

Robertus, Joannes Antonius, & Virginus Ursini Proceres.

Petrus Navarra, Consalvus vulgò Dux Magnus.

Nicolaus, Camillus, Paulus, & Vitellotius Vitellii.

Robertus Sanseverinus, Pandolphus, Sigismundus, & Robertus Malatestæ,

XI. Marchio Vastii, & Marchio Piscariæ
Avahi. Joan.

Joan. Jacob. Mediceus Marchio Mariniani.
Emanuel Philibert. Sabaud. Ferdinand.
Toletanus, Petrus Strozza, Camillus Ur-
finus.

Alexander, & Chiappinus Vitellii, Cæsar
Neapolitanus, Joannes Austrius, Franciscus,
& Henricus à Lotharingia Guisæ Duces,
Alexander Farnesius D. Parmæ, Zamolcius
Polonus.

Georgius Basta, Martinus Schenchi-
us, Petrus Ernestus Mansfeldius, Christophorus
Mondragonius.

Flaminius Delphinus, Damillus, & Bla-
sius Capizucchi, Appius de Comitibus.

* Iris sanguinea Srigonii per noctem 1604.

Plurium Rhætorum oppidum propinqui
montis ruinâ cum incolis opprimitur 1618.

Vesuvianum incendium horribile 1631.

Æthna circumjectum agrum torrentibus
igneis latè vastat 1669.

Cometes arcûs speciem referens, totum-
que occupans hemisphærium, qualis fortasse
ab Orbe condito nunquam antea visus 1682.

S U P P L E M E N T U M

Paris quartæ

* **H**oc ævo fortasse literis obest nimia
librorum copia, quæ nos inopes fa-
cit sapientiæ, quia dum novorum multitudine
occupamur, optimos veterum plerumque
negligimus.

Theo-

Theologi Scholastici.

Post Petrum Lombardum Scholasticorum Antesignanum, & Guilhelmu Antisiodorensem XII. sæculi scriptores florere.

Sæcul. XIII.

A. 1200. ad 1300.

Petrus Pictaviensis, Guilhelmus Parisiensis, Robertus Pullanus, Præpositus, quem S. Thomas aliquoties laudat.

Albertus Magnus, Alexander Hallensis falsò creditus D. Thomæ præceptor.

S. Thomas Aquinas, S. Bonaventura, Petrus Alvernus, Petrus de Tarantasia, postea Innocentius V. Ægidius Columna, Udalricus de Argentina, Henricus Gandavensis, Richardus de Media Villa.

Sæcul. XIV.

A. 1300. ad 1400.

Joannes Parisiensis, Joannes Duns Scotus, Petrus Aureolus, Joannes de Neapoli, Antonius Andreas, Durandus de S. Portiano, Guilhelmus Okam, Harvæus Natalis, Franciscus de Mayrone, Henricus de Vrimaria, Augustinus Triumphus, Adamus Goudam, Robertus Holkot, Gregorius Ariminensis, Petrus Paludanus, Joannes Bacconus, Thomas Argentinas, Alphonsus Vargas.

Sæcul. XV.

A. 1400. ad 1500.

Henricus de Hassia, Marsilius de Inguen, Joannes Capreolus, Petrus de Alliaco, Dionysius

nysius Richelius, seu Carthusianus, Joannes Bassolis, Ægidius Carlerius, Conradus Summebart, Nicolaus de Orbellis, Gabriel Biel.

Sæcul. XVI.

A. 1500. ad 1600.

Joannes Major, Thomas de Vio Cajetanus, Franciscus Lycherus Hadrian. VI. Franciscus de Sylvestris, Joannes de Medina, Conradus Koelin, Franciscus Victoria, Alphonsus de Castro, Dominicus Soto, Joannes Viguierius, Melchior Canus, Petrus Sotus, Martinus Ledesmius, Antonius, Cordubensis, Franciscus Toletus Card. cujus Mss. Commentarii in Summ. D. Thomæ servantur in Coll. Roman. Soc. Jesu.

Sæcul. VII.

A. 1600.

Ludovicus Molina, Bartholomæus Medina, Franciscus Suarez, Michaël Medina, Gabriel Vasquez, Dominicus Bannez, Gregorius de Valentia, Didacus Alvarez, Jacobus Granado, Franciscus Albertinus, Hieronymus Fasolus, Leonardus Lessius, Theodorus Smising, Martinus Beccanus, Petrus Arrubal, Valentinus Harrice, Adamus Tannerus, Philippus Faber, Didacus Ruiz de Montoya, Andreas Duvallius, Franciscus Sylvius, Nicolaus Isambertus.

Philippus Gammachæus, Ludovicus Meratius, Franciscus Amicus, Joannes à S. Thoma, Joannes Martinez de Ripalda, Joannes Mar-

Martinon, Joannes Poncius, Angelus à monte piloso, Bartholomæus Mastria, Franciscus de Arauxo, Antonius Perez, Joannes de Lugo, Collegii Salmanticensis PP. Carmelitarum Excalceatorum Auctor, Joannes Caramuel, Rodericus de Ariaga, Marcus Serra.

Petrus de Godoy, Martinus de Esparza, Joannes Baptista Gonet, Vincentius Contenson, Vincentius Ferre, Nicolaus de Arnù, Nicolaus Martinez, Sylvester Maurus, & alii plures.

Theologi Morales.

Sæcul XIII & XIV.

A. 1300. ad 1400.

S. Raymundus de Penjaforte, quem jure Theologiæ Moralis parentem possumus appellare; nulla enim agnoscitur Summa, ut aiunt, Raymundinâ vetustior.

Joannes de Friburgo, S. Raymundi Commentator, quem perperam aliqui in sæcul. 15. rejiciunt, Angelus de Clavasio, Baptista Trovamala.

Monaldus patriâ Picens. sed vulgò Justinopolitanus, auctor Summæ, quæ per errorem tributa est Monaldo Martyri ab iis, qui ex tribus Monaldis unum efficiunt. Videatur Martyrolog. Franciscan. 16. Martij 9. Novemb. & 11. Decembr.

Sæcul XV.

A. 1400. ad 1500.

Joannes Nider, Joannes Tabiensis, sive Cagna-

232 *Supplementum Partis quarta.*

Cagnatius, Ægidius Carlerius, Franciscus de Platea, S. Antoninus, Sylvester de Prierio.

Sæcul. XVI.

A. 1500. ad 1600.

Thomas de Vio Cajetanus, Bartholomæus Eumus, Martinus Azpilqueta, vulgò Navarrus, Emanuel Rodericius, Emanuel Sa, Franciscus Toletus, Henricus Henriquez.

Sæcul. XVII.

A. 1600.

Joannes Azor, Thomas Sanchez, Thomas Malvenda, Valerius Reginaldus, Vincentius Filliucius, Basilius Poncius, Martinus Bonacina, Stephanus de Avila, Gregorius Sayrus.

Paulus Layman, Baptista Fragosus, Ferdinandus Castropalao, Stephanus Fagundez, Vincentius Candidus, Joannes Baptista Lezana, Nicolaus Baldellus, Stephanus Bauny, Franciscus Bordonus, Antoninus Diana, Franciscus Pellizzarius, Joannes Ægidius de Trullench, Petrus Marchant, Leander à S. Sacramento, Joannes de Dicastillo, Joannes Bossius, Joannes Caramuel, Sebastianus Sallèles, Hurtado, Andreas Mendo, Matthæus de Moya, Joannes Cardenas, & alii plures.

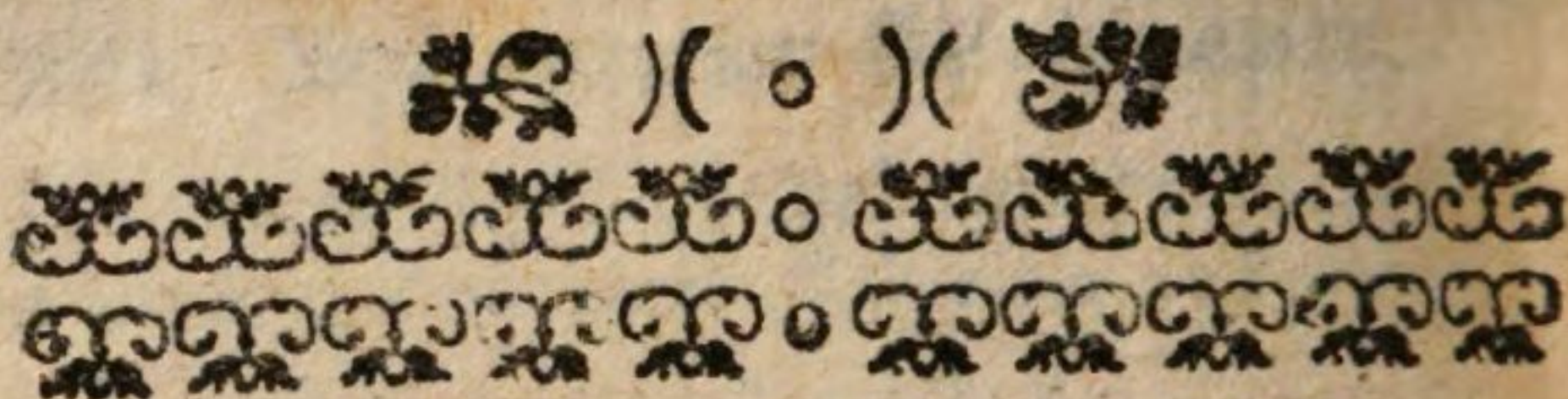
F I N I S.

CANON
CHRONOLOGICUS

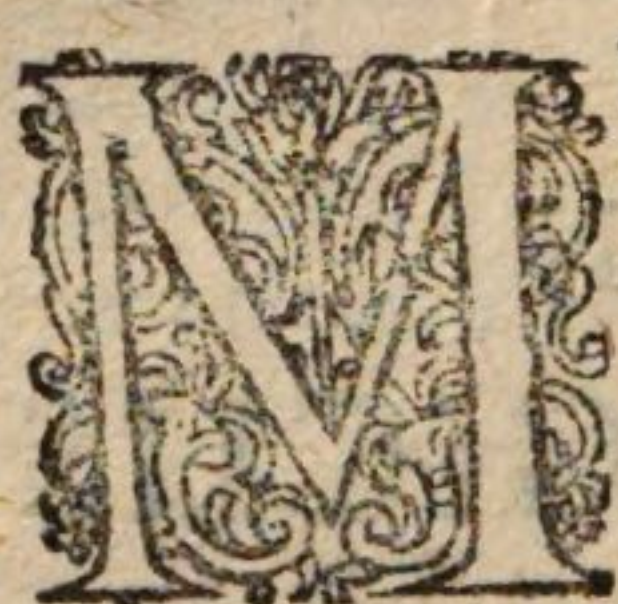
Juxta LXX. Interpretum, Eccle-
fiarum Orientalium, & Primitivo-
rum Patrum Supputationem.

Auctore

R. P. D. PAULO PEZRON,
SS. Theol. Doctore, Ordinis Cister-
ciensis strictioris Observantiæ.

LECTORI.

Iraberis fortè, Erudite Lector, cur Musantii Chronologia, à Mundi exordio ad partum Virginis, aliam subtexuerim dissidentem adeò, ut in annorum 1914. discrimen excurrat; Tuo id commodo, & Eruditionis omnigenæ compendio factum est. Cum enim ex varia fide Hebraici, qui jam superest, Textûs, & Græci 70. Interpretum, in variam Eruditi viri opinionem ierint, ne alterutrâ careres, utramque tibi exhibere visum est. Inter eos autem, qui 70. Interpretum calculum præferunt, Eruditissimum P.P. Pezron selegi, cujus Canonem Chronologicum repræsentarem; quia nullus de eo argumento, pervulgatâ magis tum Catholicorum, tum Heterodoxorum approbatione, differuit. Motiva, quæ eum impulerunt, ut illi Calculo, sepositâ vulgatâ suffragaretur, in erudito ejus Libro, cui titulus *Propugnatio antiquitatis temporum*, videre est: Eorum præcipua tantum momenta juvat hîc innuere. Sunt porro:

Ipsos *Domini* Apostolos, tenuisse, atque docuisse, *Christum* exacto sex millium annorum

LECTORI.

horum curriculo, sese in victimam salutarem obtulisse, atque ita in sabbatissimum septimæ ætatis deductos esse ab illo *Fideles*. Hoc innuit Hebræis Paulus, adeoque instantia tempora *extrema* vocat, atque *consummationem & finem temporum*, (a) uti & Joannes sæpius: Clarius idem docet *Barnabas* in Epistola ipsi à doctis asserta, (b) licet in Canonem non recepta; similia *Hermes* in Pastoris l. 3. habet. Hinc Fideles non distinguentes finem Legum Judaicarum à fine mundi, hunc, & Anti-Christi adventum instare censebant, extremumque Judicium, ut ex Tertulliano in Apolog. (c) & l. de fug. Persec. Cypriano in Exhort. ad Mar. aliisque nascentis Ecclesiæ Patribus, & Scripturibus patet.

Constat etiam, Ecclesiam Antiochenam eandem observasse æram, quam à Fundatoribus Apostolis acceperat; testis est locuples Hefychius (d) qui quarto exeunte sæculo floruit, asseritque Clementem, Tymotheum, Theophilum, ferèque omnes antiquiores non aliter computasse, cum temporum rationem exegerunt: nec dubitandum, conspirasse Ecclesiam Jerosolymitanam, cujus tunc Presbyter erat Hefychius: Eandem certè inière Supputationem Origenes, (e)

* 2

Hyp-

(a) *Epist. Cap. 3. & 4.*

(b) *C. 15.* (c) *In præfat.*

(d) *Homil. in Natal.*

(e) *Dial. cont. Marcio. l. 7.*

LECTORI.

Hyppolitus in Arabia sub finem secundi sæculi Episcopus, Ambrosius, (a) quibus antiquiores omnes accensere licet. Juxta Julium Africanum, saltem post medium sexti sæculi, incepit Æra Christiana, quæ supputatio 5508. annorum Ecclesiis Alexandrinæ, & Constantinopolitanæ probata est, Lactantio Firmino, (b) 1. Eustathio Antioch. Ep., Epiphanio Salam, & vulgò *Periodus Constantinopolitana* ideoque *Romana* vocata est, semper à Græcis in hodiernum diem retenta, ex quo à primâ 6000. annorum deflectere, variisque in Conciliis usurpata est. Primus Eusebius Cæsari: 5200. annos ante Christi adventum censuit, qui latinitate donatus à S. Hieronymo, eundem Calculum Latinis suasit, Martyrologioque Romano inseruit: 70. interim Interpretum numeris, tum Orientis, tum Occidentis Ecclesiæ, non verò Hebræorum Codicibus adhæsere; uti & Psalterium ab iisdem Interpretibus acceptum, aliosque libros retinuit Romana, quamvis & *vulgatam* pro Canonicâ receperit; (c) nec sex ullius nominis Authores, ante nuperam exortam hæresim, reperiuntur, qui alium Calculum inierint.

Josephus verò diligentissimus & eruditissimus Scriptor, qui, ut ipse asserit, à Tito Originale Hebræum acceperat, è templi sci-

*

3

licet

(a) *Expos. in Luc.* (b) *Lu. 7. divin. Instit.*

(c) *Julius Tolet. l. 3. cont. Jud. Baron. appar. n. 118.*

LECTORI.

licet, in quibus asservabatur, scriniis post illius everfionem, & ubique profitetur, se 22. libros Historiæ gentis suæ ex iis descripsisse, eundem cum 70. Calculum probat, annosque numerat, juxta Vossium 5703. ad 12. Neronis annum, juxta castigatiorem hujus auctoris, & eorum, qui in Anglia nuper accuratam Josephi Editionem Typis commiserunt 6000. circiter, ad Christi Domini mortem.

Ut innumeras omittam auctoritates eorum, qui vitiatos à Judæis Hebraicos Scripturarum libros probavêre, sufficiat advertere, Versionem 70. Interpretum ante 2000. annos factam, ab omnibus, ante Christum, Hebræis ut accuratissimam, germanam, Propheticam fuisse habitam; à Christo Domino & ejus Apostolis perpetuo usu consecratam; in omnibus Ecclesiis usque ad finem ferè quinti sæculi constanter usurpata; à Judæis Hellenistis seu dispersis semper retentam; nec cessisse ante quartum sæculum Hebraico Textui in aliorum Judæorum Synagogis, eique truncato & vitiato operâ Judæorum, qui in Tiberiadem totamque propè Galilæam sibi vindicaverant, ut nulli vel Christiano, vel etiam Gentili pedem in ea figere sinerent, ut testatur Epiphanius: primus tamen Judas Haccados, seu *Sanctus* eorum Patriarcha, penitus è Synagogis 70. Interpretum lectionem ejicere conatus est, sed delatâ ab Hellenistis ad Justinianum lite,

LECTORI.

sub medium sexti sæculi, (a) utramque lectionem in Synagogis retineri ille mandavit; à fine tamen septimi sæculi solâ Hebræâ lectione usi sunt Judæi. Cum autem aliqui docti Exemplaria Hebræa antè in scriniis haberent, ab aliquo Rabbino Alexandrino Exemplar obtinuit Origenes Adamantius, quod suis inseruit Hexaplis circa an. 213. (b) Cum nullam ante ullâ Ecclesiâ Christiana vidisset. Centum & quinquaginta post annis ex Bibliotheca Alexandrina, vel Cæsariensi, seu, ut ipse ait, *de Archivis Judaorum revelata*, Biblia Hieronymus Latinâ donavit linguâ: Cui Versioni se semper Ecclesiæ Orientales, Africana, aliæque omnes, & ipse adeò Augustinus (c) diù opposuere, ut sic quereretur ipse Hieron. præfat. in Esdr. & Nehem. *Quidquid à nobis vertitur, statim ab omnibus conspuendum.*

Neque ex his *Vulgata* quidquam suæ deperit authoritatis. Nam licet errarint, qui censuere eam non esse omninò Hieronymi, ut Sanctes Pagninus (cujus accurata Versio immensum à vulgata dissonat,) cum tamen Hieronymus (d) fidelissimè se ex Hebræo vertisse testetur, aliique nonnulli Catholici, & ferè omnes Heterodoxi cum Waltonò statuunt; tamen primò *Psalmi* sunt ex Versione

70. li-

(a) *Novel.* 146.

(b) *Orig. Ep. ad Afric. Euseb. Hist. l. 6. c. 16.*

(c) *Aug. Ep. 86. 88. 97. ad Hieron.*

(d) *Ep. ad Aug. & in prol. Gal. prol. 10.*

70. licet ab Hieronymo castigata, item *Sapientia*, *Ecclesiasticus*, *Machabai*, *Baruch*, pars verò Esther & Danielis ex Theodotione, prout inserta erant Antiquæ Vulgatae, quæ à temporibus Apostolorum obtinuerat, dein ipse Hieronymus non ex solis Hebræis, sed ex Theodotione, Aquila, Italica, varia immiscuit, ut fatetur Præfat. in Ecclesiasten, ac demùm Ecclesia multa correxit, & addidit, antequam in manus fidelium daret.

Videntur porrò vitiiati ab Hebræis libri sacri illorum 50. annorum spatio, qui excurrunt à subversis Solymis, ad illorum, secundo Hadriani anno, restorationem. Vel indè patet, quia quicumque libros sacros ante everfam Jerusalem citarunt, 70. Interpretum verbis sunt usi, maximè Christus Dominus, Evangelistæ, Apostoli, etiam cum Hebraicè scriberent, ut Paulus ad Hebræos. Aristæas (a) 200. ante Christum annis, Philo l. 1. de vita Mos. germanam eorum agnoscunt Versionem, Josephus ex certissimis Hebræis fontibus suam educens Historiam, cum ipsis convenit; Nec ante ann. 148. incepere Rabini eam reprobare, ut patet ex S. Justino, (b) & multa vel ex illa expungere, ut idem S. Martyr testatur, per quæ Christi Crucifixio, & Mors Dei & Hominis probaretur, dein & varios libros & partes librorum ex ipso Hebræo Codice sustulerunt.

(a) l. de 70. Int. (b) ^{* 4} Dial. cum Tryph. In-

L E C T O R I.

Inter alia plurima, quæ 70. Interpretibus summam conciliant auctoritatem, hæc nota. (a) Omnes antiqui Judæi, omnes Patres, eos Spiritûs Sancti ductu scripsisse agnovêre; maximè Justinus in Exhort. ad Gen. Irenæus l. 3. c. 25. Clem. Alex. l. 1. Strom. Chrysoſt. Homil. 4. in Gen. Epi. l. de menſ. & pond. c. 17. ipſe Hieron. præfat. 2. in Paralip. & in Job, imò de illis ſic in Ep. ad Damafum ſcribit: *Sit illa vera Interpretatio, quam Apoſtoli probaverunt*: Auguſtinus demùm l. 4. de Doct. Chr. agnoſcit, quòd *Divino Spiritu interpretati ſunt*. Imò ſicubi ab Originali Hebræo diſceſſiſſent, illos (ait) *non Interpretantium more, ſed Prophetantium libertate aliter dicere voluiſſe, credendum eſt*.

Cùm autem Prophetæ venturum Chriſtum extremis temporibus prædixiſſent, (b) illa verò ultima tempora & Judæi ſemper vel ex Prophetiis, vel traditione 6000. annis complenda, & primi Chriſtiani cenſerent: (c) Judæi, ne cogerentur agnoſcere, jam veniſſe Meſſiam, temporum vitiavêre calculum, 1500. annis è Patriarcharum Vitis ſubductis, eoque argumento, Chriſtum non eſſe Meſſiam, quia circa 4000. annum viſus eſſet, contenderunt contra primos Chriſtianos, uti dein contra Hiſpanos Judæi illi, contra quos Julianus Tolet, Ep. juſſu Ervigi Regis ſcripſit.

(a) *Baron. anno 231.*

(b) *Iſai Mich. Dan.*

(c) *1. Pet. 1. 20. Heb. 9. 16.*

Quod

LECTORI.

Quod proximè fulcit 70. Interpretum Calculum, est ejus cum omnibus optimæ notæ Historiis profanis concordia. Cum Judæi moderni, ut errores in suum intrusos Textum tueantur, ex 13. vel 14. qui Imperium Persicum obtinuerunt, 4. tantum agnoscant, & solos 52. annos toti illi Imperio concedant, adeoque totis 200. annis à Josepho, vel in ea sola supputatione, discedant. Certè Sybillini Versus, qui mundi durationem in decem dividebant ætates, seu magnos annos, qui singuli 600. numerabant, ut constat ex Josepho antiq. lib. cap. 4., adeoque 6000. conficiebant, cum 70. Interpretibus ita conveniebant, ut 40. ante Christum annis cecinerit Poëta :

*Ultima Cumæi venit iam carminis
ætas;*

*Magnus ab integro sæclorum nasci-
tur ordo, &c.*

Demum ut Chaldæorum, Ægyptiorum, Tyriorum, aliarumque Gentium Annales 70. Interpretibus consentientes præteream; Sine sua in Historia diligentes admodum, agnoscunt suum primum Regem Fohi annis 2952. ante æram Christianam, Imperii Sinici jecisse fundamenta: undè, si non fallerent supputationes moderni Textus Hebræi, quot ante diluvium annorum, haberent perpetuam suo in Imperio Regum, ad
hæc

LECTORI.

hæc usque tempora continuatam successio-
nem ? undè meritò, SS. Sedis indulto ad id
concesso, Patres Societatis JESU, qui in
amplissimo Sinarum Imperio tam uberi Fi-
dei Christianæ fructu operam locant, non
alio, quam 70. Interpretum calculo, annos
designant, Orbisque à suo exordio Histo-
riam illis gentibus exhibent.

Quàm justè autem hic Author, usque ad
Leges Judaicæ stabilitam observationem,
septimo vix Josue anno, cum devictis ho-
stibus pacata terræ promissæ divisio tri-
bus facta est (cum uno ante mortem
mense, Moyse eandem Legem scribere, &
evulgare absolvisset,) 4000. annorum sta-
tuat, ac 2000. dein Legi det usque ad veli
scissionem, Legisque consummationem at-
que abrogationem Morte Christi, exindè
patet; quia ita justa conceduntur tempora
Regnorum initiis; Nemrod enim juxta
hunc Calculum 541. annis post Diluvium,
Regnum Babylonicum condidit, *Menes*
658. Ægyptiacum, *Fohi* 764. Sinicum.
Evidens est Samaritanos suum vitiasse Tex-
tum, tantum 1307. annos ante Diluvium
statuentes; nec minùs evidens, suum inter-
polasse Judæos qui 1656. numerant, cum de
facto 2256. effluxerint, & ad id efficien-
dum, octo successivè Patriarchis à Sem ad
Abraham, 100. singulis annos surripiunt,
ipsum etiam *Cainan* penitus omittunt, quem
tamen constat non solum ex 70. Interpre-
tibus,

ribus, (a) sed & ex S. Luca, fuisse filium Arphaxad & Patrem Salas, de quo errore ingenuè S. Augustinus l. 15. de civit. *non casum redolet, sed industriam.* Quis credat intra 60. annos (ut hic fert Judæorum Hebraicus Calculus) tres filios Noë eum genuisse hominum numerum, qui ædificationi Babelis, dispersionique Gentium suffecerit, adhucque Nemrodo gentem reliquerit, cujus ope fundaret Imperium? Cùm ad solam Pyramidem exstruendam, quæ Turrim Babel mole non propè æquarit, 300000. hominum 20. annis insudasse, testentur Historici. Quid? quod idem Calculus cogit admittere, Noë supervixisse ultra octavæ à se generationis non productionem modò, sed & mortem, vix post Nachorum defunctum, Sem item octavam etiam à se Generationem, Arphaxad septimam vitæ termino excessisse, hos omnes Abrahami tempore defunctos nec de eorum morte quidquam dicere Moysen, qui Thares, Abrahamæ, Isaaci mortem non filet: Cùm juxta hunc Calculum Noë 191. annis: Sem verò 19. ante dispersionem Gentium mortui, ideò impiæ insanæque Babelis Extructoni sese non opposuerint. Quid quod Mathusalis vitam contra Scripturæ expressos textus ultra Diluvium protendat? Legi tribuit hic noster Calculus 2000. annos, cui Judaicus non nisi 1400. concedit, contra omnium antiquo-
rum

(2) Ev. 3, 36.

LECTORI.

rum fidem, maximè Philonis, Justi Tyberiadis, Josephi, qui Apostolis convixere, & 2000. assignant, quorum etiam ultimus libro contra Apionem testatur, in publicis suæ gentis tabulis successionem Sacerdotum censerì à bis mille annis: quem etiam Calculum omnium alicujus nominis Historiographorum esse, testatur (a) S. Justinus.

Atque hæc pauca tibi in limine exhibenda censui, ut æquo oculo *Canonem* illum *Chronologicum* legere aggrediaris, ad fidem Originalis Hebræi à Josepho usurpati, septuaginta item Interpretum; & ex consensu antiquorum Judæorum, primorum Christianorum, omniumque ferè Patrum & Ecclesiarum, eximiâ diligentia, limatoque judicio concinnatum.

(a) *Crat. cont. Gen.*

Vale

*Calend. Januarij, anno Ære Christianæ
M. DCC. VIII.*

CA.

CANON CHRONOLOGICUS

Ab initio mundi ad Christi
Domini tempora.

Prima Mundi Aetas.

An. Mūdi

Ante Ch.

I.

DEus primum homi- 5971.
nem creat, cui Adæ
nomen imponit.

230. Adam 230. annorum 5742.
erat, quando genuit
Seth.

435. Seth 205. annorum erat, 5537.
quando genuit Enos.

625. Enos erat 190. annorum, 5347.
quando genuit Cainan.

795. Cainan erat 170. añorum, 5177.
quando genuit Malaleel.

930. Moritur Adam 930. an- 5042.
nos natus.

960. Malaleel erat 165. anno- 5012.
rum, quando genuit
Jared.

1122. Jared erat 162. annorum, 4850.
quando genuit Enoch.

1142. Moritur Seth Patriarcha 4830.
II. ætatis suæ anno 912.

An. Mūdi

Ante Ch.

Periodus Iuliana.

1259. Periodus Iuliana hoc anno 4713.
incipit, id est, 4713. an-
te æram Jesu Christi.
1287. Enoch erat 165. annorum, 4685.
quando genuit Mathu-
salem.
1340. Enos III. Patriarcha mo- 4632.
ritur annos natus 905.
1474. Mathusalem erat 187. an- 4498.
norum, quando genuit
Lamech.
1487. Enoch VII. Patriarcha, 4485.
cū Deo esset acceptabi-
lis, è mundo sublatus est
anno ætatis suæ 365.
1535. Cainan IV. Patriarcha 4437.
moritur annos natus 910.
1655. Lamech erat 182. anno- 4316.
rum, quando genuit Noë.
1690. Malaleel V. Patriarcha 4282.
moritur annos natus 895.
1922. Jared VI. Patriarcha mo- 4050.
ritur annos natus 962.
2168. Noë erat 512. annorum, 3804.
quando genuit Sem.
2251. Lamech IX. Patriarcha 3721.
moritur, cū vixisset
annos 777.

II. Mundi Aetas.

Diluvium Universale.

2256. Hoc anno mundi contigit 3716.

Diluvium Universale, a-
gente Noë annum ætatis
sexcentesium.

Mortuus etiam Mathusa-
lem paulò ante Diluviū,
annos natus 969.

2268. Sem filius Noë centesi- 3704.

mum ætatis agebat an-
num, quando genuit
Arphaxad 12. annis à
Diluvio.

2403. Arphaxad 135. numera- 3569.

bat annos, quando ge-
nuit Caïnan.

2533. Caïnan 130. annorum erat, 3439.

quando genuit Salé.

Mors Noë.

2606. Noë Patriarcha X. mori- 3366.

tur annos natus 950. &
350. à Diluvio.

2663. Salé erat 130. annorum, 3309.

quando genuit Heber.

An. Mūdi

Ante Ch.

Mors Sem.

2768. Sem Noë filius, & Patriar- 3204.
 charum XI. moritur
 anno ætatis 600.

Dispersio Populorum.

2797. Heber agebat 134. añum 3175.
 ætatis, quando genuit
 Phaleg.

Hoc anno contigit con-
 fusio linguarum, & po-
 pulorum per totam ter-
 ram dispersio, 541. an-
 nis à Diluvio.

Regnum Babylonicum.

Hoc eodem anno Nemrod filius Chus, &
 nepos Chami tyrannicam potestatem sibi
 vindicans, Babylone cæpit regnare, 3175.
 annis ante Christum.

Origo Assyriorum.

Assur secundus Semi filius regno Babylonico,
 quod ipsi in hæreditatem cesserat, pulsus,
 versus superiorem Tygrim sese contulit,
 ubi Niniven Astyriæ Metropolim condi-
 dit, Belus primus Assyriorum Imperator
 ex

Ab initio mundi ad Ch. tempora. §

An. Mūdi Ante Ch.
ex hoc Assure duxit genus. Unde eum à
Nemrodo diversum esse patet,
Arphaxad Semi filius, &
2806. XII. Patriarcharum mo- 3166.
ritur annos natus 538.

Origo Chanaanæorum.

Hoc eodem anno à morte Noë ducentesimo,
Chanaan Chami filius in terram penetra-
vit, cui proprium nomen indidit, & quæ
deinde terra promissa dicta est.
2863. Cainan III. Patriarcha 3109.
moritur anno ætatis
460.

Regnum Ægyptiorum.

2914. Hoc anno Menes primus 3058.
Ægyptiorum Rex re-
gnare cœpit 658. annis
post Diluvium.
2927. Phaleg 130. annos nume- 3045.
rabat, quando genuit
Rehu.
2966. Sale Patriarcharum XIV. 3006.
moritur annos natus
433.

Regnum Thebanum in Ægypto.

2974. Hoc anno Athotis Menis 2998.
a 3 filius

An. Mūdi

Ante Ch.

filius, & primus Thebanorum Rex, Thebis in Superiore Ægypto regnare cœpit.

Regnum Inferioris Ægypti.

2976. Curudes Menis filius, & 2996.
Athotidis frater regnum
Inferioris Ægypti stabilivit Heliopoli.

3000.

Regnum Sinense.

3020. Hoc anno Fohi Sinis im- 2952.
perare cœpit, annis à Dilu-
vio 764. à dispersione
populorum 223. & ante
Æram Christi 2952.

3059. Rehu 132. annorum erat, 2913.
quando genuit Sarug.

3067. Heber Patriarcharum XV. 2905.
moritur, postquam vixisset 404. annos. Ab eo
nonnulli Hebræos genus
duxisse existimant.

3100.

3136. Phaleg Patriarcharum XVI. 2836.
moritur annos natus 339.

Reges

An. Mūdi

Ante Ch.

Reges Caldei Regno Babylonico potiuntur.

3186. Septem Caldæi Reges 2786.
continuatâ successione
ad 225. annos Regnum
Babylonicum obtinent,
horum primus Evechus
dictus est.

3189. Sarug 130. numerabat 2789.
annos, quando genuit
Nachor.

3200.

Tyrus.

3222. Antiquam Tyri Civitatem 2750.
circa hæc tempora Sydo-
nii condidere, 2300. sci-
licet annis prius, quàm
Herodotus historiam
suam scripsit.

3266. Rehu Patriarcharū XVII. 2706.
moritur, cū vixisset
annos 339.

3300.

3318. Nachor erat 129. añorum, 2654.
quando genuit Thare.

3389. Sarug XVIII. Patriar- 2583.
charum moritur annos
natus 330.

a. 4

Regnum

*Regnum Babylonicum Regibus Arabum
subjectum.*

3411. Sex Reges Arabes septem 2561.
Caldæis ad 215. annos in
Regno Babylonico suc-
cedunt; horum primus
Mardocentes seu Mero-
duch dictus est.

3424. Prima Dynastia Principum 2548.
Tanensium in Inferiore
Ægypto, quæ sub 23. Re-
gibus in annos 190. flo-
ruit. Regum horum pri-
mus Rameffes dictus est.

3437. Nachor Patriarcharum 2535.
XIX. moritur annos
natus 248.

Nativitas Abrahami.

3448. Nascitur Abrahamus hoc 2524.
anno, 1192. scilicet à
Diluvio, agente Thare
ipsius parente annum
ætatis 130.

3500.

3518. Cum Abraham attigisset 2454.
annum ætatis 70. relictâ

An. Mūdi

Ante Ch^m

Dei jussu patriâ, de Ur-
Caldæorum, unâ cum
patre venit Carran, ibi-
que habitavit.

III. Mundi Aetas.

Initium Populi Hebraici.

3523. Abraham XXI. Patriar- 2449.
charum ab Adamo, post
obitum patris Carran
extincti, trajecto Eu-
phrate, Dei jussu terram
Chananaeorum ingredi-
tur annum agens ætatis
75. Hic incipit tempus
promissionum à Deo huic
fidelium parenti facta-
rum 430. annis ante le-
gem Moyfis.
3534. Nascitur Ismael, agente 2438.
Abrahamo annum æta-
tis 86.

Circumcisio.

3547. Hoc anno, Abrahami 99. 2425.
instituta est ex Dei præ-
cepto Circumcisio, 406.
scilicet annis ante exi-
tum de Ægypto,

An. Mūdi

Ante Ch.

3548. Nascitur Isaac Abrahami 2424.
 filius, Patriarcharum
 XXII, agente patre 100,
 ætatis annum.

3608. Isaac sexagenario nascun- 2364.
 tur 2. filii Esau & Jacob
 quorū posterior XXIII.
 inter Patriarchas nume-
 ratur.

3614. Secunda Dynastia Princi- 2358.
 pum Tanensium, seu
 eorum, qui Reges simul
 erant, & Pastores, 7. hu-
 jusmodi Regum, qui
 ad 303. annos regnarunt;
 primus Salatis dictus est.

Mors Abraha.

3623. Abraham Patriarcharum 2349.
 XXI moritur anno æta-
 tis 173 & 100. ab ingres-
 su in Chananitidem.

Imperium Assyriorum.

3626. Belus Assyriæ, seu Ninivæ 2346.
 Rex Babylonem in suam
 ditionem redigit, debel-
 lato Nabonnate ultimo
 illius Rege, ibique Im-

perium

Am. Mūdi

Ante Ch.

perium Assyriorum constituit, quod sub uno supra quadraginta Regibus annos circiter 1460. floruit.

Regnum Nini.

3681. Ninus Beli Successor, & 2291.

filius parentem in Deorum album retulit. Hunc Belum aliqui censuerunt esse Babylonensium Bel, aut Phœnicum Baal.

3693. Jacob ætatis anno 85. ex 2279.

Liâ Ruben primogenitum suum suscepit.

3695. Nascitur Levi III. Jacobi 2277.

filius, & Patriarcharum XXIV. parente ætatis annum 87. agente.

3699. Jacobo 91. ætatis anno 2273. nascitur Joseph.

3700.

3706. Jacob 98. ætatis anno ex Mesopotamia 2266. in scio Labano socero suo, revertitur.

3713. Pharao Apophis IV. Pa- 2259.

storum Tanensium Rex cœpit regnare in Inferiore Ægypto, & in unum supra 60. annos impe-

An, Mūdi

Ante Ch.

rium propagavit; hic ille Pharaon est, qui Josephum tot beneficiis cumulavit.

3716. Joseph 17. annos natus, à 2256, fratribus per invidiam Madianitis venditus, in Ægyptum amandatur.

Mors Isaaci.

3728. Isaac XXII. Patriarcha 2244. rum moritur, postquam vixisset annos 180. & à duobus filiis Jacob & Esau in Chananitide sepelitur.

Joseph ad honores evehitur.

3729. Joseph expletis 30 vitæ 2243. suæ annis, à Pharaone fit publicæ rei Administrator, quod munus ad 80. annos tenuit.

Regnum Semiramidis.

3733. Semiramis Nino marito 2239. suo in imperio Assyriorum successit.

Israëlitarum in Ægypto commoratio.

3738. Jacob 130 ætatis suæ anno 2234. cum tota sua familia Ægyptum petit, ubi Israëlitæ ad 215. annos manserunt, quot scilicet in Chananitide manserant.

Obser-

An. Mūdi

Ante Ch.

Observationes Astronomica.

Hoc anno incipiunt Observationes Astro-
nomicae 1903. annorum, quæ Babylone
reperitæ sunt añis 331. ante Adventum Christi,
quando scilicet Alexander Magnus, fugato
Dario, Civitatem illam Persis eripuit.

Mors Jacob.

3755. Jacob XXIII. Patriarcha- 2217.
rum moritur in Ægypto
annos natus 147.

Hoc eodem anno, vitæ scilicet 60. Levi
genuit Caath Moyſis avum, & Patriarcharum
XXV.

Ninias five Zames, Nini

3775. & Semiramidis filius, 2197.
matri in Regno Assyrio-
rum successit; Ab eo ad
Sardanapalum 7. supra
30 Reges numerantur.

3795. Caath quadragenarius ge- 2177.
nuit Amram Moſis patrē,
& Patriarcharum XXVI.

3800.

3809. Moritur in Ægypto Pa- 2163,
triarcha Joseph, cum
vixisset annos 110. mu-
nusque Administratoris
rei publicæ sub 2. Regi-
bus ad 80. annos lauda-
biliter gessisset.

An. Mūdi

Ante Ch.

Regnum Sicyonensium.

3845.. Regnum Sicyonensium in 2127..

Peloponēso incepit 135.
annis ante primam O-
lympiadem.

3870. Aaron Moſis frater natu 2102.

major, & Patriarcharum
XXVII. nascitur hoc
año, ætatis Amram 775.*Nascitur Moſes.*

3873. Nascitur Moſes tribus an- 2099..

nis post Aaronem, agente
Amram añum ætatis 78.

3900.

3913.. Moſes, cū quadraginta 2059.

eſſet annorum, ex Ægy-
pto fugit in Arabiam,
ibiſque Sephoram Je-
thro filiam uxorem du-
xit.

3917.. Alisphragmuthosis Rex 2055.

Dioſpoleos ex Ægypto
Reges Paſtores expellit,
eorumque Regnū, quod
ad 303. annos jam flo-
ruerat, ſubvertit. Hic
36. annis regnavit, in
quibus Memphim, to-
tamque Inferiorem Ægy-
ptum in ſuam ditionem
coëgit.*Regnum*

An. Mūdi

Ante Ch.

Regnum Argivorum.

3950. Inachus primus Argivo- 2022.
rum Rex in Peloponneso
regnare incipit. Hunc
antiqui Patres, & Histo-
rici non pauci, Mofi, &
Regi Amofi ævo suppa-
rem statuunt. Regnum
hoc 800. & amplius an-
nis ante excisionem Tro-
jæ fundatum est.

IV. Mundi Ætas.

Exitus de Ægypto.

3953. Moses Israëlitas ex servi- 2019.
tute Ægyptiorum exi-
mit, regnante Pharaone
Alisphragmuthosē, qui
rubri maris fluctibus
obruitur. Contigit hoc
3953. annis à creatione
mundi, 1697. à Diluvio,
ab ingressu Abrahæ in
Chananitidem 430. ante
fundatum templum 962.
810. ante excisam Tro-
jam, 243 ante primam
Olympiadem, & ante
Æram Christi 2019.

An. Mūdi

Ante Ch.

XVIII. Dynastia Ægyptiorum.

Hoc eodem anno XVIII Ægyptiorum Dynastia, quæ & V. est Diospolitarum in Inferiore Ægypto, orditur ab Amose, sive Thetmose Alisphragmuthosis filio, quæ 393. annis sub 17. Regibus floruit. 17. primæ Ægypti Dynastiæ laterariæ fuerunt, reliquæ omnes successivæ.

Lex Mosaica.

Moses per 40. annos populo Israëlitico in deserto præest, ubi eis legem quam à Deo in Monte Sina acceperat, tradit.

Ingressus in Terram promissam.

3993. Mortuo Mose sub initium 1979
hujus anni, vitæque suæ
120. Josue, sive Jesus
decimo die mensis Ni-
san, id est Aprilis nostra-
tis, Israëlitas in promif-
sam majoribus Chanana-
eorum Terram perducit,
eisque regit 27. annis.

3998. Josue sive Jesus postquam 1974
5. annos in debellandis
Chananaeis posuisset, de-
cem è rota multitudine
selectos viros cum men-
soribus misit, qui 7.
mensibus terram Chana-
næorum metirentur.

Distri

An. Mūdi

Ante Ch.

Distributio Terra promissa.

3999. Anno ab ingressu in terram 1973.

Chananaeorum 7. Josue
sive Jesus, convocatis Se-
natu, Principibusque po-
puli, unā cum Eleazare
Pontifice universam Re-
gionem in 12. Tribus
publicè dispertitur.

Legis Mosaica Observatio.

4000. Anno ab Orbe condito 1972.

4000. Israëlitæ Regio-
nem majoribus suis pro-
missam tranquillè possi-
dentes, Legem Mosai-
cam, quòd antea nequi-
vissent, publicè obser-
vant. Hinc dici potest,
Legem naturæ ad 4000.
Mosaicam verò 2000.
annos durasse, quibus
absolutis, Christus Do-
minus Novam Legem
stabilivit.

4006. Phoronæus Inachi filius, & 1966.

II. Argivorum Rex 60.
annis regnum tenuit.

Mors Josue.

4020. Josue, quem antiqui omnes 1952.

tam Judæi, quàm Chri-
stiani, ante Divum Hie-

roni-

An. Mūdi

Ante Ch.

ronymum, Jesum dixerunt, moritur hoc anno vitæ suæ 110. postquam ad 27. annos populum rexisset.

Mortuo Josue, Respublica Judæorum sine Capite ad 18. annos permanfit.

4038. Seniores populi Hebraici, 1934.
& præcipue Tribus Judæ
40. annis Rempublicam
adminiftrant.

4066. Apis III. Argivorum Rex 1906.
in Peloponēfo 35. annis
regnavit.

4078. Hebræi jam secundo Prin- 1894.
cipe caruere 50. circiter
annos, quo tempore fœ-
dere cum Chananaeis ini-
to, Idolorum cultus
sensim sine sensu irrepe-
re cœpit in populum.

4100.

4101. Argus IV. Argivorum 1871.
Rex 70. annis regnum
tenuit.

4128. Prima Judæorum servitus 1844.
sub Rege Mesopotamiæ
8. annis duravit.

4136. Othoniel primus Hebræo- 1836.
rum Judex Dei populum
40. annis regit.

Cria-

An. Mūdi

Ante Ch.

4171. Criasus V. Argivorum 1081.
Rex 55. annis imperium
tenuit.

4176. Hebræi jam tertio ad 40. 1796.
annos sine Duce perma-
nent.

4200.

4216. Secunda Hebræorum ser- 1756.
vitus sub Moabitis 18.
annis duravit.

4226. Phorbas VI. Argivorum 1746.
Rex regnat 35. annis.

4234. Ahod II. Judex Israëlitis 1738.
præest 80. annis.

4261. Triopos VII. Argivorum 1711.
Rex iis 66. annis impe-
ravir.

4300.

4314. Hebræi jam quarto Prin- 1658.
cipe caruere, 40. circi-
ter annos.

4327. Jasus VIII. Argivorum 1645.
Rex 30. annis imperium
tenuit.

XIX. Dynastia Ægyptiorum.

4346. Dynastia Ægyptiorum 1626.
undevicesima, quæ & 6.
est Diospolitarum, 194.
annis floruit sub 5. Re-
gibus, quorum primus
Sethosis, sive Sesostris di-
ctus est.

Ter-

An. Mūdi

Ante Ch.

4354. Tertia servitus sub Chana- 1618.
næis 20. annis durat.

4357. Agenor IX. Argivorum 1615.
Rex 25. annos circiter
regnat.

4374. Debora III. Judex Israë- 1598.
litas regit 40. annis.

4382. Crotopes X. Argivorum 1590.
Rex uno supra 30. annos
regnat.

Regnum Atheniense.

4390. Cecrops I. Atheniensium 1582.
Rex imperare cæpit 437.
annis ab exitu de Ægy-
pto, 373. ante excidium
Trojæ, & 806. ante pri-
mam Olympiadem.

4400.

4413. Stheneleus XI Argivorum 1559.
Rex uno supra 30. annos
imperium gessit.

4414. Israëlitæ jam quintò sine Duce 1558.
permanēt 30. circiter añ.

4440. Cranaus II. Atheniensium 1532.
Rex 9. annis imperium
tenet.

4444. Quarta servitus sub Ma- 1528.
dianitis 7. annis duravit.

Gelanor XII. Argivorum Rex regnat 18.
circiter annos.

4449. Amphiction III. Athenien- 1523.
sum

An. Mūdi

Ante Ch.

sum Rex per 10. annos
imperium tenet.

4451. Gedeon Judicum IV. 40. 1521,
annis Hebræorum Rem-
publicam administrat.

Cadmus venit in Græciam.

4453. Cadmus ex Phœnicia lit- 1519.
teras in Græciam depor-
tat, & Thebis in Bœotia
arcem, quæ ab eo Cad-
mæa dicta est, condit.

4459. Erichthonius I V. Athe- 1513.
nienſium Rex 50. annis
Regnum tenet.

4461. Danaus fugiens ex Ægy- 1511.
pto venit Argos in Pelo-
poneso, ubi regnat se-
quenti anno.

Regnum Dandi

4462. Danaus Gelanorem regno 1510.
expellit, & Argivis 50.
annis imperat. Hic III.
est ab Inacho Argivo-
rum Rex; cæpit regnare
anno uno supra 300. an-
te excisam Trojam, &
512. post Inachum.

4491. VI. Anarchia 15. annis du- 1481.
rat.

4500.

4506. Abimelech V. Judex 3. an- 1466.

An.

An. Mūdi

Ante Ch

nis populum Israëliticum regit.

4509. Thola VI. Judex 23. annis 1463.
eidem populo præest.

Pandion hujus nominis primus, & V. Atheniensium Rex 40. annos regnum tenuit.

4512. Lynceus XIV. Argivorum 1460.
Rex uno supra 40. annos regnat.

4532. Jairus VII. Judex Israëlitas regit 22. annis. 1440.

XX. Ægyptiorum Dynastia.

4540. Hoc anno initium cepit 1432.
vigesima Dynastia Ægyptiorum, Diospolitaram verò septima, quæ sub 12. Regibus 307. annis floruit.

4549. Erychtheus VI. Atheniensium Rex 50. annis regnat. 1423.

4553. Abas XV. Argivorum 1419.
Rex imperat 23. annis.

4554. Septima Anarchia 45. annis durat. 1418.

4576. Prætæus XVI. Argivorum 1396.
Rex regnat 17. annis.

4593. Acrisius XVII. uno supra 1379.
30. annos regnat.

4599. Quinta Hebræorum servitus sub Ammonitis, &

Phi

An. mūdi

Ante Ch.

Philistæis 18. annos tenuit.

Cecrops hujus nominis II. & VII. Atheniensium Rex 40. annis regnat.

4600.

4617. Jephthe VIII. Judex Israë- 1355.
litas regit 6. annis.

4623. Abesan IX. Judex Israëli- 1349.
tas regit 7. annis.

4624. Perseus, occiso per impru- 1348.
dentiam avo suo Acrisio
Argivorum Rege VII,
dolore tactus Argos
Megapenthi cedit, qui
ei vicè versa Tirintham
in manus tradit, ubi
regnat tribus annis, dum
Mycenarum urbem in-
staurat.

Argivorum Regno succedit Mycenense.

4627. Perseus, cum, relicto Argo, 1345.
Mycenas exornaverat,
ibi regnum ponit. Is ab
Inacho XVIII. Rex re-
gnavit 8. annos.

4630. Ahialon X. Judex Israëli- 1342.
tis præest per 10. annos.

4635. Stheneles XIX. ab Inacho 1337.
Rex Mycenis imperat
per 8. annos.

4639. Pandion hujus nominis II. 1333.
VIII.

An. Mūdi

Ante Ch.

- VIII. Atheniensium Rex
regnum tenuit 25. annis.
4640. Abdon XI. Judex regit 1332.
Israëlitas per 8. annos.
4643. Eurysthæus XX. ab Ina- 1329.
cho Rex Mycenis impe-
rat per 38. annos.
4648. Octava Anarchia 44. cir- 1324.
citer annos tenuit.
4664. Egæus IX. Atheniensium 1308.
Rex 48. annos regnat.
4681. Atreus & Thyestes XXI. 1291.
ab Inacho Rex Mycenis
regnat annis 65.
4692. Sexta Hebræorum servi- 1280.
tus sub Philistæis 40. an-
nis durat.
- 4700.
4712. Theseus X. Atheniensium 1260.
Rex 30. annis imperat.
4732. Samson XII. Judex Israëli- 1240.
tis præest per 20. annos.
4742. Menestheus, pulso Theseo, 1230.
Athenis potitur, ibique
regnat 23. annis.
4746. Agamemnon Atrei filius, & 1226.
Menelai frater XXII. ab
Inacho Rex Mycenis
imperat 19. annis.
4752. Nona Anarchia post mor- 1220.
tem scilicet Samsonis 20.
annos tenuit.

Ex-

An. Mūdi

Ante Ch.

Excidium Troja.

4763. Troja inter Asiæ urbes 1209.
celeberrima à Græcis
capta evertitur anno 18.
regni Agamemnonis My-
cenarum Regis. Conti-
git hoc 810. annis ab
exitu de Ægypto, à re-
gno Inachi 813. à Cecro-
pis verò primi Athenien-
sium Regis 373. & à Da-
nai 301 ante fundatum
templum 152. ante pri-
mam Olympiadē 433 &
ante Æram Christi 1209.
4765. Ægyptus Thyestis filius, & 1207.
XXIII. ab Inacho, cæso
Agamemnone patruele
suo, Mycenense regnum
5. annis administrat.
- Demophoon Thesei filius
& XII. Atheniensium
Rex 33. annis regnat.
4770. Orestes Agamemnonis fi- 1202.
lius & XXIV. ab Inacho
Rex sublato à vivis Ægy-
pto, Mycenis potitur,
ibique regnat 70. annis.
4772. Heli summus Pontifex & 1200.
XIII. Judex Israëlitis
præest per annos 40.

An. Mūdi

Ante Ch.

4798. Oxyntus XIII. Athenienſium Rex 12. annis regnat. 1174.

4800.

4810. Aphidos XIV. Athenienſium Rex uno tantummodò anno regnat. 1162.

4811. Thymoëtes XV. Athenienſium Rex 8. annis regnum tenet. 1161.

4812. Decima Anarchia, quæ ab obitu Heli initium cepit, ad 20. annos tenuit. 1160.

4819. Melanthus Andropompi filius ab Athenienſibus XVI. Rex creatur, quibus præſt 37. annos. 1153.
Samuël Iſraëlitas regit.

4832. Samuel Judex, & Propheta Iſraëli- 1140.
tarum Rempubli-
cam 20. annis ſolus ad-
miniſtrat, & dein 18.
cum Rege Saule.

4840. Oreſti XXIV. ab Inacho 1132.
Regi Tiſamenes, Penthi-
les, & Cometes ejus fi-
lii ſuccedunt, regnumq;
Mycenenſe à patris obi-
tu 3. annis regunt: in
quibus regnum hoc ter-
minatum eſt.

An. Mūdi

Ante Ch.

4842. Hoc anno, à capta Troja 1130,
80. Heraclidenſes, ſive
Herculis poſteri in Pello-
ponneſum exſcenſionem
faciunt, expeditionis
Ducibus Temene, Cref-
phonte, & Ariſtodemo.

Regnum Lacedæmoniorum.

4843. Ariſtodemus Heracliden- 1129.
ſis regni Lacedæmonio-
rum, exactis à capta
Troja 80. annis, funda-
menta jacit, quod 4. an-
nis tenuit.

XXI. Dynaſtia Ægyptiorum.

4847. Hoc anno XXI. Dynaſtia 1125.
Ægyptiorum, quæ &
III. eſt Principum Ta-
nenſium, incipit, quæ
130. circiter annos ſub
7. Regibus, quorum I.
Sinedes dictus eſt, floret.

Euryſthenes & Procles Ariſtodemi filii
poſthumi, ambo Lacedæmone regnant ſub
tutela avi ſui Theræ.

Regnum Saulis.

4852. Saul Iſraëlitis imperat per 1120.
annos 20. quorum 18.
cum Samuele tranſigit.

4856. Codrus Melanthi filius, 1116.
XVII. & ultimus Athe-

An. Mūdi

AnteCh

nienſium Rex, uno ſupra
20. annos regnat.

4870. Moritur hoc anno Samuel 1101.
Propheta, poſtquam Iſ-
raëlitas 38. annos rexif-
ſet. Saul à morte hujus
Prophetæ 2. annis regnat.

Regnum Juda.

4872. David Jeſſe filius regni Iſ- 1100.
raëlitici adminiſtratio-
nem ſuſcipit, cui per 40.
annos imperat. Ab eo
Regnum Judæ, quod ad
514. annos ſtetit, funda-
tum eſt.

Regnum Corinthiacum.

4873. Alethes Regno Corinthia- 1099.
co initium dat, 30. annis
poſt exſcensionem ab
Heraclidenſibus in Pe-
loponneſum factam.

4877. Codrus XVII. & ultimus 1095.
Athenienſium Rex glo-
riofam pro patria mor-
tem obit in bello ab He-
raclidenſibus in Athe-
nienſes ſuſcitato.

Arcontes perpetui.

Medon Codri filius, in Arcontem perpe-
tuum primus eligitur, quam dignitatem 20.
annis poſſedit.

An. mūdi

Ante Ch.

4884. Neleus II. Codri filius, 1088.

spreto Medonte fratre suo, eo quod claudicaret, in illius dignitatem involat, septimo, quo eam tenebat, anno; quam ille 12. annis possedit.

4896. Neleus, consulto Apollinis 1076.

Oraculo, quos injustè usurpaverat, exuit se honoribus, & assumptis secum Jonibus, qui ex Achaia venerant, Oram Asiae maritimam petens, Coloniam Jonicam ex 12. Civitatibus conflam fundat.

Medon Arcontis dignitatem à fratre depositam resumit, tenetque duobus annis.

4897. Acastes II. Arcon perpe- 1075.

tuus Atheniensium Rempublicam administrat 36. annis.

4912. Salomon Davidis filius, 1060.

Regnum Jerosolymitanum, non 40. ut vulgò creditur, sed 80. annorum spatio tenet.

*V. Mundi Aetas.**Templum Salomonis.*

4915. Salomon 4. regni sui anno 1071.
 Templi in Dei honorem
 extruendi fundamenta
 jacit. Inceptum est hoc
 opus 962. annis ab exitu
 de Ægypto; à capta
 Troja 152., 281. ante
 primam Olympiadem,
 & ante Christum 1057.
 Stetit hoc Templum 470.
 annis, sex mensibus, 10.
 diebus.

4933. Archippus III. Arcon per- 1039,
 petuus 19. annis guber-
 nat.

4952. Therfippus IV. Arcon per- 1020,
 petuus 29. annis guber-
 nat.

Salomon, expletis regni sui annis 40. vitæ
 verò 54. in Idololatriæ peccatum incidit.

XXII. Dynastia Ægyptiorum.

4977. Ab hoc anno initium ce- 995.
 pit XXII. Dynastia Ægy-
 ptiorum, quæ & I. est
 Bubastensium Principum,
 stetitque 120. annis sub
 9. Regibus, quorum pri-

An. Mūdi

Ante Ch.

mus Sefonchis dictus est,
qui uno supra 20 annos
regnavit. Hic ille Pha-
rao est, quem Scriptura
Sefac, sive Sefachim vo-
cat, diversus itaque est
à Sefostre, qui 600. ante
annis vixit.

4981. Phorbas V. Arcontatum 991.
perpetuum gerit 30. an-
nis.

Regnum Juda & Israëlis.

4992. Salomone mortuo anno 980.
ætatis suæ nonagesimo
quarto, duas in factiones
discessere Israëlitæ. Ro-
boam ejus filius in regno
Judæ duabus tribubus
imperat 17. annis, Jero-
boam vero Nabati filius
10. aliis tribubus in re-
gno Israëlis 24. annis
juxta septuaginta.

5000.

5009. Abias in Regno Judæ Pa- 963.
tri suo Roboam succedit,
quod tenet per 6. annos.

5011. Megacles VI. Arcon Athe- 961
nienses regit 28. annis

5015. Afa post Patrem Abia in 957.
Juda regnat 41. annis.

An. Mūdi

Ante Ch.

5028. Hesiodus Poëtarum anti- 944.
quissimus, Megacle Ar-
contatum gerente, floret.

5039. Diognetus VII. Athenien- 933.
sium Arcon 40. annis gu-
bernat.

5052. Pygmalion Didonis frater 920.
Tyri in Phœnicia regnat
47. annis.

Achab Jezabelis maritus
regnat in Samaria per 22.
annos.

5056. Josaphat post Patrem suum 916.
Asan Judæ regnum tenet
usquē ad vigesimum
quintum annum inchoa-
tum.

5057. Elias prophetare incipit 915.
anno II. Josaphat Regis
Judæ, quod & fecit us-
quē ad an. 19. aut 20.
ejusdem Principis.

Arc Carthaginensis.

5058. Dido Pygmalionis Tyri 914.
Regis soror septimo re-
gni fratris sui anno, illius
tyrannidi se subducens
Carthaginem venit, ibiq;
arcem condit, 914. cir-
citer annos ante Æram
Christi, 138. ante primam

Olym-

An. Mūdi

Ante Ch.

Olympiadem, 770. ante
Carthaginem deletam à
Scipione Æmilio, qui
exinde Africani nomen
consecutus est.

5065. Homerus Poëta celeberrimus eo tempore floruit,
quo Diogenes Arcontatum Atheniensium gessit. 907.

5070. Sardanapalus XXXXI. 902.
à Belo, idemque ultimus
Assyriorum Rex Ninive
regnat 16. annis.

5075. Elizæus prophetare incipit 897.
post raptum in cælum
Eliam, quod facit 65.
annorum spatio.

5079. Pherecles VIII. Arcon 893.
Athenienses regit 4. annos.

5080. Jeram post Patrem suum 892.
Josaphat regnat in Juda
8. annis.

5083. Ariphron IX. Arcon Athe- 889.
nienses regit uno supra
30. annos.

5084. Lycurgus Nepotis sui Ca- 888.
rilai Lacedæmoniorum
Regis tutelam, quam
9. ante annis deposuerat,
resumit.

Monarchia Medorum.

5086. Arbaces Mediæ Præses im- 886.
perium Assyriorum sub-
vertit, Medisq̃ue trans-
fert. Hoc imperium ita
celebre à Belo stetit 1460.
annorum spatio sub uno
supra 40. Reges, quorum
ultimus erat Sardanapa-
lus; Medorum autem,
quod quarto Arconratūs
Ariphrontis anno ince-
pit, & 110. ante primam
Olympiadem, substitit
350. annis usque ad re-
gnum Cyri primi Persa-
rum Regis. Arbaces re-
gnavit 28. annis.

Leges Lycurgi.

5087. Lycurgus Carilai Nepotis 885.
sui Lacedæmoniorum
Regis Pædagogus, uti-
lissimas Reipublicæ le-
ges sancit 109. circiter
annos ante primam O-
lympiadem.

Ochofias post Patrem suum Joram in
Juda regnat uno tantum anno.

Iphitus.

5088. Iphitus Elidæ Rex, ab Oxy- 884.
lo Heraclidensi oriundus

An. Mūdi

Ante Ch.

Ludos Olympiacos in
Peloponēso instituit 108.
annis ante primam
Olympiadem vulgarem,
in qua Corebus victor
evasit.

Athalia Jorami vidua, mortuo Ocholia
filio suo, regnum Judæ, quod Joas Nepoti
suo jure hæreditario cesserat, injustè sibi
arrogat, regnatque Jerosolymis 6. annis.

Joas, Ope Jojadæ summi
5094. Pontificis, regno avito, 878,
quod ab Athalia injustè
occupatum fuerat, po-
titur, quod tenuit 40.
circiter annos.

XXIII. Dynastia Ægyptiorum.

5097. XXIII. Dynastia, quæ & 8758
IV. est Principum Ta-
nensium 89. annis stetit
sub 4. Regibus, quorum
primus Petubates 40.
annis regnavit.

5100.

II. Assyriorum Regnum.

5110. Princeps quidam, quem 862.
Historici Græci Ninam
Juniorem appellant, Ni-
nive Assyriorum regnum
sub Sardanapalo 24. an-
te annis eversum, restitue-

An. Mūdi

Ante Ch.

rat 86. annis ante primam
Olympiadem, stetitque
237. annis, usque ad sub-
versionem Ninives.

5114. Mandaues I I. Medorum 858.

Rex regnat 20. annis.

Thespeus X. Arcon Athe-
nienfis regit 40. annis.

5133. Amasias post Patrem suum 839.

Joas regnat in Juda 29.
annis.

5134. Sofarmus III. Rex Medo- 838.

rum regnat 30. annis.

5140. Elizeus, postquam 65. an- 832.

nis prophetaverat, mo-
ritur 10. anno Regis Sa-
mariae.

5147. Jeroboam hujus nominis 825.

II. 10. tribubus in Sama-
ria imperat uno supra
40. annos.

5154. Agamestor XI. Arcon A- 818.

thenienses regit 40. an-
nis.

5162. Amazias Rex Judæ La- 810.

chis à turba conjurato-
rum interficitur, cujus
filio imperium in annum
sequentem dilatum est.

5163. Ozias sive Azarias Amasie 809.

filius, post Patris sui obi-

tum

An. Mūdi

Ante Ch.

tum Jerosolymis regnat
52. annis.

§164. Artycas IV. Medorum 808.
Rex regnat 23. annis.

Tempora Prophetarum.

§172. Ozeas minorum Prophetarum primus circa hoc tempus prophetare incipit, sub Ozia Judæ, & Jeroboamo Samariæ Regibus 800. circiter annos ante Christum.

Regnum Lydiorum.

§181. Ardys Lydiæ in Minori 791.
Asia Rex, regnat 36. annis. Hic ex Heracliden-
sibus, qui 500. ante annos
dominari cæperant, oriundus erat: cæpit reg-
nare 15. annis ante pri-
mam Olympiadem.

§182. Joël minorum Prophetarum secundus hoc cir-
citer tempore propheta-
re incipit.

§185. Amos minorum Prophe- 787.
tarum tertius hoc anno
prophetare incipit, 2.
scilicet annis ante terræ
motum, qui Jerosolymis
contigit anno 25. Regni
Regis Ozia, b 7

An. Mūdi

Ante Ch.

XXIV. Dynastia Ægyptiorum.

§ 186. XXIV. Dynastia, quæ 786.
& V. est Principum Ta-
nensium, unum tantum-
modò Regem habuit,
nomine Bochorim, qui
44. annis regnavit.

§ 187. Arbianes V. Medorum 785.
Rex regnat 22. annis.

§ 188. Regnum Israël, mortuo 784.
Jeroboamo hujus nomi-
nis secundo, 12. annis
Rege caruit.

Isaias vaticinatur.

§ 190. Isaias Majorum Prophe- 782.
tarum primus circa hoc
tempus vaticinari inci-
pit, 200. circiter annis
post mortem Salomonis.

§ 194. Esquilus Agamestoris filius 778.
XII. Arcon Athenienses
regit 23. annis.

Olympiades.

§ 196. Prima Olympias vulgaris, 776.
in qua Corebus palmam
tulit, hoc anno celebra-
tur, quæ vigesima octa-
va est à primâ illâ Olym-
piade, quam 108. ante
annis Iphitus instituerat;
celebrata fuit hæc Olym-

pias

An. Mūdi

Ante Ch.

pias 433. annis à captâ
Trojâ, 281. annis à Tem-
plo condito, ante funda-
tam Romam 23. & ante
Æram Christi 776. tri-
gesimo octavo scilicet
Regni Regis Oziæ.

5200.

5200. Zacharias Jeroboami filius 772.
post interregnum 12. an-
norum regnat in Samariâ
6. mensibus.

5201. Sellum, occiso Zacharia 771.
Israëlis Rege, Regnum
occupat, quod uno tan-
tummodò mense tenet.

5202. Manahem, occiso Sello, 770.
regnat in Samariâ 10.
annis.

5209. Arteus VI Medorum 765.
Rex regnat 54. circiter
annos.

Ephori.

5212. Alcmenes & Theopompus 760.
Reges Ephoros Lace-
dæmone instituunt, quo-
rum primus fuit Elatus.
Phacejas post Patrem
suum Manahem 2. annis
regnat in Samaria.

5214. Phaceus, occiso Phacejâ, 758.
re gna

An. Mūdi

Ante Ch.

regnat in Israële 20. annis.

5215. Joatham post Patrem suum 577.

Oziam regnat in Judæa
16. annis solus, 5. verò
aut 4. unà cum filio
suo Achaz.

5216. Alcmeon XIII. & ultimus 756.

Arcon perpetuus Athe-
nienſes regit 2. tantum
modò annis.5217. Halyattus post Ardyn, re- 755.
gnum Lydiæ tenuit 14.
annis.*Arcontes Decennales.*Arcontes Decennales creantur Athenis,
quorum primus fuit Carops, qui tamen 7.
tantum annis Athenienſes rexit.*Roma condita.*Roma condita est hoc anno, vigesimo die
mensis Aprilis, 3. scilicet annis post sextam
Olympiadem, 6. ante Æram Nabonassaris,
ante Æram Christi 753., 3961. à periodo
Juliana. Romulus primus Rex regnat 38.
annis.*Æra Nabonassaris.*Æra Nabonassaris incipit vigesimo sexto
die Februarii apud Babylonenses hujus anni
primi scilicet ab Olympiade octava, 6. ab
Urbe condita, ante Christum 747.

Regnum

An. Mūdi

Ante Ch.

Regnum Babylonicum.

Nabonassar hoc eodem anno, excusso Medorum jugo, quibus Caldæi à 139. annis tributarii fuerant, Regnum Babylonicum fundat. 1599. intercesserant anni, ex quo Babylonienſes ſub Aſſyriorum jugo à regno Beli, vel Medorum ab Arbacis regno perpetuò gemuerant.

Eſiniedes II. Arcon Decennalis hoc anno Athenienſes regere incipit.

Protani Corinthi.

5227. Poſt mortem Automenis 745.
ultimi Corinthiorum Regis, incolæ hujus urbis Magiſtratus quoldam annuos ſibi elegerunt, quos Protanos ſive Directores nominarunt, à quibus adminiſtrata fuit Reſpublica 90. annis, uſquè ad Regnum Cypſelis.

Bellum primum Meſſenenſe.

5229. Lacedæmones variis à Meſſenſibus injuriis laceſſiti ferale ipſis bellum inferunt, quod uſquè ad expugnata Ithomum, 20. ſcilicet annis protrac- tum eſt. Meſſenſium Duces fuere hoc bello

An. Mūdi

Ante Ch.

Euphales & Aristodemus.

XXV. *Dynastia Ægyptiorum.*

§230. XXV. Dynastia, quæ & 742.

Regum Æthiopum, sive Arabum est, hoc anno orditur à Sabbacone, qui totam Ægyptum in suam potestatem redigit. Hæc Dynastia floruit 44. añis sub 3. Regibus Æthiopicis, quorum primus Sabbacon 12. annis regnavit in Ægypto, 50. verò in Arabia.

§231. Achaz in Regno Judæ de- 741.

cimum sextum annum Regni inchoavit, 30. autem & 4. annis unà cum Patre regnavit.

Meles post Halyattum regnat in Lydiâ 12. annis.

§232. Regnum Damasci in Cele- 740.

syria hoc anno subvertitur à Theglatphalaffore Assyriorum Rege.

Nahum Minorum Prophetarum octavus vaticinatur hoc anno, 115. scilicet ante everfam Ninivem.

§234. Post Phaceem Regem Israël ab Ozca interemp- 738.

tum

An, Mūdi

Ante Ch,

tum sequitur interreg-
num 9. annorum in Sa-
maria,

5235. Clidius tertius fuit Arcon- 737.
tum Decennalium.

5239. Nadius post mortem Na- 733.
bonassaris regnat Ba-
bylone 2. annis, cui plu-
res Reges succedunt,
quos videre est in Cano-
ne Ptolemei.

5241. Salmanassar, post Patrem 731.
suum Theglathalasso-
rem, Assyriis imperat 16.
annis.

5242. Sue sive Suechus ex Æthio- 730.
pibus oriundus regnat in
Inferiore Ægypto, post
discessum Parentis sui
Sabbaconis.

5243. Ozeas 6. annis regnat in 729.
Samariâ post interreg-
num totidem annorum,
& se Salmanassari Assy-
riorum Regi vectigalem
facit.

Candaulus Heracliden-
sium ultimus regnat in
Lydiâ 17. annis.

5245 Hippomenes quartus Ar- 727.
con Decennalis Athe-
nienses regit.

Eze.

An. Mūdi

Ante Ch.

5246. Ezechias post patrem suum 726.
 Achaz regnat in Juda 29.
 annis.

5251. Mardocempades, sive Me- 721.
 rodach Baladan, postquā
 Judicis officio functus
 fuisset, factus est sextus
 à Nabonassare Babylonis
 Rex, regnatque 2. annis.

Regnum Samaria evertitur.

Hoc anno Regnum Israë-
 5252. lis sive 10. Tribuum à Sal- 720.
 manassare Assyriorum
 Rege evertitur, post-
 quam stetit 260. annis,
 7. mensibus, 10. diebus.

5254. Tharaca hujus nominis 718.
 tertius genere Æthiops,
 regnat post Suechum 20.
 annis in Inferiore Ægy-
 pto.

5255. Sethon post mortem Any- 717.
 sis regnat Memphi 30.
 circiter annos.

Leocratus quintus Arcon
 Decennalis Athenienses
 regit.

5257. Romulus primus Roma- 715.
 norum Rex moritur hoc
 anno, postquam 38. re-
 gnasset; cujus mortem

lusce-

An. Mūdi

Ante Ch.

suscepit interregnum u-
nius anni.

Sennacherib post mor-
tem patris sui Salmanas-
saris regnat Ninive s.
circiter annos.

5258. Numa Pompilius secundus 714.
Romanorum Rex regnat
43. annis.

XXVI. Dynastia.

Hoc eodem anno, decimo tertio Ezechia
Regis, Stephinatus Sais in Inferiore Ægypto
regnum erigit, quod tenet 7. annorum spa-
tio. Regnum hoc initium dedit vigesimæ
sextæ Dynastiæ, quæ potissimum sub Psam-
meticho floruit.

Sennacherib cum floren-
tissimo exercitu in Ju- 713.
dæam venit, Jerosolymæ,
Temploque exitium mi-
natur.

Giges.

5260. Giges, sublato è vivis Can- 712.
daulo Heraclidensium
ultimo, regnat in Lydiâ
38. annis. Hic primus
est gentis Mermnadensis.

5262. Ab Angelo Domini inter- 710.
necione deletur exercitus
Sennacherib, qui Nini-
vem reversus à 2. filiis

natu

An. Mūdi

Ante Ch.

natu majoribus trucidatur, quorum minor Asfaradon patri in regno succedit, regnatque 43. circiter annos.

5263. Dejoces, five Artynes septimus Medorum Rex regnat 53. annis. 709.

Arceanus post Mardocem-padem regnat Babylone 5. annis.

5265. Apfander sextus Arcon 707.
Decennalis Athenienses regit.

Nechepfos secundus Rex Sais regnat 6. annis, dum Tani Tharaca, Sethon verò Memphi regnaret.

5271. Nachaon hujus nominis 701.
primus, tertius Rex Sais, & famosi Psamnetichi pater, regnat 3. annis.

5274. Tharaca Æthiops genere, Inferioris Ægypti Rex moritur hoc anno, qui ultimus est Regis Ezechiaë.

Sabbacon Tharacæ avus regni habenas resumit, regnatque 6. annis.

5275. Manasses post patrem suum 697.

Eze-

An. Mūdi

Ante Ch.

Ezechiam regnat in Judā
55. annis.

Erixias septimus Arcon
Decennalis Athenis.

5279. Sabbacon, qui Tanis, five 693.
Bubastæ regnabat, Ne-
chaon Regem Sais, &
Psammetichi patrem in-
terficiendum curat, qui
tunc in Syriam fugit.

5290. Sabbacon Æthiopum in 692.
Arabiâ Rex moritur hoc
anno, regni sui 50.
Sethon Mempheos Prin-
ceps totius Ægypti im-
perium obtinet.

Regnum Macedonicum.

Perdicas quartus à Carano Regnum Ma-
cedonicum fundat primo vigesimæ secundæ
Olympiadis anno, 692. ante Christum,
regnatque uno supra 50. annos.

Post Meselemordacum se-
5284. quitur interregnum octo 688.
annorum Babylone.

5285. Anarchia 2. annorum in 687.
Ægypto post mortem
Sethonis.

Mors Erixia septimi, & ul-
timi Arcontis Decennalis
Atheniensium, huic di-
gnitati finem imponit.

Ægy-

An. Mūdi

Ante Ch.

5287. Ægyptii 12 Nomarcas 685.
creant, quibus Regni
administrationem com-
mittunt, quorum unus-
quisque munus illud te-
net per 50. annos.

Arcontes Annui.

5288. Arcontibus Decennialibus 684.
succedere Annui anno
primo 24. Olympiadis,
& 69. post Romam con-
ditam. Quorum primus
erat Creon.

5292. Post interregnum 8. anno- 680.
rum Assaradon Assyrio-
rum Rex Babylonem in
suam ditionem redigit.
Regnum hoc floruerat
67. annis à Nabonassar.
Assaradon 3. annis Baby-
lone regnat, postquam
Ninive 30. jam regnave-
rat, à morte scilicet Sen-
nacherib.

Origo Samaritanorum.

5296. Hoc anno, nempe 22. Re- 676.
gis Manassis, Assaradon
Assyriæ & Babylonis Rex
Cuthæos ex Perside in
Samariam transfert, qui
indè Samaritani dicti
sunt.

Ar

An. Mūdi

Ante Ch.

5298. Ardys post patrem suum 674.
Gigen regnat in Lydiâ
49. annis.

5300.

5301. Tullus Hostilius post Nu- 671.
mam Pompilium Romæ
regnat 32. annis.

5302. Psammetichus Nechaonis 670.
primi filius Jonum, & Ca-
riensium ope adjutus,
Nomarcas Ægypto ex-
pellit, Regnumque so-
lus obtinet. Hic vigesi-
mam sextam Principum
Sarensium Dynastiam e-
rigit.

5305. Mortuo Assaradone hoc 667.
anno, Saosdoquin, qui
in libro Judith Nabu-
chodonosor dicitur, re-
gnat Ninive, & Babylone
20. annis.

5314. Hoc anno conditur Byzan- 658.
tium, postea Constanti-
nopolis dicta, tertio sci-
licet trigesimæ Olym-
piadis anno, & 17. à
conditâ Chalcedone.

5316. Saosdoquin Assyriorum & 656.
Babylonienfium Rex, an-
no regni sui 12. prælio

An. Mūdi

Ante Ch.

vincit Arphaxad, five
Dejocem Medorum Re-
gem, qui hoc eodem
anno moritur.

Phraortes, octavus Medo-
rum Rex, regnat post
Dejocem 22. annis.

Tyrannis Cypselis.

5317. Cypseles sublati Protan- 655.
dris, five Moderatoribus
Corinthiacis, regnum
invadit, quod & tenet
30. annis. Cæpit regna-
re anno secundo 31.
Olympiadis.

5325. Ciniladan ultimus Assy- 647.
riorum Rex, regnat 22.
annis.

5330. Amon post Manassen re- 642.
gnat in Judâ 2. annis.

5332. Josias post patrem suum 640.
Amon regnat in Judâ
uno supra 30. annos.

5333. Ancus Martius Tullo Ho- 639.
stilio succedit in regno,
regnatque 24. annis.

5336. Sophonias, Minorum Pro- 636.
phetarum nonus, hoc cir-
citer tempore vaticina-
tur, paucis scilicet annis
ante everfionem Ninive,

Cya.

Ab initio mundi ad Ch. tempora. § I

An. Mūdi

Ante Ch.

5338. Cyaxares hujus nominis 634.
primus Phraorti in regno
Medorū succedit, quod
tenet 46. annis.

Regnum Cyrennorum.

5340. Battus, sive Aristoteles 632.
Coloniam ducit in illam
Lybiæ partem, quæ Cy-
rennorum Regio dicitur,
ibi regnum condit, quod
200. annis stetit; regnat
Battus 40. annis.

5344 Jeremias vaticinari incipit 628.
anno 13. Regis Josiæ.

Ninive excinditur.

5347. Ninive celebris illa Civitas 625.
à Cyaxare I. Medorum
Rege, juncto cum Nabo-
pollasare Babylonis Sa-
trapâ funditus evertitur.
Regnum Assyriorum, se-
cundò in hac urbe sta-
bilitum, stetit 237. annis
à regno Sardanapali sub
10. Regibus, quorum
ultimus fuit Ciniladan.

Novi Reges Babylone.

Nabopolassar Regnum Babylonis à Me-
dis obtinet, in gratiam suppetiarum illis in
destructionem Ninives allatarum. Regnat uno
supra 20. annos, fuit pater Nabuchodonosor.

An. Mūdi

Ante Ch.

Periander Cypselis filius regnum à patre
injustè occupatum 40. annis tenet.

Sadyattus post Ardyn regnat in Lydiâ 120.
annis.

5356. Necaon II. post mortem
patris sui Psammetichi 616.
regnat in totam Ægyptum. 16. annis.

5357. Lucius Tarquinius Priscus, filius Demarati Corinthii, quintus Romanorum Rex regnat 38. añis. 615.

Halyattus II. post mortem patris sui Sadyatti regnat in Lydiâ 57. annis.

5362. Necaon Pharaon anno septimo contra Babylonios cogit ingentem exercitum, eo consilio, ut sequenti anno Carchanum Euphratensem oppugnet. 610.

5363. Joachaz, sive Sellum post mortem Josiæ patris sui, neglecto Eliachim fratre majore natu, Rex Judæ à populo creatur. Verum à Pharaone Necaone Caldæorum victore post 3. menses regno exuitur. 609.

5364. Joachim, sive Eliachim filius Josiæ natu major à 608.

Pha-

An. Mūdi

Ante Ch,

Pharaone Necaone,
Joachaz in Captivitatem
abducto, Rex Jerosoly-
mis constituitur.

70. anni Captivitatis.

5367. Anno quarto Regis Jo- 605.

achim Nabuchodonosor
Rex Caldæorum totam
Judæam in ditionem
suam redigit, multosque,
inter quos fuit Propheta
Daniel, in captivitatem
abducit. Hinc nume-
rantur 70. anni Captivi-
tatis Babylonicæ.

5368. Nabuchodonosor, co- 604.

gnomine Magnus, Ba-
bylone post mortem pa-
tris sui Nabopolassar,
regnat 43. annis.

5372. Psammis, five Psammu- 600.

this post patrem suum
Necaonem II. regnat in
Ægypto 6. annis.

5374. Jechonias, Chonias, five 598.

Joachim regnat 3. men-
sibus Jerosolymis post
mortem patris sui Joa-
chim.

5375. Sedecias, five Mattanias 597.

tertius Josiæ filius regnat

An. Mūdi

Ante Ch.

11. annis Jerosolymis,
post Captivitatem Ne-
potis sui Jechoniæ in
Babylonem abducti.

5378. Astyages decimus Medo- 594.
rum Rex regnat post
Cyaxarem patrem suum
35. annis.

Apries aut Vaphres post
patrem suum Psammim
regnat in Ægypto 19.
annis.

5379. Ezechiel vaticinari incipit 595.
Babylone, anno quinto
Captivitatis suæ.

VI. Mundi Ætas.

Regni Juda, Templiq; eversio.

5386. Hoc anno Regnum Judæ 586.
unà cum Jerosolymâ,
Temploque Dei à Nabu-
chodonosore Rege Cal-
dæorum evertitur. Ste-
terat urbs a Davidis re-
gno 514. annis. Tem-
plum 470. 6. mensibus,
& 10. diebus; destruc-
tum est 586. annis ante
æram Christi.

Ser-

An. Mūdi

Ante Ch.

Servius Tullius sextus Ro-
5395. manorum Rex 44. annis 577.
regnat.

5397. Cyaxares Astyagis Medo- 575.
Persæ filius, qui Susis
imperabat, incipit hoc
anno regnare in Perside,
Avunculo suo Astyage
regnum Medorum te-
nente.

Partamis post Vaphem regnat in Ægypto
5. annis usque ad irruptionem Nabuchodo-
nosoris.

5400.

5403. Daniel vaticinari incipit 569.
Babylone hoc anno, se-
cundo scilicet Monar-
chiæ Nabuchodonosoris.

Arnasis post Partamin re-
gnat in Ægypto 40. annis.

5411. Evilmerodach post mor- 561.
tem Nabuchodonosoris
Magni patris sui regnat
Babylone 2. annis.

Tyrannis Pisistratis.

Hoc eodem anno Pisistrates regnum Athe-
niese injustè occupat, Arconte Comia, quod
& tenet 33. annis.

Cyrus Persarum Satrapa,
5412. hoc anno, primo scilicet 560.
55. Olympiadis, copiis

An. Mūdi

Ante Ch.

præficitur, quas Cyaxares
avunculus ejus in Astya-
gem Medorum Regem
instruxit.

5413. Cyaxares II. five Assuerus, 559.

alio nomine Darius Me-
dus, fortitudine Cyri,
quem exercitui suo præ-
fecerat, Medorum Im-
perium in suam potesta-
tem redigit. Cyrus à Cya-
xare avunculo suo Rex
Persarum creatur, qui-
bus imperat 30. annis.

Niriglissar sublato è me-
dio Evilmerodach Na-
buchodonosoris filio,
regnat Babylone 4. cir-
citer annos.

5416. Laborasoarchod Niriglis- 556.
faris filius regnat Ba-
bylone 9. mensibus.

Regnum Cræsi.

Cræsus post mortem Ha-
lyatti patris sui regnat
in Lydiâ 14. annis.

5417. Baltasar, five Nabonidus 555.
filius Evilmerodach, &
Nabuchodonosoris ne-
pos regnat Babylone 17.
annis.

Regnum

An. Mūdi

Ante Ch.

Regnum Lydiorum destruitur.

5430. Cyrus, expugnatis Sardi- 542.
bus, Cræsoque Lydiæ
Rege capto, Regnum
hoc evertit, 4. annis ante
Babylonem ab eodem
Cyro subjugatam.

Regnum Babylonicum destruitur.

Cyrus Persarum Rex, &
Imperator exercitūs Cya-
5434. xaris Medorum Regis 538.
avunculi sui, captâ Baby-
lone, anno ultimo Regni
Baltasaris Regis, Imperio
Caldæorum, quod a Re-
gno Nabonassar per
annos 209. steterat, fi-
nem imponit. Cyaxares,
sive Darius Medus 2. an-
nis in totâ Asiâ regnat.

Monarchia Persarum.

5436. Cyrus post mortem Cya- 536.
xaris, sive Darii Medi
avunculi sui, totius Asiæ
imperio potitur, initium-
que dat Monarchiæ Per-
sarum, quæ Medorum
imperio successit.

Libertas Populi Judaici.

Cyrus Judæos Captivitate Babylonica
eximit, ipsosque patriam suam repetere jubet,
Duce Zorobabel 536. annis ante Christum.

An. Mūdi

Ante Ch.

Jesus filius Josedec, primus à Captivitate
summum Sacerdotium obtinet, quod munus
tenet 48. circiter annos.

5439. Tarquinius II. cognomen- 533.
to Superbus, septimus
Romanorum Rex, occiso
Servio Tullio socero suo,
regnat 24. annis.

5443. Cambyfes II. Persarum 529.
Rex, post mortem Cyri
patris sui regnat 7. annis,
& 5. mensibus.

XXVII. Dynastia Ægyptiorum.

5447. Cambyfes, victo Psamme- 525.
nito Amasis filio, qui 6.
tantum mensibus regna-
verat, anno regni sui
quinto Ægyptum invadit,
ibi que vigesimam septi-
mam Dynastiam, quæ &
prima est Persarum, sta-
bilit. Floruit hæc Dyna-
stia 112. annis sub 8. Re-
gibus.

5450. Septem Magi, quorum 522.
præcipuus fuit Smerdis,
post mortem Cambyfis
regnant in Perside.

5451. Darius Hytaspis filius, 521.
pulsis Magis, quartus Per-
sarum Rex creatur, re-

gnat

An. Mūdi

Ante Ch.

gnatque uno supra 30.
annos. Unus tamen ho-
rum Magorum Babylo-
nem 4. circiter aut 5.
annos tenuit.

5455. Darius Hystaspis filius, 517.

defuncto Mago illo, qui
Babylone aliquo tempo-
re regnaverat, solus Im-
perio Persarum potitur.

5456. Aggæus vaticinatur anno 516.

secundo Monarchiæ Da-
rii, Zacharias verò pau-
cis post mensibus.

5460. Hoc anno injustæ Pisistra- 512.

tidenfium dominationi
finem imponit Cleome-
nus Lacedæmoniorum
Rex.

Clisthenes fit Arcon, le-
gesquè Atheniensibus
imponit.

Romani Consules.

5463. Romani, pulso Tarquinio 509.

Superbo septimo eorum
Rege, Consules, quo-
rum primi fuere L. Ju-
nius Brutus, & L. Tar-
quinius Collatinus, sibi
elegere die 24. Mensis
Februarij, anno ab Urbe

An. Mūdi

Ante Ch.

conditâ 244. ante æram
Christi 509.

Pythagoras, relictâ Samo, undè eum
Sylofontis Tyranni superbia expulerat, in
Italiam venit, habitatque Crotonæ.

5464. Darius Persarum Rex,
Bosphoro, Danubioque 508.
trajectis, Bellum Scythis
infert, verum irrito co-
natu.

5477. Darius per præcones suos 495.
Græcos vel ad deditio-
nem, vel ad bellum vo-
cat, cujus imperio soli
Eginetes se submitunt,
reliquis Græcis bellum
præ deditione eligenti-
bus.

5481. Mardonius Persarum Dux, 491.
bellum Græcis cum in-
genti exercitu inferens,
à Miltiade Atheniensium
Duce, in Campis Mara-
thonicis non longè Athe-
nis distantibus, prælio
superatur. Parta est ab
Atheniensibus hæc vi-
ctoria anno secundo
72. Olympiadis, 10. an-
nis, paucisque diebus
ante pugnam Navalem
Salaminensem.

Xer.

An. Mūdi

Ante Ch.

§482. Xerxes post mortem Darij
patris sui Imperium 490.
Persarum 19. annis tenet.
Quartus hic est Persa-
rum Rex à Magis.

§484. Joachim five Eliachim Je- 488.
su filius, summum apud
Judæos Pontificatum te-
net per 36. annos.

Xerxes in Græciam transit.

§491. Xerxes Hellespontum tra- 481.
jicit Græciam invasurus,
pulsisque ad Thermopy-
larum angustias Lacedæ-
moniis, quibus Leonidas
præerat, vacuas Athenas
ingressus incendit. Ve-
rùm Themistoclis dolo,
ac virtute ad Salamina
victus, fugatusque, Hel-
lespontum secundò in-
glorius trajicit.

Athenienses, partâ hac vi-
ctoriâ, mari dominantur
per 76. annos, usquea d
captas Athenas à Lyfan-
dro Lacedæmoniorum
Rege.

§492. Mardonius Dux Persarum 480.
magnam ad Plateas ca-
lamitatem accipit a Græ-

An. Mūdi

Ante Ch.

cis Aristide Athenien-
sium, & Pausaniâ Lacedæmoniorum Ducibus.

5500.

5501. Artaxerxes Longimanus 471.
sextus Persarum Rex
regnat 46. annis post
mortem Xerxis patris
sui.

5520. Eliaſib, filius Joachim, ter- 452.
tius fuit Judæorum Pon-
tifex 40. annis.

Nehemias.

5521. Nehemias venit in Judæam 451.
anno vigesimo Regni
Artaxerxis, Jerosoly-
mamque secundò mœ-
nibus cingit.

Bellum Peloponnesiacum.

5541. Hoc anno bellum exarsit 431.
inter Lacedæmonios, &
Athenienses, duravitque
27. annis usque ad captas
à Lyſandro Athenas.

5547. Xerxes II. septimus Per- 425.
sarum Rex regnat uno
anno à morte Artaxerxis
Patris sui.

5548. Sogdian, fratre è vivis 424.
sublato, octavus Persa-
rum Rex, regnat 7.
duntaxat mensibus.

Ochus

An. Mūdi

Ante Ch.

Ochus, sive Darius Nothus

5549. nonus Persarum Rex 423.
regnat 19. annis.

XXVIII. Dynastia Ægyptiorum.

Amyrtus, excusso Persa-

5559. rum jugo, anno undeci- 413.
mo Darij Nothi fundat
vigefimam octavam Dy-
nastiam Principum Ga-
ienfium, quæ simul cum
illo post 6. scilicet annos
extincta est.

5560. Jojada filius Eliasib quar- 412.
tus fuit Judæorum Pon-
tifex 36. annis.

XXIX. Dynastia Ægyptiorum.

Nepherites fundat vigefimam nonam Dy-
nastiam Principum Mendensium propè In-
fulam Delta, quæ sub 4. Regibus floruit
ad 32. annos.

Artaxerxes propter feli-

5568. cem, quâ pollebat, me- 404.
moriam Mnemon co-
gnominatus, post Da-
rium II. patrem suum
Persis imperat 43. annis.
Decimus hic est Persa-
rum Rex.

Finis Belli Peloponnesiaci.

Lyfander Lacedæmoniorum Rex, captis
Athenis Mense Aprili, Bello Peloponnesiaco
finem imponit.

Expe-

An. Mūdi

Ante Ch.

Expeditio Cyri Junioris.

5571. Cyrus Junior Minoris Asiæ 401.
 Satrapa Artaxerxi Mne-
 moni fratri suo bellum
 indicit, ab illo autem
 Cynoxe propè Baby-
 lonem prælio victus
 occumbit.

Expugnatio Romæ.

5582. Brennus Gallorum Dux 390.
 Romam capit hoc anno,
 364. à fundatione.
5596. Jonathan, sive Joannes fi- 376.
 lius Jojadæ quintus Pon-
 tifex fuit per 32. annos.

XXX. Dynastia Ægyptiorum.

Nectanebes trigesimam

5597. Dynastiam, quæ fuit 375.
 Principum Sebennitum,
 in Inferiore Ægypto con-
 stituit, quæ duravit sub
 3. Regibus 25. annis.

Pax Persas inter & Græcos.

Hoc anno Artaxerxes Mnemon, pace cum
 Græcis initâ, bellum in Ægyptios meditatur.

5600. Pugna Leuctrica.

5601. Hoc anno, secundo 102. 371.
 Olympiadis, contigit
 pugna Leuctrica in Bœo-
 tiâ, in quâ Lacedæmo-
 nij victi fuere ab Epa-

An. Mūdi

Ante Ch.

minondâ Thebanorum
Duce.

3611. Artaxerxes Mnemon Per- 361.
farum Rex moritur hoc
anno, cujus obitum O-
chus ejus filius cecat 10.
mensibus.

3612. Artaxerxes Ochus unde- 360.
cimus Persarum Rex
regnat 23. circiter años.
Philippus, pater Alexandri
Magni, regnat in Mace-
donia 24. annis.

Bellum Fœderatorum.

3614. Byzantij Rhodij unâ cum 358.
Incolis Insularum Cos &
Chio, Mausolo Carien-
sium Regi contra Athe-
nienſes, quorum suspecta
erat potentia, se jungunt.
Fœdus hoc durat 2. an-
nis, nullâ rememorabili
editâ.

Bellum Sacrum.

3617. Phocæis, qui instigante 355.
Philomele, Apollinis fa-
num Delphis diripuerant,
Thebæi, & Locrienses
bellum indicunt, quod
in 10. circiter annos
protrahitur.

Finis

An. Mūdi

Ante Ch

Finis Imperij Ægyptiorum.

§622. Hoc anno undecimo regni 350.

fui, Ochus Persarum
Rex, victo Nectanebo II.
Imperium Ægyptiorum,
quod à regno Menis per
2708. annos steterat,
subvertit. Contigit hoc
anno tertio 107. Olym-
piadis, 19. annis ante
Imperium Alexandri
Magni, & 350. ante
Æram Christi.

§628. Jaddus, Jonathæ filius, lex- 344.
tus fuit Judæorum Pon-
tifex 20. annis.

§634. Arsanes Ochi filius natu 338.
minimus, ope Bagoæ
Eunuchi, qui patrem in-
terfecerat, Regnum Per-
sarum obtinet, regnatq;
2. annis.

§636. Darius Codomanus, ope 336.
ejusdem Bagoæ, qui Ar-
sanem unâ cum filiis in-
terfici curârat, Imperium
Persarum obtinet; de-
cimus tertius hic, & ulti-
mus est Persarum Rex;
regnavit 6. annis, & eo
amplius.

Mor-

An. Mūdi

Ante Ch.

Mortuo Philippo Macedoniæ Regi succedit Alexander, cognomento Magnus, annum agens ætatis vigesimum, regnatque 12. annis & 8. mensibus.

5638. Anno secundo 111. Olympiadis, Alexander ex Macedonia in Asiam trajicit, Persasque ad Granicum amnem Mysiæ, non longè ab Hellesponto dissitum, prælio vincit. 334.

5639. Hoc anno, mense Octobri, Alexander alteram de Persis victoriam refert ad Issum inter Syriam & Ciliciam. Darius fugâ se subducens Castra, Matrem, uxorem & filias victori permittit. 333.

Græcorum Imperium.

5641. Alexander Magnus, subactâ totâ Minore Asiâ, unâ cum Syriâ & Ægypto; & Dario Codomano, mense circiter Octobri, in Campis Arbelicis propè Guagamelum jam tertio superato, Babylonem triumphabundus ingreditur anno secundo 112. Olympiadis, & sexto

Regni

An. Mūdi

Ante Ch.

Regni sui totam Asiam
in suam potestatem re-
digit.

Finis Monarchiæ Persarum, quæ à Regno
Cyri sub 13. Regibus stetit per 205. annos.

5642. Darius Codomanus, fugâ
sibi consulens, à Proditore 330.
Bello Bactrianorum Præ-
fecto interficitur.

Mors Alexandri.

5648. Alexander, mense Julio, 324.
Babylone extinctus est
hoc anno, primo scilicet
114. Olympiadis, 430.
à Româ conditâ, 424.
à Regno Nabonassaris,
& 324. ante Æram Chri-
sti, cum Asiæ Imperium
tenuisset aliquot mensi-
bus supra 6. annos.

Jaddo paulò ante Alexandrum, id est, sub
initium hujus anni defuncto, Onias filius
hujus nominis primus, & septimus à Capti-
vitate Pontifex successit, quam dignitatem
tenuit 20. annis.

Regnum Ptolemæorum.

Ptolemæus primus Lagi filius sub finem
hujus anni in Ægypto, Lybiâ, & Cyrenno-
rum regione regnare incipit, non assumpto
Regio Diademate. Regnum hoc admini-
strat 40. annis, paucisque eo amplius men-
sibus.

Ptole-

An. mūdi

Ante Ch.

5652. Ptolemæus, Lagi filius, prudentiâ Nicanoris Copiarum suarum Præfecti, Phœniciam, & Syriam Inferiorem occupat, & ipso Sabbati die Jerosolymas ingressus, 100. & eo amplius Judæorum millia secum in Captivitatem abducit. 320.

5660. Ptolemæus, incitante Seleuco, cum Demetrio Antigoni filio propè Gazam prælium committit, victoriamque de eo refert. Plurimi Judæi, conspectâ Principis hujus benignitate, sponte eum in Ægyptum sequuntur. 312.

Regnum Seleucidarum.

Seleucus, cognomento Nicanor, sive Victor, Ptolemæi copiis adjutus Babylone positur, pulso, quem in præsidio Antigonus collocarat, milite. Ab expugnatione hujus urbis orditur regnum, sive æra Seleucidarum, mense Octobri, 11. annis, paucisque eo amplius mensibus à morte Alexandri.

5669. Simon primus, cognomento Justus, Oniæ primi filius, octavus fuit Judæorum 303.

An. Mūdi

Ante Ch.

dxorum Pontifex per 9.
annos.

5671. Anno quarto 119. Olym- 301.
piadis contigit celebris
illa pugna propè Ipsum
in Phrygiâ, in qua An-
tigonus à fœderatis Re-
gibus Ptolemæo, Seleu-
co, Cassandro & Lysi-
macho victus occubuit.

5674. Demetrius Phalereus, post 298.
mortem Cassandri Ma-
cedoniæ Regis, sub cu-
jus tutelâ fuerat, ad Pto-
lemæum Ægypti Regem
se confert, qui cum pau-
lò post Bibliothecæ suæ
præfecit.

5678. Eleazar Jaddi nepos, Oniæ 294.
filius, & Simonis, cogno-
mento Justi, frater nonus
fuit à Captivitate Ponti-
fex per 32. annos.

Versio 70. Interpretum.

5679. Hoc circiter anno, trige- 293.
simo primo Regni sui,
Ptolemæus Lagus, quò
Judæorum, quorum mul-
ti in illius erant imperio,
animos sibi devinciret,
ab Eleazaro Pontifice

sacros

An. Mūdi

Ante Ch.

sacros libros, & seniores
70. impetravit, qui eos
Græcè interpretarentur.
Mosis libri sub illo, reli-
qui verò sub Philadelpho
ex Hebraico in Græcum
sermonem traducti sunt.

5681. Seleucus I. five Victor 291.

multas, quas in Syriâ con-
diderat, Civitates Judæis
habitandas concessit, da-
to illis ubique, sicut An-
tiochiæ jam fecerat, Ci-
vitatatis jure.

5687. Ptolemæus Lagus 2. ante 285.

mortem annis, spreto
filio suo majore natu Ce-
rauna, Philadelphum
Berenicis filium in Impe-
rii societatem adsciscit,
qui regnat in Ægypto 39.
annis.

5689. Ptolemæus primus Lagi 283.

filius, qui regnum Ægy-
pti à morte Alexandri
erexit, moritur hoc an-
no, vitæ suo octogesimo
quarto; Philadelphus
solus regnat à morte Pa-
tris.

5692. Antiochus I. cognomento 280.

Soter

An. Mūdi

Ante Ch.

Soter, five Salvator post mortem Seleuci I. Patris sui regnat in Syria 19. circiter annos.

5700.

5710. Antiochus II. cognomen- 262.
to Deus, post mortem Se-
leuci Patris sui regnat in
Syriâ 14. annis.

Manasses Jaddi filius, &
Eleazaris avunculus, de-
cimus fuit Judæorum
Pontifex per 26. annos.

Regnum Parthorum.

5722. Hoc anno, tertio 132. Olym- 250.
piadis, Manlio Vulsone,
& Attilio Regulo Coss.
Parthi, Arsace Duce, à Sy-
riis deficientes imperiū
in Superiore Asiâ erigūt.

5724. Seleucus II. per ludibrium 248.
dictus Callinicus, five
Victor, quia sæpè victus
fuerat, regnat in Syriâ
20. annis.

5725. Ptolemæus III. dictus E- 247.
vergetes, Philadelphi &
Arsinois filius regnat in
Ægypto 26. annis.

5736. Onias secundus Simonis 236.
Justi filius, mortuo Ma-

nasse

An. mūdi

Ante Ch.

nasse Propatruo suo, undecimus fuit Judæorum Pontifex per annos 14.

5744. Seleucus III cognomento 228.
Ceraunus, sive Fulminator, post patrem suum Callinicum regnat in Syriâ 3. annis.

5747. Antiochus III. cognomento 225.
Magnus, regnat in Syriâ post Ceraunum fratrem suum 37. annis.

5750. Simon II. Oniæ filius, & 222.
duodecimus à Captivitate Pontifex, Judæos regit 20. annorum spatio.

5751. Ptolemæus IV. dictus Philopator, Evergetis & Berenicis filius regnat in 221.
Ægypto 17. annis.

Annibal venit in Italiam.

5754. Annibal Carthaginensium 218.
Dux, superatis Alpibus, in Italiam cum florentissimo exercitu descendit, initiumque dat secundo Bello Punico, quod gestum est anno secundo 140. Olympiadis, ab Urbe conditâ 536., ante Christum 218.

Prole-

An. Mūdi

Ante Ch.

5755. Ptolemæus Philopator cum 217.

Antiocho Magno ad
Raphiam in Palæstinæ
confiniis prælio decer-
tat, celebremque de eo
victoriam refert, virtute
& industriâ Arsinoës so-
roris suæ.

Ptolemæus, post partam de Antiocho vi-
ctoriam, Jerosolymas petit, & recusato ei
in Sanctuarium Templi à Simone II. Ponti-
fice aditu, vehementer in Judæos irritatus,
eos malè habuit.

5768. Ptolemæus V. dictus Epi-
phanes, post patrem 204.

Philopatorem regnat in
Ægypto 24. annis, &
quia quintum ætatis an-
num non excefferat,
Ægyptii, morti addicto
Agathocle, Rempubli-
cam Aristomeni ex Acar-
naniâ oriundo admini-
strandam committunt.

5770. Onias III. Simonis II. 202.

filius, decimus tertius
Pontifex fuit per 26. an-
nos.

Romanorum in Asiâ Victoriæ.

5782. Hoc anno Antiochus Ma- 190.

gnus Syriæ Rex à Lucio

Scipione

An. Mūdi

Ante Ch.

Scipione ad Urbem Magnesium propè montem Sipilum superatus, pacem petit, obtinetque hanc conditione, ut tota Asia, quam cis Taurum possidebat, excederet.

5784. Seleucus IV. cognomento 188.

Philopator, sive, ut Josepho placet, Soter, Antiochi Magni filius regnat in Syria 11. annis.

5789. Annibal, qui in Asiam fu- 185.

gerat, ne in potestatem Romanorum veniret, hausto veneno, hoc, vel sequenti anno extinctus est.

5792. Ptolemæus VI. dictus Phi- 180.

lometor post mortem Epiphanis patris sui regnat in Ægypto 35. annis.

5793. Perseus post mortem Phi- 179.

lippi patris sui regnat in Macedoniâ paulò minus 11. annis. Ultimus hic est Macedonum Rex.

Antiochas Epiphanes.

Antiochus IV. cognomen-

5795. to Epiphanes, sive Illustris 177.

filius Antiochi Magni,

An. Mūdi

Ante Ch.

& Seleuci IV. frater regnat in Syriâ 12. circiter annos. Hic ille est, qui Dei populum tam vehementer afflixit, summosque Pontifices pro arbitrio immutavit.

5796. Jesus, qui Græcorum more 176.

Jason dicitur, Oniam tertium Pontificem, fratrem suum dignitate exuit, sibi que eam nummis ab Antiocho Epiphane comparat, quam nihilominus ad 2. tantummodò annos tenuit.

5799. Menelaus Jasonis frater 173.

ab Antiocho Epiphane Pontificatum obtinet 300. talentis.

5800.

5803. Ptolemæus septimus Physcon & Evergetes dictus, 169.

anno duodecimo Philometoris ab Ægyptiis Rex creatur, itaque 2. fratres simul in Ægypto regnant.

Profanatio Templi.

5804. Antiochus, erecto Jero- 168.

lymis super Altare Jovis

Olympi

An. Mūdi

Ante Ch.

Olympij Idolo, Templum polluit, sub Mensem Novembrem, vel Decembrem hujus anni, Seleucidarum 145.

Finis Regni Macedonum.

Hoc eodem anno, primo nempe 153. Olympiadis, Romæ 586. Persæus ultimus Macedonum Rex, à Paulo Æmilio in prælio Pydnæo superatus in potestatem Romanorum venit. Ita Regnum Macedonum terminatum est postquam steteret 524. annis à Regno Perdiccæ primi eorum Regis, & à morte Alexandri 156.

5805. Mathathias Sacerdos 167.

5805, & familia Asmonæorum Caput, cum suis in montana fugit nè à Græcorum sacrificiis contaminaretur.

Asmonæorum Principatus.

5806. Judas cognomento Machabæus, tertius Mathathie filius à Judæis, qui 166.

Deo, legique adhærebant, Dux, Princepsque eligitur sub initium hujus anni.

Purificatio Templi.

5807. Judas Machabæus, Lyfiâ 165.

Græcorum & Syrorum

d 5

Duce-

An. Mūdi

Ante Ch.

Duce prælio superato,
Jovis Olympij simula-
crum ex ara deturbat,
Templumque piari cu-
rat anno Seleucidarum
148. die 25. mensis noni
sive Cassau, quo die 3.
ante annis pollutum fue-
rat.

5808. Antiochus V. dictus Eu- 164.
pator, cum annum age-
ret ætatis nonum, essetq;
sub tutelâ Lyfiæ, sub
ælitatem hoc anno An-
tiocho Epiphani propè
Babylonem in regno,
in regno succedit, quod
tenet 2. annis.

5809. Eupator unâ cum Lyfiâ 163.
venit in Judæam, pa-
cemque init cum Judâ
Machabæo, qui à Judæis
in Principatûs dignitate
confirmatur annis 163.
ante æram Christi; hinc
communiter numeran-
tur anni Principatûs
Asmonæorum.

Antiochus V. dictus Eupator, ex Judæâ
Antiochiam rediens, Menelaum Pseudo-
Pontificem morti addicit, 10. Pontificatûs
illius;

An. Mūdi Ante Ch.
illiū anno, cujus loco impium Alcimum
16. Pontificem à captivitate substituit, qui
eam dignitatem tenuit 3. annis.

Demetrius I. cognomento
5810. Soter, Seleuci IV. filius, 162..
Antiochiā dolo occupa-
tā, consobrinum suum
Eupatorem unā cum tu-
tore Lyfia interfici curat,
regnatque in Syria un-
decim annis.

Mors Juda.

5811. Judæ Machabæo contra 1610
Alcimum & Bacchidem
cum exiguā 800. mili-
tum manu in pugnā cæ-
so verno tempore sub
annum Seleucidarum
152. succedit Jonathas
frater, cognomento Ap-
phus, qui populi suffra-
gio Princeps factus est.

5812. Alcimus Pontifex, Dei ju- 160.
dicio, post 3. annos usur-
pati Pontificatūs paralyfi
extinctus est, quo mor-
tuo Pontificatus aliquot
annis vacavit.

*Jonathas creatur Princeps
Judaorum.*

5815. Hoc anno Seleucidarum 157.
d 4. 156.

An, Mūdi

Ante Ch.

156. Jonathas, initâ pace
cum Bacchide, à Rege
Demetrio Princeps Ju-
dæorum agnoscitur, 4.
annis ante obtentum
Pontificatum ab Alexan-
dro Bala.

Prolemæus Physicon, sive Evergetes cum
Philometore fratre suo pacem init, captoque
postea Lapithæ in insulâ Cypri, Regnum
Cyrennorum unâ cum aliquot aliis urbibus
concedit.

5819. Alexander Balas, qui se 1530.
Antiochi Epiphanis fi-
lium dicebat, adjutus à
Philometore Ægyptio-
rum Rege, obtentâque
Romanorum tutelâ, Pro-
lemaidem in Phœnicia
capit, pacemque cum
Jonatha init.

Jonathas Pontificatum obtinet.

Alexander, quò Jonathæ Judæorum Prin-
cipis amicitiam sibi conciliaret, summum
Pontificatum ei concedit, qui deindè in
Asmonæorum familiâ permansit usque ad
regnum Herodis.

5821. Alexander Balas ope Jo- 1510.
nathæ & Philometoris
victo, cæsoque in prælio
Demetrio I. regnat in
Syria 5, annis.

De-

An. Mūdi

Ante Ch.

5826. Demetrius II. cognomen- 146.

to Nicator sive Victor,
ope Philometoris, qui in
Syriam venerat, Alexan-
drum Balam prælio vin-
cit, Regnumque Seleu-
cidarum occupat.

Ptolemæus Physcon sive Evergetes, de-
functo in Syria Philometore fratre suo, Cy-
renis Alexandriam venit, regnatque 29.
annis, quorum 24. variâ agitur fortunâ
cum fratre regnaverat.

5827. Antiochus sextus Balæ f. 145.

lius, cujusdam Principis
Arabis operâ servatus,
Tryphonis tutoris sui
prudentiâ & industriâ
Demetrium Nictorem
prælio superat, & Antio-
chiam unâ cum superiore
Syria recuperat, Deme-
trio interea Laodiceæ, &
in inferiore Syriâ re-
gnante.

5828. Tryphon Junioris Antio- 144.

chi tutor Jonatham Ju-
dæorum Principem Pto-
lemaide dolo circum-
ventum occidit.

Simon fratri suo Jonathæ tum in Princi-
patu, tum in Pontificatu succedit.

An. Mūdi.

Ante Ch.

5829. Diodotus Tryphon re- 143.
gnandi cupidine indu-
ctus, Antiochum Balæ fi-
lium interfici curat, &
ab Antiochenis Rex
agnoscitur.

5830. Simon Judæorum Princeps, 142..
pulsis ex Jerosolyma ar-
ceque Græco-Syris, Ju-
dæos in libertatem vin-
dicat.

5832. Demetrius II. five Nica- 140..
tor, à Parthis, contra quos
bellum ab uno, alterove
anno gesserat, capitur,
cui Antiochus septimus,
post desponsatam sibi
Cleopatram fratris sui
Conjugem, in Regno Sy-
riæ succedit.

5833. Antiochus septimus dictus 139..
Sidetes, Demetrii apud
Parthos captivi frater,
Tryphoni Usurpatori
bellum indicit, Syriâq;
pellit, qui nihilominus
per aliquod tempus in
Cilicia substitit.

5837. Simoni Judæorum Prin- 135..
cipi in arce Doriensi
fraude à Genero suo Pto-

lemæo

An. Mūdi.

Ante Ch.

Iemæo Abubi filio occi-
so, succedit Joannes
Hircanus filius per 28.
annos, exeunte anno
Seleucidarum 177.

Iesus filius Sirach.

5840. Hoc anno 38. Regni 132.

Phyſconis ſive Evergetis,
Ieſus filius Sirach in
Ægypto, avi ſui librum,
dictum Eccleſiaſticum,
ex Hebræo in Græcum
ſermonem vertit.

5841. Demetrius II. à Phraate 131.

in Syriam miſſus, ibi
regnat 2. vice poſt mor-
tem fratris ſui Antiochi
Sidetis.

Templum Garizim deſtruitur.

5842. Joannes Hircanus, qui
jam indè ab anno præ- 130.

terito Syrorum jugum
excullerat, victis hoc
anno Samaritanis, Tem-
plum, quod à 200. an-
nis in Monte Garizim
condiderant, demolitur.

5843. Alexander II. dictus Ze- 127.

bina, victo Demetrio II.
qui Tyri paulò poſt oc-
cubuit, unam Syriæ par-

An. Mūdi

Ante Ch.

tem occupat, alterâ à Seleuco V. Demetrij filio occupatâ, qui uno plus minus anno post à matre è vivis sublatus est.

5846. Antiochus VIII. dictus 126.

Gripus, regnum obtinet ope Cleopatrar matris suæ ambitiosæ, & crudelis fœminæ, quæ recens à cæde Seleuci V. filij sui natæ majoris venerat.

5849. Antiochus Gripus Deme- 123.

trij II. & Cleopatrar filius pluribus annis regnat in Syriâ, post mortem Alexandri Zebinæ.

5855. Ptolemæus VIII. dictus 117.

Lathurus five Soter, post mortem P'hyfconis patris sui, regnat in Ægypto 35. annis, Quorum 17. cum Matre Cleopatrá, deinde 10. transegit in insulâ Cyp'ro, quò eum se recipere mater coëgerat, denique 8. in Ægypto post mortem matris suæ.

5857. Antiochus IX. à loco educationis Cyzicus dictus, 115.

Antio.

An. Mūdi

Ante Ch.

Antiochi Sydetis & Cleopatrae filius, Gripo uterino fratri suo bellum infert, regnatque in alterâ Syriae parte.

5858. Cleopatra, quæ regnabat 114.
in Ægypto, unâ cum Lathuro filio suo natu majore, quem odio prosequiebatur, quò illius authoritati detraheret, Alexandrum filium natu minorem Cypri Regem creat.

5859. Antiochus Cyzicus, ubi 113.
Gripum fratrem suum ingenti clade affecerat, regnum capeffit, quod per 18. annos non intermisso bello tenuit.

Samaria evertitur.

5862. Samaria, quæ Græcis semper 110.
contra Asmonæos favebat, hoc anno post unius anni obsidionem à Joanne Hircano Judæorum Principe capta excinditur.

Reges Asmonai.

5865. Aristobulus I. post mortem 107.
Joannis Hircani pa-

An. Mūdi

Ante Ch.

tris sui à Judæis in Prin-
cipem & Pontificem eli-
gitur. Hic primus fuit
Asmonæorum, qui Re-
gium Diadema assump-
sit, quod uno tantum
anno retinuit.

5866.. Alexander Jannæus Ari- 106.
stobuli frater, ope Salo-
mis, sive Alexandræ ma-
tris suæ, Rex & Pontifex
Judæorum creatur, re-
gnatque 27. annis.

5871.. Cleopatra, quæ cum La- 101..
thuro filio suo regnabat
in Ægypto, eum tam-
quam perduellem regno
expellit, filiumque suum
natum minorem Alexan-
drum in regni societa-
tem adsciscit; Lathurus
relictum à fratre Cypri
Regnum occupat.

5874.. Seleucus VI. regnat in al- 98..
tera Syriæ parte post
mortem Gripi patris sui.

5875.. Seleucus VI. victo, cæsoq; 97..
Antiocho Cyzico avo
suo, totius Syriæ Impe-
rium occupat.

5876.. Antiochus X. sive Pius, 96..

Alius;

An. Mūdi.

Ante Ch.

filius Antiochi Cyzici,
pulso Seleuco VI. re-
gnat in Syria.

5877. Antiochus XI. Seleuci 95.
VI. frater Diadema con-
sequitur, quo tamen
unā cum vita ab Antio-
cho Pio spoliatur.

5878. Hoc anno Philippus III. 94.
Gripi filius, & 2. post
Demetrius ejus frater,
diversas Syriæ partes oc-
cupant. Ita Regnum Sy-
riæ tum ab his ambitio-
fis Principibus, tum ab
illorum fratre Antiocho
XII. variè distrahitur.

5881. Alexander Ægypti Rex 91.
matrem nil minus cogi-
tantem morte afficit, quo
facto, ab Alexandrinis
revocato Lathuro, re-
gno ejicitur. Alexander
Cyprum petens navali
pugnā victus occumbit.
Tigranes regnat in Syria.

5888. Syri Regulorum suorum 84.
pertæsi, se Tigrani Arme-
niæ Regi subjiciunt, qui
in eos regnat 18. annis.

5890. Cleopatra I. regnat in 82.
Ægypto.

An. Mūdi

Ante Ch.

Ægypto post mortem Lathuri patris sui. Cujus filius Nothus, Ptolemæus nomine, regnat in Cypro 24. annis.

5881. Alexander II. filius alterius Alexandri, qui Romæ à Sylla fuerat educatus, nuptiis cum Cleopatra Cognata sua contractis, eam 19. post diebus interficiendam curat, regnatque solus in Ægypto 16 annis. 81.

5893. Alexandra, quam alij Salinam vocant, regnat in Judæa 9. annis à morte Conjugis sui Alexandri Jannæi, collatâ in Hircanum II. filium suum natu majorem Pontificatus dignitate. 79.

5900.

5903. Hircanus II. frustra reluctantibus iis, qui Aristobulo illius fratri favebant, à Judæis Rex creatur, regnatque diu variâ fortunâ agitatus. 69.

Lucullus Romanorum Dux, superato monte Tauro, descendit in Armeniam, ubi

An. Mūdi

Ante Ch.

ubi Tigrane prælio victo, urbem Tigranocertam capit.

Lucullus Antiochū XIII.

5904.

Asiaticum dictum, Antiochi Pij & Selenis 2. antea annis mortuæ filium, Regem Syriæ creat, qui nihilominus non, nisi in una Ciliciæ parte regnavit, quoad usque Lucullus Mesopotamiam subjugarat. 68.

5905. Triarius, Luculli Legatus, 67.

à Mithridate, qui regnum, quo spoliatus fuerat, recuperat, profligatur, Lucullo à suis militibus ignavè deserto.

Aristobulus Hircanum fratrem suum in prælio victum regno spoliatur, quod tenet 3. annis, & totidem mensibus.

Pompeius in Asiâ.

5906. Lucullo in Bello Asiatico 66.

succedit Pompejus, cui Tigranes Armeniæ Rex se non longè ab Artaxato subdit, concessis Pompejo omnibus Cappadociæ, Syriæ, & Phæniciae urbibus, quæ illius juris erant, reservatâ sibi Ar-

meniâ

An. Mūdi.

Ante Ch.

meniā unā cum magnā
parte Melopotamiæ.

5907. Alexander II. Ægypto ab 65.

Alexandrinis expulsus,
anno sequenti moritur
Tyri, quō se receperat.
In hujus locum sufficitur
Ptolemæus IX. cogno-
mento Bacchus five Au-
letes, Lathuri filius No-
thus.

Finis Regni Seleucidarum.

5908. Pompejus in Syriā hoc an-
no L. Cæsare, & C. Fi- 64.

gulo Coss. Antiocho
XIII. dicto Asiatico,
solam Comagenam con-
cedit. Antiochenis Auto-
nomiam, seu usum sua-
rum legum permittit,
Syriamque unā cum
Phæniciā in provinciam
redigit; ita finem accepit
Regnum Seleucidarum,
postquam stetit per
annos 248.

Mithridates Rex Ponti, ubi se à Pharna-
ce filiorum suorum sibi longè charissimo pro-
ditum esse intellexit, violentas sibi manus
infert Ponticæ ad Bosphorum Cimme-
rium, finemque imponit bello, quod in

26. an-

An. Mūdi

Ante Ch.

26. annos protractum fuerat, cujus mortis nuncium sub autumnum Pompejus in Judæâ non longè à Jerichunte accepit.

Jerusalem capta à Pompejo.

5909. Pompejus ab Aristobulo 63.

Usurpatore irritatus, expugnata Jerosolymâ, Templum oppugnat, capitque post obsidionem 3. mensium, sub initium hujus anni, primi scilicet 179. Olympiadis, C. Antonio, & Cicerone Coss.

Pompejus, Jerosolymâ vi captâ, Hircano Sacerdorium unâ cum Principatu reddit, (prohibito tamen Diadematis usu, sed permissio Regis titulo) quæ 24. annis obtinuit. Pompejus, pacatâ Judæâ, Aristobulum unâ cum liberis, excepto Alexandro, qui in via fugâ se subduxit, Romam ad triumphum ducit, Judæamque populo Romano stipendiariam facit.

Pompejus Romam petens, Syriam, Judæam, & Phœniciam Scauro Quæstori suo administrandas committit.

5914. Ptolemæus IX, five Aule- 58.

tes à subditis regno expellitur, eo quod Romanorum, qui Ptolemæum fratrem suum na-

An Mūdi

Ante Ch.

tu minorem insulâ Cypro spoliare moliebantur, amicitia renunciare nollet. Triphenes, & Berenices Auletis filia ab Alexandrinis in parentis locum sufficiuntur, quæ Antiochum XIII. dictū Asiaticum Comagenæ Regem invitant ad Regni societatem, quem tamen sub idem tempus mors prævenit.

5915. Gabinius Syriae Præles, 57.
captâ Jerosolymâ, Templum expilat, & Hircanum in Pontificatu, quo eum Alexander Aristobuli filius propè exucrat, reponit, Judæâ in Aristocratiam redactâ.

5917. Auletem regno restituit 55.
Gabinius, ope Hircani, & Antipatri Magni Herodis parentis. Qui restitutus Berenicem filiam suam, quæ, illo exulante, 4. circiter annos regnaverat, morti addidit.

5921. Ptolemæus Auletes moriens 51.
mense Aprili, suc-

cesso-

An. Mūdi

Ante Cl.

cessorem habuit Ptole-
mæum X. cognomento
Bacchum, cum sorore
Cleopatra quam sibi de-
sponsaverat.

5922. Ptolemæus X. instigante 50.
Photino, Cleopatram re-
gno expellit, quæ in Sy-
riam unâ cum sorore
Arsinoë se confert, quæ-
rendi auxiliij gratiâ.

Præsentia Julij Caesaris.

5923. Cæsar, trajecto Rubicone, 49.
Ariminium capit, Ro-
mamque infesto agmine
contendit, ubi Dictato-
rem se dicendum curat
à M. Lepido Prætore.
Quâ dignitate paulò post
depositâ, Consulatum
obtinet pro sequenti an-
no, Pompejumque Italiâ
profugum insequitur.

Cæsar de Pompejo in
Campis Pharsalicis glo-
riosam refert victoriam,
per quam Romani Im-
perij Dominus consti-
tuitur.

5924. Pompejus ex fuga in Ægy- 48.
ptum profectus, Photini

Regis

An. Mūdi

Ante Ch.

Regis Ptolemæi, ad quem
confugiebat, ministri,
& tutoris jussu necatur.

5925. Cæsar ubi intellexisset, 47.

Ptolemæum X. tertio re-
gni sui anno, in Nilo
submersum esse, Re-
gnum tradit Cleopatrac
illius sorori, eâ tamen
lege, ut cum Ptolemæo
fratre suo natu minore,
Auletis secundo filio,
nuptias contraheret.

Cum autem esset in Syria, Hircanum in
Pontificatu confirmat, rejectâ Antigoni, filij
Aristobuli jam inde à 2. annis mortui postu-
latione, & Antipatrum Magni Herodis pa-
trem, apud Hircanum præ cæteris gratiâ
pollentem, Judææ Administratorem con-
stituit.

Cæsar jam tertio Dictator,
& Consul, Sosigeno,
5926. aliisque Astronomis au- 46.
thoribus Calendarium
Romanum valde indi-
gestum, in ordinem di-
gerendum curavit.

Initium annorum Julianorum.

Hoc anno Cælare Dicta-
4927. tore, & quarto Consu- 45.
latum gerente, mense

Januario

An. Mūdi

Ante Ch.

Januario Romæ cœptum
est uti novâ anni descri-
ptione, à Cæsare introdu-
ctâ.

Mors Cæsaris.

5928. Cæsar à Bruto, Cassio, cæ- 44.
terisque Conjuratis in
Senatu vulneribus con-
fectus interiit. Octavius
annum ætatis agens 19.
pro adoptato, atque in-
stituto hærede Cæsaris se
gerens, ex Græcia in
Italiam venit, & assump-
to titulo Octavij Cæsaris,
milites cogit, quo M.
Antonio sese opponeret.

Potentia Octavij Cæsaris.

5929. Octavius Cæsar, qui post 43.
mortem avunculi sui pro
illius hærede se gesserat,
decimo nono Augusti
Consulatum init, post
mortem 2. Coss. Hirtij
& Panfæ, annum agens
ætatis vigesimum. Ab
hoc Consulatu numeran-
tur anni 56. Imperii ejus.

Antipater Herodis pater, & Hircani in
rebus publicis administer moritur hoc anno
hausto veneno, quod ei dandum procurave-
rat Malichus.

Fero-

An. Mūdi

Ante Ch.

Jerofolyma capta à Parthis.

5932. Hoc anno, quarto scilicet 400
 184. Olympiadis, à Ro-
 ma condita 714. Domi-
 tio Calvino & Assinio
 Pollione Coss. Pacorius
 Orodus Parthorum Re-
 gis filius Jerofolymâ po-
 titur sub festum Pente-
 costes, & Hircano in
 captivitatem abducto,
 Antigonum Aristobuli
 filium Regem Judæo-
 rum constituit.

Herodes Roma declaratur Rex Judæorum.

Herodes Antipatri filius, captâ à Parthis
 Jerofolymâ, æstivo tempore mari Romam
 venit, ubi sub autumnum, ope M. Antonij,
 & Octavij Cæsaris Rex Judæorum declaratur,
 regnatque 37. annis. Antigonus, qui ad Par-
 thos se contulerat, à Senatu pro hoste ha-
 betur.

Æra Hispanica.

5934. Æra Hispanica, quam il- 38.
 lius Gentis Historici
 sequuntur, incepit hoc
 anno, ante æram Christi
 38. Claudio, & Norbano
 Coss.

Herodes regnat Jerofolymis.

5935. Herodes Magnus, anno 37.

An. Mūdi

Ante Ch.

ab urbe condita 717.
Vipfano Agrippa & Ca-
ninio Gallo Coss. ope
Sofij Gubernatoris Syriae,
Jerosolymas occupat sub
initium Januarij. Ab
hoc tempore numeran-
tur 34. anni regni, quos
illi, post Josephum,
communiter tribuunt
Historici. Cæpit Jerofo-
lymas 2. annis & 3.
mensibus, postquam Rex
renunciatus fuerat.

Antigonus, qui has turbas excitaverat,
jussu M. Antonii, Antiochiæ capite mulcta-
tus est; postquam regnasset 3, circiter annos.

Asmonæi Pontificatu spoliati.

5936. Hoc anno Rex Herodes 36.
Pontificatum, qui eo
usque in Asmonæorum
familiâ permanferat, Ju-
dæo cuidam Ananeli
nomine, eam ob cau-
sam Babylone accersito
tradit, & soluto pretio
Hircanum Parthorum
captivitate eximit, non
concesso tamen ei Ponti-
ficatu.

An. Mūdi

Ante Ch.

5937. Aristobulo Alexandri filio, 35.
 & Aristobuli Nepoti
 Herodes, rem sollicitante
 Mariamne Coniuge, Ari-
 stobuli sorore, Pontifi-
 catum tribuit, quem
 tamen sequenti anno in
 balneo suffocandum cu-
 rat, Ananese in illius
 locum suffecto.

5940. Senatus, suadente Octavio 32.
 Cæsare, M. Antonium
 Reipublicæ hostem de-
 clarat, & bellum in Cleo-
 patram Reginam Ægy-
 pti decernit.

Monarchia Augusti.

5941. Anno ab urbe condita 723. 31.
 Octavius Cæsar tertio
 Consulatum gerens unā
 cum Messala Corvino,
 2. Septembris ad Actium
 Epiri promontorium,
 celebrem de M. Antonio
 & Cleopatra victoriam
 refert. Hinc numeran-
 tur 44. anni Monarchiæ
 Augusti.

Finis Regni Ægyptiorum.

5942. Cæsar Octavius, capto 30.
 Pelusio,

An. Mūdi

Ante Ch.

Pelusio, victor in Ægyptum iugreditur, quo cognito M. Antonius 1. die Augusti mortem sibi conscivit, quem paucis post diebus secuta est Cleopatra, morfu serpentis extincta. In quâ terminatum est Regnum Ægypti, sive Ptolomæorum, quod à morte Alexandri steterat per 294. annos.

Herodes Hircanum, olim Principem, & Pontificem Judæorum morti addicit, eo quod se in fidem Malchi Arabum Principis conferre medicaretur.

5945. Octavio Cæsari jam septi- 27.
mò unà cum Agrippa
Consulatum gerenti, Au-
gusti titulus à Munacio
Planco tribuitur.

Templum reedificatur.

5952. Herodes Templum Jero- 20.
solymitanum, quod ei
minùs augustum vide-
batur, reedificare me-
ditatur. Suscepit hoc
opus anno 18. Regni sui,
& 20. ante æram Christi,

An. Mūdi.

An. Æræ Chr.

quod decem annis perfecit.

5964. Cenforino & Gallo Coss. 8.

C. Sentius Saturninus
Syriæ præficittur, cui
præfuit 2. annis.

5965. P. Sulpicius Quirinius, ab 7.

Augusto missus bellum
infert Homonadibus, il-
lam montis Tauri par-
tem habitantibus, quæ est
inter Ciliciam & Lycao-
niam.

5966. Herodes falsis Antipatri 6.

filiij sui natu maximi cri-
minationibus in Alexan-
drum & Aristobulum,
quos ex Mariamne sus-
ceperat, concitatur, eos
morti addicit in Con-
cilio Beritæ convocato,
cui præerat Sentius Sa-
turninus Syriæ Præses;
& Sebastæ morte mul-
ctat.

Quintilius Varus Syriæ præficittur. sub
æstatem hujus anni Sentius Saturninus cum
Sulpitio Quirino jussu Augusti censum facit
Syriæ, & Judææ.

Augustus, universo Orbe pace composi-
to, Templum Jani claudit, 4. circiter post
annos rursus aperiendum.

Nati-

Ani Mūdi

Ante Ætam vulgatam.

Nativitas Jesu Christi.

5967. Jesus Christus Dei Filius, 5.
& mundi Salvator nascitur in Bethlehem Juda die 25. Decembris, Sulpitio Quirino in Judæa descriptione occupato. Natus est Salvator anno ab orbe condito 5967. juxta traditionem Ecclesiæ Antiochenæ, ab urbe condita 749. Imperij Augusti 39. Herodis Magni 33., 193. Olympiadis 4. Augusto duodecimò cum Sylla Consulatum gerente..

Circumcisio Jesu Christi.

5968. Calvisio Sabino secundo, & 4.
1. Passerio Rufo Coss. Filius
Jesu. C. Dei circumciscus vocatur
JESUS primo die Januarij;
& sexto post die à Magis
adoratur, deindè in
Ægyptum fugit.

Mors Herodis.

Herodes Magnus moritur sub mensem
Novembrem hoc anno, 40. Augusti, Romæ
750. & Regni Herodis à capta Jerosolyma

An. Mūdi

An. Æræ Chr.

34. Patri successit Archelaus ex Maltace Samaritana genitus.

Regnum Archelai.

5969. Archelaus post festum Pa- 3.
 2. schatis Romam petit, Judææ, & Samariæ Principatus, quos ei Herodes moriens testamento legaverat, obtenturus, quos & obtinuit ab Augusto, qui nihilominus eum vetuit Regis nomen assumere. Antipas creatur Tetrarcha Galileæ & Pereæ; Philippus verò Trachonitidis, Paneadis & Batanææ. Augustus Juliam filiam suam, & Tiberij Conjugem flagitiis infamem in insulam Pendatairam relegat. Susceperat ex ea, Agrippa primus illius maritus, 2. filios Cajum & Lubium ambos Cæsares creatos, & ab Augusto adoptatos. Cajus Cæsar Proconsul in
 5971. Orientem mittitur bellum 1.
 4. cum Parthis gesturus, cui Augustus tutorem dedit

M. Lol-

An. Mūdi

An. Æræ Chr.

M. Lollium Præfecturæ
Syriæ in locum Quintilij
Vari suffectum.

Æra Christiana.

5972. Incipit Æra Christiana sive Anni
Jesu C. vulgata hoc anno, ab Orbe Æræ
5. condito 5972. à Periodo vulgatæ

Juliana 4714. Romæ 754., 1.

194. Olympiadis 4. Regni

Augusti 44. à morte He-

rodis 4. Jesu Christi 5.

Cajo Cæsare & Æmilio

Paulo Coss.

5973. Cajus Cæsar hoc anno men- 2.

6. se Majo in Oriente pacem

init cum Parthis, cujus

Socer Tiberius post exi-

ilium 7. annorum Rhodis,

Romam venit sub men-

sem Julium. Lucius Cæ-

sar, Caij minor natus fra-

ter, à Cæsare in Hispa-

niam missus, moritur in

itinere Massiliæ sub finem

Augusti.

5975. Cajus Cæsar ex Oriente re- 4.

8. diens, Lymiriæ in Lycia

die 21. Februarij moritur.

Augustus, mortuis 2. Ne-

potibus, Tiberium Livie

An Mūdi

An. Æræ Chr

& Cl. Drusi Neronis filium; hæredem adoptatum, Cæsarem creat 27. Junij.

5978. Archelaum à Judæis tyrannidis accusatum, sub initium anni decimi Regni illius, Augustus Cæsar Viennam in Galliis relegat. 70.

Judæa in Provinciam redigitur.

Sulpicius Quirinus, jussu Augusti, in Palæstinam proficiscitur, bona Archelai Fisco addicturus, & Judæorum censum habiturus, quo facto Judæam in Provinciam redigit. Cui Provinciæ Coponius primus præficitur sub finem anni sequentis.

5981. Tiberius Cæsar, mense Januarii, dicato Concordiæ Templo, Germaniam crudeliter depopulatur. 10.

Tiberius Collèga Imperij adsciscitur.

Hoc anno, ab urbe conditâ

5982. 764. Jesu Christi 15. æræ 11. vulgatæ 11. Tiberius Cæsar, cum adhuc esset in Galliis, ab Augusto & Senatu, sub finem æstatis, Collèga Imperii declaratur.

Mors Augusti.

Cæsar Augustus moritur.

Nolæ

An. Mūdi

An. Æræ Chr.

5595. Nolæ in Campania 19. 14.
18. mensis Augusti, anno æta-
tis 76. regni à primo Con-
sulatu 56.

Tiberius Cæsar, quem 3. ante annis Augu-
stus in Imperij Collegam adsciverat, solus
summâ rerum potitur, 22. annis, sex men-
sibus, & paucis eo amplius diebus.

Joannes baptizare incipit.

5997. S. Joannes Baptista, exple- 26.
30. tis à mense Junio hujus
anni 30. ætatis suæ annis,
sub finem ætatis pœniten-
tiam Judæis prædicare, &
eosdem in Jordane bapti-
zare incipit. Suscepit hoc
ministerium anno decimo
quinto à Tiberio in socie-
tatem Imperij adscito, Cai-
phâ Pontifice, & Pilato
Præside Judææ.

Baptismus Jesu Christi.

5998. Jesus Christus, expletis 30. 27.
31. ætatis annis, à Joanne in
Jordane baptizatur, &
post secessum in desertum
40. dierum, in Galilea
prædicare incipit Evange-
lium.

5999. Jesus Christus hoc anno, 28.
32. ætatis suæ 32, secundum

f

Palcha

An. Mūdi

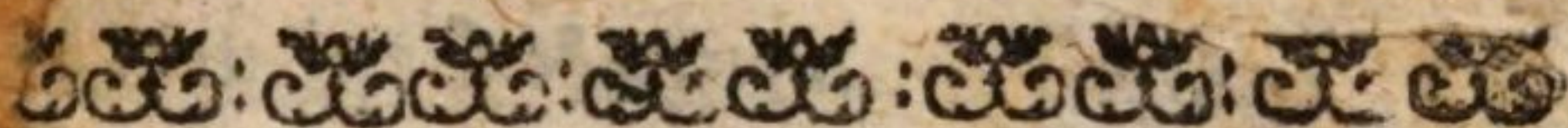
An. Æræ Chr

Pascha celebrat, anno verò sequenti tertium & ultimum; quippè qui 3. tantum celebravit juxta Patres, & veriore sententiam.

Mors Jesu Christi.

6000. Jesus Christus, Salvator hominum, annos natus 33. à 29.
 33. Judæis in Crucem actus, suo sanguine scelus humanum luit, anno ab Orbe condito 6000. Consulibus 2. Geminis, ut fert antiqua Patrum & Ecclesiarum traditio. Mortuus est anno 18. ab associato in Imperium Tiberio, sive 15. ab obitu Augusti. Ita, cum Lex Naturæ quater 1000. annis, Moïsis verò bis 1000. stetisset, ille morte suâ novam Legem condit, quæ usque ad consummationem sæculi perdurabit.

F I N I S.

I N D E X

Tabularum & Capitulorum.

Ætas prima ab Orbe condito ad Universalale Diluvium.

Homo innocens in Terrestri Paradiso felix. Pag. 1.

Homo post culpam reus extra Paradisum miser 2.

Filij Dei. Religio. 3

Res supra Naturam. Regna. Bella. 4.

Scientia. Artes. Inventa. 5.

Res Memorabiles. Diluvium Universalale. 6.

Filij hominum. 7.

P A R S I.

Genus humanum post Universalale Diluvium.

ARTICULUS I. Progenitores Abrahami. 8.

Patriarchæ Hebræorum. 8.

Duces Hebræorum. Iudices Hebræorum. 9.

Reges Hebræorum. Reges Jûda, Reges Israëli. 11.

Duces iterum. 13.

Reges iterum. 14.

ART. 2. Religionis incrementa & damna 15.

ART. 3. Humani Generis divisio in gentes. 16.

Hebræorum Politica. 22.

ART. 4. Res supra Naturam. 29.

ART. 5. Monarchia. 35.

Monarchia Persarum 38.

Monarchia Græcorum. 39.

Monarchia Romanorum. 40.

ART. 6. Regna & Respublica in Græcia. 40.

ART. 7. Regna & Principatus extra Græciam. 47.

Index Tabularum & Capitulorum:

ART. 8. <i>Bellæ.</i>	54.
ART. 9. <i>Disciplina Severiores.</i>	61.
ART. 10. <i>Juris prudentia. Medicina.</i>	80.
ART. 11. <i>Literæ Humaniores.</i>	74.
ART. 12. <i>Artes. Nova Inventa.</i>	81.
ART. 13. <i>Natales Urbium. Architect. opera.</i>	88.
ART. 14. <i>Viri & Res Memorabiles.</i>	95.

P A R S II.

Visibilia Ecclesiæ Capita, Jesus Christus Sacerdos Magnus, & Cælestis Vitæ Magister.

ART. 1. <i>Christi Vicarij Romani Pontifices.</i>	107.
ART. 2. <i>Præcipue in Rom. Pontificum Historia Controversia.</i>	122.
ART. 3. <i>Romani Pontificis in Ecclesia Potestas, Magisterium, Veneratio.</i>	130.
ART. 4. <i>Pontificum Rom. & S. R. E. Cardinalium Ritus, & Vices.</i>	140.
ART. 5. <i>Persecutiones insigniores, & in eis Fidei Testes.</i>	148.
ART. 6. <i>Concilia Generalia, & Provincial.</i>	156.
ART. 7. <i>Sanctitate clari in utroque sexu.</i>	166.
ART. 8. <i>Propagatio Fidei, & Bella Sacra.</i>	174.
ART. 9. <i>Sacri ritus inducti Antiquitati.</i>	184.
ART. 10. <i>Sacer Cœlibatus, Ordines Religiosi.</i>	162.
ART. 11. <i>Miracula.</i>	202.
ART. 12. <i>Schismata, Content. Abusus.</i>	210.
ART. 13. <i>Heretici.</i>	218.

P A R S III.

ART. 1. <i>Imperatores Romanorum.</i>	1.
ART. 2. <i>R. Imp. & Ital. Vices, Respubl. Princ.</i>	15.
ART. 3. <i>Roma Vices, Pontificis Patrimonium & Ditio.</i>	24.

ART. 4

Index Tabularum & Capitum.

ART. 4. Reges Gallia.	32.
ART. 5. Hispania Reges.	39.
Austriaci Reges.	47.
ART. 6. Aliorum per Europam Regnorum & Principatum initia & vices.	47.
ART. 7. Initia, Vicissitudines Regnorum extra Europam.	56.
ART. 8. Bella Clariora.	63.
ART. 9. Prælia, & Bellorum eventus celeberrimi.	76.
ART. 10. Belli Duces Nobiliores.	80.
ART. 11. Casus Tragici, Calamitates publ.	88.
ART. 12. Motus Element. & Signa in Cælo.	96.
ART. 13. Res memorab. sive Sacra sive Proph.	104.
P A R S IV.	
ART. 1. Scholæ, Academia, literarum incrementa & detrimenta.	114.
ART. 2. Theologia Positiva.	122.
ART. 3. Theologia Contentiosa, Suspecta Patrum Scripta.	130.
ART. 4. Jus Canonic. & Civile, Legumlat.	137.
ART. 5. Philosophia.	145.
ART. 6. Medicina.	152.
ART. 7. Mathematica.	158.
ART. 8. Historia, & Chronologia.	166.
ART. 9. Rhetorica, Oratoria, Poësis.	177.
ART. 10. Philologia, & Grammatica.	182.
ART. 11. Nova Inventa. Artifices. Nobil.	190.
ART. 12. Urbium Natales, & alia Architectura opera illustria.	197.
ART. 13. Architecti Nobiles, Architectura Romana Vices.	205.
ART. 17. Pictura Statuaria. Earumq; Romæ Vices.	213.

F I N I S.

Canon Chronologicus.

P rima Mundi Ætas.	P.
Periodus Juliana.	2.
Secunda Mundi Ætas.	3.
Diluvium Universale.	3.
Dispersio Populorum & Origines Nationum.	4.
Tertia Mundi Ætas.	9.
Circumcisio.	9.
Observationes Astronomicæ.	13.
Quarta Mundi Ætas.	15.
Lex Mosaica.	16.
Excidium Trojæ.	25.
Quinta Mundi Ætas.	30.
Templum Salomonis.	30.
Monarchia Medorum.	34.
Prophetarum initia.	37.
Olympiades.	38.
Fundatio Romæ.	40.
Origo Samaritanorum.	48.
Ninive destructa.	51.
Septuaginta Anni Captivitatis.	53.
Sexta Mundi Ætas.	54.
Monarchia Persarum.	57.
Consules Romani.	59.
Monarchia Græcorum.	67.
Versio 70. Interpretum.	70.
Reges Asmonæi.	77.
Initium Annorum Julianorum.	94.
Monarchia Augusti.	98.
Nativitas Christi Salvatoris.	101.
Æra Christiana.	103.
Baptismus & Mors Salvatoris.	105. & 106.

Musanti, Giovanni Domenico

Joa. Dominici Musantii Fax chronologica ad omnigenam historiam, sacram et profanam ab orbe condito ad annum aerae Christianae 1692, nunc vero extensa ad ann um 1707

Moguntiae 1708

Passau, Staatliche Bibliothek -- S nv/Mac (b) 15
urn:nbn:de:bvb:12-bsb11343143-5
VD18 12308498-003